

9/11

உலக வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள் மீதான அல்காயிதா தாக்குதலின் முழுப் பின்னணி விவரங்கள்.

திருத்திய, அப்டேட் செய்யப்பட்ட புதிய பதிப்பு.

சூழ்ச்சி – வீழ்ச்சி – மீட்சி

பா. ராகவன்

9/11

தூழ்ச்சி - வீழ்ச்சி - மீட்சி

பா. ராகவன்

சமர்ப்பணம்

என் சக எழுத்துப் போராளி
நாகூர் ருமிக்கு

ஆதாரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள்

செப்டம்பர் 11, 2001 அன்று அமெரிக்காவிலுள்ள உலக வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள் மீதும், அமெரிக்க அரசின் ராணுவத் தலைமையகமான பெண்டகன் கட்டடத்தின் மீதும் அல் காயிதா, விமானத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தியது. அல் காயிதா தீவிரவாதிகளால் கடத்தப்பட்ட நான்கு விமானங்களுள் ஒன்று மட்டும் இலக்கை அடையாமல் பென்சில்வேனியாவில் விழுந்து நொறுங்கிப்போனது. மீதி மூன்று விமானங்களும் தம் இலக்கின் மீது குறி தவறாமல் வந்து மோதியதில், ஏராளமான உயிர்ச்சேதம் மற்றும் பொருட்சேதம் ஏற்பட்டது.

உலகின் ஒரே பெரிய வல்லரசாக விளங்கும் அமெரிக்காவின் மீது ஓசாமா பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கம் நடத்திய இத்தாக்குதல் நடந்து சரியாக மூன்று வருடங்கள் முடிவடைந்த நிலையில், இச்சதித் திட்டம் தொடர்பான உண்மைகளைக் கண்டறிய அமெரிக்க அரசு நியமித்த விசாரணை கமிஷன், தன் அறிக்கையை வெளியிட்டது.

அல் காயிதா தாக்குதலின் பின்னணி விவரங்கள், அமெரிக்க உளவுத்துறை, பாதுகாப்புத்துறை, குடியேற்றம் மற்றும் குடியுரிமை வழங்கும் துறைகளின் பிரச்னைகள், அதிகார வர்க்கத்தில் உள்ள அகங்காரப் பிரச்னைகள் எனப் பல அம்சங்களை மிக விரிவாக அலசி ஆராய்கிறது இந்த அறிக்கை.

இத்தகைய தீவிரவாதத் தாக்குதல்களைத் தவிர்க்க, தடுக்க, எதிர்கொள்ள அமெரிக்க அரசுக்கு இறுதியில் சில யோசனைகளையும் முன்வைக்கிறது.

உலகமெங்கும் பரபரப்பாக வாசிக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கை, பல பிரச்னைக்குரிய கருத்துகளையும் முன்வைக்கிறது. அமெரிக்காவைக் குறித்து உலகெங்கும் பல சாதாரண மக்கள் கொண்டிருக்கும் மயக்கங்கள் அனைத்தையும் தகர்த்தெரியும் விதமாக, அந்நாட்டு அரசு நிர்வாகம் பற்றிய நுணுக்கமான உண்மைகள் இந்த அறிக்கையின் போக்கில் இயல்பாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

அதேபோல, ஓசாமா பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கம் குறித்த மிக விரிவான பல தகவல்களையும் இந்த அறிக்கை தருகிறது. சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அல் காயிதா இயக்கத்தை, அதன் செயல்பாடுகளைக் கூர்மையாக கவனித்து வரும் அமெரிக்க உளவுத்துறை, இதுவரை அவ்வியக்கம் குறித்தும் ஓசாமா பின் லேடன் குறித்தும் என்னென்ன விவரங்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறது என்கிற தகவல், இந்த ஓர் அறிக்கையின் மூலமே எளிதில் தெரியவருவது மிக முக்கியமான விஷயம்.

செப்டம்பர் 11 சம்பவம் தொடர்பாக இதுவரை நூற்றுக்கணக்கான தனிக் கட்டுரைகள், பல்வேறு புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், இதுதான்

அமெரிக்க அரசின் அதிகாரபூர்வ அறிக்கை. விமானக் கடத்தல்களில் ஈடுபட்ட பத்தொன்பது தற்கொலைப்படை வீரர்கள், 9/11 திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர்கள், திட்டத்துக்கு உதவி செய்த மற்ற பிற இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், சிறிதாகவும் பெரிதாகவும் இச்சதியில் ஈடுபட்ட நூற்றுக்கணக்கானவர்களைப் பற்றிய அனைத்து விவரங்களையும் இந்த அறிக்கை தருகிறது. இதனாலேயே இந்த அறிக்கை மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது.

9/11 விசாரணை கமிஷன் வெளியிட்டிருக்கும் தகவல்களை ஒப்பிட்டுச் சரி பார்க்க ஐந்து நூல்களை உபயோகப்படுத்தினேன். அவை குறித்த விவரங்கள்:

1. Inside Al Qaeda: Global network of terror

Rohan Gunaratna, Roli Books

ஒசாமா பின் லேடன் குறித்தும் அவரது அல் காயிதா குறித்தும் பல முக்கியமான ஆதாரங்களைத் தரும் நூல் இது. நூலாசிரியர் ரோஹன் குணரத்ன, ஸ்காட்லாந்தில் உள்ள செயிண்ட் ஆண்ட்ரூஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் தீவிரவாதம் மற்றும் அரசியல் வன்முறை துறையில் முக்கிய ஆய்வாளராக இருப்பவர்.

2. American Jihad: The Terrorists Living Among Us

Steven Emerson, Free Press

அமெரிக்காவுக்குள் வேர்விட்டிருக்கும் அனைத்துத் தீவிரவாத இயக்கங்கள் பற்றியும் அவற்றின் நெட் ஒர்க் பலம் குறித்தும் பல முக்கியமான தகவல்களை முன்வைக்கும் நூல் இது. நூலாசிரியர் ஸ்டீவன் எம்ர்சன், மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த தீவிரவாத இயக்கங்கள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்வதையே முழுநேரப் பணியாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு அமைப்பின் இயக்குநர். புகழ்பெற்ற புலனாய்வுப் பத்திரிகையாளர்.

3. Against All Enemies: Inside America's War on Terror

Richard A. Clarke, Free Press

அமெரிக்க அரசின் தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர் ரிச்சர்ட் க்ளார்க். 9/11 சம்பவத்துக்கு முன்னர், பலகாலமாகவே அல் காயிதாவினால் அமெரிக்காவுக்கு நேரக்கூடிய அபாயம் குறித்துத் தொடர்ந்து அரசை எச்சரித்து வந்தவர். அவரது இந்தப் புத்தகம், அல் காயிதா விஷயமாக ஜார்ஜ் புஷ் அரசின் அணுகுமுறை எப்படி இருந்தது என்பதை மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

4. Deliver Us From Evil: Defeating terrorism, despotism and liberalism

Sean Hannity, Harper Collins, New York

தீவிரவாதம் உள்ளிட்ட அமெரிக்காவின் பல்வேறு பிரச்னைகள் குறித்து ஆழமான அலசல்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைத் தொகுப்பு. நூலாசிரியர் ஸீன் ஹானிட்டி, அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற மீடியா மனிதர். தமது டாக்-ஷோக்கள் மூலம் புகழ்பெற்றவர்.

5. Bush at War

Bob Woodward, Simon & Schuster

செப்டம்பர் 11 சம்பவம் நடந்து முடிந்த விநாடி தொடங்கி, ஆப்கனிஸ்தான் யுத்தம் தொடங்குகிற வரை அமெரிக்க அதிகார வர்க்கத்தினர் மத்தியில் நடைபெற்ற விவாதங்கள், ஆலோசனைகள், திட்டமிடல்கள் ஆகியவற்றைக் காட்சி வாரியாக ஒரு நாவல் போல் விவரிக்கும் நூல் இது. பாப் உட்வர்ட் அமெரிக்க அரசியல் தொடர்பாக ஏற்கெனவே பல முக்கிய நூல்களை எழுதியவர். நிக்ஸன் காலத்தில் நடந்த வாட்டர்கேட் ஊழல் தொடர்பாக கார்ல் பெர்ன்ஸ்டீனுடன் சேர்ந்து இவர் எழுதி வெளியிட்ட All the President's Men என்ற நூல் மிகவும் புகழ்பெற்றது.

.

இந்தப் புத்தகத்தை எழுதிக்கொண்டிருந்த சமயத்திலேயே, நூலின் முக்கியப் பகுதி ஒன்றை குழுதம் ரிப்போர்ட்டர், தனது மூன்று இதழ்களில் தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரித்தது. ரிப்போர்ட்டர் ஆசிரியருக்கு என நன்றி. இந்நூலின் இறுதி அத்தியாயத்தை எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது, ஈராக் சிறைச்சாலைகளில் போர்க்கைதிகளை அமெரிக்க ராணுவம் நடத்திய விதம் குறித்து ஆராய நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையின் பிரதியொன்றை, மாலன் எனக்கு அளித்தார். அந்த அறிக்கையில் இருந்தும் ஒரு பகுதி இந்நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாலனுக்கு என நன்றி.

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில், உலகம் எத்தகைய அதிநவீன தீவிரவாத அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்ளவேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்த்திய சம்பவம், அமெரிக்கா மீதான அல் காயிதாவின் அந்தத் தாக்குதல். இது பற்றிய முழுமையான ஒரு நூல் தமிழில் வெளிவர நான் ஒரு கருவியாகி இருப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பா. ராகவன்

26.11.2004

கால வரிசை

டிசம்பர் 1979 - ஆப்கன் மீதான சோவியத் படையெடுப்பை அடுத்து ஒசாமா பின் லேடன் பாகிஸ்தான் சென்று ஆப்கன் போராளித் தலைவர்களைச் சந்திக்கிறார்.

1984 - ஜோர்டனில் வசித்துவந்த பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத் தலைவர் அப்துல்லா அசமுடன் இணைந்து Afghan Service Bureau என்னும் அமைப்பைத் தோற்றுவிக்கிறார்.

1985 - ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான் என்கிற கண் பார்வையற்ற ஷேக்குடன் பின் லேடனுக்கு அறிமுகம் ஏற்படுகிறது.

1986 - பாகிஸ்தானிலுள்ள பெஷாவரில் ஒசாமா பின் லேடனின் அதிகாரபூர்வ அலுவலகம் முதல்முதலாகத் திறக்கப்படுகிறது.

ஆகஸ்ட் 2, 1990 - குவைத் மீது ஈராக் படையெடுப்பு, அமெரிக்கப் படைகள் சவுதி அரேபியாவுக்குள் வருகை.

பிப்ரவரி 1991 - ஈராக்கைத் தோற்கடித்தபின்னும் அமெரிக்கப் படைகள் சவுதியிலேயே இருப்பதை ஒசாமா பின் லேடன் எதிர்த்தல். சவுதி மன்னருடன் உறவு முறிதல்.

ஏப்ரல் 1991 - சவுதியில் இருப்பது ஆபத்து என்பதால், ஒசாமா பாகிஸ்தானுக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுதல். அந்த ஆண்டு இறுதியிலேயே பாகிஸ்தானிலிருந்து துடானுக்கு இடம் பெயர்தல்.

டிசம்பர் 1992 - அமெரிக்காவுக்கு எதிரான முதல் தாக்குதல். ஏடன் துறைமுகத்தை ஒட்டிய இரு ஓட்டல்களில் அமெரிக்கப் படைவீரர்களைக் குறிவைத்து வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்.

பிப்ரவரி 26, 1993 - உலக வர்த்தக மையக் கட்டடத்தில் கார் வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்.

மே 19, 1996 - துடானிலிருந்து பின் லேடன் வெளியேறி, மீண்டும் ஆப்கன் வாசம். சவுதி மண்ணிலிருந்து அமெரிக்கத் துருப்புகள் வெளியேறவேண்டும் என்பதை நிபந்தனையாக விதித்து, அமெரிக்காவுக்கு எதிரான முதல் ஃபத்வாவை இந்த ஆண்டுதான் அல் காயிதா பிறப்பிக்கிறது.

(ஜூன் அல்லது ஜூலை) 1996 - காலித் ஷேக் முகம்மதுவுடன் ஆப்கன் தோராபோரா மலைப்பகுதியில் முதல் சந்திப்பு. விமானங்களை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற காலித்தின் திட்டத்தை ஒசாமா ஏற்கிறார்.

பிப்ரவரி 23, 1998 - அமெரிக்காவுக்கு எதிரான இரண்டாவது ஃபத்வா.

ஆகஸ்ட் 7, 1998 - கிழக்கு ஆப்பிரிக்க தேசங்களான கென்யாவிலும் தான்சானியாவிலும் அமெரிக்கத் தூதரகங்களை, அல் காயிதா தற்கொலைப்படைகள் வெடிமருந்து நிரப்பிய டிரக்குகளால் மோதித் தாக்குதல் நடத்துகின்றன.

1999 - 9/11 திட்டத்துக்கெனத் தேர்வான போராளிகளுக்கு ஆப்கனில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

அக்டோபர் 2000 - ஏமன் துறைமுகத்தில் யுஎஸ்எஸ் கோல் - அமெரிக்கக் கடற்படைக் கப்பலை அல் காயிதா தகர்க்கிறது.

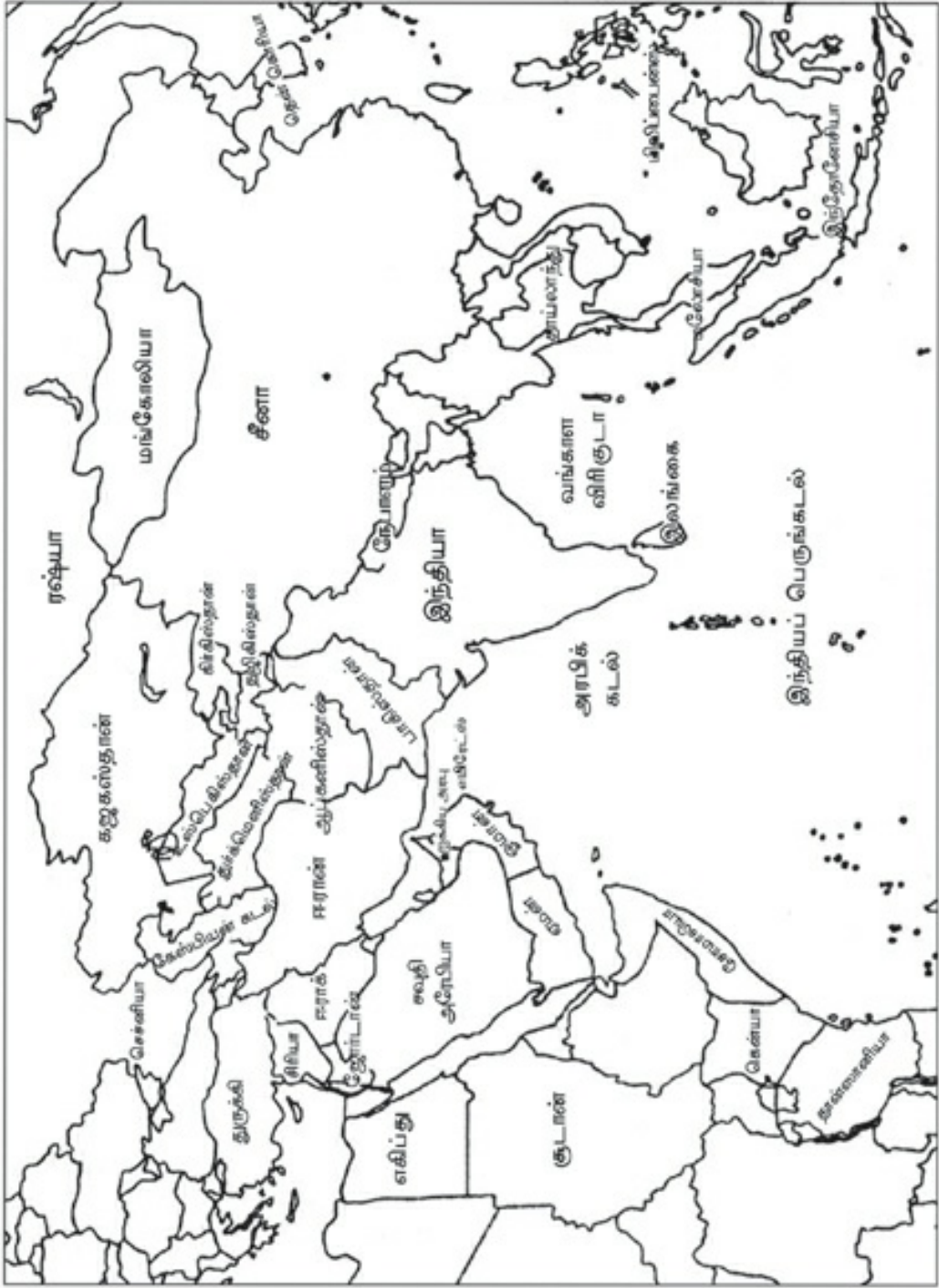
ஜனவரி 2000 - ஜூன் 2001 - 9/11 திட்டத்தில் தொடர்புடைய அல் காயிதா போராளிகள் ஒவ்வொருவராக அமெரிக்கா வந்து சேர்கிறார்கள்.

செப்டம்பர் 11, 2001 - நான்கு விமானங்களைக் கடத்தி, இரண்டை வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் மீதும் ஒன்றை பெண்டகன் மீதும் மோதுகிறார்கள். நான்காவது விமானம் பென்சில்வேனியாவில் விழுந்து நொறுங்கிப்போகிறது.

அக்டோபர் 7, 2001 - அமெரிக்கா, பிற நட்பு நாடுகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து ஓசாமா பின் லேடனுக்கு ஆதரவு தரும் ஆப்கன் மீது தாக்குதலைத் தொடங்குதல்.

மார்ச் 19, 2003 - அமெரிக்கா, நட்பு நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து ஈராக் மீது தாக்குதலைத் தொடங்குதல்.

உள்ளடக்கம்

1. நடந்தது நடந்தபடி
2. உறவின் கதை, பகையின் கதை
3. சூழ்ச்சியின் பாதை
4. மயக்கங்களும் தடுமாற்றங்களும்
5. மிகப்பெரிய தவறு
6. 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கைச் சுருக்கம்
7. மீட்சி 209
8. யார் செய்தது?
பின் இணைப்புகள்
9/11 திட்டத்தில் தொடர்புடைய அல் காயிதா
உறுப்பினர்கள், ஆதரவாளர்கள் பற்றிய விவரங்கள்
குறிப்புகளுக்காக

பகுதி-1 நடந்தது நடந்தபடி

செப்டம்பர் 11, 2001. அன்றைக்குச் செவ்வாய்க்கிழமை.

பொழுது முழுவதுமாக விடிந்திராத ஆறு மணி அதிகாலை. அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் டபிள்யூ புஷ், ஃப்ளோரிடா மாகாணத்தில் உள்ள சாரஸோடா பகுதியில், தமது காலை நேர நடைப்பயிற்சியை ஆரம்பித்தார். அவர் நடக்கத் தொடங்கிய அதே நேரம் போர்ட்லேண்ட் விமான நிலையத்தில், பாஸ்டன் செல்லும் விமானத்தில் ஏறுவதற்காக இரண்டு பேர் வந்து சேர்ந்தார்கள். ஒருவன் பெயர் முகம்மது அட்டா (Mohamed Atta). இன்னொருவன், அப்துல் அஜீஸ் அல் ஓமாரி (Abdul Aziz al Omari).

சரியாக ஆறு மணிக்குப் புறப்படவிருந்தது விமானம். கிளம்பிய முக்கால் மணி நேரத்தில் பாஸ்டனுக்குப் போய்விடும். அதாவது, சாரஸோடாவில் அதிபரின் நடைப்பயிற்சி முடிவதற்குக் கால்மணி நேரம் முன்னதாகவே.

விமான நிலையத்தில் இருவிதமான பாதுகாப்புப் பரிசோதனைகள் உண்டு. ஒன்று, அதிகாரிகள் செய்யும் வழக்கமான பரிசோதனைகள். இன்னொன்று, CAPPS (Computer Assisted Passenger PreScreening System) எனப்படும் கம்ப்யூட்டர் பரிசோதனை.

என்ன காரணத்தால் ஒருவரை அந்தப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்துகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் வெளியே சொல்லவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. போய்க்கொண்டே இருக்கிற ஒருவரை இடைமறித்து நிறுத்தி, வந்து சேவித்துவிட்டுப் போ என்று அந்தக் கருவி எச்சரிக்கை கொடுக்கும். உடன்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

அந்தமாதிரி CAPPS பரிசோதனைக்குத் தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்தது ஏன் என்று அட்டா ஒரு கணம் குழம்பினான். பிரமாதமான காரணம் ஏதுமில்லை. அந்தக் கருவி ஏற்கெனவே அட்டா கொண்டுவந்திருந்த லக்கேஜைத்தான் சந்தேகப்பார்வை பார்த்திருக்கிறது. அதனாலென்ன, ஆபத்து லக்கேஜில் இல்லை. அட்டாதான்!

ஓமாரிக்கு அந்தப் பிரச்னை கூட இல்லை. சமர்த்தாக அவனை அனுமதித்துவிட்டார்கள். இரண்டுபேரும் முகத்தில் எந்தவித நூதன உணர்ச்சியையும் வெளிக்காட்டாமல் பாஸ்டனுக்குத் தேநீர் குடிக்கப் போகிறவர்கள் மாதிரி போய் விமானத்தில் ஏறி, அவரவர் இருக்கைகளில் அமர்ந்துகொண்டார்கள். விமானம் புறப்பட்டது.

ஒரு விநாடி தாமதிக்காமல் சரியாக ஆறே முக்காலுக்கு பாஸ்டன் லோகன் சர்வதேச விமான நிலையத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது அந்த விமானம்.

இறங்கிய ஏழாவது நிமிடம், அதே விமான நிலையத்தின் இன்னொரு

முனையத்திலிருந்து ஒருவன் அட்டாவைத் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டான். அவன் பெயர் மார்வான் அல் ஷெஹ்ரி (Marwan al Shehhi) அட்டாவின் நெடுநாள் சிநேகிதன். சரியாக மூன்று நிமிடங்கள் நீடித்தது அந்தப் பேச்சு. அநேகமாக அதுதான் அவர்களுக்கிடையில் நடக்கும் இறுதிப்பேச்சு என்பதை இருவரும் உணர்ந்தேதான் இருந்திருக்க வேண்டும். சுருக்கமாகப் பேசிவிட்டு விடைபெற்றார்கள்.

மணி 6.50. அட்டாவின் மூன்று சகாக்கள், லோகன் சர்வதேச விமான நிலையத்துக்கு வந்து சேர ஆரம்பித்தார்கள். சதாம் அல் சுகாமி (Satam al Suqami), வெய்ல் அல் ஷெஹ்ரி (Wail al Shehri), வாலீத் அல் ஷெஹ்ரி (Waleed al Shehri) ஆகியோர் அவர்கள்.

அவர்களது திட்டம் 7.45-க்குக் கிளம்பவிருந்த அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸ் விமானம் 11-ல் ஏறுவது. அது லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் போகிற விமானம்.

விமான நிலையத்தின் இன்னொரு முனையத்தில், வேறொரு விமானமும் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரத்துக்கு அதே நேரம் புறப்பட இருந்தது. யுனைடெட் ஏர்லைன்ஸ் ஃப்ளைட் நம்பர் 175. அதிலும் அட்டாவின் சில சிநேகிதர்கள் ஏறுவதற்குக் காத்திருந்தார்கள். அட்டா, பாஸ்டனுக்கு வந்து இறங்கியதும் போனில் பேசிய ஷெஹ்ரி, ஃபயஸ் பானிஹமாத் (Fayez Banihammad), மொஹந்த் அல் ஷெஹ்ரி (Mohand al Shehri), அகமது அல் காம்தி (Ahmed al Ghamdi), ஹம்சா அல் காம்தி (Hamza al Ghamdi).

இவர்களில் சிலருக்கு விமானப் பயணத்தில் அவ்வளவு பழக்கமில்லை. டிக்கெட் ஏஜண்ட் பெண்மணி கேட்ட சில வழக்கமான கேள்விகளுக்குக் கூட பதில் சொல்ல முடியாமல் திருதிருவென்று விழித்திருக்கிறார்கள். பிறகு செக்யூரிடி அதிகாரிகள் வந்து பேசி, விசாரித்த பிறகுதான் விமானத்தில் ஏற அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

யுனைடெட் 175, சரியாக எட்டு மணிக்குப் புறப்படவிருந்த விமானம். அதாவது, அட்டா ஏறியிருந்த அமெரிக்கன் 11 புறப்பட்டு சரியாகப் பதினைந்து நிமிடங்கள் கழித்துப் புறப்படவிருந்த விமானம்.

முகம்மது அட்டாவும் அவனது கூட்டாளிகளும் விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்துவிட்டார்கள். ஆனால் எப்படி அவர்களால் செக்யூரிடி பரிசோதனையிலிருந்து தப்பிக்க முடிந்தது?

அட்டாவும் அவனுடன் பயணம் செய்ய வந்திருந்த மற்ற நான்கு பேரும் ஏறிய வழியில் இருந்த செக்யூரிடி செக்போஸ்ட், க்ளோப் செக்யூரிடி என்ற நிறுவனத்தால் நடத்தப்படுவது. அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு முறைப்படி அவர்கள் இயங்கி வந்தார்கள்.

இன்னொரு முனையத்தில் விமானம் ஏறிய அட்டாவின் மற்ற நான்கு கூட்டாளிகளைப் பரிசோதித்தது, அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸிலேயே இருந்த பரிசோதனைப் பிரிவு அதிகாரிகள்தாம். அவர்கள் கம்ப்யூட்டர் பரிசோதனையை மட்டும் ஹண்ட்லே யு.எஸ்.ஏ. (Huntleigh USA) என்ற நிறுவனத்தின் கான்ட்ராக்டில் விட்டிருந்தார்கள்.

தொட்டுத் தடவிப் பார்ப்பது, கம்ப்யூட்டர் பரிசோதனை இவை எல்லாவற்றையும் தவிர, பயணிகள், விமானம் ஏறும் இடத்தை அடைவதற்கு முன்னதாக நிச்சயமாக ஒரு மெட்டல் டிடெக்டர் பரிசோதனையும் உண்டு. உள்ளங்கை அளவே உள்ள மிகச்சிறிய கைத்

துப்பாக்கி ஒன்றை வைத்திருந்தால் கூடப் போதும். அது சத்தம் போட்டு ஊரைக் கூட்டிவிடும். மேலும் க்ளோஸ்ட் சர்க்யூட் கேமரா மூலம் அந்த மெட்டல் டிடெக்டர் அருகே நடப்பதையெல்லாம் படம் பிடித்து, வேறு தனி அறையில் உட்கார்ந்து சிலர் அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். (ஆனால் இந்த கேமரா எல்லா விமான நிலையங்களிலும் பொருத்தப்படுவதில்லை.)

சரி, அதுகூட வேண்டாம். பயணிகள் எடுத்துப் போகும் சூட்கேஸ்கள், பைகள், ஹோல்ட்-ஆல்கள் எல்லாமே விமானத்தில் ஏற்றப்படுவதற்கு முன்னதாக ஒரு எக்ஸ் ரே கருவி வழியாக அனுப்பப்படும். அது ஒரு ராட்சத ஸ்கேனர். ஒவ்வொரு லக்கேஜினுள் இருக்கும் எல்லா பொருட்களையும் படம் வரைந்து பாகம் குறித்துவிடும். என்னதான் பாதுகாப்பாக ஜட்டிக்குள், பனியனுக்குள், தோலைப்பிரித்துத் தைத்து, சொருகி, திணித்து - எப்படிப் பதுக்கினாலும் உள்ளே ஒரு சின்ன துப்பாக்கி இருந்தால் கூட எடுத்துச் சொல்லிவிடும்.

ஆனால் அட்டாவும் அவனது நண்பர்களும் எடுத்துப்போன லக்கேஜை, இப்படிப் பரிசோதித்த அதிகாரிகள் யார் ஒருவரும் எதையும் கண்டுபிடித்து அவர்களைத் திரும்ப அழைத்து விசாரிக்கவில்லை. அல்லது அப்படியொரு தடைசெய்யப்பட்ட பொருள் அந்த லக்கேஜ்களில் இருந்ததாகப் புகார் கூடச் செய்யவில்லை.

அதிகாலை போர்ட்லாண்டில் அட்டாவை ஒரு CAPPS சிறப்புப் பரிசோதனைக்கு அழைத்த மாதிரி இங்கே அவனது நண்பர்கள் மூவரை (சுகாமி, வெய்ல் அல் ஷெஹ்ரி, வாலித் அல் ஷெஹ்ரி) சந்தேகப்பட்டு கருவி அழைத்தது. கொஞ்சம் பயந்தபடியே பரிசோதனைக்கு உட்பட்டவர்களும் ப்பு என்று உடனே வெளியேறிவிட்டார்கள். காரணம், அவர்களிடமிருந்த லக்கேஜில் எதையும் கண்டுபிடித்து அந்தப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தவில்லை. மாறாக லக்கேஜை அவர்கள் முறைப்படி கையாளத் தெரியாமல் அவஸ்தைப்பட்டதைத்தான் சுட்டிக்காட்டியது அது!

ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. ஐந்து பேரும் பரமசுகமாக விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்தார்கள். அட்டா, ஓமாரி, சுகாமி மூவரும் பிசினஸ் கிளாஸ் டிக்கெட் எடுத்திருந்தார்கள். ஷெஹ்ரி சகோதரர்கள் இருவரும் முதல் வகுப்பு கேபினில், இரண்டாவது வரிசையில் அடுத்தடுத்த இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

விமானம் மெதுவாகத் தரையில் ஊர்ந்து நகர ஆரம்பித்தது. மணி சரியாக 7.40.

அங்கே யுனைடெட் 175-ல் ஏறிய ஷெஹ்ரியும் மற்ற நான்கு நண்பர்களும் (பானிஹமாத், மொஹந்த் அல் ஷெஹ்ரி, ஹம்ஸா அல் காம்தி, அகமது அல் காம்தி) எந்தவிதமான CAPPS பரிசோதனைக்கும் உட்பட நேரிடவில்லை. சவுக்கியமாக விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்தார்கள். அந்த விமானமும் குறித்த நேரத்தில் (8 மணி) சரியாக லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டது.

.

பாஸ்டனிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்கு அந்த இரண்டு விமானங்களும்

புறப்பட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த அதே நேரம், பாஸ்டனிலிருந்து தென்மேற்கே நூற்றுக்கணக்கான மைல் தொலைவில் வர்ஜீனியா மாகாணத்திலுள்ள வாஷிங்டன் டல்லஸ் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் இருந்தும் ஒரு விமானம் அதே லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் புறப்படத் தயாராக இருந்தது. அங்கும் ஐந்து பேர் அந்த விமானத்தைப் பிடிக்க ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

காலித் அல் மிஹ்தர் (Khalid al Mihdhar) மற்றும் மஜீத் மொகத் (Majed Moqed) என்ற இரண்டு நண்பர்கள் முதலில் செக் - இன் செய்ய வந்தார்கள். அடுத்த இருபது நிமிடங்களில் ஹானி ஹாஞ்சூர் (Hani Hanjour) என்றொருவனும் நவாஃப் அல் ஹஜ்மி (Nawaf al Hazmi) - சலீம் அல் ஹஜ்மி (Salem al Hazmi) என்ற இரு சகோதரர்களும் அதே யுனைடெட் 77-ல் ஏறுவதற்காக வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஏனோ தெரியவில்லை. இந்தக் குழுவினரைப் பார்த்ததுமே செக்யூரிடி கம்ப்யூட்டர், பரிசோதனைக்கு உடனே அழைத்துவிட்டது. CAPPS பரிசோதனை. ஹஜ்மி சகோதரர்களை செக்-இன் கவுண்டரிலேயே, கஸ்டமர் சர்வீஸ் அதிகாரிகள் சந்தேகத்தின் பேரில் விசாரித்தார்கள். காரணம், சகோதரர்கள் இருவரில் ஒருவரிடம் புகைப்படம் ஒட்டப்பட்ட அடையாள அட்டை இல்லை. அவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் சரியாகப் பேச வரவில்லை. ஆயினும் இதெல்லாம் சாதாரண விஷயங்கள்தானே என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஒழியட்டும் என்று விட்டுவிட்டார்கள்.

வாஷிங்டன் டல்லஸ் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் செக்-பாயிண்டில் க்ளோஸ்ட் சர்க்யூட் கேமரா உண்டு. உள்ளே நுழையும் அத்தனை பயணிகளையும் அது படம்பிடித்துக்கொள்ளும். உள்ளே எங்கோ கண்ட்ரோல் ரூமில் சில அதிகாரிகள் தொலைக்காட்சித் திரையில், பயணிகள் வருவது, போவதைக் கண்காணித்தபடி அமர்ந்திருப்பார்கள்.

சரியாக 7.18-க்கு மிஹ்தரும், மொகத்தும் அந்த லட்சுமணக்கோட்டை நெருங்கும்போது அவர்களும் கேமராவில் பதிவானார்கள். முறைப்படி அவர்கள் தம்மிடம் இருந்த லக்கேஜை எக்ஸ் ரே இயந்திரத்தில் வைத்துவிட்டு, மெட்டல் டிடெக்டர் பரிசோதனைக்கு உட்பட்டார்கள். மிஹ்தர் கடக்கும்போது மெட்டல் டிடெக்டரின் அலாரம், சத்தம் போடவேயில்லை. ஆனால் மொகத் தாண்டும்போது அலாரம், சத்தம் போட்டது. அதனால் ஒரு பாதுகாப்புப் பணியாளர் கையில் வைத்துள்ள மெட்டல் டிடெக்டர் கருவியால் மொகத்தை மீண்டும் சோதனையிட்டு, பிரச்னை ஏதும் இல்லை என்று அவனையும் விட்டுவிட்டார்.

இருபது நிமிடங்கள் கழித்து இதே வழியில் ஹானி ஹாஞ்சூர் உள்ளே நுழைந்தான். தோளில் தூக்கி வந்த இரண்டு பைகளை எக்ஸ் ரே இயந்திரத்தினுள் செலுத்திவிட்டு மெட்டல் டிடெக்டரில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் உள்ளே போனான். பின்னாலேயே வந்த ஹஜ்மி சகோதரர்களுள் ஒருவன் சலீம் அல் ஹஜ்மிக்கும் மெட்டல் டிடெக்டரைக் கடக்கும்போது எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால் நவாஃப் அல் ஹஜ்மி முதல் மெட்டல் டிடெக்டரைத் தாண்டும்போது அலாரம் அடித்தது. அதனால் அவனை இரண்டாவது மெட்டல் டிடெக்டர் வழியாக அனுப்பிப் பரிசோதித்தனர். அப்பொழுதும் அலாரம் அடித்தது. அதனால் பாதுகாப்புப் பணியாளர் கையில் உள்ள மெட்டல் டிடெக்டர் கருவியால் அவனை

முழுவதுமாக சோதனை போட்டு, எல்லாம் ஒகே என்று அவனையும் அனுப்பி வைத்தார்.

இத்தனை மெட்டல் டிடெக்டர்களைப் பயன்படுத்தினார்களே ஒழிய, கையால் உடலைத் துழாவி, பாக்கெட்டில் உள்ள பொருட்களை வெளியே எடுத்துக் காண்பிக்கச் சொல்லி யாரும் சோதனை போடவில்லை. பின்னால் விசாரணை என்று வந்து எல்லா வீடியோப் படங்களையும் போட்டுப் பார்த்தபோது நவாஃப் அல் ஹஜ்மியின் பின் பாக்கெட்டில் குண்டாக எதையோ வைத்து எடுத்துச் சென்றது தெரியவந்தது.

ஒரு வழியாக ஐந்து பேரும் விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்தபோது மணி 7.50. மஜீத் மொகத்தும் காலித் அல் மிஹ்தரும் சாதாரண வகுப்பில் (எகானமி கிளாஸ் அல்லது கோச் கிளாஸ் என்பார்கள்) பயணம் செய்ய, ஹானி ஹாஞ்சுரும், ஹஜ்மி சகோதரர்களும் முதல் வகுப்பு இருக்கைகளில் போய் உட்கார்ந்தார்கள்.

விமானம் புறப்பட இன்னும் சில விநாடிகளே இருந்தன.

.

நான்காவது விமானம் யுனைடெட் 93. நியூ ஜெர்ஸி மாகாணத்திலுள்ள நெவார்க் விமான நிலையத்திலிருந்து சான் பிரான்சிஸ்கோ போகிறது. காலை 7.03-லிருந்து 7.39 மணிக்குள்ளாக, நான்கு பேர் இந்த விமானத்தில் ஏற வந்தார்கள். சயீது அல் காம்தி (Saeed al Ghamdi), அகமது அல் நாமி (Ahmed al Nami), அகமது அல் ஹஸ்நவி (Ahmed al Haznawi) மற்றும் ஜியாத் ஜரா (Ziad Jarrah).

நான்கு பேருமே செக்யூரிடி செக் பாயிண்டை மிகச் சுலபமாக இங்கே கடந்தார்கள். யுனைடெட் ஏர்லைன்ஸுக்குச் சொந்தமான செக்யூரிடி நிறுவனம் அது. ஆர்கன்பிரைட் செக்யூரிடி என்கிற ஏஜென்ஸியிடம் காண்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருந்தது.

வாஷிங்டன் டல்லஸில் இருந்த மாதிரி இங்கே க்ளோஸ்ட் சர்க்யூட் கேமரா வசதி கிடையாது. (பாஸ்டன் விமானநிலையத்திலும் இது கிடையாது). இதனால், அவர்கள் மெட்டல் டிடெக்டர் பரிசோதனையை எப்படி எதிர்கொண்டார்கள், மெட்டல் டிடெக்டரை யாராவது கடக்கும்போது அலாரம் அடித்ததா, அதைத் தொடர்ந்து ஏதேனும் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்களா, இல்லையா, மற்ற பரிசோதனைகள் எப்படி நடந்தன அல்லது நடக்கத் தவறின என்பன போன்ற விவரங்களுக்கு ஆதாரபூர்வமான சாட்சியம் ஏதும் இல்லால் போய்விட்டது.

நான்கு பேரும் பிரச்னை ஏதுமின்றி விமானத்தில் ஏறிவிட்டார்கள். பிசினஸ் வகுப்பு இல்லாத அந்தச் சிறிய விமானத்தில் நால்வருமே முதல் வகுப்பில்தான் பயணம் செய்தார்கள்.

நால்வரில் ஜரா என்பவன் காக்கிபிட்டுக்கு (விமானியின் அறை) மிக அருகில் இருந்த இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தான். மற்ற மூவரும் இரண்டிரண்டு வரிசைகள் தள்ளி அமர்ந்திருந்தார்கள்.

விமானம் புறப்பட்டது.

நான்கு விமானங்கள். இரண்டு பாஸ்டனிலிருந்து. ஒன்று வாஷிங்டன் டல்லஸிலிருந்து. ஒன்று நெவார்க்கிலிருந்து. நான்குமே அந்தக் காலை

வேளையில் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் புறப்பட்டவை. நான்கு விமானங்களிலுமாக மொத்தமாகப் பயணம் செய்த கடத்தல்காரர்களின் எண்ணிக்கை 19.

விமானநிலையப் பரிசோதனையில், அவர்கள் வசம் இருந்த சிறு ஆயுதங்கள் பிடிபடாமல் போயிருக்கலாம். ஆனால் தாங்கள் பயணம் செய்யும் விமானங்களையே தங்களுடைய பிரதான ஆயுதங்களாகப் பிரயோகிக்க அவர்கள் உத்தேசித்திருந்தார்கள் என்பதை யாரால் நினைத்துப் பார்த்திருக்க முடியும்?

மொத்தம் 11,400 கேலன் எரிபொருள் நிரப்பப்பட்டிருந்த நான்கு விமானங்கள். இட்சிணி வேலை செய்தாலும் சூட்கேஸிலும் ஹோல்ட் - ஆல்களிலும் அத்தனை விரியம் மிக்க ஆயுதத்தை எடுத்துப் போக முடியாது. மெட்டல் டிடெக்டரையும், எக்ஸ்ரே ஸ்கேனரையும், CAPPS கம்ப்யூட்டரையும் கொண்டு அவற்றைப் பரிசோதித்துக்கொண்டும் இருக்க முடியாது.

திட்டம் என்றால் அது!

.

கடத்தல் காண்டம் 1: அமெரிக்கன் 11

போயிங் 767, அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸ் விமானம் 11 - பாஸ்டனிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் புறப்பட்ட முதல் விமானம். முகம்மது அட்டாவும் அவனது நான்கு கூட்டாளிகளும் ஏறியிருந்த அந்த விமானத்தின் பைலட்டாக இருந்தவர், கேப்டன் ஜான் ஓகோனோவ்ஸ்கி (John Ogonowski) என்பவர். தாமஸ் மெக்கின்னஸ் (Thomas McGuinness) என்பவர் கோ - பைலட். கடத்தல்காரர்கள் ஜவருடன் சேர்த்து மொத்தம் எண்பத்தொரு பயணிகளும் ஒன்பது விமானச் சிப்பந்திகளும் இருந்தார்கள்.

கிளம்பிய பதினைந்து நிமிடங்களில் 26,000 அடி உயரத்தில் பறக்கத் தொடங்கியது அந்த விமானம். கட்டுப்பாட்டு அறையுடன் ஒழுங்கான தொடர்பு இருந்தது. எல்லாமே சரியாகத்தான் இருந்தது. பயணிகளிடம் சீட் பெல்ட்டைக் கழற்றிவிடலாம் என்று சொல்லிவிட்டு விமானச் சிப்பந்திகள் அவரவர் வேலைகளைப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். கட்டுப்பாட்டு அறையிலிருந்து 35,000 அடி உயரத்துக்குப் போகச் சொல்லி உத்தரவு வந்தது. ஆனால் அந்த உத்தரவுக்கு விமானியிடமிருந்து பதில் இல்லை.

அதுதான் ஆரம்பம். அதாவது, விமானம் புறப்பட்ட பதினாறாவது நிமிடம். அந்த உத்தரவை அடுத்து, தொடர்ந்து அந்த விமானத்தைத் தொடர்பு கொள்ள, பாஸ்டன் விமான நிலைய கட்டுப்பாட்டு அறையிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட எந்த முயற்சியும் பலனளிக்கவில்லை. மணி அப்போது சரியாக காலை 8.14. அந்த நிமிடம்தான் கடத்தல்காரர்கள் தம் வேலையை ஆரம்பித்திருந்தார்கள்.

விமானத்தின் முதல் வகுப்பில் இரண்டாவது வரிசையில் அமர்ந்திருந்த வெய்ல் அல் ஷெஹ்ரி மற்றும் வாலீத் அல் ஷெஹ்ரி சகோதரர்கள், அங்கே பயணிகளைக் கவனிக்க வந்த இரு விமானப் பணியாளர்களை முதலில் தாக்கி வீழ்த்திவிட்டு எழுந்தார்கள். அந்த இரு பணியாளர்களிடமும் அவர்கள், காக்பிட் அறையின் சாவியைக் கேட்டிருக்கலாம். அல்லது காக்பிட்டின் கதவைத் திறந்துவிடச் சொல்லியிருக்கலாம். நிச்சயம்,

கடத்தல்காரர்கள் தாமாக காக்க்பிட்டினுள் நுழைய முடியாது.

ஏனெனில், சட்டப்படியே பைலட்டின் அறை, அவர் ஏறியவுடன் இழுத்து மூடி பூட்டப்பட்டுவிடும். யாரும் நினைத்தபோது உள்ளே போய்விட முடியாது.

சம்பந்தப்பட்ட போயிங் 767 விமானத்தில், கடத்தல்காரர்கள் எப்படி காக்க்பிட்டினுள் நுழைந்தார்கள் என்பதற்கான துல்லியமான பதில் கிடைக்கவில்லை. பணிப்பெண்களை மிரட்டி அல்லது தாக்கி, அறைக்கதவைத் திறக்கச் செய்திருக்கலாம். அல்லது தாங்களாகவே சிறு தாக்குதல் நிகழ்த்தி, காக்க்பிட்டின் கதவை உடைத்துத் திறந்து உள்ளே போயிருக்கலாம்.

காக்க்பிட்டைத் திறந்து, பைலட்டுகளை வீழ்த்திவிட்டு உள்ளே நுழைந்தவன் அட்டா. ஏனெனில் அவன் ஒருவனுக்குத்தான் விமானம் ஓட்டும் பயிற்சி உண்டு. ஒருவேளை அவனுக்கு உதவி செய்ய, ஓமாரி உடன் நுழைந்திருக்கலாமே தவிர, அந்த ஐவர் குழுவில் வேறு யாருக்கும் விமானம் ஓட்டத் தெரியாது.

அட்டா, காக்க்பிட்டுக்குள் நுழையப் பார்த்த கணம், ஏதோ தீவிரம் என்பதை உணர்ந்தவராக, அவனுக்குப் பின் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த டேனியல் லெவின் என்ற பயணி எழுந்திருக்க முயற்சி செய்தார். லெவின், இஸ்ரேலிய ராணுவத்தில் பணியாற்றியவர். அட்டாவை காக்க்பிட்டுக்குள் நுழைய விடாமல் தடுக்க அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி, அவருக்குப் பின்வரிசையில் அமர்ந்திருந்த இன்னொரு தீவிரவாதியால் - அநேகமாக அது சதாம் அல் சுகாமியாக இருக்கும் என்று யூகிக்கப்படுகிறது - தடுக்கப்பட்டது. தனக்குப் பின்னால் இன்னும் ஒரு தீவிரவாதி அமர்ந்திருக்கக் கூடும் என்று லெவின் எதிர்பார்க்காதது துரதிருஷ்டம்தான். அவரைத் தவிர வேறு எந்தப் பயணியும் - தடுக்க அல்ல - கண் முன்னே நடந்துகொண்டிருந்த சம்பவத்தை உணர்ந்து உள்வாங்கக் கூடத் திராணியில்லாதவர்களாகவே இருந்தார்கள். அதிர்ச்சி. நிலைகுலையச் செய்திருந்த அப்பேரப்பட்ட அதிர்ச்சி.

எல்லாம் சில விநாடிகள்தாம். பைலட்டை வீழ்த்திவிட்டு விமானத்தை அட்டா தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்த உடனேயே விமானத்தில் இருந்த மற்ற நான்கு தீவிரவாதிகளும், முதல் வகுப்பில் இருந்த பயணிகளையும் பிற விமான ஊழியர்களையும் எச்சரித்துத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். முதலில் சிறிது எதிர்ப்பு இருந்திருக்கிறது அவர்களுக்கு. ஆனால் கண் எரிச்சல் ஏற்படுத்தும் சில ஸ்ப்ரேக்களை உபயோகித்து (சுவாசப் பிரச்சனை உண்டாக்கும் ஒரு ஸ்ப்ரே உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மிளகுப்பொடியைக் கூட உபயோகித்திருக்கிறார்கள்!) எதிர்ப்பாளர்களை வீழ்த்தி, தங்களிடம் வெடிகுண்டு இருப்பதாகச் சொல்லி அமைதியாக உட்காரவைத்துவிட்டார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில்தான் கோச் - கேபினில் இருந்த விமான ஊழியர் பெட்டி ஓங் (Betty Ong), வடக்கு கரோலினாவில் உள்ள அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸின் தென்கிழக்குப் பகுதி போக்குவரத்து ரிசர்வேஷன் அலுவலகத்தை வயர்லெஸ் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு, விமானத்தில் நடப்பது பற்றி ரகசியமாகத் தகவல்களைத் தெரிவிக்கத் தொடங்கினார்.

‘காக்க்பிட்டை என்னால் தொடர்புகொள்ள இயலவில்லை; அங்கிருந்து எந்த பதிலும் இல்லை; பிசினஸ் வகுப்பில் என்னவோ நடந்திருக்கிறது; விஷப்புகை ஏதோ பரப்பப்பட்டிருக்கிறது; எங்களால் சரிவர சுவாசிக்க முடியவில்லை; விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்; எந்த விவரமும் இன்னும் சரியாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு விமானச் சிப்பந்திகள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர்.’ பெட்டி ஓங் இந்தத் தகவலைக் கொடுத்தபோது நேரம் 8.19.

இந்தத் தகவலைப் பெற்ற வட கரோலினா அலுவலக ஊழியரின் பெயர் நிடியா கோன்சாலேஸ் (Nydia Gonzalez). அவர் உடனே தீவிரத்தை உணர்ந்து டெக்ஸாஸில் உள்ள ஏர்லைன்ஸ் ஆபரேஷன் சென்ட்ருக்கு விஷயத்தைத் தெரிவித்தார். பதறிப்போன அங்கிருந்த டியூட்டி மேனேஜர் க்ரெக் மார்குவிஸ் (Craig Marquis), விமானத்தின் காக்க்பிட்டைத் தொடர்பு கொள்ள முயற்சி செய்தார். ம்ஹும். ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. அங்கே அட்டா, விமானத்தைக் கைப்பற்றி, செலுத்த ஆரம்பித்திருந்தான்.

பலமுறை முயற்சி செய்து தோற்ற டெக்ஸாஸ் அதிகாரிகள், வேறு வழியில்லாமல் பாஸ்டன் ஏடிசிக்கு (Air Traffic Control) தகவலைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கும் ஏற்கெனவே விஷயம் தெரிந்துவிட்டிருந்தது. அது எப்படி?

விமானத்தின் காக்க்பிட்டினுள் அட்டா நுழைந்த சமயம் பயணிகளை எச்சரிப்பதற்காக ஒலிபெருக்கியின் விசையைத் திருகப் பார்த்திருக்கிறான். எந்த விசை என்று சரியாகத் தெரியாமல், ஒன்றிரண்டு விசைகளை இயக்கிப் பார்த்ததில், விமானத்தில் இருந்த மைக்ரோபோன் உயிர்பெற்றுவிட்டது.

அதாவது, அங்கே பேசப்படும் விஷயம், உடனுக்குடன் பாஸ்டனில் உள்ள கட்டுப்பாட்டு அறையிலும் கேட்கும்.

‘யாரும் நகராதீர்கள். நகர முற்பட்டால் உங்களுக்கும் விமானத்துக்கும் சேர்த்து ஆபத்து ஏற்படும்’ என்று கடத்தல்காரர்கள் அறிவித்தது பாஸ்டனில் ஏடிசிக்குக் கேட்டுவிட்டது.

விபரீதம் அவர்களுக்கு முழுவதுமாகத் தெரிந்துவிட்டதற்குச் சில நிமிடங்கள் கழித்துத்தான், விமான ஊழியர் பெட்டி ஓங், வயர்லெஸ் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு பேசியிருக்கிறார்.

8.26-க்குப் பேசிய ஓங், விமானம் தன் கட்டுப்பாட்டை இழந்து தாறுமாறாகப் பறப்பதாகச் சொன்னார். 8.27-க்கு விமானம் தன் திசையை மாற்றிக்கொண்டு தெற்கு நோக்கிப் பறக்கத் தொடங்குவதையும் தெரிவித்தார். கூடவே எங்கே அமர்ந்து இருந்தவர்கள் காக்க்பிட்டுக்குள் போய்வருகிறார்கள் என்கிற தகவலையும் கவனித்து, ரகசியமாகச் சொன்னார்.

இன்னொரு ஊழியரான ஆமி ஸ்வீனி, பதற்றம் ஏதுமின்றி மிகத் துல்லியமான வருணனையைத் தம் பங்குக்கு வழங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

‘விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சந்தேகமே இல்லை. முதல் வகுப்புப் பயணி ஒருவரின் தொண்டையில் ஆழமான வெட்டுக்காயம் உண்டாகியிருக்கிறது. நிறைய ரத்தச் சேதம். இரண்டு விமானப் பணியாளர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் கவலைக்கிடம்.

இன்னொருவர் நிலைமை கொஞ்சம் பரவாயில்லை. எங்களால் காக்கப்பட்டதே தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை. அங்கே வெடிகுண்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நானும் ஓங்கும் எங்களால் இயன்ற அளவு தகவல்களை அளிக்கப் பார்க்கிறோம்.’

8.38-க்கு வடக்கு கரோலினாவில், நிடியா கோன்சாலேஸ்ஸை மீண்டும் தொடர்புகொண்ட ஓங், விமானம் மிகவும் தாறுமாறாகப் பறப்பதைத் தெரிவித்தார். அதே சமயம் கட்டுப்பாட்டு அறை மேலாளர் மைக்கேல் உட்வர்டைத் தொடர்பு கொண்ட ஸ்வீனி, ‘கடத்தல்காரர்கள் எல்லாருமே மத்திய கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவனுடைய ஆங்கிலம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. இன்னொருவன் மிக அற்புதமான ஆங்கிலம் பேசுகிறான். அவர்கள் வெகு சுலபமாக காக்கப்பட்டினுள் போய் வருகிறார்கள். அதுதான் எப்படி என்று தெரியவில்லை’ என்றார்.*

8.41-க்கு உட்வர்டை மீண்டும் தொடர்பு கொண்ட ஸ்வீனி, பெரும்பாலான விமானப் பயணிகளுக்கு (முதல் வகுப்பில் இல்லாதோருக்கு) விமானம் கடத்தப்பட்ட விஷயம் இன்னும் முழுவதுமாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை என்பதைச் சொன்னார். ‘முதல் வகுப்பில் யாருக்கோ உடம்புக்கு முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்கான முதலுதவி நடவடிக்கைகள்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள். மற்ற விமானப் பணியாளர்களும், பயணிகள் பதற்றம் அடையாமல் இருக்கும்பொருட்டுத் தம் வழக்கமான பணிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்றார்.

ஆனால் அடுத்த மூன்று நிமிடங்களில் நிலைமை கவலைக்கிடமாகிவிட்டது. ஓங்கைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள முயன்ற நிடியா கோன்சாலேஸ்ஸுக்கு லைன் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் உட்வர்டுடன் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்த ஸ்வீனி பதற்றம் நிறைந்த குரலில், ‘அபாயம்! விமானம் மிகவும் தாழ் பறக்கிறது. இது நிச்சயம் விபரீதத்தில்தான் முடியப்போகிறது’ என்று அலறியிருக்கிறார்.

‘கொஞ்சம் முயற்சி செய். ஜன்னல் வழியாக, இப்போது நீங்கள் பறந்துகொண்டிருக்கும் இடம் எது என்று ஓரளவு பார்த்து கணிக்க முடிகிறதா சொல்’ என்றார் உட்வர்ட்.

‘இல்லை... விமானம் கீழே போகிறது. மிகவும் கீழே போகிறது. மிக, மிக... ஐயோ...’

அத்துடன் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது.

அப்போது நேரம் சரியாக 8 மணி 46 நிமிடங்கள் நாற்பது விநாடிகள். அந்த விமானம், நியூ யார்க்கிலுள்ள உலக வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் வடக்கு கோபுரத்தின் மீது ஆக்ரோஷமாகச் சீறி வந்து மோதியது.

விமானத்தில் இருந்த எண்பத்தொரு பயணிகள், ஒன்பது விமானப் பணியாளர்கள், பைலட், கோ பைலட் தவிர, வர்த்தக மையக் கட்டடத்தில் இருந்த எண்ணற்ற பொதுமக்கள் என்று எல்லோரும், எல்லோரும் கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள்.

விமானம் மோதியதில் எழுந்த கரும்புகை ஒரு பூதம் மாதிரி நகரைச் சூழ்ந்துகொள்ள ஆரம்பித்தது.

கடத்தல் காண்டம் 2: யுனைடெட் 175

பாஸ்டனிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் புறப்பட்ட இந்த விமானத்தில், கடத்தல்காரர்களுடன் சேர்த்து மொத்தம் ஐம்பத்தாறு பேர் பயணம் செய்தார்கள். விக்டர் சாராஸினி (Victor Saracini) என்பவர் விமானத்தின் கேப்டன். மைக்கேல் ஹாராக்ஸ் (Michael Horrocks) என்பவர் விமானத்தின் முதன்மை அதிகாரியாக இருந்தார்.

காலை 8.14-க்கு, லோகன் விமான நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்ட விமானம், 8.33 மணிக்குத் தன் இலக்கான 31,000 அடி உயரத்தைத் தொட்டு, பறந்துகொண்டிருந்தது. அதாவது அமெரிக்கன் 11 விமானம் கடத்தப்பட்ட நேரத்தில்தான், இந்த விமானம் தன் பயணத்தை ஆரம்பித்திருந்தது.

8.42 மணிக்கு கேப்டன் விக்டர் சாராஸினிக்கு டிரான்ஸ்மிட்டர் வழியே என்னவோ கசமுசாவென்று அரைகுறையாகப் புரிகிற வகையில் தகவல் ஒன்று வந்தது. அது அவருக்கு நேரடியாக அனுப்பப்பட்ட தகவல் அல்ல. அமெரிக்கன் 11 விமானம் கடத்தப்பட்டிருந்த நேரம் அது. அங்கிருந்து தரைக்கு அனுப்ப முயற்சி செய்யப்பட்ட தகவல், கொஞ்சம் இந்த விமானத்தில் கசிந்து வந்தது.

தமக்குக் கிட்டிய தகவலைச் சரிபார்க்கவோ, தரைக்குத் தகவல் தெரிவிக்கவோ அவரால் இயலவில்லை. ஏனெனில், அதே நிமிடத்தில் இந்த விமானமும் கடத்தல்காரர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வர ஆரம்பித்திருந்தது!

ஷெஹரி, பயஸ் பானிஹமாத், முகம்மது அல் ஷெஹரி, அகமது அல் காம்தி, ஹம்சா அல் காம்தி ஆகியோரை உள்ளடக்கிய கடத்தல் குழுவினரிடம் கூர்மையான கத்திகள் இருந்திருக்கின்றன. மண்டையில் அடித்து உடைக்க, கனமான ஈரலர் தடி மாதிரியும் ஓர் ஆயுதம் வைத்திருந்திருக்கிறார்கள். இவற்றை முதலில் பிரயோகித்து ஓரிரு விமானப் பணியாளர்களைத் தாக்கி வீழ்த்திவிட்டு, காக்கிபிடை உடைத்து உள்ளே போனார்கள். இரு விமானிகளையும் கொலை செய்து கடாசிவிட்டு விமானத்தை அவர்களே ஓட்டத் தொடங்கினார்கள்.

விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்கும் விஷயம் முதலில் தெரியவந்தபோது நேரம் சரியாகக் காலை 8.47. விமானத்தை ஓட்டிய கடத்தல்காரனுக்கு தொழில்நுட்ப அறிவு போதாது என்பது, ஒரு நிமிடத்துக்குள் இருமுறை விமானப்பாதை மாற்றப்பட்டதும், இறுதியில் விமானத்தின் பயணத் திசையே மாற்றப்பட்டதும் தெளிவாகத் தெரிந்துவிட்டது. 8.51 மணியளவில் விமானத்தின் உயரம் தாறுமாறாகக் குறைய ஆரம்பித்தது. பதறியடித்துக்கொண்டு நியூ யார்க் விமானக் கட்டுப்பாட்டுத் தளத்திலிருந்து தொடர்புகொள்ள முயற்சி செய்துகொண்டே இருந்தார்கள். பதில் இல்லை.

இதற்கிடையில் விமானத்தின் பின்புறம் இருந்த பயணி பீட்டர் ஹான்ஸன் என்பவர், தன் கையில் இருந்த மொபைல் போனை ரகசியமாக உபயோகித்துத் தன் வீட்டைத் தொடர்புகொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறார். அதிர்ஷ்டவசமாக இணைப்பு கிடைத்து அவரது தந்தை லீ ஹான்ஸன் என்பவர் பேசவும் செய்திருக்கிறார்.

‘அவர்கள் காக்கபிட்டைக் கைப்பற்றிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு விமானப் பணிப்பெண் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். பயணிகளிலும் ஒருசிலர் - முன்புறம் உள்ளவர்கள் - கொல்லப்பட்டிருக்கலாம். விமானம் கடத்தப்பட்டுவிட்டது. உடனே யுனைடெட் ஏர்லைன்ஸைக் கூப்பிட்டு விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள். இது ஃப்ளைட் 175. பாஸ்டனிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் போய்க்கொண்டிருக்கும் விமானம் என்று சொல்லுங்கள்.’ இதுதான் மகன், தந்தைக்கு அளித்த தகவல்.

விமானத்தைக் கடத்தியவர்களின் திட்டம் ஒரே மாதிரிதான் இருந்திருக்கிறது. அங்கே முகம்மது அட்டா எப்படிக் கடத்தினானோ, அதே மாதிரி. பணியாளர்கள் சிலரைத் தாக்கி வீழ்த்திவிட்டு, காக்கபிட்டைக் கைப்பற்றுவது. அதேபோலத்தான் விமானத்தின் பின்புறம் இருந்த சில விமானப்பணியாளர்களால் ரகசியமாகத் தரைக்குத் தகவல்கள் தரப்பட்டதும்.

8.52-க்கு, விமான ஊழியர் ஒருவர், சான் பிரான்ஸிஸ்கோவில் இருந்த விமான கம்பெனி அலுவலகத்தைத் தொடர்புகொண்டார். இரு விமானிகளும் கொல்லப்பட்டிருப்பது, ஒரு விமானப் பணிப்பெண் மிக மோசமாகத் தாக்கப்பட்டது ஆகிய இரு தகவல்களையும் உறுதிசெய்து தெரிவித்தது அந்த நபர்தான்.

8.58-க்கு, விமானம் நியூ யார்க் நகரை நோக்கித் திருப்பப்பட்டது.

8.59-க்கு, பயணிகளுள் ஒருவரான ப்ரையன் டேவிட் என்பவர், தொலைபேசி மூலம் தன் மனைவியைத் தொடர்புகொள்ள முயற்சி செய்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக வீட்டில் யாரும் போனை எடுக்கவில்லை. ஆகவே ஆன்ஸரிங் மெஷினில் அவர் தன் கடைசிச் செய்தியைப் பதிவு செய்தார்: ‘விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது.’ மனசு கேட்காமல் மீண்டும் ஒருமுறை - இம்முறை தன் தாய்க்கு - தொலைபேசினார். அவர் லைனில் வந்ததும் விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தைச் சொல்லி, பயணிகளில் சிலர் காக்கபிட்டை முற்றுகையிட்டு, கடத்தல்காரர்களை எப்படியாவது தாக்கி வெளியேற்ற முடியுமா என்று யோசிப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்.

சரியாக 9 மணிக்கு, லீ ஹான்ஸனுக்கு மீண்டும் அவரது மகனிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. ‘நிலவரம் மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது அப்பா. அவர்களிடம் கத்திகளும் தடிகளும் இருக்கின்றன. வெடிகுண்டு வைத்திருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். விமானம் ஒழுங்காகப் பறக்கவில்லை. சீட்டில் இருந்து அடிக்கடி தூக்கி அடிக்கப்படுகிறோம். விமானத்தை பைலட் ஓட்டவில்லை என்று நினைக்கிறேன். மிகவும் தாழ்வாகப் பறக்கிறது. எனக்கென்னவோ அவர்கள் விமானத்தை சிகாகோ நோக்கிச் செலுத்துவதாகத் தெரிகிறது. எதிலோ மோதப்போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் கவலைப்படாதீர்கள். எப்படியாவது... ஓ, காட்!’

அப்படியே பாதியில் முறிந்தது அந்தக் குரல். அந்தத் தொலைபேசி உரையாடல் முடிவறும் கணத்தில் யாரோ ஒரு பெண் கதறி, க்ரீச்சிடும் குரல் ஒன்று கேட்டதாக, தன் வாக்குமூலத்தில் லீ ஹான்ஸன் தெரிவித்திருக்கிறார். பதறியடித்துக்கொண்டு உடனே தொலைக்காட்சியை உயிர்ப்பித்து ஏதாவது செய்தி வருகிறதா என்று பார்க்கத் தொடங்கினார்.

இரண்டாவது விமானம், வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் தெற்கு கோபுரத்தின் மீது அப்போதுதான் மோதிக்கொண்டிருந்தது. சரியாக மணி 9.03.

கடத்தல் காண்டம் 3: அமெரிக்கன் 77

வாஷிங்டன் டல்லஸ் விமான நிலையத்திலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் புறப்பட்ட இந்த விமானத்தில் ஐம்பத்தெட்டு பயணிகள் இருந்தார்கள். சார்லஸ் பர்லிங்கேம் (Charles Burlingame) மற்றும் டேவிட் சார்ல்பாய்ஸ் (David Charlebois) ஆகியோர் விமானிகள்.

காலை எட்டு இருபதுக்கு பறக்கத் தொடங்கிய விமானம், 8.46-க்கு 35,000 அடி உயரத்தில் பறந்துகொண்டிருந்தது. அதுவரை எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. தகவல் தொடர்பெல்லாம் சரியாகவே இருந்திருக்கிறது. அந்த விமானத்தில் இருந்து 8.51-க்கு தரைக்கு வந்த தகவல்தான் கடைசி. அப்புறம் தொடர்பில்லை. 8.51-லிருந்து 8.54-க்குள் விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்த விமானத்தில் இருந்த கடத்தல்காரர்களிடமும் கத்தி, மயக்க ஸ்ப்ரே, ரூல் தடி போன்ற ஆயுதங்கள் இருந்திருக்கின்றன. விமானத்தின் முன்புறம் இருந்த பயணிகள், விமானப் பணியாளர்கள் அனைவரையும் பின்னால் போகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

விமானத்திலிருந்து தரையைத் தொடர்பு கொண்ட ஒரு பயணி, விமானம் கடத்தப்பட்டிருப்பதாக விமானியே அறிவித்தார் என்று சொன்னார். இது, முதல் இரு விமானக் கடத்தல் சம்பவத்தில் இல்லாதது என்பதைக் கவனிக்கவும்.

8.54-க்கு, விமானம் தன் பாதையிலிருந்து திரும்பத் தொடங்கியது. தெற்கு நோக்கிப் பறக்க ஆரம்பித்தது. இரு நிமிடங்களில் விமானத்தில் இருந்த டிரான்ஸ்பாண்டர் ஸ்விட்ச் ஆஃப் செய்யப்பட்டது. ராடார் தொடர்பு கூட சாத்தியமில்லாமல் போனது. இந்தியானா ஏடிசி என்னென்னவோ முறைகளில் எப்படியாவது அந்த விமானத்தைத் தொடர்புகொள்ள குட்டிக்கரணம் போட்டுப் பார்த்தது. மஹும். எந்தப் பலனும் இல்லை.

9.00 மணிக்கு, அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸ் வைஸ் பிரசிடெண்ட் ஜெரார்ட் ஆர்ப்பே (Gerard Arpey), விமானத்தைத் தொடர்பு கொள்ள எந்த வழியிலும் சாத்தியமில்லை என்பதை முழுப் பிரக்ஞையுடன் யோசித்து உணர்ந்தார். மூன்று விமானங்கள் கடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் இரண்டு அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸுக்குச் சொந்தம். ஆகவே, அவர் உடனடியாக, அன்று புறப்படவிருந்த அத்தனை அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸ் விமானங்களையும் ரத்து செய்யும்படி உத்தரவிட்டார்.

இதற்கிடையில் விமானத்தின் பின்புறம், கடத்தல்காரர்களால் திணிக்கப்பட்டிருந்த பயணிகளுள் சிலர், தம்மிடமிருந்த தொலைபேசி மூலம் ரகசியமாகத் தரையைத் தொடர்புகொள்ள முயற்சி செய்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் பார்பரா ஓல்ஸன். இவர் அமெரிக்க அரசின் சொலிஸிடர் ஜெனரலான டெட் ஓல்ஸனின் (Ted Olson) மனைவி.

தம் கணவரைத் தொலைபேசியில் அழைத்த பார்பரா, விமானம் கடத்தப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தைப் பதற்றமுடன் அவரிடம் தெரிவித்தார். டெட் ஓல்ஸனுக்கு அந்த விஷயம் ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்தது.

மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொள்ளப் பெரிதும் முயற்சி செய்த அவர், பார்பராவிடம் முன்னதாக இரு விமானங்கள் இப்படிக் கடத்தப்பட்டிருப்பதையும் அவை இரண்டுமே வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் மீது மோதிச் சிதறி, மிகப்பெரிய அதிர்ச்சியைத் தேசம் சந்தித்திருப்பதையும் தெரிவித்தார்.

பார்பரா அதிர்ச்சியில் உறைந்தாலும், தம் கணவர் தெரிவித்ததைச் சுற்றியிருந்த பிற பயணிகளிடம் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. இருக்கிற கலவரம் போதாதா என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம். எப்படியோ அன்றைய தினம் தேசத்துக்கு நல்லபடியாக விடியவில்லை என்பது மட்டும் அவருக்குப் புரிந்துவிட்டது.

டெட் ஒல்ஸன், பார்பராவிடம் விமானம் எங்கே பறந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கேட்டார்.

எங்கே என்று தெரியவில்லை. மிகவும் தாழ்வாகப் போகிற மாதிரி இருக்கிறது. பல வீடுகளின் மொட்டை மாடிகள் தெரிகின்றன என்றார் பார்பரா. இந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த - பார்பராவின பக்கத்திலிருந்த - இன்னொரு பயணி, நாம் திசை மாறி வடகிழக்காகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுங்கள் என்றார் ரகசியமாக.

இப்போது 9.29 மணி. விமானம் வெறும் 7000 அடி உயரத்தில் பறந்துகொண்டிருந்தது. ஆட்டோ பைலட் செயலிழக்கச் செய்யப்பட்டிருந்தது. அமெரிக்க ராணுவத் தலைமையகமான பெண்டகன் கட்டடத்துக்கு மேற்கே, சரியாக 38 மைல் தொலைவில் சீறி வந்துகொண்டிருந்தது அந்த விமானம்.

இதற்கிடையில், கடத்தப்பட்ட மூன்றாவது விமானத்தின் இலக்கு எதுவாக இருக்குமோ என்ற அச்சத்தில், வெள்ளை மாளிகை உட்பட பல்வேறு முக்கியக் கட்டடங்களைக் குறிப்பிட்டு, ரொனால்ட் ரீகன் வாஷிங்டன் தேசிய விமான நிலைய அதிகாரிகள், ரகசிய பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை எச்சரித்தார்கள். அப்போது அமெரிக்கன் 77 விமானம், பெண்டகன் கட்டடத்தின் தெற்கு - தென்மேற்கு திசையில் ஐந்து மைல் தொலைவில் வந்துகொண்டிருந்தது.

ஒழுங்காக வந்துகொண்டிருந்த அந்த விமானம், திடீரென்று 330 டிகிரி கோணத்தில் ஒரு திரும்பு, திரும்பியது. திரும்பி, மீண்டும் நேராகச் செல்லத் தொடங்கியபோது அதன் உயரம் தடாரென்று சரிந்து வெறும் 2,200 அடியாகக் குறைந்திருந்தது. விமானத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்த கடத்தல்காரர்கள், விமானத்தை உச்சபட்ச வேகத்துடன் இயக்கத் தொடங்கினார்கள்.

மணி 9.37. பெண்டகன் கட்டடத்தின் மீது விமானம் வந்து மோதியபோது அதன் வேகம் மணிக்கு 530 மைல்.

விமானத்தில் இருந்த அனைவரும் - பெண்டகன் வளாகத்தில் இருந்த எண்ணற்றவர்களும் விநாடியில் படுகொலையாயினர்.

.

கடத்தல் காண்டம் 4: யுனைடெட் 93

காலை 8.42-க்கு, நெவார்க் லிபர்டி சர்வதேச விமான நிலையத்திலிருந்து

சான் பிரான்ஸிஸ்கோ போவதற்காகப் புறப்பட்டது யுனைட் 93 விமானம். விமான கேப்டன் ஜேசன் தால் (Jason Dahl), முதன்மை அதிகாரி லெராய் ஹோமர் (Leroy Homer), ஐந்து விமானப் பணியாளர்கள், மற்றும் முப்பத்தேழு பயணிகள் (கடத்தல்காரர்கள் உட்பட) அந்த விமானத்தில் இருந்தார்கள்.

நியாயமாக 8.15-க்கே விமானம் கிளம்பியிருக்க வேண்டும்.* கடுமையான போக்குவரத்து நெரிசலால் தாமதமானது.

இந்த விமானம் புறப்பட்டபோது மற்ற மூன்று விமானங்கள் கடத்தப்பட்ட விவரம் நியூஜெர்ஸி விமான நிலையத்தை எட்டியிருக்கவில்லை. ஒன்பது மணி அளவில்தான் விஷயம் நாடு முழுவதும் உள்ள விமான நிலையங்களுக்குப் பரபரப்பாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் 8.25 மணி வாக்கிலேயே பாஸ்டன் கட்டுப்பாட்டு அறையில், அமெரிக்கன் 11 விமானத்திலிருந்து வந்த ஒரு குழப்படியான தகவல் பரிமாற்றம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. முகம்மது அட்டாவின் குழுவினரால் கடத்தப்பட்ட அந்த விமானம், கடத்தல்காரர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தவுடனேயே, விமானத்திலிருந்து பயணிகளைப் பயமுறுத்துவதற்காக அட்டா சில வார்த்தைகளைப் பேசியிருக்கிறான். அவன் பேசியதில் ஒரு வரி, 'We have some planes' என்பதாகும்.

விமானம் கடத்தப்பட்ட தகவல் கிடைத்திராத அந்நேரத்தில் இச்சொற்றொடரின் முழு அர்த்தம், பாஸ்டனில் இருந்த அதிகாரிகளுக்கு விளங்கியிருக்கவில்லை. அப்போதே உணர்ந்திருந்தால், 8.42-க்குக் கிளம்பிய இந்த நான்காவது விமானத்தின் புறப்பாட்டையாவது தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம்.

ஒரே நாளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விமானங்கள், அமெரிக்காவில் அதற்குமுன் கடத்தப்பட்டதில்லை. அமெரிக்காவில் என்ன, உலகிலேயே அப்படியொரு சம்பவம் வேறெங்கும் நடந்ததில்லை. ஆகவே முதல் விமானம் கடத்தப்பட்டவுடன் மற்ற சில விமானங்களும் கடத்தப்படலாம் என்பது குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூட அங்கே யாருக்கும் தோன்றவில்லை என்பதே உண்மை. அப்படியொரு சம்பவத்தை யாருமே எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள்.

அன்று காலை யுனைட் 93 விமானம் புறப்படவிருந்தபோது, அதில் பயணம் செய்யவிருந்த பயணிகளின் எண்ணிக்கை 33 தான். அது தவிர நான்கு கடத்தல்காரர்கள். சாதாரணமாக அத்தனை குறைவான எண்ணிக்கையில் பயணிகள் இருந்தால், விமானம் பறக்காது. பயணம் கேன்சல் ஆக வாய்ப்பு உண்டு. ஆயினும் அன்று, குறைவான பயணிகளுடன் விமானம் புறப்பட எப்படியோ அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். செப்டம்பர் 11 அன்று கடத்தப்பட்ட பிற மூன்று விமானங்களிலும் தலா ஐந்து கடத்தல்காரர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். காக்கிபட்டைக் கைப்பற்றும் முயற்சிக்கு அதிகபட்சம் அரை மணிநேரம் போதுமானதாக இருந்திருக்கிறது. இந்த விமானத்தில் மட்டும், விமானம் புறப்பட்டு 46 நிமிடங்களுக்குப் பின்தான் அவர்கள் பைலட்டுகளை வீழ்த்தி, விமானத்தைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஐந்தல்ல - நான்கு பேர் கொண்ட குழு அது.

நான்கு கடத்தல்காரர்களுக்கும் முதல் வகுப்பு இருக்கைகள் இருந்தன.

கடத்தல் நடவடிக்கை ஆரம்பமானதும், ஜராதான் காக்கிபிட்டு உடைத்து உள்ளே போயிருக்கவேண்டும். அவன் தான் அந்தக் குழுவில் விமானம் ஓட்டத் தெரிந்த ஒரே நபர்.

9.32 மணிக்கு, கடத்தல்காரர்களுள் ஒருவன் - அநேகமாக ஜரா - விமானத்தில் இருந்த பயணிகளுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை விடுத்தான். 'எல்லோரும் உட்காருங்கள். தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நாங்கள் விமானத்தில் வெடிகுண்டு வைத்திருக்கிறோம். பிரச்னை செய்யாமல் எல்லோரும் அமைதியாக உட்காருங்கள்.'

இந்த அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து ஜரா, விமானத்தின் பயணத் திசையை முற்றிலும் மாற்றி, (ஆட்டோ பைலட்டில்) கிழக்கு நோக்கி பறக்கக் கட்டளை பதிந்ததை மீட்கப்பட்ட விமானத்தின் டேட்டா ரெக்கார்டர் (Data Recorder) பதிவு செய்திருக்கிறது.

காக்கிபிட்டில் டேட்டா ரெக்கார்டர் தவிர குரல் பதிவுக்கருவியும் (Voice Recorder) உண்டு. பின்னால் அதனைப் போட்டுக் கேட்டபோது ஒரு பெண் - அநேகமாக விமானப் பணிப்பெண்ணாக இருக்கலாம் - யாருடைய பிடியிலிருந்தோ தப்பிக்கப் போராடும்போது எழுப்பிய குரல் தெளிவாகப் பதிவாகியிருக்கிறது. ஒரு கட்டத்தில் அந்தப் பெண் கொல்லப்பட்டோ, பேச இயலாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டோ இருக்கலாம்; ஒரு கட்டத்தில் அந்தக் குரல் அப்படியே நின்றுவிட்டிருக்கிறது.

இதற்கிடையில், விமானத்தில் இருந்த ஊழியர்களில் சிலருக்கும் பல பயணிகளுக்கும், தரையிலிருந்து மொபைல் தொலைபேசியில் அழைப்புகள் வர ஆரம்பித்தன. விமானத்தில் இருந்தவர்களும், தரையைத் தொடர்புகொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். அவரவர் தம் உறவினர்கள், நண்பர்களிடம் பதற்றமும் கவலையும் தெரியப் பேசினார்கள். முன்னதாக இரு விமானங்கள் கடத்தப்பட்டு உலக வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் மீது மோதப்பட்ட விஷயம் விமானம் முழுவதும் தெரிந்துவிட்டதில், பலபேர் பதற்றத்தின் உச்சிக்கே சென்றார்கள்.

மற்ற மூன்று விமானங்களிலும் பயணம் செய்த மக்கள் ரகசியமாகத்தான் தொலைபேசித் தொடர்புகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது. மாறாக இந்த யுனைடெட் 93 விமானத்தில் பயணம் செய்தவர்கள், தரையுடன் தொடர்புகொள்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தும், ஜராவும் அவனது குழுவினரும் அவர்களைத் தடுக்கவோ, தாக்கவோ முயற்சி செய்யவில்லை.

ஜராவுக்கும் இரட்டைக் கோபுரங்கள் வெற்றிகரமாகத் தகர்க்கப்பட்டுவிட்ட தகவல் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இனி இவர்கள் என்னதான் பேசினாலும் தமது திட்டம் பாதிக்கப்படாது என்கிற நம்பிக்கையில் அவன் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். இதனை, விமானத்திலிருந்து தரைக்குத் தொடர்புகொண்ட இரு பயணிகள் தெரிவித்திருந்தார்கள்.

குறைந்தது பத்து பயணிகளும் இரண்டு விமானச் சிப்பந்திகளும் அந்த விமானத்திலிருந்து தரைக்குத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டிருக்கிறார்கள். விமானம் கடத்தப்பட்டுவிட்டதை அத்தனை பேருமே உறுதிபடத் தெரிவித்தார்கள். 'வெடிகுண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். கைகளில் கத்தி இருக்கிறது. சிவப்பு உடை

அணிந்திருக்கிறார்கள். பயணிகளை விமானத்தின் பின்பக்கமாகப் போய் அமரக் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.’

தகவல் தெரிவித்தவர்களில் சிலர், இரண்டு பேர் தாக்கப்பட்டு இறந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அநேகமாக அது விமானியும் முதன்மை அலுவலருமாக இருக்கலாம் என்று புலனாய்வு அதிகாரிகள் யூகித்தார்கள். ஒரு விமானப்பணிப்பெண்ணும் கொல்லப்பட்டிருப்பதாக ஒரு பயணி சொல்லியிருக்கிறார்.

இதில் வியப்புக்குரிய அம்சம், கடத்தல்காரர்கள் துப்பாக்கி வைத்திருப்பதாக எந்தப் பயணியும் சொல்லவில்லை. இந்த விமானத்தில் மட்டுமல்ல. முன்னதாகக் கடத்தப்பட்ட மூன்று விமானங்களில் இருந்த கடத்தல்காரர்கல் கூட துப்பாக்கி வைத்திருந்ததாகத் தகவல் இல்லை.*

ஆனால் முன்னதாகக் கடத்தப்பட்ட விமானங்களிலிருந்து பேசிய அத்தனை பேருமே தவறாமல் வெடிகுண்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரட்டைக் கோபுரத்தின் மீது விமானங்கள் மோதிய பிறகு, அங்கே புலனாய்வுக்காகப் போன FBI அதிகாரிகள், இடிபாடுகளை முழுவதுமாகப் பரிசோதித்த பிறகும் விமானத்தில் பாம்பு ஏதும் இருந்திருப்பதற்கான சிறு அடையாளமும் இல்லை என்றே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பயணிகளை மிரட்டி வைக்க, அப்படியொரு பொய்யைக் கடத்தல்காரர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடும். ஏனெனில் அப்படியொரு வெடிகுண்டைக் கொண்டுபோயிருந்தால், கண்டிப்பாக விமான நிலையத்திலேயே ஒன்று இல்லாவிட்டால் ஏதேனும் ஒரு செக்யூரிடி பரிசோதனையில் அது அகப்பட்டிருக்கும்.

மூன்று விமானங்களைக் கடத்தியவர்களும், வெடிகுண்டு இருப்பதாகப் பயமுறுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையில் அவர்கள் வெடிகுண்டு எதையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை என்ற முடிவுக்கே புலனாய்வு அதிகாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள்.

விமானத்திலிருந்து தரையைத் தொடர்பு கொண்டவர்களுள் ஐந்து பேர், தாங்கள் கடத்தல்காரர்களுடன் போராட முடிவு செய்திருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். ஏற்கெனவே இரண்டு விமானங்கள் கடத்தப்பட்டு, மோதி வெடித்திருக்கின்றன. இந்த விமானமும் அப்படியொரு திட்டத்துடன்தான் அவசியம் கடத்தப்பட்டிருக்கும். உயிர் எப்படியும் போகத்தான் போகிறது. எதற்கும் ஒரு சிறு முயற்சி செய்து பார்க்கவிருப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

மணி 9.57. அதுவரை தமது உறவினர்களுடனும் நண்பர்களுடனும், கடைசிப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் பதைக்கப் பதைக்க நடத்திக்கொண்டிருந்த பயணிகள், திடீரென்று உரையாடலைத் துண்டித்தார்கள். ஒருவர் மட்டும் கடைசியாக இப்படிச் சொன்னார்: ‘சரி, நான் போனை வைக்கிறேன். எல்லோரும் கடத்தல்காரர்களைத் தாக்க ஒடுகிறார்கள். நானும் போகிறேன். பை.’

அதன் பிறகு அந்த விமானத்தில் நடந்தது என்ன என்பதைக் கலவையான காக்பிட் ரெக்கார்டர் ஒலிபரப்பியது. கொத்துக்கொத்தாகக் குரல்கள். ஆக்ரோஷக் குரல்கள். தாக்கும் வெறி மிக்க குரல்கள். ஐயோ என்ற அலறல்கள். இனம் புரியாத சப்தங்கள். போட்டு உடைக்கும் சப்தம். அலறும்

ஒலி. ஆக்ரோஷ வெறி.*

விமானத்தில் கலவரம் ஏற்படுவதைக் கண்டு ஜரா உஷாரானான். உடனே அவன் விமானத்தை இடது வலதாகத் தாறுமாறாக ஓட்டத் தொடங்கினான். காக்கிபிட்டின் வாசலில் காவலுக்கு நின்ற தம் சகாக்களைத் தாக்கிக்கொண்டிருந்த பயணிகளை நிலைதடுமாற வைக்கவே அவன் அந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டான். 9.58-க்குத் தன் சகா ஒருவனுக்கு, காக்கிபிட்டின் கதவை அடைக்கும்படி ஜரா உத்தரவிட்ட குரல் பதிவாகியிருக்கிறது.

ஆயினும் பயணிகளின் ஜீவமரணப் போராட்டம் நிற்கவில்லை. நிலைமை தீவிரமாவதைக் கண்ட ஜரா, இன்னொரு யோசனை செய்தான். விமானத்தை இடது வலதாகத் திருப்பிக்கொண்டிருந்தால் அதிக பாதிப்பில்லை போல் இருக்கிறது என்று நினைத்து, மேலும் கீழுமாகத் தாறுமாறாக இயக்கத் தொடங்கினான். அதாவது திடீரென்று செங்குத்தாக மேலே தூக்கி, மீண்டும் தொப்பென்று விமானத்தின் மூக்கு, பூமியைப் பார்க்கிற கோணத்தில் சரேலென்று சரித்து இறக்குவது. இது மிகவும் ஆபத்தானது. குலை நடுங்கச்செய்யக்கூடிய இப்பணியை ஜரா மேற்கொண்டபோது, பல பயணிகள் தூக்கித் தூக்கி எறியப்பட்டார்கள். அவர்களின் கதறல் குரல் அப்படியே பதிவாகியிருக்கிறது.

மணி பத்தடித்தது. காக்கிபிட்டிலிருந்து ஜரா தன் சகா ஒருவனிடம் 'நாம் முடித்துவிடலாமா?' என்று கேட்டான்.

'இல்லை. இன்னும் இல்லை. எல்லாரும் வந்து கூட்டும்'

வெடிகுண்டை வெடிக்கச் செய்வதாக மிரட்டி, பயணிகளைப் பணிய வைக்கலாம் என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் சில பயணிகள், 'நாங்கள் இறக்கத் தயார். ஆனால் போராட்டத்தின் இறுதியில் இறப்போம்' என்று கத்தினார்கள்.

ஆத்திரமடைந்த ஜரா மீண்டும் விமானத்தை நேர் செங்குத்தாக மேலே தூக்கி, திடீரென்று கீழே இறக்கினான். மீண்டும் அலறல்கள். கதறல்கள். ஆனால் பயணிகளின் போராட்டம் ஓயவில்லை. காக்கிபிட்டுக்கு வெளியே நின்றிருந்த இரண்டு கடத்தல்காரர்களையும் அவர்கள் துவம்சம் செய்யும் உத்தேசத்துடன் மோதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை எப்படியாவது வீழ்த்தி, காக்கிபிட்டைத் திறந்து, உள்ளே உள்ள கடத்தல்காரனை அடித்து வீழ்த்தும் வெறியில் இருந்தார்கள்.

தாக்குப் பிடிக்கவே முடியாது என்ற நிலைக்கு விமானம் வந்து சேர்ந்தது. ஜரா தன் சக கடத்தல்காரனிடம் கேட்டான்: 'இப்போது சொல். இறக்கிவிடவா? இவ்வளவுதான் முடியுமா?'

அவன் சொன்னான்: 'ஆம். இதுதான் எல்லை. தாக்குப்பிடிக்க முடியுமென்று தோன்றவில்லை. நீ இறக்கிவிடு.'

அவ்வளவுதான். தடதடவென்று உயரம் சரிந்து விமானம் கீழே இறங்கத் தொடங்கியது. 'அல்லா ஹு அக்பர்! அல்லா ஹு அக்பர்!' என்று ஜரா கத்தினான். அந்தச் சத்தத்துடனேயே பயணிகள் அப்போதும் தொடர்ந்து போராடிக்கொண்டிருந்த சத்தமும் பதிவாகியிருக்கிறது.

பென்சில்வேனியா பகுதியில் உள்ள ஷாங்க்ஸ்வில் (Shanksville) என்ற

இடத்தில், மணிக்கு 580 மைல் வேகத்தில் சீறிவந்த விமானம் வெட்டவெளியில், மோதிப் பாய்ந்தது.

அங்கிருந்து சரியாக இருபது நிமிடப் பறக்கும் தூரத்தில்தான் வாஷிங்டன் டி.சி. நகரம். வெள்ளை மாளிகையைக் குறிவைத்துத்தான் விமானத்தை ஜரா செலுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று புலனாய்வு அதிகாரிகள் முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

ஆனால், தீரம் மிக்க 33 பயணிகளின் தியாகத்தாலும் போராட்டத்தினாலும், ஜராவின் அவனது முயற்சி பாதியில் முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

செப்டம்பர் 11, 2001 அன்று, அமெரிக்காவில் கடத்தப்பட்ட நான்கு விமானங்களுள் இந்த ஒன்று மட்டுமே தோற்கடிக்கப்பட்டது. கடத்தப்பட்ட விமானத்தினுள் என்னென்ன நடந்தது என்பது பற்றிய அதிகபட்ச விவரங்கள் கிடைத்ததும் இந்த ஒரு விமானத்தில் இருந்து மட்டுமே.

பகுதி-2 உறவின் கதை, பகையின் கதை

நான்கு விமானங்கள் கடத்தப்பட்டன. பத்தொன்பது கடத்தல்காரர்கள் எப்படி அத்தனை சவுகரியமாக விமானங்களில் ஏறி, தம் வேலைகளைப் பார்க்க முடிந்தது? பிரமாதமாகப் பாராட்டப்படும் அமெரிக்காவின் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் அந்த நேரத்தில் என்ன ஆயின? எங்கே போயின? இவர்கள் செப்டம்பர் 11-ம் தேதி என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? முதல் விமானம் கடத்தப்பட்டவுடனேயே சுதாரித்துக்கொண்டு ஏதாவது செய்திருக்க முடியாதா?

அடுக்கடுக்காகக் கேள்விகள் எழுத்தான் செய்யும். விடைகளை விரிவாகப் பார்க்கத்தான் போகிறோம்.

ஆனால் அவற்றைவிட முக்கியம், இந்த மாபெரும் தாக்குதலின் பின்னணியை அறிந்துகொள்வது. ஒருநாள் அல்லது ஒரு சம்பவம் விளைவித்த கோபத்தின் காரணமாக திடீரென்று யாரும் இப்படியொரு அதிபயங்கர நவீனத் தாக்குதலைத் திட்டமிட்டு வெற்றிகரமாக நடத்திவிட முடியாதல்லவா? அதுவும் சரித்திரத்தில் முன் எப்போதும் நடந்திராத வகையில் நிகழ்த்தப்பட்டதொரு புத்தம்புது ரகத் தாக்குதல். எத்தனை வன்மம், எத்தனை விரோதம், எத்தனை குரோதம் இருந்தால் இதைச் செய்திருக்க முடியும்? அந்த வன்மமும் விரோதமும் குரோதமும் ஒரு நாளிலோ, ஒரு வருடத்திலோ அல்லது சில வருடங்களிலோ உருவாகியிருக்க முடியுமா?

செப்டம்பர் 11 தாக்குதலைத் திட்டமிட்டு, சற்றும் பிசகில்லாமல் நடத்தி முடித்தது, அல் காயிதா என்ற அமைப்பு. ஒசாமா பின் லேடனின் இந்த அல் காயிதாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமான உறவுக்கு வயது இருபது. 1980-களின் தொடக்கத்திலிருந்தே அமெரிக்க அரசுக்கு, பின் லேடனுடன் தொடர்பும் பழக்கமும் உண்டு. இரு தரப்புக்கும் மிக நெருங்கிய நட்பும் இருந்தது. அந்த நட்பு எப்போது விரிசல் அடைந்தது; எப்போது ஒருவரை ஒருவர் ஒழித்துக்கட்ட திட்டம் தீட்ட ஆரம்பித்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு இந்த விஷயத்தின் அடி ஆழத்தில் நுழைந்து ஆராய முற்படுவது பல வகைகளில் உதவிகரமானது.

பின் லேடனில் இருந்தே ஆரம்பிக்கலாம். ஏனெனில், அல் காயிதா உருவாவதற்கு முன்பே அமெரிக்காவுக்கு பின் லேடனைத் தெரியும்.

பின் லேடனின் முன்கதைச் சுருக்கம்:

1957-ம் வருடம் சவுதி அரேபியாவில் உள்ள ரியாத் நகரில் பிறந்தவர், ஒசாமா பின் லேடன். லேடன் என்பது குடும்பப்பெயர். பின் என்ற அரபுச்சொல், இந்தக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர் என்பதைச் சுட்டும்.

ஒசாமாவின் பிறந்த தேதி என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுவது ஜூலை 30, 1957.* அவரது தந்தையின் பெயர் முகம்மது பின் அவ்தா பின் லேடன். ஏமனிலிருந்து உத்தியோக நிமித்தம் சவுதிக்குக்கு வந்தவர். ஒசாமாவின் தாயார் சிரியாவைச் சேர்ந்தவர். பெயர் ஹமீதா.

ஒசாமாவின் தந்தை, முதல் முதலில் ஜெத்தா துறைமுகத்தில் ஒரு கூலித் தொழிலாளியாகத்தான் தம் வாழ்வைத் தொடங்கினார். கடும் உழைப்பினால் படிப்படியாக முன்னேறி, சவுதி அரேபியாவின் நம்பர் 1 கட்டுமான நிறுவனத்தின் அதிபர் ஆனவர். (லேடன் க்ரூப் என்பது இன்றும் சவுதி அரேபியாவில் முன்னணி கட்டுமான நிறுவனங்களுள் ஒன்று). அவருக்கு நான்கு மனைவிகள். ஏழு அல்லது எட்டு அங்கீகாரமில்லாத தொடுப்புகளும் உண்டு. இத்தனை பேருக்குமாகச் சேர்த்து மொத்தம் ஐம்பத்திரண்டு குழந்தைகள். ஒசாமா அவர்களுள் பதினேழாவது மகன். ஒசாமாவின் சொந்தத் தாயைப் பொறுத்தவரை அவர் ஒரே மகன். ஒசாமாவுக்குப் பின் அவரது தாய்க்குச் சில பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன.

மாபெரும் கட்டுமான நிறுவன அதிபரான ஒசாமாவின் தந்தைக்கு, சவுதி மன்னர் குடும்பத்துடன் மிக நெருங்கிய நட்பும் தொடர்பும் இருந்திருக்கிறது. முகம்மது பின் லேடனுக்கு மட்டுமல்ல, அவர் மூலம், அவரது அத்தனை உறவுக்காரக் குடும்பங்களுக்குமே - சுமார் 300 குடும்பங்கள் என்று ஒரு கணக்கு - இந்தத் தொடர்பு உண்டு.

சவுதி அரேபியாவில் உள்ள இஸ்லாமியப் புண்ணியத் தலங்களான மெக்கா, மெதினா நகரங்களின் புனரமைப்பு ஒப்பந்தங்கள் பின் லேடன் க்ரூப்புக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டன. அந்நகரங்களில் உள்ள புனித மசூதிகளைப் பழுதுபார்ப்பதும் அவர்கள்தாம். ஜெருசலேமில் உள்ள புகழ்பெற்ற அல் அஸ்கா மசூதியைச் செப்பனிட்டு மறு உருவாக்கம் செய்ததும் பின் லேடனின் தந்தைதான்.

இந்தப் பின்னணியிலிருந்து வந்தவரான ஒசாமா, இயல்பிலேயே மிகத் தீவிரமான மதப்பற்றும் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவராகவும் இருந்தார். மெதினா நகரில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்துவிட்டு ஹிஜாஸில் மேல்நிலைக் கல்வியைப் பெற்றார்.

மேல்நிலைக் கல்வி முடிந்ததுமே தன் தாய்வழி உறவுக்காரப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். திருமணத்துக்குப் பிறகுதான் அவர் கல்லூரிக்கே போகத் தொடங்கினார். சவுதி மன்னர் அப்துல் அஜிஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து நிர்வாகவியல் பயிலத் தொடங்கினார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் ஒசாமாவின் மதப்பற்று தீவிரமடையத் தொடங்கியது. அந்நாளின் தலைசிறந்த இஸ்லாமியச் சிந்தனையாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் அப்துல்லா அஸம், சையத் கதப், அவரது சகோதரர் அப்துல்லா கதப் போன்றவர்களின் தொடர்பும் அன்பும் ஒசாமாவுக்கு அப்போது கிடைத்தன. அவர்களிடம் இஸ்லாம் தொடர்பான பல சந்தேகங்களுக்கு விடை பெற்ற ஒசாமாவுக்குத் தம் மதத்துக்குத் தன்னால் முடிந்த எதையாவது செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்படத் தொடங்கியது.

ஒசாமா, நிர்வாகவியல் படித்துவிட்டுத் தன் தந்தையின் கட்டுமான நிறுவனத்தில் இணைந்து பணியாற்றவே விரும்பினார். ஆனால் மதப்

பெரியவர்களின் தொடர்பால், அவரது நிர்வாகவியல் நாட்டம் நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வந்தது.

ஆனால் எதிர்பாராவிதமாக ஓசாமாவின் தந்தை, ஹெலிகாப்டர் விபத்தில் இறக்க, அவர் நிறுவனத்தில் உடனடியாக இணைய வேண்டிய நெருக்கடி ஓசாமாவுக்கு ஏற்பட்டது. குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட சொத்துத் தகராறும் இதற்கு ஒரு காரணம். இந்தத் தகராறைப் பின்னர் சவுதி மன்னரே ஒரு கமிட்டி அமைத்துத் தீர்த்து வைத்தார்.*

குடும்பத் தொழிலான கட்டுமானப் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கிய ஓசாமா, தமது ஓய்வு நேரங்களை மதப்பணிகளுக்கே முழுவதுமாகச் செலவிட்டார். அப்போது ஏமனின் தெற்குப் பகுதிகளில் சவுதியைச் சேர்ந்த பல இஸ்லாமியர்கள், கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு எதிராக நடத்திக்கொண்டிருந்த போராட்டத்தை அவர் மிகக் கூர்மையாக கவனித்தார். இதன் காரணம், இஸ்லாமிய தேசங்களுக்கிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதே இஸ்லாத்துக்குச் செய்யும் சேவைகளுள் முக்கியமானது என்று அவர் நம்பியதுதான்.

தெற்கு ஏமனில் போராடும் இஸ்லாமியச் சகோதரர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்வது மதக்கடமை என்று அவர் முடிவு செய்தார். அவர்களுக்குப் பொருளாதார உதவிகள் செய்வது, சவுதி அரேபியாவிலிருந்து ஏமன் போகிற நண்பர்கள் மூலம் முக்கிய - ரகசியத் தகவல் பரிமாற்றங்கள் நிகழ்த்த உதவுவது எனச் செயல்பட ஆரம்பித்தார்.

ஏமன் போராளிகள் என்றில்லை. உலகின் எந்த மூலையில் இஸ்லாமியர்களுக்குப் பிரச்னை என்றாலும் தன்னால் இயன்ற உதவிகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்பது தமது மிக இளம் வயதுகளிலேயே ஓசாமா எடுத்த முடிவு.

1979-ல் பாகிஸ்தானிலுள்ள பெஷாவரில் அவர் ஆப்கன் புரட்சிகரத் தலைவர்களை ரகசியமாகச் சந்திக்கச் சென்றது இதன் தொடர்ச்சிதான். ஓசாமா பின் லேடனின் ஆப்கனிஸ்தான் தொடர்புகளும் இப்போதுதான் ஏற்படத் தொடங்கின.

ஆப்கன் - பனிப்போரின் பகடைக்காய்:

நவம்பர் 1979. ஆப்கனிஸ்தான் மீது சோவியத் யூனியன் படையெடுத்திருந்த நேரம் அது. அமெரிக்க - சோவியத் இடையேபனிப்போர் உச்சக்கட்டத்தைத் தொட்டிருந்த நேரமும் கூட.

அதுவரை சோவியத் யூனியனின் நட்பு நாடாக இருந்த ஆப்கனிஸ்தானில் ஒரு சிறு ராணுவப் புரட்சி ஏற்பட்டு, அஃபிசல்லா அமீன் என்கிற ராணுவத் தளபதி ஆட்சியைப் பிடித்திருந்தார்.

முன்னதாக, ஆப்கன் - சோவியத் உறவுப்பாலத்தை மிகப் பலமாகக் கட்டியிருந்த ஆப்கனின் அதிபர் நூர் முகம்மது தராக்கியைக் கொன்று வீசிவிட்டே அவர் ஆட்சிக்கு வந்தார்.

தராக்கி ஆட்சியில் இருந்தபோது, ஆப்கனில் சுமார் நூறு சிறு புரட்சிக் குழுக்கள் உருவாகியிருந்தன. இவை அனைத்துமே மத அடிப்படையாதக் குழுக்கள். மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் அப்போது வலுவான தளம் அமைத்திருந்த பல்வேறு இஸ்லாமியத் தீவிரவாத அமைப்புகளுடன்

தொடர்புகொண்டு, தமது நெட் ஒர்க்கை விரிவுபடுத்த முயற்சி செய்து வந்த அந்தக் குழுக்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள சி.ஐ.ஏ. முடிவு செய்தது.

சி.ஐ.ஏ.வின் நோக்கம், ஆப்கனில் எப்படியாவது சோவியத்தின் மேலாதிக்கத்தை ஒழித்துக்கட்டுவது. எத்தனை காலம்தான் ஆப்கனை ஆள்பவர்கள் தொடர்ந்து சோவியத் ஆதரவாளர்களாகவே இருப்பார்கள்? எப்படியாவது அங்கே தனக்குச் சாதகமான ஓர் அரசை அமைத்துவிட வேண்டும். அதன்மூலம் கிழக்கு ஆசியாவில் அமெரிக்காவின் காலை வலுவாக ஊன்றிக்கொள்ளவும் ஒரு தளம் உண்டாகும்.

இந்த நோக்கத்துடன் ஆப்கனில் முளைவிடத் தொடங்கியிருந்த சிறு தீவிரவாதக் குழுக்களை அரவணைத்து போஷாக்கு அளிக்கத் தொடங்கியது அமெரிக்கா. சோவியத் ஆதரவு ஆப்கன் அரசுக்கு எதிராக அவர்களைக் கொண்டு புரட்சி செய்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவது திட்டம்.

ஆனால் அமெரிக்காவே எதிர்பாராவிதமாகத்தான், அஃபிசுல்லா அமீன் ஒரு திடீர்ப் புரட்சி செய்து நூர் முகம்மது தராக்கியை வீழ்த்திவிட்டு ஆட்சியைப் பிடித்தார். ஆட்சிக்கு வந்த தினம் முதலே அவர் சோவியத் யூனியனுடனான எந்த ஓர் ஒப்பந்தத்தையும் மதிப்பவராக இல்லை. தவிரவும், தனிப்பட்ட முறையில் சொத்து சேர்த்துக்கொள்வதில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் ஆட்சியிலோ, நிர்வாகத்திலோ இல்லை. கணிசமாகப் பணம் சேர்த்துக்கொண்டு, எத்தனை சீக்கிரம் முடியுமோ, அத்தனை சீக்கிரம் சவுதி அரேபியாவுக்கு ஓடிப்போய் செட்டில் ஆகிவிட வேண்டும் என்பதுதான் அமீனின் திட்டம்.

இப்படியொருவர் ஆப்கனின் ஆட்சிப்பீடத்தில் இருந்தால் நிச்சயம் உள்நாட்டுக் கலவரத்தைத் தூண்டிவிட்டு, ஆப்கனை அமெரிக்கா தன் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட ஓர் ஆட்சி அதிகார வட்டத்தில் கொண்டுவந்துவிடும் என்று நினைத்தது சோவியத் யூனியன். ஆகவே, வேறு வழியில்லாமல் ஆப்கன் மீது படையெடுத்தது. டிசம்பர் 24, 1979 அன்று ஆப்கனின் வட எல்லை வழியே உள்ளே நுழைந்து காபுலை நெருங்கி முற்றுகை இட்ட சோவியத் படை, சரியாக இரண்டு தினங்களில் அமீனை, அவர் பதுங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து இழுத்து வந்து சுட்டுக்கொன்றது.

உடனடியாக பாப்ரக் கமால் என்பவரைப் பிடித்து அதிபராக உட்காரவைத்துவிட்டது.

சோவியத் யூனியனின் இந்த அதிரடி முற்றுகையும் உடனடி வெற்றியும் அன்றைய அமெரிக்க அதிபர் ஜிம்மி கார்ட்டரை மிகவும் பாதித்தது. கார்ட்டருக்கு இரண்டாவது முறையாக அதிபர் தேர்தலில் வெற்றி கிட்டாததற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். அமெரிக்க - சோவியத் பனிப்போரை எப்படியாவது ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பியவர் ஜிம்மி கார்ட்டர். ஆனால் ஆப்கன் விஷயத்தில் சோவியத் யூனியன் எடுத்த மேற்படி நடவடிக்கை, அடுத்து வந்த அமெரிக்க அதிபர் ரொனால்ட் ரீகனுக்கு மிகப்பெரிய கௌரவப் பிரச்சனையாகிவிட்டது.

எப்படியாவது ஆப்கனிஸ்தானில் சோவியத் யூனியனின் மேலாதிக்கத்தை ஒழித்துக்கட்டியே ஆகவேண்டும் என்று அவர் முடிவு செய்தார். விளைவு?

ஆப்கனில் வேர்விட்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கான மத அடிப்படைவாதத் தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கு சி.ஐ.ஏ. ஆதரவளித்து, ஏராளமான பண உதவியையும் ஆயுத உதவிகளையும் செய்ய ஆரம்பித்தது. ஆப்கனில் நிலைகொண்டிருந்த சோவியத் படைகளுக்கு எதிராக, குறுகிய காலத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சி நடத்தத் தீவிரமாக திட்டம் தீட்டத் தொடங்கியது.

இந்தத் தீவிரவாத இயக்கத் தலைவர்கள்தாம், போராளிகள் என வர்ணிக்கப்பட்டனர். இவர்கள்தான் யுத்த வியூகம் பற்றிப் பேசுவதற்காக, பெஷாவரில் ஒரு ரகசிய இடத்தில் கூடியிருந்தார்கள். இவர்களைச் சந்திக்கத்தான் ஒசாமா பின் லேடன் சவுதியிலிருந்து பாகிஸ்தான் புறப்பட்டு வந்தார்.

ஆப்கனிஸ்தானில் ஒசாமா பின் லேடன்:

ஆப்கனிஸ்தானில் சோவியத் ஆதரவு அரசை நீக்கவேண்டும் என்ற அமெரிக்காவின் எண்ணத்துக்கு பிரிட்டன், சவுதி அரேபியா, பாகிஸ்தான் போன்ற சில தேசங்களும் அப்போது மறைமுகமாக ஆதரவு தெரிவித்திருந்தன. இந்தத் தேசங்கள், அமெரிக்கா எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குத் தம்மாலான உதவிகளையும் அவ்வப்போது செய்துவந்தன.

சொல்லப்போனால், சவுதி அரேபியாவிலிருந்து நினைத்த மாத்திரத்தில் ஒசாமா, ஆப்கன் வரமுடிந்ததே, சவுதி மன்னரின் உதவியால்தான். லேடன் குடும்பம், மன்னர் குடும்பத்துக்கு மிக நெருக்கமானது என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ரகசியமாக அவர் பெஷாவர் வந்து, ஆப்கன் போராளிகளைச் சந்திக்க, சவுதி மன்னரும் அப்போதைய பாகிஸ்தான் அரசும் ஒருங்கிணைந்து உதவி செய்தார்கள். அப்போது பாகிஸ்தான் ஆட்சியாளராக இருந்தவர் ஜெனரல் ஜியா உல் ஹக்.

பெஷாவரில் ஒசாமா சந்தித்த ஆப்கன் புரட்சியாளர்களுள் சிலரை அவருக்கு முன்பே தெரியும். ஒருவர் புர்ஹானுத்தீன் ரப்பானி. இன்னொருவர், அப்துல் ரப் ரதூல் சைஃப். இவர்களை மெக்காவுக்குப் புனித யாத்திரை போனபோது ஒசாமா சந்தித்திருக்கிறார்.

ரப்பானி, ஓர் இறையியல் பேராசிரியர். ஆப்கனில் ஜெமாத்-ஏ-இஸ்லாமி அமைப்பின் நிறுவனத் தலைவர். அப்துல் ரப் ரதூல் சைஃப், இட்டேஹர்-ஏ-இஸ்லாமி இயக்கத்தின் தலைவர். இவர்கள் தவிர வேறு சிலரையும் ஒசாமா அங்கே சந்தித்தார். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு அமைப்பின் தலைவராக இருந்தவர்கள். ஆனால் அனைவருக்கும் ஒரே ஒரு நோக்கம் மட்டும் பொதுவாக இருந்தது. ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்து சோவியத் யூனியன் படைகளை விரட்டவேண்டும்!

ஆழ்ந்த மதப்பற்று கொண்டவரும் புரட்சி இயக்கங்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற எண்ணம் உள்ளவரும், பெரும் பணக்காரருமான ஒசாமா, இத்தலைவர்களுக்குத் தன்னால் ஆன உதவிகளைச் செய்யத் தயார் என்று அறிவித்தார். விரைவில் சவுதி அரேபியாவுக்குத் திரும்பியவர், அப்போது ஜோர்டனில் வசித்து வந்த பாலஸ்தீனப் போராளி இயக்கத் தலைவரான டாக்டர் அப்துல்லா அசமைத் தொடர்புகொண்டு ஆப்கன் நிலவரம் குறித்துப் பேசினார். டாக்டர் அப்துல்லா அசம், பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத் தலைவர் யாசர் அராஃபத்துடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு

அவரிடமிருந்து பிரிந்து தனியே சென்றவர். ஜோர்டனில் இருந்தபடி பாலஸ்தீன விடுதலைக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்தவர்.

1979 இறுதியில் ஆப்கன் விஷயமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய ஓசாமா பின் லேடன், 1984-ல் முதல்முதலில் Afghan Service Bureau என்கிற அமைப்பை அப்துல்லா அசமுடன் இணைந்து தோற்றுவித்தார். இதற்கு அரபியில் மக்தப் அல் கித்மத் லில் முஜாஹிதீன் அல் அரப் என்று பெயர்.

நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களைக் கொண்ட இந்த இயக்கம், இஸ்லாமிய உலகெங்கிலுமிருந்து ஆப்கன் யுத்தத்துக்கு ஆள் எடுக்கும் பணியை மிகத் தீவிரமாக மேற்கொண்டது. டாக்டர் அப்துல்லா அசமின் எழுச்சி மிகுந்த பேச்சுகளால் கவரப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் இந்த அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் ஆனார்கள். ஒருபுறம் அப்துல்லா, தமது பேச்சால் இளைஞர்களைக் கவர்ந்து இழுத்துக்கொண்டிருக்க, மறுபுறம் ஓசாமா பின் லேடன், இயக்கத்தில் இணையும் இளைஞர்களுக்குத் தீவிர போர்ப்பயிற்சி அளித்து ஆப்கனுக்கு அனுப்பிக்கொண்டே இருந்தார்.

இந்தப் பணிகளுக்காக ஓசாமா செலவிட்ட தொகை சுமார் இருநூறு மில்லியன் டாலர்கள் என்கிறது சி.ஐ.ஏ. இதில் சரிபாதித் தொகை நன்கொடையாகத் திரட்டப்பட்டது. மீதித்தொகை ஓசாமாவே அளித்தது.

அமெரிக்கா தொடங்கி பிலிப்பைன்ஸ் வரை, பல்வேறு தேசங்களில் பரவியிருந்த அரபு இளைஞர்களை ஒருங்கிணைப்பதற்காக, ஓசாமாவே நேரடியாகப் பல சுற்றுப்பயணங்களையும் மேற்கொண்டார்.*

1984 தொடங்கி இந்த நடவடிக்கைகளில் தொடர்ச்சியாக இரு வருடங்கள் ஈடுபட்டிருந்த ஓசாமா பின் லேடன், 86-ம் ஆண்டு பெஷாவர் சென்று ஓர் இரண்டடுக்குக் கட்டடத்தை விலைக்கு வாங்கி, தம் அதிகாரபூர்வ அலுவலகத்தை முதல் முதலில் அங்கே திறந்தார். கூடவே, ஆப்கனிலுள்ள பக்தியா என்னும் பகுதியில், ஜாஜி என்ற இடத்தில் முதல் ராணுவ முகாமையும் திறந்தார். இந்தப் பணிகளிலெல்லாம் டாக்டர் அப்துல்லா அசம், ஓசாமாவுக்கு மிகவும் உதவி செய்திருக்கிறார்.

ஆப்கனில் ஓசாமா திறந்த ராணுவ முகாமுக்கு அல் அன்சார் என்று பெயர். இந்த முகாமில் ஓசாமா பின் லேடனிடம் பயிற்சி பெற்ற போராளி இளைஞர்களின் திறமையைக் கண்டுதான் ஓசாமா யார் என்று முதல் முதலில் சி.ஐ.ஏ. ஆராய்ந்து, அரவணைக்கத் தொடங்கியது.

ஆப்கனிலிருந்து சோவியத் படைகளை விரட்ட இனிமேல் அமெரிக்கா பெரிய முயற்சிகள் எதையும் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டாம்; ஓசாமா பின் லேடனுக்கு உதவி செய்தால் மட்டும் போதும்; சோவியத் படைகளை அவரே விரட்டிவிடுவார் என்று அமெரிக்க அதிபர் ரொனால்ட் ரீகன் நம்பத் தொடங்கியதும் அப்போதுதான்.

நெருக்கமும் இறுக்கமும்:

ஆப்கன் - சோவியத் யுத்தம் என்பது கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகாலத்துக்கு நீண்டதொரு பெரிய போர். இந்தப் பத்தாண்டு காலத்தில்தான் பின் லேடனுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமான தொடர்பு உருவாகி, வலுப்பெறவும் செய்தது. 1980-களின் முற்பகுதியில் அமெரிக்காவின் பார்வையில் ஓசாமா

பின் லேடன் என்பவர் ஒரு தீவிரவாதி அல்ல. அவர் ஒரு போராளி. இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத மனோபாவம் கொண்ட போராளி. சோவியத்தின் பிடியிலிருந்து ஆப்கனை விடுவிக்கக் கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு தேவதூதர். அமெரிக்காவின் நண்பர். எப்படியும் ஆப்கனிலிருந்து சோவியத் யூனியனை விரட்டி அடித்து, அங்கே அமெரிக்காவின் நிழல் அரசாங்கம் ஒன்று அமைவதற்கு அவசியம் உதவி செய்யப்போகிறவர். அவர் சொன்னால் பல்லாயிரக்கணக்கான இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் என்ன செய்யவும் சித்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே மதிப்புக்குரிய ஒரு மக்கள் தலைவர்.

இத்தகைய எண்ணம்தான் ரீ கன் தலைமையிலான அப்போதைய அமெரிக்க அரசுக்கு இருந்தது. ஆகவே, அமெரிக்க அரசின் விருந்தாளியாக ஓசாமா பின் லேடனை அமெரிக்காவுக்கு ஒருநடை வந்துபோகும்படிக்கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அந்த அழைப்பை பின் லேடன் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவர் அமெரிக்கா போகவில்லை. மாறாகத் தமது சகாவான டாக்டர் அப்துல்லா அசமை அங்கே செல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அவரது நோக்கங்கள் மிகத் தெளிவானவை. அமெரிக்காவில் பரவிக்கிடக்கும் லட்சக்கணக்கான இஸ்லாமியர்களை ஒருங்கிணைப்பது அவரது முதல் திட்டம். பிறகு அங்கிருந்து தமது போராட்டத்துக்கு நிதி சேகரிப்பது. அமெரிக்க முஸ்லிம் இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, போர்ப்பயிற்சி அளித்துப் போர்முனைக்கு அனுப்புவது.

இந்த மூன்று காரணங்களுக்காக, அப்துல்லா அசம் அமெரிக்கா போனார். ஓசாமா, பெஷாவரில் அலுவலகம் திறந்து செயல்படத் தொடங்கிய அதே காலகட்டத்தில் நடந்தது இது. அமெரிக்காவில் எப்படியாவது முதல் அலுவலகம் திறந்து, டாக்டர் அப்துல்லா வேலையை ஆரம்பித்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களது திட்டம். அதற்கு அமெரிக்க அரசுடனும் வர்த்தக நிறுவனங்களுடனும் பிற சமூக அமைப்புகளுடனும் முதலில் நல்லுறவு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆப்கனிஸ்தானில் சோவியத் படைகளுக்கு எதிராக இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் யுத்தம் குறித்துத் தொடர்ந்து தகவல்கள் தந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். யுத்தத்துக்கு உதவுவது நம் கடமை என்பதாக அமெரிக்க மக்களை நினைக்கச் செய்யவேண்டும்.

இந்தப் பணிகளெல்லாம் சிறந்த பேச்சாற்றல் படைத்த அப்துல்லாவால்தான் முடியும் என்று பின் லேடன் நினைத்தார். அதனால்தான் மக்கள் மத்தியில் பேசுவதற்கு அவரை அனுப்பிவிட்டு, போர்ப்பயிற்சி அளிக்கும் பொறுப்பைத் தானே ஏற்றுக்கொண்டு ஆப்கனிலேயே தங்கிவிட்டார். பெஷாவரில் அலுவலகம் இருந்தாலும் பெரும்பாலான சமயம், ஆப்கனிஸ்தானில் இருந்த அல் அன்சார் முகாமில்தான் இருந்தார் ஓசாமா.

மறுபுறம் அமெரிக்காவுக்குப் போன டாக்டர் அப்துல்லா, நியூ யார்க்கின் அரபுப் பிரதேசம் என்று வருணிக்கப்படும் ப்ரூக்ளினில் தமது முதல் அலுவலகத்தைத் திறந்தார். முகவரி நம்பர் 566, அட்லாண்டிக் அவென்யூ, ப்ரூக்ளின். அமெரிக்க அரசு அதற்கு எந்தத் தடையும் விதிக்கவில்லை. சில அமெரிக்க அரசு இளைஞர்களைக் கொண்டு திறக்கப்பட்ட அந்த

அலுவலகம் இயங்கத் தொடங்கிய சில தினங்களிலேயே அமெரிக்கா எங்கும் (26 மாகாணங்களில்) அவர் ஒரு துறாவளி சுற்றுப்பிரயாணம் மேற்கொண்டார். இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் என்பதுதான் டாக்டர் அப்துல்லாவின் பிரசாரங்களின் மையக்கருத்து. உலகெங்கும் உள்ள இஸ்லாமிய சமூகத்தினரிடையே ஒருங்கிணைப்பு ஏற்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தும்விதமான அவரது வீராவேசப் பேச்சுக்கு அமெரிக்க முஸ்லிம்களிடையே பரவலான வரவேற்பு இருந்தது.

ஒரிரு ஆண்டுகளுக்குள் அவர் அமெரிக்கா எங்கும் தமது இயக்கத்தின் முப்பது கிளை அலுவலகங்களைத் திறந்துவைத்தார். அந்தந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த இஸ்லாமிய இளைஞர்களையே அதன் பொறுப்பாளர்களாகவும் நியமித்தார். ஆப்கன் யுத்தத்துக்கு நிதி வசூல், யுத்தத்தில் பங்கெடுக்க ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களைச் சேகரித்து அனுப்புவது. இந்த இரண்டு பணிகள்தான் அங்கே தீவிரமாக நடந்தன.

ஒரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டும். இத்தனை தூரம் முன்னேறி, அமெரிக்க அரசின் ஆதரவுடன், அமெரிக்காவிலேயே ஒசாமா பின் லேடனின் திட்டங்களுக்கான ஆதரவு பெருகிவிட்டிருந்த காலத்தில் கூட ஒசாமா ஒரு தனிநபர்தான். அல் காயிதா என்றொரு அமைப்பை அவர் தோற்றுவித்திருக்கவில்லை. ஒரே நோக்கம் - ஆப்கன் யுத்தத்தில் வெல்வது. அவ்வளவுதான்.

இந்த ஒரே காரணத்துக்காகத்தான், அமெரிக்க அரசும் ஒசாமா பின் லேடன் மற்றும் அப்துல்லா குழுவின் அமெரிக்கச் செயல்பாடுகளுக்குத் தடை ஏதும் சொல்லாதிருந்தது. உண்மையில் டாக்டர் அப்துல்லா, மிகக்குறுகிய காலத்தில் அமெரிக்க இஸ்லாமியர்களிடையே பெற்ற செல்வாக்கு, திரட்டிய பணம், படை போன்றவற்றைக் கண்டு அமெரிக்க உளவுத்துறை கொஞ்சம் மிரளவே செய்தது. என்றாவது ஒருநாள் இவர்களைக் குறித்துத் தாம் கவலைப்பட்டே தீரவேண்டியிருக்கும் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றாமல் இல்லை. ஆனால் சோவியத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்கிற வெறி, பிரதானமாக மேலோங்கியிருந்ததால் மற்ற எதையுமே அவர்கள் சிந்திக்க இயலாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

இதற்கிடையில் டாக்டர் அப்துல்லா, ஆப்கன் யுத்தம் குறித்த தகவல்களை அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவில் உடனுக்குடன் தெரிவிப்பதற்காக அல் ஜிஹாத் என்றொரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இந்தப் பத்திரிகை வட அமெரிக்காவில் முப்பதாயிரம் பிரதிகளும் ஐரோப்பாவில் இருபதாயிரம் பிரதிகளும் விற்றன.

அப்துல்லா எதிர்பார்த்த அளவு ஐரோப்பாவில் இப்பத்திரிகை பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்றாலும் அமெரிக்காவில் அவரே எதிர்பாராத அளவுக்கே மிகப்பெரிய பாதிப்பை உண்டாக்கியது. அட்லாண்டா, பாஸ்டன், சிகாகோ, ப்ரூக்லின், பிட்ஸ்பர்க் போன்ற பகுதிகளில் இருந்த மசூதிகள் எல்லாம் டாக்டர் அப்துல்லாவின் பயிற்சிக் களங்களாக மாறின. அந்தப் பகுதி இஸ்லாமியர்களின் அறிவிக்கப்படாத பெருந்தலைவரானார் அப்துல்லா.

போர்முனையின் பிரத்தியேகப் படங்களும் சிறப்புக்கட்டுரைகளும் நிறைந்த இந்தப் பத்திரிகை, சர்வதேச இஸ்லாமிய சமூகத்தினரின் குரலாக ஒலிக்கும் என்று சொல்லப்பட்டாலும் பிரதானமாக ஆப்கன்

விஷயங்களையே தன் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இதையே இன்னொரு விதமாகச் சொல்வதென்றால், ஆப்கனில் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக இஸ்லாமியப் போராளிகள் நடத்தும் யுத்தத்தின் வெற்றி, டாக்டர் அப்துல்லாவின் உழைப்பினால்தான் சாத்தியமாகப் போகிறது என்பதாக அமெரிக்க முஸ்லிம்கள் கருத ஆரம்பித்தார்கள்.

இங்கேதான் பிரச்னை வெடிக்க ஆரம்பித்தது. அமெரிக்க முஸ்லிம்களிடையே டாக்டர் அப்துல்லா ஒரு கதாநாயக அந்தஸ்துடன் வலம் வருவது ஒசாமா பின் லேடனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தனி நபர்கள் தம்மை முன்னிறுத்திக்கொள்வது, இயக்கத்தின் செயல்வேகத்தைக் கெடுக்கும் என்பது அவர் சித்தாந்தம். அப்துல்லாவின் புகழைக் கண்டு ஒசாமா பொறாமை கொண்டார் என்றும் ஒரு கருத்து உண்டு.

ஒசாமா - அப்துல்லா உறவில் விரிசல் விழ ஆரம்பித்தது.

விரிசலுக்கு இது மட்டுமே காரணம் அல்ல. ஒசாமா பின் லேடனின் வாழ்க்கையையும் அல் காயிதா இயக்கம் குறித்தும் ஆராய்ந்து எழுதியிருக்கும் பல பத்திரிகையாளர்கள், அவருக்கு அப்துல்லா அசமுடன் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதற்கான முக்கியமான காரணமாகக் குறிப்பிடுவது, அப்துல்லாவுக்கு சி.ஐ.ஏ.வுடன் இருந்த நெருக்கமான தொடர்பு.

ஒசாமாவுக்கும் அந்தக் காலத்தில் சி.ஐ.ஏ. தொடர்பு உண்டு என்றபோதும், அவர் எப்போதும் நேரடியாக அமெரிக்க உளவுத்துறையை அணுகியதில்லை. தொடர்பு கொண்டதுமில்லை. அமெரிக்காவுக்கு வரும்படி சி.ஐ.ஏ. மூலம் அழைப்பு வந்தும் ஒசாமா அங்கு போக விரும்பவில்லை. அப்துல்லா அசம், சித்தாந்த ரீதியிலும் ஒசாமாவுடன் முரண்பாடு கொண்டிருந்தார் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

அப்துல்லா அசமுடன் இணைந்துதான் Afghan Service Bureau என்ற அமைப்பை ஒசாமா பின் லேடன் தோற்றுவித்தார். அந்த அமைப்பின் முதல் நிலைத் தளபதி, அப்துல்லாதான். ஒசாமா, அவருக்கு அடுத்தபடியாகத்தான் பொறுப்பில் இருந்தார்.

ஆனால், 1989 வாக்கில், ஆப்கனில் நிலைகொண்டிருந்த சோவியத் படைகளை, ஒசாமா பின் லேடனின் படை விரட்டி விரட்டி அடித்துப் பல்வேறு இடங்களில் தொடர்ந்து வெற்றி கண்டு வந்ததைத் தொடர்ந்து மிக விரைவில், ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்து சோவியத் படை முழுவதுமாக வாய்ப் ஆகிவிடும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆப்கனில் யுத்தம் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டால் Afghan Service Bureauவுக்கு அங்கே வேலை இல்லை. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களைப் போராளிகளாக உருவாக்கித் தயார் நிலையில் வைத்திருந்த ஒசாமா பின் லேடன், தமது போராட்டத்தை ஆப்கனுடன் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டாம் என்று அப்போது முடிவு செய்திருந்தார். செச்னியா, காஷ்மீர், பிலிப்பைன்ஸ் என்று எங்கெங்கே இஸ்லாமிய சமூகத்தினருக்குப் பிரச்னை உண்டோ, அங்கெல்லாம் தமது படையினரைக் கொண்டு போரிட்டு விடுதலை பெற்றுத் தருவதே தமது ஒரே இலக்கு என்று அப்போது அவர் சொன்னார்.

இதன் அடிப்படையில் ஆப்கனிஸ்தானில் அவர் உருவாக்கி வைத்திருந்த போராளி முகாம்களை அப்படியே தம் புதிய இயக்கமான அல்

காயிதாவுக்கு (கவனிக்க: அல் காயிதா என்பது இப்போதும் ஓசாமாவின் மனத்துக்குள் மட்டுமே உருவாகியிருந்த இயக்கம்.) பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிவு செய்திருந்தார். இதிலும் அப்துல்லா மாறுபட்ட கருத்து கொண்டிருந்தார்.

உலகெங்கும் கஷ்டப்படும் இஸ்லாமியர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்பதில் அவருக்கு மாற்றாகருத்து இல்லை. ஆனால் Afghan Service Bureauவுக்காகச் சேகரித்த நிதியைக் கொண்டு அல் காயிதாவை வளர்ப்பதில் அவருக்கு உடன்பாடு இல்லை.

இப்படியாக ஓசாமா - அப்துல்லா முரண்பாடுகள் முற்றிக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், ஓசாமாவுக்கு வேறு பல இஸ்லாமியச் சிந்தனையாளர்களின் தொடர்பும் நெருக்கமும் ஏற்பட்டது. ஆப்கன் - பாகிஸ்தான் எல்லையில் அப்போது வசித்துவந்த ஓசாமா, 1985-ல் பாகிஸ்தானுக்கு வந்திருந்த ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான் என்கிற எகிப்து நாட்டைச் சேர்ந்த இஸ்லாமியச் சிந்தனையாளருடன் நெருக்கமாகப் பழக ஆரம்பித்தார். இந்த ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மானுக்குக் கணபார்வை கிடையாது.*

உலக இஸ்லாமியர்களை ஒருங்கிணைப்பது, இஸ்லாத்துக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடிய சக்திகளை அடையாளம் கண்டு அழிப்பது போன்ற விஷயங்களில் ஓசாமாவுக்கு இருந்த ஆர்வமும் தீவிரமும் ஷேக்கை மிகவும் கவர்ந்தன. அல் காயிதா என்கிற அமைப்பின் தேவையை அவர் நன்கு உணர்ந்தவராகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டார்.

ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான் போன்ற இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் நெருக்கம் ஏற்பட்ட காலத்தில், அப்துல்லாவுடன் உறவை முறித்துக்கொள்ளும் முடிவுக்கு ஓசாமா பின் லேடன் கிட்டத்தட்ட வந்துவிட்டிருந்தார். மிக நெருக்கமான சிலரிடம் மட்டும் விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டு ஆப்கனிஸ்தானில் உள்ள கோஸ்ட் (Khost) என்னும் இடத்துக்குப் போனார். போராளித் தலைவர்கள் சிலருடன் கலந்து பேசிவிட்டு மீண்டும் பெஷாவர் திரும்பினார். பெஷாவரின் புறநகர்ப் பகுதியான ஹயாதாபாதில் சில ரகசிய விடுதிகளையும் பயிற்சி முகாம்களையும் முதல் வேலையாகக் கட்டி முடித்தார். போராளிகளை அங்கே வரவழைத்து முன்னிலும் தீவிரமாகப் பயிற்சியளிக்கத் தொடங்கினார்.

இதற்கிடையில், டாக்டர் அப்துல்லாவுடன் இணைந்து ஆரம்பித்த ஆப்கனிலுள்ள அல் மஸாதா முகாமை, அல் காயிதாவின் தலைமையகமாக ஆக்கிக்கொள்வது என்ற ஓசாமா பின் லேடனின் முடிவை அப்துல்லா ஏற்கவில்லை. அந்தச் சம்பவத்துடன் அவருடனான தமது உறவை ஓசாமா முழுவதும் முறித்துக்கொண்டார். பிறகு 1989, நவம்பர் 24-ம் தேதி, பெஷாவரில் தொழுகைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த அப்துல்லா அசம், அடையாளம் தெரியாத சிலரால் கார் குண்டு வைத்துக் கொல்லப்பட்டார்.*

அப்துல்லாவின் மரணத்துக்குப் பின், ஆப்கனில் இருந்த அவரது பயிற்சி முகாமைச் சேர்ந்த பெரும்பாலானவர்கள் ஓசாமா பின் லேடனுடன் வந்து இணைந்துகொண்டார்கள்.

இதே சமயத்தில்தான் ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்த சோவியத் படை முழுவதுமாக வாபஸ் பெறப்பட்டதும் நடந்தது. அமெரிக்காவுடன் ஆண்டாண்டு காலமாக நடந்துவந்த பனிப்போரிலிருந்து சோவியத் யூனியன் விலகிக்கொள்வதை மறைமுகமாக அறிவிப்பதாக இருந்தது அந்த நிகழ்ச்சி. சோவியத் யூனியன் உடையும் தறுவாயில் இருந்ததுதான் இதற்கு முக்கியக் காரணம். கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகளாக ஆப்கனிஸ்தானில் போரிட்டுக்கொண்டிருந்த சோவியத் வீரர்கள் உடனடியாகத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டனர்.

வீம்பு காட்டாமல் சோவியத் அரசு, தமது படைகளை வாபஸ் பெறத் தொடங்கியதும் அமெரிக்கா, பனிப்போரில் வெற்றி பெற்ற தன் மகிழ்ச்சியை உரத்த குரலில் பறைசாற்றத் தொடங்கியது. ஆப்கனிலிருந்து சோவியத் படைகளை விரட்டியடித்தது சி.ஐ.ஏ.தான் என்பது போன்ற கருத்தை மறைமுகமாக முன்வைக்கும் அமெரிக்காவின் பிரசாரம், ஓசாமா பின் லேடனுக்குச் சற்றும் பிடிக்கவில்லை.

அதுவரை அமெரிக்காவுடன் நட்பு மட்டுமே கொண்டிருந்த ஓசாமா, முதல் முதலாக அத்தேசத்தை வெறுப்புடன் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

ஓசாமாவைப் பொறுத்தவரை, ஆப்கன் யுத்த வெற்றி என்பது முற்றிலும் போராளிகளால் பெறப்பட்டது. அவர்களது இடைவிடாத உழைப்பு, தியாகம், வீரம் இவைதான் அந்த வெற்றிக்குக் காரணம். அமெரிக்கா, கொஞ்சம் பண உதவி செய்திருக்கலாம். அதற்காக, வெற்றியே தன்னால்தான் சாத்தியமானது என்று சொல்லிக்கொள்வது அயோக்கியத்தனம் என்று அவர் கருதினார். பல்வேறு தேசங்களிலிருந்து ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வந்து போர்ப்பயிற்சி பெற்று, வருடக்கணக்காகப் போராடி வெற்றி பெற்றுத்தந்த போராளிகளை, அமெரிக்காவின் இந்த அலட்டல் மிகவும் பாதிக்கும் என்று அவர் நினைத்தார்.

ஒருபோதும் தன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாத ஒரு தேசம் அதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று அப்போதுதான் முதல் முதலில் தீர்மானித்தார்.

பகை உருவாகிறது:

டாக்டர் அப்துல்லா அசமின் படுகொலைக்குப் பிறகு ஓசாமா பின் லேடனின் நெருங்கிய சகாவாகவும், அல் காயிதா இயக்கத்தின் ஆன்மிக குருவாகவும் இருந்தவர் ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான். 1993-ல் உலக வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள், முதல் முதலாக வெடிகுண்டுத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி, அமெரிக்க அரசால் அவர் கைது செய்யப்படும்வரை அல் காயிதாவை வழி நடத்துவதில் அவரது பங்கு கணிசமாக இருந்தது.

அல் காயிதாவுக்காக அவர் ஆசியா, ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று கண்டங்களிலும் மிகத் தீவிரமாக சுற்றுப்பயணங்கள் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். இயக்கத்தின் நிதித் தேவைகளைத் தீர்த்துவைக்க, நிதி ஆதாரங்களை உருவாக்குவதே அவரது பிரதானமான வேலையாக இருந்தது.

இந்நிலையில் ஓசாமா, தன்னுடனேயே ஒரு லெஃப்டினெண்ட் மாதிரி இருந்து இயக்கத்தை வழி நடத்துவதற்காக, எகிப்தைச் சேர்ந்த இஸ்லாமிய

அடிப்படைவாதத் தலைவர் டாக்டர் ஐமன் முகம்மது ரபி அல் ஜவாஹிரி (Dr. Ayman Mohammad Rabi alZawahiri) என்பவரை பாகிஸ்தானுக்கு வரவழைத்தார். அல் ஜவாஹிரியை ஒசாமாவுக்கு முன்பே பழக்கமுண்டு. அப்துல்லா அசம் போலவே அவரும் பெரிய சிந்தனையாளர். அப்துல்லாவைவிட பத்து வயது சிறியவர் என்றபோதும், அப்துல்லா அளவுக்கு அவராலும் எந்த விஷயம் பற்றியும் தீர்க்கமாகச் சிந்தித்து சுயமான முடிவுக்கு வர முடியும் என்பது ஒசாமாவின் நம்பிக்கை. ஜவாஹிரி, அப்துல்லாவைக் காட்டிலும் தீவிரவாத மனோபாவம் கொண்டவர் என்பதும் ஒசாமாவைக் கவர ஒரு முக்கியக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

அடிப்படையில் ஒரு மருத்துவராகவும் நடைமுறையில் மார்க்க அறிஞராகவும் மனோபாவத்தில் தீவிரவாதியாகவும் இருந்த ஜவாஹிரி, பாகிஸ்தான் வருவதில் அவருக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இருக்கவில்லை. ஏனெனில், ஜவாஹிரியின் தாயார் அப்போது பாகிஸ்தானுக்கான எகிப்து தூதராக இருந்தார்!

ஜவாஹிரியைச் சந்திக்கும் வரை ஒசாமா ஒரு கெரில்லா போர்க்கலை நிபுணராக மட்டுமே இருந்தார் என்றும், ஜவாஹிரியின் தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகுதான், அறிவியல் பூர்வமான போர்த்தந்திரங்களுடன் அவருக்குப் பரிச்சயம் உண்டானது என்றும் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். லெஃப்டினெண்டாக மட்டுமல்லாமல் ஒசாமாவின் பிரத்தியேக மருத்துவராகவும் இன்றுவரை அல் ஜவாஹிரிதான் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது.

சித்தாந்த ரீதியில் ஒத்த கருத்துள்ளவர்களான ஒசாமாவும் ஜவாஹிரியும் இணைந்தபிறகு அல் காயிதாவின் போர்த்தந்திரங்களில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. தொழில்நுட்பம் சார்ந்த நவீன தாக்குதல் முறைகளை அறிந்துகொள்வதில் ஒசாமாவுக்குத் தீவிர ஆர்வம் ஏற்படத் தொடங்கியதும் அப்போதுதான். இத்தனைக்கும் அல் காயிதாவில் ஜவாஹிரிக்கென்று தனிப் பதவி ஏதும் ஆரம்பத்தில் கிடையாது. ஆயினும் ஒசாமா ஒழுங்கு செய்யும் அத்தனை ரகசியச் சந்திப்புகளிலும் ஜவாஹிரி கலந்துகொள்வார். அல் காயிதாவின் மிக முக்கியப் பிரிவாகக் கருதப்படும் மார்க்கக் குழுவின் (Religious committee) அறிவிக்கப்படாத தலைவராகவே அவர் செயல்படத் தொடங்கினார். இந்த மார்க்கக் குழுதான் பத்வாக்களை வெளியிடும்.

அல் காயிதாவுக்கு நிதி திரட்டுவதற்கு ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான். முகாம்களை நிர்வகிக்க அல் ஜவாஹிரி. இப்படி, சரியான துணைகள் கிடைத்துவிட்ட சந்தோஷத்தில், சோவியத் யுத்தம் முடிவடைந்த சில காலத்திலேயே, ஒசாமா பின் லேடன் தமது தாய்நாடான சவுதி அரேபியாவுக்குப் புறப்பட்டார்.

சவுதி மன்னருக்கும் அவரது மகனுக்கும் இப்போது முன்னைக் காட்டிலும் ஒசாமாவின் மீது மரியாதை கூடி இருந்தது. ஆப்கனில் வெற்றிகரமாகப் போரை நடத்தி முடித்தது, கூடவே தெற்கு ஏமன் புரட்சியாளர்களை வெற்றிபெறச் செய்ய வியூகம் அமைத்துக் கொடுத்தது என்ற இரண்டு காரியங்களில் ஒசாமாவின் திறமையை நேருக்கு நேர் கண்ட அவர்கள், ஒசாமாவை சவுதியின் அதி முக்கியமான பிரமுகர்களுள் ஒருவராகக்

கருதத் தொடங்கினார்கள்.

ஆனால், இந்த நல்லுறவு வெகுநாள் நீடிக்க முடியவில்லை. 1990, ஆகஸ்டு 2-ம் தேதி, குவைத் மீது ஈராக் படையெடுத்தது. அங்கிருந்த எண்ணெய் வயல்கள் முழுவதையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. வளைகுடா முழுவதுமே பதற்றமடைந்திருந்த தருணம் அது. பல்வேறு அரசியல் காரணங்களால், சவுதி அரேபியா, தனது பாதுகாப்புக்காக அமெரிக்காவின் உதவியைக் கோரவேண்டிய அரசியல் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருந்தது. மத்திய கிழக்கில், சதாம் உசேன் ஒரு மாபெரும் அழிவுச் சக்தியாக அடையாளம் காணப்பட்டிருந்த நேரம் அது. சதாமுக்கு எதிரான அமெரிக்காவின் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகியிருந்த சமயமும் கூட.

எப்படியும் சதாம் உசேனால் சவுதி அரேபியாவுக்கும் ஆபத்து வந்தே தீரும் என்று நினைத்த சவுதி மன்னர், அமெரிக்காவின் ராணுவ ஒத்துழைப்பைக் கோரிப் பெறுவது என்று தீர்மானித்தார்.

இது ஓசாமா பின் லேடனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் சவுதி மன்னருக்கு ஒரு மாற்று உபாயம் சொன்னார். 'சதாம் உசேனை ஒழிப்பது ஒரு பெரிய விஷயமில்லை. ஆனானப்பட்ட சோவியத் படைகளையே ஓட ஓட விரட்டிய ஆப்கன் போராளிகள் இருக்க, ஏன் அமெரிக்காவின் உதவியைக் கோரவேண்டும்? பொறுப்பை என்னிடம் விடுங்கள். சுமார் ஐயாயிரம் போராளிகளை நான் ஆப்கனிலிருந்து வரவழைக்கிறேன். சதாம் உசேனின் ஆட்சியை அகற்ற உத்தரவாதமும் அளிக்கிறேன். இந்தக் காரணத்துக்காக அமெரிக்காவை சவுதிக்குள் நுழைய விட்டால் பின்னால் அதுவே பல பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாகிவிடலாம். அமெரிக்காவை இந்த மாதிரி விஷயங்களில் சற்றும் நம்பவேண்டாம்.'

ஆப்கன் யுத்த வெற்றியைத் தனது சொந்த வெற்றியாக அமெரிக்கா அறிவித்துக்கொண்டதில் ஓசாமா அடைந்த வெறுப்பு குறித்து ஏற்கெனவே பார்த்தோம். தமது தாய்நாடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் அமெரிக்காவின் மூக்கு நுழைய அனுமதிக்க வேண்டாமே என்று அவர் கருதினார்.

ஆனால் சவுதி மன்னருக்கு ஓசாமாவின் திட்டம் ஏற்படையதாக இல்லை. ஓசாமாவின் வெறும் ஐயாயிரம் வீரர்கள் போதாது என்று அவர் நினைத்தார். மேலும், சதாம் உசேனின் பலத்தை ஓசாமா குறைத்து மதிப்பிடுகிறாரோ என்றும் அவருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. ஆகவே, அவர் ஓசாமாவின் திட்டத்தை நிராகரித்துவிட்டு அமெரிக்காவுக்கு அழைப்பு அனுப்பிவிட்டார்.

நல்ல எண்ணத்துடன் தாம் முன்வைத்த திட்டத்தை மன்னர் ஏற்காதது ஒரு புறமிருக்க, இஸ்லாமியர்களின் புனித பூமியான சவுதி அரேபியாவுக்குள் அமெரிக்கப் படை கால்வைத்துவிட்டதே என்றும் ஓசாமாவுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. கொலைகார ஆயுதங்களுடனும் ராக்கெட் லாஞ்சர்களுடனும் வெடிகுண்டுகளுடனும் அமெரிக்க வீரர்கள் மெக்காவிலும் மெதினாவிலும் நடந்து சென்றதை ஓசாமாவால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. புனிதமான நகரங்களின் பெருமையே இதனால் சீரழிந்துவிடும் என்று அவர் சவுதி இளவரசரிடம் எச்சரித்தார்.

அமெரிக்கப் படை வெகுநாட்களுக்கு இங்கே இருக்காது; குவைத்திலிருந்து ஈராக்கை வெளியேற்றியதுமே அவர்கள் திரும்பிப் போய்விடுவார்கள்

என்று ஓசாமாவை இளவரசர் சமாதானப்படுத்தப் பார்த்தார்.

ஆனால் நடந்தது முற்றிலும் வேறு. 1991 பிப்ரவரியில் குவைத் மண்ணிலிருந்து ஈராக் படைகளைத் துப்புறவாகத் துடைத்து எறிந்துவிட்ட பிறகும் சவுதியில் நிலைகொண்டிருந்த அமெரிக்க ராணுவம் நாடு திரும்பவில்லை. தொடர்ந்து அங்கேயே முகாம் இட்டுவிட்டார்கள். அவர்களை வெளியேற்ற சவுதி அரசாங்கமும் எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை.

இதனால் மிகவும் வெறுப்புற்ற ஓசாமா பின் லேடன், வெளிப்படையாகத் தமது அதிருப்தியை வெளியிடத் தொடங்கினார். ஆனால் சவுதி அரசு அவரைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. மன்னர் தம்மை ஓரங்கட்டுகிறார் என்ற எண்ணம் ஓசாமாவுக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது. அமெரிக்கா மீதிருந்த அவரது துளி வெறுப்பு, பரிமாணம் அடைந்து பெரும் வெறுப்பாக உருவாகத் தொடங்கியது. கூடவே, சவுதி அரசின்மீதும் அவருக்குக் கட்டுக்கடங்காத கோபம் உண்டானது.

வெளியேற்றம்:

சவுதி மன்னருடன் பலமுறை பேசிப்பார்த்து, சாதகமான எந்த பதிலையும் பெற இயலாது போனதால் ஓசாமா, தனித்து இயங்குவது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இனி, எந்த விஷயத்திலும் சவுதி அரேபியா தன்னைக் கலந்து ஆலோசிக்காது என்பது தெரிந்துவிட்டது. ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும், ஈராக் ஏற்படுத்தியிருந்த அரசியல் சார்ந்த அச்சுறுத்தல்களில் இருந்து தற்காத்துக் கொள்ளவும் அமெரிக்காவின் உதவி அவசியம் என்று சவுதி மன்னர் முடிவு செய்துவிட்டதாக ஓசாமாவுக்குத் தோன்றியது. வளைகுடா நாடுகளின் எண்ணெய் வளம் மீது அமெரிக்காவின் கண் முழுமையாக விழுந்திருந்த நேரம் அது. அரபு தேசங்களின் வளத்தைக் கொள்ளையடிக்க, அத்தேசங்களின் அரசியல் குழப்பங்களைத் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அமெரிக்கா முடிவு செய்திருந்தது. அதற்கு சதாம் உசேன் ஓர் ஆரம்பமாக இருந்தார். எல்லா அரபு தேசங்களுமே அப்போது ஈராக்கின் எழுச்சி கண்டு கதிகலங்கியிருந்தன. சதாமைச் சரிக்கட்ட தன்னால் மட்டுமே முடியும் என்று நம்ப வைக்க குவைத் யுத்தம் அமெரிக்காவுக்குப் பெரிதும் உதவியதை மறுக்க முடியாது.

ஆனால், வலிந்து தாம் உதவி செய்வதாகச் சொல்லியும் தன் தாய்நாடே அதை ஏற்க மறுத்ததைத்தான் ஓசாமாவால் தாங்கமுடியவில்லை. சவுதியில் இருந்தபடியே அவர் அல் ஜவாஹிரியுடனும் ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மானுடனும் கலந்து பேசினார். வேறு வழியே இல்லை என்று தீர்மானித்து, அல் காயிதா சார்பில் சவுதிக்கு எதிரான ஃபத்வாவை வெளியிட அனுமதியளித்தார்.

ஃபத்வாவின் சாரம்:

புனிதமான ஷரியத் சட்டத்தை மறந்து, மதிக்கத் தவறிவிட்டது சவுதி அரேபிய அரசாங்கம். இரண்டு புனித நகரங்கள் உள்ள தேசத்தில் அமெரிக்கப் படை காலவைக்கவும் நிலை கொள்ளவும் அனுமதி அளித்தது பெரும் தவறு. புனித ஷரியத் சட்டத்தை நீக்கி, மனிதனால் வகுக்கப்பட்ட சிவில் சட்டங்களைக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தத்

தொடங்கியிருப்பது ஆபத்தானது. தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளத் திறமையற்ற சவுதி அரசாங்கம், இஸ்லாமியர்களின் எதிரியான அமெரிக்கப் படையை, தேசத்தில் நுழைய விட்டதும் நீண்ட நெடுங்காலம் அவர்கள் தங்குவதற்கு அனுமதியளித்ததும் மன்னிக்க முடியாத குற்றம். இஸ்லாத்துக்கே எதிரான இந்த ஆட்சி அகற்றப்பட்டு உண்மையான முஸ்லிம்களால் ஆன மாற்று அரசு சவுதியில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

அல் காயிதா வெளியிடப்பட்ட ஃபத்வாவைத் தொடர்ந்து, ஓசாமா பின் லேடனுடன் தன்னால் நல்லுறவு பேண இயலாது என்று சவுதி மன்னர் உணர்ந்தார். மேலும் ஓசாமாவுக்கு எதிரான நடவடிக்கையை எடுக்கச் சொல்லி அவருக்கு அமெரிக்க அரசும் நிர்ப்பந்தம் அளிக்கத் தொடங்கியது. எப்படியும் தன்னைக் கைது செய்ய சவுதி அரசு முயற்சி செய்யும் என்று ஓசாமா எதிர்பார்த்தார். அதுவரை காத்திருக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து, 1991 ஏப்ரலில் ரகசியமாகப் பாகிஸ்தானுக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்.

பாகிஸ்தானை அடைந்ததுமே சவுதி அரேபிய அரசுக்கு எதிரான பிரசாரங்களை முழு வீச்சில் முடுக்கி விட ஆரம்பித்தார் ஓசாமா. புனிதமான சவுதி மண்ணிலிருந்து அமெரிக்காவை வெளியேற்றுவது எத்தனை முக்கியமோ, அதே அளவு சவுதியில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்படுவதும் முக்கியம் என்று அவர் சொன்னார்.

ஓசாமா பின் லேடனின் இந்தத் தீவிரப் பிரசாரம் சவுதி மன்னர் குடும்பத்துக்கு மிகவும் கவலை அளித்தது. இனி, விரும்பினாலும் அவருடன் நல்லுறவு கொள்ள முடியாது என்பது தெரிந்துவிட்டது. வேறு வழியில்லாமல் தொடர்ந்து அமெரிக்காவின் ஆதரவைத் தக்கவைத்துக்கொண்டே தீரவேண்டும் என்று அவர் நினைத்தார். இது, ஓசாமா - சவுதி அரேபிய அரசின் உறவை மேலும் தீவிரமாகக் குலைக்கத் தொடங்கியது.

ஓசாமா, அல் காயிதாவின் ஒரு ரகசியப் பிரிவை சவுதி அரேபியாவில் ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபடத் தொடங்கினார். சவுதி மன்னரைப் பதவி நீக்க, அம்மண்ணிலேயே தனது ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கேயே பயிற்சியளிப்பது என்ற அவரது முடிவு அபாரமானது. இதில் இன்னும் ஆச்சர்யம், சவுதி மன்னருக்கு மிக நெருக்கமான நபர்கள், அதிகாரிகள் வட்டத்திலிருந்தே அவர் தமது இயக்கத்துக்கு ஆட்களைச் சேகரித்தது. இதற்காக மிகக் கடுமையாக உழைக்க ஆரம்பித்தார் ஓசாமா.

1998-2001 காலகட்டங்களில் அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டனுக்கு எதிரான அல் காயிதாவின் பல்வேறு வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்களை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தவர்கள், அவ்வமைப்பின் சவுதி அரேபியப் போராளிகளே ஆவர். அமெரிக்க - சவுதி உறவில் பிரச்சனைகள் உண்டாக்குவதற்காகவே திட்டமிட்டு இப்படியொரு காய் நகர்த்தினார் ஓசாமா.

முன்னதாக பிப்ரவரி 1998-ல், ஆப்கனிஸ்தானில் ஒரு ரகசிய முகாமில் இருந்தபடி, ஓசாமாவும் அல் ஜவாஹிரியும் அமெரிக்காவுக்கு எதிரான ஃபத்வாவை வழங்கியிருந்தார்கள்.* World Islamic Front என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்ட அந்தத் தீர்ப்பு, லண்டனிலிருந்து வெளியான ஒரு அரபு

நாளிதழில் பிரசுரமாகியிருந்தது.

கடவுளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை அமெரிக்கா தொடங்கி இருக்கிறது. இறைவனின் தூதருக்கு எதிரான யுத்தமும் கூட. அரபு மண்ணிலிருந்து அமெரிக்கப் படைகளை விரட்டியே தீரவேண்டும். உலகின் எந்த மூலையில் எந்த அமெரிக்கரைப் பார்த்தாலும் கொல்லுங்கள். புவியெங்கும் பரவியுள்ள அமெரிக்கர்களைக் கொல்லுவது ஒவ்வொரு உண்மையான முஸ்லிமுக்கும் கடமையாகும் என்பது அந்த ஃபத்வாவின் சாரம்.

அமெரிக்காவுக்கு எதிராக, வெளிப்படையாக ஒசாமா குரல்கொடுத்தது அதுதான் முதல்முறை. மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலான இஸ்லாமிய இளைஞர்களை அவரது ஆக்ரோஷமான அறைகூவல் சுண்டியிழுத்தது. 1998-1999 காலகட்டத்தில் மட்டுமே அல் காயிதா அமைப்பில் புதிதாகச் சில ஆயிரம் இளைஞர்களாவது இணைந்திருப்பார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் பல ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

ஃபத்வா அறிவிப்புக்கு மூன்று மாதம் கழித்து, அமெரிக்காவின் ABC தொலைக்காட்சிக்காக பின் லேடன் ஒரு பேட்டியளித்தார். மிகச் சுருக்கமாக வழங்கப்பட்ட ஃபத்வாவை விளக்கி, மிக விரிவாக அந்தப் பேட்டியில் அவர் பேசினார். அதன் சாரம்:

1. நாத்திகர்களையும் மதத்துரோகிகளையும் கொல்வதைக் காட்டிலும் அமெரிக்கர்களைக் கொல்வது மிக அவசியம். ஒவ்வொருவரும் ஒரே ஓர் அமெரிக்க ராணுவ வீரரையாவது கொல்லவேண்டும்.
2. உலகின் மிக மோசமான திருடனும் மிக மோசமான தீவிரவாதியும் அமெரிக்காதான் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.
3. பழிவாங்குவதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு வழி இல்லை. இது விஷயத்தில் அமெரிக்க ராணுவ வீரர், அமெரிக்க மக்கள் என்றெல்லாம் நாங்கள் பார்ப்பதாக இல்லை. அமெரிக்கனாகப் பிறந்த யாருமே எங்கள் எதிரிதான்.
4. புனித பூமியான மெக்காவிலும் மெதினாவிலும் அமெரிக்க ராணுவத்தின் பூட்ஸ் கால்கள் படுவதை எங்களால் அல்ல; எந்த உண்மையான இஸ்லாமியராலும் சகித்துக்கொள்ள முடியாது. சவுதி அரேபியாவிலிருந்தும் ஒட்டுமொத்த இஸ்லாமிய உலகிலிருந்தும் அமெரிக்கா தன் கடைசி வீரன் வரை வாய்பஸ் பெறாவிட்டால், அதற்கான விலையைத் தந்தே தீரவேண்டியிருக்கும்.
5. அல்லாவின் அருளால் நாங்கள் நினைப்பதைச் செய்து முடித்தே தீருவோம். அமெரிக்காவுக்கு எதிரான எங்கள் யுத்தம் தொடர்ந்து பல்வேறு வடிவங்களில் நடந்தே தீரும்.

இடப்பெயர்ச்சியும் இயக்கப் பரவலும்:

சவுதி அரேபியாவில் தொடர்ந்து இருக்க முடியாத சூழ்நிலையில், 1991-ம் ஆண்டு பாகிஸ்தானுக்கு ஒசாமா பின் லேடன் இடம்பெயர்ந்து வந்ததைப் பார்த்தோம். அவரால் பாகிஸ்தானிலும் நீண்டநாள் இருக்க முடியவில்லை. அங்கு நிலவிய அரசியல் சூழல் அப்படி.

குவைத் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் பாகிஸ்தானுக்கும் சவுதி

அரேபிய அரசுக்கும் நல்லதொரு இணக்கம் உருவாகியிருந்தது. இரு தேசங்களும் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவு நட்பு பாராட்டும் தேசங்களாக அறியப்பட்டன. தவிரவும் இரு தேசங்களுமே அமெரிக்காவின் அன்பைப் பெற்ற தேசங்களாக இருந்தன.

இந்நிலையில் அமெரிக்காவின் பரம விரோதியான ஓசாமா பின் லேடன், பாகிஸ்தானில் நிலைகொண்டு செயல்படுவதில் பல இருப்பியல் பிரச்னைகள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன. அவற்றுள் முதலாவது, அப்போதைய பாகிஸ்தான் பிரதமராக இருந்த பேனசீர் புட்டோவின் சில நடவடிக்கைகள்.

பாகிஸ்தானில் இருந்த அல் காயிதாவின் முகாம்களைக் கண்டறிந்து தகவல் திரட்டுமபடி பேனசீர் புட்டோ தமது புலனாய்வு அமைப்பான ஐ.பி.யைக் கேட்டுக்கொண்டார்.*

எப்படியாவது பேனசீரின் ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிடவேண்டும் என்று முடிவு செய்த ஓசாமா பின் லேடன், அவரது ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து பதவி இறக்க ஒரு திட்டம் தீட்டினார். நிறைய செலவு செய்து அவர் பின்னின்று நடத்திய அந்தத் திட்டம் தோல்வியடைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து பேனசீரை இரண்டு முறை கொலை செய்யவும் அல் காயிதா முயற்சி செய்து, தோற்றது. (டிசம்பர் 2007-ல், பாகிஸ்தான் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பேனசீர் புட்டோ, அடையாளம் தெரியாதவர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இதில் அல் காயிதாவின் பங்கு இருக்கலாம்.)

ஒரு கட்டத்தில் சவுதி அரசும் பாகிஸ்தான் அரசும் இணைந்து, பின் லேடனைச் சுற்றி வளைக்கத் திட்டம் தீட்டத் தொடங்கின. அமெரிக்காவின் பணியை மிகச் சுலபமாக்கிவிடக் கூடிய இந்தத் திட்டத்தில் அகப்படாமலிருக்க என்ன செய்யலாம் என்று ஓசாமா யோசித்தார்.

சரியாக அதே நேரம், ஓசாமாவுக்கு சூடானிலிருந்து அழைப்பு வந்திருந்தது. 1989-ம் ஆண்டு சூடானில் மதத்தலைவர் அசன் அல் துராபியின் தேசிய இஸ்லாமிய முன்னணி என்ற கட்சி ஆட்சியைப் பிடித்திருந்தது. மூன்று பேர் கொண்ட ஒரு தூதுக்குழுவை ஓசாமா பின் லேடனிடம் அனுப்பிய துராபி, அவர் சூடானுக்கு வந்து தங்கி, அந்நாட்டு ராணுவத்துக்கு கெரில்லா போர்ப்பயிற்சி அளிக்க முடியுமா என்று கேட்டிருந்தார்.

சூடான் அரசுக்கு அப்போது இருந்த பெரும் பிரச்னை, அங்கிருந்த கிருஸ்துவப் போராளிகள். சூடான் மக்கள் விடுதலை முன்னணி என்ற பெயரில் அந்நாட்டின் தெற்குப் பகுதியில் வலுவாக வேரூன்றியிருந்த கிருஸ்துவர்களை ஒடுக்க துராபி, ஓசாமாவின் உதவியைக் கேட்டார்.

பேனசீரின் ஆட்சியில், தன்னால் பாகிஸ்தானில் இருந்துகொண்டு தொடர்ந்து செயல்படுவது சிரமம் என்று நன்கு உணர்ந்திருந்த ஓசாமா, துராபியின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு சூடானுக்குப் புறப்பட்டார். புதிதாகப் பயிற்சி பெற வந்திருந்த சுமார் 200 - 300 போராளிகளை மட்டும் பாகிஸ்தான் - ஆப்கன் எல்லையோரப் பயிற்சி முகாம்களில் விட்டுவிட்டு, மூத்த போராளிகள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு சூடானுக்குப் போனார் ஓசாமா.

1991-ல் சூடானில் பெரிய அளவில், வர்த்தக நிறுவனங்களையும் ராணுவப் பயிற்சி முகாம்களையும் ஓசாமா பின் லேடன் தொடங்கினார். துராபியின்

அரசு, அவருக்குப் பூரண ஒத்துழைப்பு தந்தது. ஒரு பெரிய அரசால் மட்டுமே செய்யக்கூடிய ஒரு பெரும் தேசிய நெடுஞ்சாலைத் திட்டத்தை (கார்ட்டோம் நகரிலிருந்து போர்ட் சூடான் வரை) தமது கட்டுமான நிறுவனத்தின் சார்பில் ஒசாமா அன்பளிப்பாகவே செய்து கொடுத்தார். பதிலுக்கு, அல் காயிதா அமைப்பினருக்குத் தேவையான ஆயுதங்கள், வெடிமருந்துகள் தயாரிக்க, வாங்க சூடான் அரசு சிறப்பான ஒத்துழைப்பைத் தந்தது.

மேலை நாடுகளில் தொடர்ந்து சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான், சாரி சாரியாக இஸ்லாமிய இளைஞர்களைத் திரட்டி ஒசாமா பின் லேடனிடம் அனுப்பினார். வந்து சேரும் இளைஞர்களுக்கு அல் ஜவாஹிரி, இஸ்லாமிய சகோதரத்துவ உணர்வை ஊட்டி, மதப்பாடங்களையும் இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் பற்றிய பாடங்களையும் சொல்லிக் கொடுத்தார். வேறொரு புறம் ஒசாமா போர்ப்பயிற்சி அளித்தார்.

அல் காயிதாவின் செயல்பாடுகளுக்கு சூடான் சரியான ஒரு களமாக இருந்தது. ஒரு மாபெரும் இஸ்லாமிய ராணுவத்தை உருவாக்கும் திட்டத்துடன் சவுதி அரேபியா, எகிப்து, ஜோர்டன், லெபனான், ஈராக், ஓமன், அல்ஜீரியா, டுனீஷியா, லிபியா, மொராக்கோ, சோமாலியா போன்ற பல தேசங்களில் அல் காயிதாவின் கிளைகளை மிகத் தீவிரமாக நிறுவினார் ஒசாமா. அந்தந்த தேசங்களில் ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த தீவிரவாத இயக்கங்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமானால் அதையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவர் தயாராக இருந்தார். ஆனால் வலிந்துபோய் ஆதரவு கேட்கிற வழக்கம் அவருக்கு இல்லை. பல ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும், கிழக்காசிய நாடுகளிலும், போஸ்னியாவிலும் ஒரே சமயத்தில் அவரால் அல் காயிதாவின் கிளைகளை நிறுவி, தீவிரமாகச் செயல்படவைக்க முடிந்தது.

சர்வதேச அளவில் ஒரு மாபெரும் தீவிரவாத நெட் ஒர்க்கை உருவாக்கும் ஒசாமா பின் லேடனின் முயற்சிக்கு, உலக இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் பலர் தாமாகவே முன்வந்து ஆதரவளித்தார்கள்.

கிழக்காசியாவைப் பொறுத்தவரை, அல் காயிதாவின் தாக்கம் மிக அதிகமாகப் பிரதிபலித்த தேசங்கள் பிலிப்பைன்ஸும் இந்தோனேஷியாவும். பிலிப்பைன்ஸில் இருந்த மோரோ இஸ்லாமிய விடுதலை முன்னணி (Moro Islamic Liberation Front) என்கிற தீவிரவாத அமைப்புக்கும், அபு சையிப் ப்ரிகேட் என்கிற ஒரு மிகச்சிறிய-புதிய தீவிரவாத அமைப்புக்கும் அல் காயிதா ஆதரவுக் கரம் நீட்டியது. இந்த இரு அமைப்புகளுக்கும் வேண்டிய அளவு ஆயுதங்கள் அளித்து, போர்ப் பயிற்சியும் தரப்பட்டது.

இதேபோல இந்தோனேஷியாவில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கமான ஜெமா இஸ்லாமியா என்ற அமைப்புக்கும் அல் காயிதா வலிந்து போய் உதவிகள் செய்தது. இதன் மூலம் இந்த இரு நாடுகளிலும் அல் காயிதாவின் பயிற்சி முகாம்களும் பாசறைகளும் ஏற்படத் தொடங்கின.

1991 மத்தியில், ஆப்கனின் வடக்கு எல்லையில் உள்ள தஜிகிஸ்தானில் ஒரு பெரிய இனக்குழு மோதல் ஏற்பட்டது. ஒசாமா பின் லேடன் தமது படையிலிருந்து சில நூறு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே அனுப்பி,

தஜிகிஸ்தான் முஸ்லிம்களுக்கு உதவியாகப் போர் புரியச் செய்தது, அந்நாட்டிலும் அல் காயிதா காலுன்ற வழிவகுத்தது.

அல் காயிதாவை உலகெங்கும் பரவச் செய்ய பின் லேடன் கையாண்ட வழிமுறை இதுதான். எங்கெல்லாம் இஸ்லாமியர்கள் போராடுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் ஆதரவுப் படையை அனுப்புவது. அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்வது. அதன்மூலம் அந்தந்த நாடுகளில் அல் காயிதாவின் கிளையைத் தோற்றுவிப்பது. எப்போதும் தனித்தே இயங்குவது. விரும்பி, இணைய வருவோரை மட்டும் சேர்த்துக்கொள்வது. இதே நடைமுறையைத்தான், அமெரிக்கா விஷயத்திலும் ஓசாமா பின் லேடன் கையாளத் தொடங்கினார்.

அமெரிக்காவில் அல் கைஃபா என்றொரு இஸ்லாமிய அமைப்பு உண்டு. தேசமெங்கும் ஏராளமான கிளைகள் உள்ள அமைப்பு அது. 1980-களில் டாக்டர் அப்துல்லா அசமும் பின் லேடனும் இணைந்து செயல்பட்ட Afghan Service Bureau-வின் அமெரிக்கச் செயல்பாடுகளில், மிகத் தீவிரமாகப் பங்குபெற்ற அமைப்பு இது. இயக்கத்துக்குத் தேவையான நிதி சேகரிப்பில் குறிப்பிடத்தகுந்த சாதனைகள் படைத்த அமைப்பும் கூட.

அப்துல்லா அசமின் படுகொலைக்குப் பிறகு அந்த அமைப்பினரில் பெரும்பாலானோர் அல் காயிதாவில் இணைந்தபோது, அமெரிக்காவில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களையும் அல் காயிதாவில் இணைக்கும் பணியில் மேற்படி அல் கைஃபா அமைப்பு தீவிரமாகச் செயல்பட்டது. அட்லாண்டா, பாஸ்டன், சிகாகோ, பிட்ஸ்பர்க், டூஸான் போன்ற பகுதிகளில் ஆழமாக வேருன்றியிருந்த அல் கைஃபாவின் உறுப்பினர்களை, அறிவிக்கப்படாத அல் காயிதா போராளிகளாகவே நடத்தினார் பின் லேடன். அல் காயிதாவுக்கு ஆட்கள் அனுப்புவது, அவர்களது தீவிரவாதச் செயல்களில் பங்கேற்பது என ரகசியமாகப் பல வகையிலும் உதவி புரிய ஆரம்பித்தது அல் கைஃபா. 1990-களின் தொடக்கத்திலும் பின்னால் 1998-ல் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள கென்யா மற்றும் தான்ஸானியா அமெரிக்கத் தூதரகங்களின் மீதான தாக்குதல்களிலும் பங்கெடுத்தவர்கள் இந்த அல் கைஃபா அமைப்பினர்தாம்.

யுத்தத்தின் தோற்றுவாய்:

1990-களின் தொடக்கத்தில், ஓசாமா பின் லேடனை அமெரிக்கா அவ்வளவு தீவிரமாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. பல்வேறு இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கத் தலைவர்களைப் போலவே அவரும் ஒருவர் என்றுதான் அமெரிக்க உளவுத்துறை கருதியது. அவ்வப்போது பத்வாக்கள் வழங்கிக்கொண்டிருந்தாலும் அவரால் பெரிய ஆபத்துகள் ஏதும் வந்துவிட முடியாது என்றே அவர்கள் கருதியிருக்க வேண்டும்.

உண்மையில் அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் சர்வதேச இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கங்கள் மத்தியில் பின் லேடனின் செல்வாக்கு மிக அதிக அளவில் வளரத் தொடங்கி இருந்தது. குறிப்பாக, எகிப்திலும், ஆப்கன், பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளிலும் அவரது செல்வாக்கு பலமடங்கு அதிகரித்திருந்தது. அல் காயிதாவின் போராளிகள் பங்குபெறாமல், ஆங்காங்கே இருந்த பல பிராந்தியத் தீவிரவாதக் குழுக்களைக் கொண்டே,

பல சிறு தாக்குதல்களை ஓசாமா பின் லேடன் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். தமது பணிகளுக்குப் பிறகு குழுவினரைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் ஓசாமா தயக்கம் காட்டியதில்லை. செய்வது யார் என்பதைக் காட்டிலும் பணிதான் முக்கியம் என்பதான கருத்தாக்கத்தை இதன்மூலம் அவர் முன்வைத்திருக்கிறார். குறிப்பாக, போஸ்னியா, இந்தோனேஷியா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற தேசங்களில் ஓசாமா பின் லேடனின் திட்டப்படி பல தாக்குதல்கள், 1990-களின் தொடக்கத்தில் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைச் செய்து முடித்தவர்கள் அந்தந்த நாட்டுப் போராளிகளே ஆவர்.

முதல் முதலாக அமெரிக்காவுக்கு எதிரான அல் காயிதாவின் நேரடித் தாக்குதல் என்றால், அது 1992-ல் நிகழ்த்தப்பட்ட வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்தான்.

அமெரிக்கா அப்போது சோமாலியாவுக்குத் தன் படைகளை அனுப்பியிருந்தது. இதனைக் கண்டித்து ஓர் அறிக்கையை முதலில் வெளியிட்ட அல் காயிதா, இஸ்லாமியர்களின் பரமவிரோதியான அமெரிக்கா, உடனடியாக சோமாலியாவில் இருந்து வெளியேறவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி இருந்தது. தொடர்ந்து, எங்கே தாக்கலாம் என்று திட்டம் தீட்டவும் அப்போதே ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

அமெரிக்கப் படை வீரர்கள் நிரம்பிய கப்பல்கள், சோமாலியாவுக்குப் போகும் வழியில், ஏடன் துறைமுகத்தில் இறங்குவதை கவனித்துக் குறித்துக்கொண்டார்கள். 1992 டிசம்பரில் ஏடன் துறைமுகத்தை ஒட்டி இருந்த இரு ஹோட்டல்களில் அல் காயிதாவின் வெடிகுண்டு வைத்துவிட்டுக் காத்திருந்தார்கள்.

அந்தத் தாக்குதலில் இரண்டு பேர் பலியானார்கள் என்றபோதும் அவர்கள் அமெரிக்கர்கள் இல்லை.

ஓசாமா பின் லேடனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட ஏமன் நாட்டுக் குழு ஒன்றுதான் அந்த குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்துக்குக் காரணம் என்று விசாரணையில் தெரியவந்தது. அந்தக் குழுவில் இருந்த சில உறுப்பினர்கள், சூடானில் ஓசாமா பின் லேடனிடம் நேரடிப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்று சொன்னது சி.ஐ.ஏ.

ஏமனில் அமெரிக்க வீரர்களுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வியடைந்ததை அடுத்து, நேரடியாக சோமாலியாவில் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்த முடிவு செய்தார் பின் லேடன். எப்படியாவது அங்கிருந்து அமெரிக்கப் படைகளை விரட்டிவிடவேண்டும். அது ஒன்றுதான் இலக்கு.

இதற்காக, நைரோபியில் அவசர அவசரமாக ஒரு அல் காயிதா பாசறை அமைக்கப்பட்டு, அங்கே ஆயுதங்களும் வெடி மருந்துகளும் கொண்டுவந்து குவிக்கப்பட்டன.

ஏற்கெனவே, சோமாலியாவில் அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எதிராகச் சிறு தாக்குதல்கள் நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்த இஸ்லாமியப் போராளிகளை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களுக்கு நைரோபியில் போர்ப்பயிற்சி அளிக்கவும், ஆயுதங்கள் வழங்கவும் தனது முதல் நிலைத் தளபதிகளையே அங்கே அனுப்பிவைத்தார்.

நைரோபியில் அல் காயிதா முகாமில் தயாரான இந்த சோமாலியப்

போராளிகள், தம் தேசத்துக்குத் திரும்பியபோது, அவர்களுடன் அல் காயிதாவின் மூத்த கமாண்டர்கள் சிலரும் உடன் சென்றார்கள்.

அதுநாள் வரை அவர்கள் பெற்ற பயிற்சி எத்தகையது என்பது, 1993 அக்டோபரில் அமெரிக்கப் படைகளுக்குத் தெரியவந்தது. அமெரிக்க ராணுவத்தின் இரண்டு முக்கியமான போர் ஹெலிகாப்டர்களை, சோமாலியா போராளிகள் சுட்டு வீழ்த்தினார்கள். தொடர்ந்து பல்வேறு முனைகளில், தாக்குப்பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு அவர்களது கெரில்லாத் தாக்குதல் தீவிரமடையத் தொடங்கியது. 1994 தொடக்கத்தில், அமெரிக்கா தன் துருப்புகளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளும் வரை இந்தத் தாக்குதல் ஓயவே இல்லை.

அதுதான் ஆரம்பம். சவுதி அரேபியாவில் தமது இரண்டாவது கட்டத் தாக்குதலை அடுத்த வருடம் தொடங்கினார் ஓசாமா. அதாவது 1995-ல். சவுதி தேசியப் படையினருக்கு அமெரிக்க ராணுவம் பயிற்சியளிப்பதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும்விதமாக, அந்த ஆண்டு நவம்பரில் ரியாத் நகரில் ஒரு கார் குண்டு வெடித்தது.

ஐந்து அமெரிக்கர்களும் இரண்டு இந்திய அதிகாரிகளும் அந்தத் தாக்குதலில் பலியானார்கள்.

சவுதி அரசாங்கம் இந்த வெடிகுண்டு வழக்கு தொடர்பாக நான்கு பேரைக் கைது செய்து விசாரித்தது. விசாரணையில் அல் காயிதாவின் தொடர்பு நிரூபிக்கப்படவில்லையே தவிர, அவர்கள் அனைவரும் பின் லேடனின் ஆதரவாளர்கள்தான் என்பது தெரியவந்தது. அவர்கள் நால்வரையும் சவுதி அரசு தூக்கிலிட்டது.

அமெரிக்கா சுதாரித்துக்கொண்டு அல் காயிதாவின் மீது தீவிர கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது இதன் பின்னர்தான்.

ரியாத் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்துக்கு ஒரு வருடம் முன்பிருந்தே, சவுதியில் அமெரிக்கத் துருப்புகளைக் குறிவைத்து அடிக்க அல் காயிதா திட்டமிட்டதென்றும், அதற்காகவே ஏராளமான வெடிபொருட்களை சவுதி அரேபியாவில் கொண்டுவந்து பதுக்கியிருப்பதாகவும் சி.ஐ.ஏ. சொன்னது.

சொல்லிவைத்த மாதிரி, 1996 ஜூனில், தஹ்ரானில் ஒரு மாபெரும் வெடிகுண்டுத் தாக்குதல் நிகழ்ந்தது. அமெரிக்க விமானப்படை அதிகாரிகள் 19 பேரைப் பலிகொண்ட அந்தத் தாக்குதலில், 372 அப்பாவிப் பொதுமக்களும் படுகாயம் அடைந்தார்கள்.

இந்தத் தாக்குதலை, அல் காயிதா நடத்தியதாகத்தான் அமெரிக்க உளவுத்துறை முதலில் நினைத்தது. ஆனால் புலன் விசாரணையில் கிடைத்த விவரங்கள் முற்றிலும் வேறாக இருந்தன.

சவுதி ஹெஸ்புல்லா என்கிற தீவிரவாத அமைப்பு, தானே திட்டமிட்டு நடத்திய தாக்குதல் என்று முதலில் தெரியவந்தது. பிறகு மேலும் துருவியதில், இந்த அமைப்புக்கு ஈரான் அரசின் ஆதரவும் ஆசியும் இருப்பதாகத் தெரிந்தது. முதலில் சவுதி அரசு அதிரந்தாலும், சுதாரித்துக்கொண்டு புலனாய்வைத் துரிதப்படுத்தியதில், அந்தத் தாக்குதலை ஹெஸ்புல்லா அமைப்பு நடத்துவதற்கு முழு ஒத்துழைப்பைத் தந்தது ஈரான் அரசுதான் என்று தெரியவந்தது. ஆனாலும், இத்தாக்குதலில் அல் காயிதா பங்களிப்பு கண்டிப்பாக இருக்கும் என்று

அமெரிக்க உளவுத்துறை தொடர்ந்து கூறி வந்துள்ளது.

ஆராய்ச்சி செய்ய அவசியமே இல்லாதபடி, அமெரிக்காவின் மீது ஓசாமா நிகழ்த்திய முதல் பெரிய தாக்குதல் என்றால், அது 1993-ல் நிகழ்த்தப்பட்ட, உலக வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் மீதான குண்டு வெடிப்புத் தாக்குதல்தான்.

முதல் முயற்சி:

உலக வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள் மீது, அல் காயிதாவின் பார்வை விழுந்த ஆண்டு 1993. அமெரிக்காவின் கௌரவச் சின்னங்களுள் ஒன்றான அந்த இரட்டைக் கோபுரங்களில் ஏதாவது ஒரு நாசத்தை விளைவித்தால், அது அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய அறுஜமானமாகக் கருதப்படும் என்று நினைத்தார் பின் லேடன்.

அதற்கான முதல் முயற்சி, 1993-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 26-ம் தேதியன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அன்று பிற்பகல் 12.18-க்கு வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் தரையடித் தளத்தில் சக்தி மிக்க குண்டு ஒன்று வெடித்தது. இது தற்கொலைப்படைத் தாக்குதல் அல்ல. திட்டமிட்டு, நேரம் தீர்மானித்து, வைக்கப்பட்ட வெடிகுண்டு. துல்லியமாக வெடித்தது. குண்டு வெடித்த அதிர்ச்சியில், கட்டடத்தின் ஏழு தளங்களில் சேதம் ஏற்பட்டது. ஆறு பேர் படுகொலையானார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் காயம் அடைந்தனர்.

புலனாய்வு செய்த எஃப்.பி.ஐ. அமைப்பினருக்கே அது வியப்புத்தான். அத்தனை சக்திமிக்க குண்டு வெடித்தும், மரணமடைந்தோர் எண்ணிக்கை அதிகம் இல்லாததில் அவர்களுக்கு ஆச்சர்யம் கலந்த நிம்மதியே ஏற்பட்டது.

அப்போது அமெரிக்க அதிபராக இருந்த பில் க்ளிண்டன், தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சில் அதிகாரிகளை, குண்டு வெடிப்பு தொடர்பான புலனாய்வில் பங்காற்ற உத்தரவிட்டார். ஒருபுறம் சி.ஐ.ஏ. தன் சர்வதேசத் தொடர்புகளை முடுக்கிவிட்டு, தாக்குதலின் வேர்களைத் தேடத் தொடங்கியது. இன்னொருபுறம் எஃப்.பி.ஐ. அமைப்பின் நியூ யார்க் பிரிவு அலுவலகம், உள்நாட்டில் புலனாய்வைத் துரித கதியில் மேற்கொண்டது. இப்படிப் பல்வேறு அமைப்புகள் ஒருங்கிணைந்து முழு வேகத்தில் புலனாய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதில், பல உண்மைகள் அடுக்கடுக்காக வெளிவரத் தொடங்கின.

அந்த குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தை, அதிகாரிகள் எப்படிப் புலனாய்வு செய்தார்கள் என்பது இங்கே முக்கியமல்ல. ஆனால், அந்தச் சம்பவத்தில் அவர்கள் கண்டடைந்த சில முக்கிய அம்சங்கள், செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துடனும் பெரிதும் பொருந்திவருவதுதான் மிகவும் முக்கியமானது.

முற்றிலும் புது விதமான, அதிபயங்கரமான தாக்குதலை உத்தேசிக்கும் நவீன ரக எதிரிகள், அமெரிக்காவுக்கு உண்டு என்பது தெரியவந்தது. இந்த குண்டுவெடிப்புத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து கைதானவர்களுள் ஒருவன் ரம்ஸி யூதப் (Ramzi Yousef). இவனிடம் விசாரித்தபோது எப்படியும் 2,50,000 பேரையாவது கொல்லும் நோக்கமுடன்தான் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டதாகத் தெரிவித்தான்!

குண்டு வெடிப்பு - தாக்குதல் தொடர்பான புலன்விசாரணையில், அமெரிக்க உளவு அமைப்பு எஃப்.பி.ஐ காட்டிய வேகமும் திறமையும் வியக்கத்தக்கது. மேற்படி சம்பவம் நடந்த மிகச் சில தினங்களிலேயே, தீவிரவாதிகள் வெடிகுண்டு வைக்க எடுத்து வந்திருந்த வாகனத்தை அடையாளம் கண்டு, அதனை வாடகைக்கு எடுத்தவர்கள் யாரென்று தேடி, அவர் சம்பவம் நடப்பதற்கு முதல் நாளே வாகனம் திருட்டு போயிருப்பதாகக் காவல் துறையில் புகார் தந்திருப்பதைக் கண்டுபிடித்து, நூல் மாதிரி பிடித்துக்கொண்டு முன்னேறி, குற்றவாளிகளை வளைத்துப் பிடித்தனர்.*

இதேபோல் ஜான் எஃப். கென்னடி விமான நிலையத்தில், போலி ஆவணங்களைக் காட்டி வெளிநாட்டுக்குப் போக முயன்ற அகமது அஜாஸ் என்கிற பயணியை, இமிக்ரேஷன் ஆபீசர்கள் எஃப்.பி.ஐ.யின் வசம் கொண்டுபோனார்கள். விசாரித்ததில், அவனுடன் பயணம் செய்த இன்னொருவனின் பெயர் ரம்ஸி யூதூப் என்று தெரியவந்தது. யூதூப்பிடமும் சரியான ஆவணங்கள் இல்லை. ஆனாலும் மாட்டிக்கொள்ள இருந்ததை அறிந்த மறுகணமே அவன் பாகிஸ்தானுக்குத் தப்பியோடிவிட்டான்.*

அஜாஸ் தனக்கு அரசியல் அடைக்கலம் தரவேண்டும் என்று கேட்க, அடைக்கலம் தரப்பட்டு, கண்காணிக்கப்பட்டான். தொடர்ந்த கண்காணிப்பினாலும் தீவிர விசாரணையிலும், ரம்ஸி யூதூப்தான் வர்த்தக மையக் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தின் சூத்திரதாரியாகச் செயல்பட்டிருக்கிறான் என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

இச்சம்பவம் தொடர்பாகக் கைதான சலாமி, அபுஹலிமா, அயாத் ஆகியோரை மிகத் தீவிரமாக விசாரித்ததன் விளைவாக, ப்ரூக்ளினில் உள்ள ஃபாருக் மதுதி வரை எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரிகள் முன்னேறினார்கள்.

ப்ரூக்ளின் ஃபாருக் மதுதி என்பது, ஓசாமா பின் லேடனின் அமெரிக்கச் சகாவான ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மானின் தலைமையகம். 1990-ம் ஆண்டு, எகிப்திலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்து நிரந்தரமாகத் தங்கத் தொடங்கிவிட்ட இஸ்லாமியச் சிந்தனையாளர் மற்றும் தீவிர - அடிப்படைவாதி அவர்.

வர்த்தக மையக் கட்டட குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்துடன் அப்துர் ரஹ்மானைப் பெரிய அளவில் தொடர்பு படுத்த அமெரிக்கப் புலனாய்வுத் துறையினால் இயலவில்லை. அதற்கான போதிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், 1993-ல் நியூ யார்க் ஹாலந்த் மற்றும் லிங்கன் சுரங்கப்பாதைகளை அவர் வெடி வைத்துத் தகர்க்கத் திட்டமிட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்துக் கைது செய்தார்கள்.

அஜாஜ், சலாமி, அயாத், அபுஹலிமா, அப்துர் ரஹ்மான், ரம்ஸி யூதூப் ஆகியோர், குண்டு வெடிப்பு வழக்கில் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்பட்டவர்கள்.

இத்தனை பேர் ஒரு வெடி குண்டு வழக்கில் கைதான பிறகும், இது விஷயத்தில் அவர்களின் மிச்சம் மீதி என்று தேசத்தில் வேறு யார் யார் இருக்கிறார்கள் அல்லது புதிதாக யார் வருகிறார்கள் என்று விழிப்புடன் கண்காணிக்கத் தவறிவிட்டது எஃப்.பி.ஐ. தீவிரவாதத் தாக்குதல் என்பது அதன் அடுத்த பரிமாணத்தை அடைந்துவருகிறது என்பதை அமெரிக்கா அப்போது உணரவில்லை.

குருட்டு ஷேக் உள்ளிட்ட தீவிரவாதிகளைக் கைது செய்ததைத் தொடர்ந்து, ஓசாமா பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கத்துடனான அவர்களது தொடர்புகளை மேலும் தீவிரமாக அப்போதே அலசி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதற்கு இருந்த வாய்ப்பு தவறவிடப்பட்டது.

கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மட்டுமே குற்றவாளிகள் இல்லை என்பது எஃப்.பி.ஐக்குத் தெரியும். உதாரணமாக, கைதானவர்களுள் ஒருவனான அஜாஸிடமிருந்து ஒரு திட்ட வரைபடம் கைப்பற்றப்பட்டது. அதாவது, தாக்குதல்களை அக்கு வேறு ஆணி வேறாக அலசி, வழிமுறைகள் சொல்லப்பட்டிருந்த ஒரு சங்கேதக் குறிப்பேடு. அந்தக் குறிப்பேடு, ஆப்கன் - பாகிஸ்தான் எல்லையில் உள்ள கால்டான் (Khalidan) என்னும் இடத்தில் இருந்த அல் காயிதா முகாமிலிருந்து வந்தது.

முன்னதாக அஜாஸ், ஏப்ரல் 1992-ல், டெக்ஸாஸிலிருந்து ஆப்கன் போய் அங்கே தங்கி, குண்டுகளைத் தயாரிக்கக் கற்றவன். அந்தச் சமயத்தில் பாகிஸ்தானிலிருந்த ரம்ஸி யூதப்பைச் சந்தித்து, எங்கெங்கே குண்டுகள் வைப்பது என்பது போன்ற விஷயங்களை விவாதித்திருக்கிறான். யூதப்பிடமிருந்து அஜாஸ் பெற்றுவந்த ஒரு பொட்டலத்தில், குண்டுவைப்பு தொடர்பான ஒரு கையேடு, எப்படி வெடிக்கச் செய்வது என்பது குறித்த விளக்கக் குறிப்புகள், அமெரிக்காவுக்கு எதிரான முந்தைய தீவிரவாத நடவடிக்கைகள் குறித்து விரிவாகப் பேசும் ஒரு வீடியோ டேப் மற்றும் சில போலி ஆவணங்கள் ஆகியவை இருந்தன.

யூதப், பாகிஸ்தானில் கைது செய்யப்பட்டான். ஜனவரி 1995-ல் மணிலாவில், ஒரு விமானத்தில் வெடிகுண்டு வைத்த வழக்கைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட புலன் விசாரணையில், பசிபிக் பெருங்கடல் மீதான பாதையில், குறைந்தது பன்னிரண்டு விமானங்களைத் தகர்க்க அவன் திட்டமிட்டிருந்தது கண்டறியப்பட்டது.

மணிலா விமானத் தகர்ப்பு முயற்சியில் யூதப்புக்கு உதவி செய்தவர் அவனது மாமா. அவர் பெயர் காலித் ஷேக் முகம்மது. இவர், கத்தாரில் வசித்துக்கொண்டிருந்தார். வர்த்தக் மையக் குண்டு வெடிப்புக்காகவும் தமது மருமகனுக்குக் கொஞ்சம் பண உதவி செய்தவர். இந்த விவரங்களைத் தேடிப்பிடித்த அமெரிக்கப் புலனாய்வுத்துறை, முறைப்படி காலித் ஷேக் முகம்மதுவின் மீதும் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்ய ஆலோசித்த சமயம், அவர் அமெரிக்காவில்தான் இருந்தார். ஆனால் விஷயத்தை மோப்பம் பிடித்துவிட்ட சில கத்தார் அரசு உயர் அதிகாரிகள், அவரை எச்சரித்து அமெரிக்காவை விட்டுத் தப்பிவிடும்படி சொல்லவே, காலித்* காணாமல் போனார். இதன் பிறகுதான் யூதப் கைது செய்யப்பட்டான்.

இப்படி, மயிரிழையில் பல முக்கிய விஷயங்கள் முன்னதாகத் தவறவிடப்பட்டன.

பெரிய திட்டங்கள்:

கட்டடங்கள், அடையாளச் சின்னங்களைத் தாக்குவதன் கூடவே மொத்தமாக, பெரிய அளவில் படுகொலைகளையும் அல் காயிதா அப்போது திட்டமிட்டிருந்தது. அவை எல்லாமே அமெரிக்காவுக்குள் நிகழ்த்தத் திட்டமிடப்பட்டவைதானா என்பதற்கு ஆதாரமில்லை. ஆனால்

எல்லாமே அமெரிக்க அரசை அச்சுறுத்தக்கூடிய, கலங்கடிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சூடான் ராணுவ அதிகாரி ஒருவர் அல் காயிதாவைத் தொடர்பு கொண்டார். அந்த அதிகாரி, முந்தைய சூடான் அரசின் அமைச்சரவையில் இடம்பெற்றிருந்தவர். ஆட்சி மாற்றத்தில் அவரது அமைச்சர் பதவி பறிபோயிருந்தாலும் அதிகார வர்க்கத்தில் மிகுந்த செல்வாக்கு உள்ளவராகவே இருந்தார்.

சூடான் அதிகாரி, அல் காயிதா கமாண்டர் ஒருவரிடம், தன்னிடம் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய தரத்தில் கொஞ்சம் யுரேனியம் இருக்கிறது என்றும் ஒசாமா பின் லேடன் விரும்பினால் அதனை அல் காயிதாவுக்கு விற்பனை செய்து தயார் என்றும் சொன்னார்.

யுரேனியம் என்பது அணு ஆயுதத் தயாரிப்பில் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய மூலப்பொருள். ஒரு முன்னாள் அரசு அதிகாரி, சர்வசாதாரணமாகப் பழைய மோட்டார் சைக்கிளை விற்கத் தயார் என்பதுபோல, யுரேனியத்தை விற்கத் தயார் என்று அறிவிக்கிறார் என்றால், சூடானின் அன்றைய நிலைமை எப்படிப்பட்டது என்பது எளிதில் விளங்கும்.

ஆயுதச் சேகரிப்பில் மிகவும் தீவிரமாக அப்போது ஈடுபட்டிருந்த அல் காயிதா, மேற்படி அதிகாரியிடமிருந்து யுரேனியத்தை வாங்குவதில் முனைப்பு காட்டியதில் வியப்பில்லை. அல் காயிதாவின் வர்த்தகப் பிரிவு ஆசாமிகள் சிலர், பல சுற்றுக்கள் பேச்சுவார்த்தை நிகழ்த்தி, இறுதி விலையாக 1.5 மில்லியன் டாலருக்கு வியாபாரம் பேசிமுடித்தனர்.

அல் காயிதாவின் ஆயுத விற்பன்னர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று, வாங்கிய யுரேனியத்தைப் பார்வையிட, பரிசோதிக்க அழைக்கப்பட்டது. ரகசியமான ஒரு இடத்துக்கு அழைத்துப்போகப்பட்டு, மூன்று அடி நீளத்திலிருந்த ஒரு சிலிண்டரை அக்குழுவின்ருக்குக் காட்டினார்கள்.

சிலிண்டரை மட்டுமே பார்த்து யுரேனியத்தைப் பரிசோதித்துவிட முடியாது அல்லவா? மேலும் அணு ஆயுதம் தயாரிக்க உபயோகிக்கப்படும் யுரேனியம், ஹைலி என்ரிசுடு யுரேனியம் (Highly Enriched Uranium) எனப்படும். அத்தகைய யுரேனியத்தின் உண்மை விலை என்ன என்பது நிச்சயம் அல் காயிதாவுக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் இந்த பேரமோ 1.5 மில்லியன் டாலருக்குப் பேசி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. பணப்பட்டுவாடாவும் முடிந்தாகிவிட்டது.

யுரேனியம் சிலிண்டரைப் பார்த்த அல் காயிதா பரிசோதனைக்குழு, அம்மூலப்பொருள் நிச்சயம் தரம் மிகுந்ததுதான் என்று சான்றிதழ் வழங்கியது. உடனடியாக அல் காயிதா முகாமுக்கு யுரேனியம் கொண்டுபோகப்பட்டது.

ஆனால் வாங்கிய சிலகாலம் கழித்து, அந்த யுரேனிய வியாபாரம் ஓர் ஏமாற்றுவேலை என்பது தெரிந்தது. அது ஆயுதம் தயாரிக்கச் சற்றும் லாயக்கில்லாதது என்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

பின்னால் அமெரிக்க வர்த்தக மையக் குண்டுவெடிப்புச் சம்பவம் தொடர்பாகக் கைது செய்யப்பட்ட தீவிரவாதிகளுள் (பெயர் அறிவிக்கப்படாத) ஒருவனிடம் விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, இத்திட்டம் குறித்த சில தகவல்களைப் பெறமுடிந்தது. 'யுரேனியம் மூலம்

நிறைய பேரைக் கொல்வது சுலபம் என்று நினைத்தோம். அதனால்தான் அந்த வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டோம். துரதிருஷ்டவசமாக அது உபயோகமில்லாமல் ஆகிவிட்டது' என்று அவன் சொல்லியிருக்கிறான்.

இந்த ஓர் ஆயுதபேரம் மட்டும் வெற்றியடைந்திருக்குமானால், இன்று அணு ஆயுத உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தேசங்களுக்கு நிகராக பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கமும் அணுகுண்டு உற்பத்தி செய்திருக்கலாம். கற்பனை செய்து பார்க்கமுடியாத பின்விளைவுகளை நாம் சந்திக்கவும் நேர்ந்திருக்கும். அதிர்ஷ்டவசமாக அப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை.

ஆனால் அந்த மிகப்பெரிய முயற்சியில் அடைந்த தோல்வி, ஒசாமா பின் லேடனைச் சோர்வுறச் செய்யவில்லை. மாறாக, இன்னும் தீவிரமாக, மேலும் முனைப்புடன் அவர் யுத்தத்துக்கான முன்னேற்பாடுகளில் இறங்கினார். அணு ஆயுதத் தயாரிப்பைக் காட்டிலும் அபாயகரமான ஒரு முயற்சியும் அதில் உள்ளடக்கம்.

அமெரிக்காவுக்கு எதிரான யுத்தம் என்பதை அல் காயிதா என்கிற ஒரு தனி இயக்கம் மட்டும் செய்யாமல் உலகெங்கும் பரவிக்கிடக்கும் இஸ்லாமிய சமூகம் மொத்தமும் இறங்கி ஈடுபட வேண்டும் என்பதில் பின் லேடன் ஆரம்பத்திலிருந்தே கவனமாக இருந்தார். இதனை மனத்தில் கொண்டே உலகெங்கும் பல சிறு தீவிரவாதக் குழுக்களுக்கு ஒசாமா பின் லேடனின் இயக்கம் உதவிகள் செய்ததை முன்பே பார்த்தோம்.

ஆனால் இதை இன்னும் பெரிய அளவில் விஸ்தரித்து, சர்வதேச இஸ்லாமிய சமூகத்தினரிடையே ஓர் ஒருங்கிணைப்பை உண்டாக்கும் முயற்சியில் அவர் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபடத் தொடங்கினார்.

ஒசாமாவின் இம்முயற்சிக்கு, அவரது அப்போதைய ஆதரவாளராக இருந்த சூடான் அரசும் தலைவர் துராபியும் பெரிய அளவில் ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்கள்.

இஸ்லாமிய இயக்கங்களின் கூட்டமைப்பு ஒன்று உருவாகவேண்டும் என்பது பின் லேடனின் முதல்கட்டத் திட்டம். இதனை வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்ட, சூடான் தலைவர் துராபி பல மாநாடுகளை, கூட்டங்களை வரிசையாக நடத்தத் தொடங்கினார். Arab and Islamic Conference என்று பெயரிடப்பட்ட இந்தத் தொடர் மாநாடுகள் அனைத்தும் சூடானிலேயே நடத்தப்பட்டன. இக்கூட்டங்களில், அநேகமாக உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் உள்ள இஸ்லாமிய விடுதலை இயக்கங்கள், தீவிரவாத இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளும் தவறாமல் கலந்துகொண்டார்கள். இக்கூட்டங்களுக்கு, பாலஸ்தீன விடுதலை முன்னணி (PLO), ஹமாஸ் (Hamas), ஹெஸ்புல்லா (Hezbollah) போன்ற பெரிய இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளும் வருகை தந்தார்கள்.

இந்தக் கூட்டங்களில், பின் லேடனின் குரலாகப் பேசிய துராபி, இஸ்லாமியர்கள் தமக்குள் காலம் காலமாக இருந்துவரும் வியா - சன்னி பிரிவினைச் சண்டைகளைத் தாற்காலிகமாகவாவது நிறுத்திவிட்டு, பொது எதிரிக்கு எதிராக அணி திரள் வேண்டும் என்கிற கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திப் பேசினார்.

இந்தக் கூட்டங்கள் மூலம் தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கிடையே கணிசமான

அளவில் ஒருங்கிணைப்பு சாத்தியமானதைக் குறிப்பிடவேண்டும். உடனடிப் பலன் என்று பார்த்தால், சில ஈரானிய அடிப்படைவாத அமைப்புகள், அல் காயிதாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. அதன்படி அல் காயிதா போராளிகளுக்கு ஈரானில் போர்ப்பயிற்சி வழங்கப்படும். வேண்டிய அளவுக்கு ஆயுதப் பரிமாற்றங்களும் செய்யப்படும். அப்படி ஈரான் சென்று போர்ப்பயிற்சி மேற்கொள்ளும் அல் காயிதா வீரர்கள் அனைவரும், இஸ்ரேல் மற்றும் அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப்பட்டுப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவார்கள் என்பது ஒப்பந்தம்.

இதன்படி, ஈரானுக்கு மூத்த அல் காயிதா போராளிகள் சிலர் அனுப்பப்பட்டார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு வெடிகுண்டு வைப்பது, வெடிப்பது, ரிமோட் கண்ட்ரோல் மூலம் வெடிக்கச் செய்வது போன்றவற்றில் அறிவியல்பூர்வமான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. இதேபோல் வேறொரு அல் காயிதா குழுவினர், லெபனானுக்குப் பயிற்சி மேற்கொள்ள அனுப்பப்பட்டார்கள். தற்காப்பு, புலனாய்வு மற்றும் ஒற்றாடல் போன்ற விஷயங்களில் அங்கே அவர்களுக்குப் பயிற்சி தரப்பட்டது.

அன்றைய தேதியில் கார் குண்டு வைப்பதில் உலகிலேயே மிகவும் சிறந்த இயக்கமாகக் கருதப்பட்டது ஹமாஸ்தான். கார் குண்டு என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டாலும் டிரக்குகள், வேன்கள், பேருந்துகள் என எந்த ஒரு போக்குவரத்துச் சாதனத்தையும் குண்டு வெடிக்கத் தோதாகப் பயன்படுத்துவதில் ஹமாஸ் இயக்கம் முன்னணியில் இருந்தது. 1983-ல் லெபனானில், 241 அமெரிக்கக் கடற்படை வீரர்களைப் பலி கொண்ட, கர்குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தை அடிக்கடி நினைவு கூர்ந்த பின் லேடன், அந்த விஷயத்தில் தமது படையினர் வல்லுநர்களாக வேண்டும் என்று மிகவும் விரும்பினார். லெபனானுக்குப் பயிற்சிபெறச் சென்ற தமது படையினரிடமும் இதனை வலியுறுத்திச் சொல்லியே அனுப்பியிருந்தார்.

அமெரிக்காவுக்கு எதிராக அவர் உத்தேசித்திருந்த பல கட்ட யுத்தத்துக்குச் சாத்தியமுள்ள அனைத்து வழிகளிலும் தமது படையினர் வல்லுநர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று பின் லேடன் விரும்பினார். சூடான் அரசு வெளிப்படையாகவும் லெபனான் மற்றும் ஈரான் அரசுகள் மறைமுகமாகவும் இதற்கு உதவிகள் செய்ததுபோல உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அவருக்கு ஆதரவு பெருகத் தொடங்கியிருந்தது.

பின் லேடன் - சதாம் உசேன்: உறவும் உண்மைகளும்

ஓசாமா பின் லேடனுக்கும் ஈராக் அதிபர் சதாம் உசேனுக்கும் இடையிலான உறவு எப்படிப்பட்டது? உண்மையில் அவர்களுக்கிடையே உறவு என்று ஏதேனும் ஒன்று இருந்தது உண்மைதானா?

இன்றுவரை இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்களே இதுபற்றி இருந்து வருகின்றன. சொல்லப்போனால் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்திலேயே, அல் காயிதாவுடன் ஈராக் அரசும் இணைந்து செயல்பட்டதாக ஒரு வதந்தியை அமெரிக்கா முதலில் பரப்பியது. அந்தளவு பேசப்பட்ட அல் காயிதா - சதாம் உசேன் உறவின் உண்மை நிலையை அலசி ஆராய்ந்து தெளிவது மிகவும் முக்கியம்.

நமக்குக் கிடைக்கும் ஆதாரங்களின்படி இவ்விஷயத்தைக் கீழ்க்கண்டபடி

வரிசைப்படுத்தலாம்:

1. 1990-களின் தொடக்கத்தில் குவைத் மீது ஈராக் படையெடுத்தது. பாதுகாப்பு கருதி அமெரிக்க ராணுவத்தைத் தமது நாட்டுக்கு வரவழைக்க சவுதி மன்னர் முடிவு செய்தார். அப்போது அதனை முதலில் எதிர்த்தவர் பின் லேடன். ஆப்கனிஸ்தானிலுள்ள தமது படையைக் கொண்டு சதாம் உசேனை ஒழித்துவிட முடியும்; இதற்காக, சவுதி மண்ணில் அமெரிக்கப் படையை இறங்க அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று சவுதி மன்னரிடம் பின் லேடன் பலமுறை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டார். அந்தக் காலகட்டங்களில் சதாமுக்கும் ஓசாமா பின் லேடனுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் கிடையாது. தமது தாய்நாட்டை அச்சுறுத்தும் ஓர் எதிரி என்ற அளவில்தான் அவர் சதாம் உசேனைப் பார்த்தார்.
2. சர்வதேச அளவில் இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கங்களை ஒருங்கிணைக்க துடான் அதிபர் துராபியின் உதவியுடன் பின் லேடன் முயற்சி மேற்கொண்ட காலத்தில், ஈராக்கிலிருந்தும் சில அமைப்பினர் துராபி கூட்டிய மாநாடுகளுக்கு வந்து கலந்துகொண்டதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவர்கள் அனைவரும் சதாம் உசேனுக்கு எதிரானவர்கள். ஈராக்கின் ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு சதாம் உசேன் வந்த புதிதில் நிகழ்த்திய ஏராளமான இனப்படுகொலைகளால் பாதிக்கப்பட்டு, அவரை ஒழித்துக்கட்ட முனைப்புடன் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த இந்த ஈராக்கியப் போராளிகளுக்கு, பின் லேடன் நிறைய பொருள் மற்றும் ஆயுத உதவிகள் செய்திருக்கிறார். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களைத் தமது இஸ்லாமிய ராணுவத்தில் இணைக்கவும் அவர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார்.
3. சதாமுக்கு, பரந்த இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்ஜியம் என்னும் கருத்தாக்கத்திலோ, இஸ்லாமிய சமூக ஒருங்கிணைப்பு என்கிற திட்டத்திலோ, பொது எதிரியை ஒழிக்க, சொந்த இனப்பகைகளை மறந்து இணையவேண்டும் என்ற பின் லேடன், துராபி போன்றோரின் எண்ணத்திலோ என்றுமே உடன்பாடு இருந்ததில்லை. அரசியல் ரீதியில் பார்த்தால் சதாம் உசேன் சரியான சுயநலவாதி. அவருக்கு ஈராக்கில் தமது ஆட்சி எவ்வித சிக்கலும் இல்லாமல் நடக்கவேண்டும் என்பது மட்டும்தான் நோக்கம். பின் லேடனைப் போல, அமெரிக்காவை இஸ்லாமியச் சமூகத்தின் எதிரியாக, சதாம் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. மாறாக, ஈராக்கின் எதிரி என்ற அளவில்தான் அவர் அமெரிக்காவுடன் பகை பூண்டிருந்தார். இத்தகைய ஒருவருடன் ஓசாமா பின் லேடன் போன்ற ஆழ்ந்த மத அடிப்படைவாத இயக்கத் தலைவர்கள் உறவு கொள்ள ஒரு வாய்ப்பும் இல்லை என்றே உறுதி ஆகிறது.

மேலும் சதாம் உசேன் - பின் லேடன் சந்திப்பு எப்போதாவது நடந்ததற்கான ஆதாரங்களும் ஏதும் இல்லை. இரு தரப்புக்கும் இடையில் பேச்சுவார்த்தை நடந்ததற்கான சாட்சியமும் கிடையாது.

ஆனால் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தை ஆராய்ந்த விசாரணை கமிஷன், பலவேறு அரசியல் காரணங்களுக்காக, சதாம் உசேனுக்கு எதிராகச்

செயல்படும் ஈராக் இனக்குழுப் போராளிகளுக்கு, பின் லேடன் உதவக்கூடாது என்று துராபி வேண்டுகோள் விடுத்ததாகவும், அதனை குறுகிய காலமேனும் ஒசாமா பின் லேடன் ஏற்றுச் செயல்பட்டதாகவும் தனது அறிக்கையில் கூறுகிறது.

தவிர, தூடான் அரசின் முயற்சியில், 1994 இறுதி அல்லது 1995-ன் தொடக்க மாதங்களில், ஒசாமா பின் லேடனே நேரடியாக ஈராக் அரசின் மூத்த அதிகாரி ஒருவரைச் சந்தித்துப் பேசியதாகவும், ஈராக்கில் அல் காயிதாவின் பயிற்சி முகாம்களைத் திறக்க அனுமதி கோரியதாகவும், ஆயுத உதவிகளையும் கேட்டதாகவும் விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை சொல்கிறது.

இவற்றுக்கெல்லாம் ஆதாரம் என்று ஏதும் கிடையாது. தவிர முன்னரே குறிப்பிட்டபடி, ஒசாமா பின் லேடனும் சதாம் உசேனும் எந்தப் புள்ளியிலும் இணைவதற்கான சாத்தியங்களும் கிடையாது. இருப்பினும் அமெரிக்கா மட்டும் தொடர்ந்து இரு தரப்புக்கும் தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளதாகச் சொல்லி வருகிறது. இந்த விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை வரை இந்த விஷயம் நீண்டுவந்திருப்பினும் உண்மை இதற்கு நேரெதிராக மட்டுமே உள்ளது. அதாவது ஒசாமா பின் லேடன் - சதாம் உசேன் உறவு என்பது வெறும் கற்பனை மட்டுமே. அப்படியொன்று இருந்ததற்கான எவ்வித ஆதாரமும் கிடையாது.

மீண்டும் ஆப்கனுக்கு

1990-களின் இறுதி வருடங்கள், ஒசாமா பின் லேடனுக்கு முன்னெப்போல் சாதகமாக இருக்கவில்லை. ஆப்கனிலிருந்து புறப்பட்டு தூடான் போய் தனது தளத்தை அவர் நிறுவியபோது இருந்த சாதகமான அம்சங்கள் அனைத்தும் 1996-க்குப் பிறகு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மறையத் தொடங்கின.

முதலாவதாக, தூடான் அரசியல் சூழ்நிலையில் ஏற்படத் தொடங்கிய மாற்றம். என்னதான் தூடான் அரசின் ஞானத்தந்தையாக, பின்னால் இருந்து இயக்கும் பெரிய சக்தியாக துராபி விளங்கினாலும், தூடானின் பொம்மை அதிபராக, துராபியின் அரசியல் வாரிசாக அப்போது அதிபர் பொறுப்பில் இருந்த ஜெனரல் ஓமர் அல் பஷீரால், எல்லா விஷயங்களிலும் துராபியின் சொல் கேட்டு நடந்துகொள்ள முடியாமல் போனது.

குறிப்பாக, தீவிரவாத வளர்ப்பு விஷயத்தில். ஏனெனில், தூடான் ஒரு பெரிய ஏழை நாடு. பல்வேறு மேற்கத்திய தேசங்களின் பொருளாதார உதவிகள் இல்லாமல் சமாளிக்கவே முடியாது அவர்களால்.

தொடர்ந்து அல் காயிதா உள்ளிட்ட பல்வேறு தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கு ஆதரவளித்து வந்ததும், சர்வதேச அளவில் இஸ்லாமியப் போராளிகளைத் திரட்டி, அமெரிக்காவுக்கு எதிராகக் கொம்புசீவி விட்டுக்கொண்டிருந்ததும் தூடானுக்கு நிதியுதவி செய்த மேலை நாடுகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தெளிவாகச் சொல்வதென்றால் அமெரிக்காவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, தன் நட்பு நாடுகளை தூடானுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கச் சொல்லி அமெரிக்கா வற்புறுத்தத் தொடங்கியது.

பல்வேறு தரப்பிலிருந்து வற்புறுத்தல்கள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்ததால், தூடான் அதிபர் பஷீர் முதல்முதலாக சுயமாக சிந்திக்கத் தொடங்கினார். இனியும் பின் லேடன் விஷயத்தில் துராபி

சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால், ஆட்சி நிலைப்பதே கேள்விக்குறியாகிவிடும் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. ஆகவே முதல் நடவடிக்கையாக, சூடானில் இருந்த ஓசாமா பின் லேடனின் பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பிரச்சனைகள் தரத் தொடங்கினார்.

இதேசமயம் எகிப்து, சிரியா, ஜோர்டான் போன்ற சில தேசங்களும், பாம்புக்கு சூடான் பால் வார்ப்பதாக எச்சரிக்கத் தொடங்கின. இந்த தேசங்கள் அனைத்திலுமே அல் காயிதாவின் பயிற்சி முகாம்கள் உண்டு என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

1995 ஜூனில், எகிப்து அதிபர் ஹோஸ்னி முபாரக்கை எத்தியோப்பியாவில் கொலை செய்ய ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்தனைக்கும் கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்ட தீவிரவாதி, எகிப்தைச் சார்ந்த ஒரு சிறு தீவிரவாத இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். நேரடி அல் காயிதா போராளி இல்லை. ஆயினும் விசாரணையில், அவன் சூடானில் தங்கியிருந்து ஓசாமா பின் லேடனிடம் பயிற்சி பெற்றிருந்த விவரம் வெளிப்படவே, சூடான் அரசுக்கு நெருக்கடி மேலும் அதிகரிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

அந்தக் கொலை முயற்சி வழக்கில் மூன்று பேர் மீது எகிப்து அரசு குற்றம் சாட்டியிருந்தது. அந்த மூன்று தீவிரவாதிகளுமே சூடானில்தான் அப்போது தலைமறைவாக இருந்தார்கள். அவர்களை எகிப்திடம் ஒப்படைக்கும்படி முறைப்படி கோரிக்கை விடுத்தார்கள். ஆனால் துராபி அதற்குக் கண்டிப்பாக மறுத்துவிடவே, விஷயம் மிகவும் விபரீதமாகிப் போனது.

இதனை, ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சில் மிகவும் கடுமையாகக் கண்டித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், சூடான் மீது பெரிய அளவில் தடைகளும் விதிப்பதற்கான சாத்தியங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்தன.

இதற்குமேல் சூடானில் தாம் தங்கியிருப்பது சிரமம் என்பது பின் லேடனுக்குப் புரிந்தது. தோதாக, சூடான் அரசு அப்போது பின் லேடனுக்கு ஒரு நிபந்தனை விதிக்க வேண்டியிருந்தது. லிபியாவுடன் நல்லுறவு பேண விரும்பிய சூடான், லிபிய அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளின்படி, சூடானில் அடைக்கலமாகியிருந்த லிபியத் தீவிரவாதிகளை விரட்டவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தது.

லிபியத் தீவிரவாதிகள், லெபனான் தீவிரவாதிகள், பாலஸ்தீனத் தீவிரவாதிகள், ஈரான் தீவிரவாதிகள் என்று எந்த அடையாளம் சொல்லி அழைத்தாலும் - அன்று சூடான் இருந்த நிலையில் அங்கே அடைக்கலமாகியிருந்த அத்தனை தீவிரவாதிகளுமே பின் லேடனின் ஆட்கள்தாம். அவர்கள் அல் காயிதா போராளிகளாக அதிகாரபூர்வமாக ஆகாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பின் லேடனிடம்தான் பயிற்சி மேற்கொண்டிருந்தார்கள். அவரது இஸ்லாமிய ராணுவத்தின் வீரர்களாகப் பதிவு செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இவர்களுள், லிபியாவைச் சேர்ந்தவர்களை பின் லேடன் திருப்பி அனுப்பவேண்டும் என்றது சூடான் அரசு. லிபியாவுக்கே திருப்பி அனுப்பவேண்டுமென்றில்லை; அவர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் போகட்டும்; ஆனால் சூடானில் இருக்கக் கூடாது!

இப்படியொரு நெருக்கடியில் என்ன செய்வதென்று பின் லேடன் யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது அவருக்குப் பெரிய அளவில் சில

பொருளாதார நெருக்கடிகளும் உண்டாயின. 1995-ம் வருட நிலவரப்படி, சர்வதேச நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளான சூடானின் நாணய மதிப்பு மிக மோசமாகச் சரியத் தொடங்கியது. பின் லேடனின் நிறுவனங்கள் இதனால் கடும் பாதிப்படைந்தன. வழக்கமாகச் செய்யும் வேலைகளுக்கு ஆகும் செலவு எல்லாமே இரு மடங்கும் அதற்கு மேலும் அதிகரித்தன.

மறுபுறம், சவுதி அரசாங்கம் அங்கே பின் லேடனின் குடும்ப பிசினஸில் அவரது பங்குக்கு உரிய சொத்து யார் யாரிடம் பிளாமியாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தேடித்தேடி வேட்டையாடத் தொடங்கியிருந்தது.

இவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட ஒசாமா பின் லேடன், இரண்டு முடிவுகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

1. தொடர்ந்து செலவுகளை அதிகரித்துக்கொண்டே போகாமல் ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் செலவினங்களைக் குறைத்து, பணத்தைச் சேமிப்பது. சில தொழில்களை நிறுத்திவிடுவதென்றாலுமே சரி.
2. சூடானிலிருந்து உடனடியாகப் புறப்பட்டுவிடுவது.

இதற்கிடையில் சூடான் அரசு, பின் லேடனை சவுதி அரேபியாவுக்கு அனுப்பிவிடுவதாக, அந்நாட்டு அரசுடன் ரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வந்ததாக ஒரு வதந்தி வரத் தொடங்கியது. சவுதிக்கு பின் லேடன் வந்தால், பொது மன்னிப்பு வழங்கி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சூடான் தரப்பில் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் வந்தன.

ஏற்கெனவே பின் லேடனின் குடியுரிமையை ரத்து செய்திருந்த சவுதி அரேபியா, மேற்படி வேண்டுகோளை ஏற்றதாகவோ அல்லது மறுத்ததாகவோ தெரியவில்லை. ஆனால் சூடானிலிருந்து கண்டிப்பாக அவரை வெளியேற்றியே ஆகவேண்டும் என்று சூடான் அரசை நிர்ப்பந்தப்படுத்த ஆரம்பித்தது.

தன்னை இப்படி யார் யாரோ ஏலம் போடுவது கண்டு ஒசாமாவுக்கு மிகவும் வெறுப்பாகியிருக்க வேண்டும். மே 19, 1996 அன்று ரகசியமாகத் தன் படையினருடன் சூடானில் இருந்து புறப்பட்டு மீண்டும் ஆப்கனிஸ்தானுக்குச் சென்று சேர்ந்தார்.

ஆப்கன்: அடைக்கலமும் மறுமலர்ச்சியும்

ஒரு சில குடும்ப உறுப்பினர்கள், மெய்க்காப்பாளர்கள், இயக்கம் தொடங்கிய நாளாகத் தன்னுடன் இணைந்து பணியாற்றும் பத்து மூத்த அல் காயிதா கமாண்டர்கள் ஆகியோருடன் ஒரு வாடகை விமானம் அமர்த்திக்கொண்டு சூடானிலிருந்து புறப்பட்டு ஆப்கனிஸ்தானிலுள்ள ஜலாலாபாத்துக்கு வந்து இறங்கினார் ஒசாமா*. பின்னால் வேறு பல வர்த்தக விமானங்களில் வழக்கமான முறையில் அடையாளம் மறைத்தும் மறைக்காமலும் அவரது பிற வீரர்கள் வரிசையாக ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஆப்கனிஸ்தானில் அந்தச் சமயம் இரு தரப்பினர் ஆட்சி புரிந்துவந்தார்கள். ஒருபக்கம், தாலிபன்கள் என்கிற போராளிவர்க்கம். இன்னொரு பக்கம் பழைய ஆட்சியாளர்கள். அதாவது சோவியத் யுத்தத்தில் பங்குகொண்டவர்கள், அவர்களின் ஆதரவாளர்கள், வம்சாவழிகள்

ஆகியோர் அடங்கிய அரசு.

ஆப்கனிஸ்தானுக்கு ஒசாமா பின் லேடன் வந்தபோது, அந்நாட்டின் பெரும்பான்மையான நிலப்பரப்பு, தாலிபன்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்தான் இருந்தது. ஆனால், காபூல் உள்ளிட்ட சில முக்கிய நகரங்கள் வடக்குக் கூட்டணியினர் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் வசமே இருந்தது.

9/11 கமிஷன் அறிக்கையின்படி, தொடக்கத்தில் தாலிபன்களுடன் ஒசாமாவுக்கு தொடர்பு ஏதுமில்லை. ஆப்கன் வந்து இறங்கியதும் அவர் நட்புறவு பூண முதலில் தேர்ந்தெடுத்தவர் குல்பதீன் ஹெக்மதியார் என்ற வடக்குக் கூட்டணிக்காரர். தாலிபன்களின் முதல் எதிரி இவர். ஆப்கனில் இருந்த ஏராளமான போராளிக் குழுக்களில் இவரது குழுவும் ஒன்று. காபூல், ஜலாலாபாத் போன்ற நகரங்களைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு, ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த முன்னாள் சோவியத் யுத்தப் போராளிகள் அடங்கிய குழுவினரில் ஒருவரான யூனிஸ் காலிஸ் என்பவருடன் தங்கிக்கொண்டு, குல்பதீன் ஹெக்மதியாருடன் ஒசாமா நெருக்கமான நட்புறவு கொண்டார்.

ஆனால் செப்டம்பர் 1996-ல், ஜலாலாபாத்தும் காபூலும் தாலிபன்களின் வசமானவுடனே, ஹெக்மதியாருடனான உறவை முறித்துக்கொண்டு, தாலிபன்களுடன் ஒசாமா நட்புறவு கொண்டுவிட்டதாக அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. சில காலம் பொறுத்திருந்து, 1997-ம் வருடத் தொடக்கத்தில்தான் தாலிபன்களின் தலைவர் முல்லா முகம்மது ஓமர், முறைப்படி ஒசாமா பின் லேடனை கந்தஹாருக்கு வரும்படி அழைப்பு விடுத்ததாகவும் சொல்கிறது.

உண்மையில் வடக்கு கூட்டணிப் படையினர், தாலிபன்கள் என அத்தனை போராளிகளுமே ஒசாமா பின் லேடனுக்கு ஏற்கெனவே அறிமுகமானவர்கள்தாம். சோவியத் யுத்தத்தின்போது ஒசாமாவிடம் பயிற்சி பெற்ற பலர், தாலிபன் அணியிலும் இருந்தார்கள். வடக்கு கூட்டணிப் படையின் அணியிலும் இருந்தார்கள். சூடானில் ஒசாமா இருந்த காலத்திலேயே ஆப்கன் அரசியல் நிலைமை பற்றிய தகவல்களை உடனுக்குடன் பெற்று வந்ததாகவும், முல்லா முகம்மது ஓமருடன் அவருக்கு அப்போதிலிருந்தே தொடர்பு இருந்து வந்ததாகவும் (அல் காயிதா பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்ட) பல பத்திரிகையாளர்கள் அவ்வப்போது தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஒசாமா பின் லேடன், சூடானில் இருந்த காலத்திலும் ஆப்கனில் அல் காயிதாவின் முகாம்கள் பிரச்னை ஏதுமின்றி இயங்கிவந்ததைச் சுட்டிக்காட்டி, தாலிபன்களின் ஒத்துழைப்புடன்தான் அவை இயங்க முடிந்தது என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

இதைத்தான் நாம் நம்பவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் நிறைய பொருளாதார இழப்புகளுக்குப் பிறகு, சூடானில் இருந்து ஆப்கன் புறப்பட்டு வந்த பின் லேடன், மிகக்குறுகிய காலத்திலேயே ஆப்கனைத் தமது தலைமை இடமாக ஆக்கிக்கொண்டுவிட முடிந்தது. ஆட்சிக்கு வந்த முதல் சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே தாலிபன் அரசு, அல் காயிதா பயிற்சி முகாம்களுக்குப் பெருமளவு உதவிகள் புரியத் தொடங்கியது. பதிலுக்கு, தாலிபன் ராணுவத்தினருக்கு ஒசாமாவின் நேரடி மேற்பார்வையில் போர்ப்பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே காலகட்டத்தில் ஒசாமாவின் சவுதி தொடர்புகள் மூலமும் அவருக்குத் தேவையான பண

உதவிகள் கிடைக்க ஆரம்பித்திருந்தன.

பொருளாதார ரீதியில் சிலகாலம் அனுபவித்த சிரமங்கள் மறைந்து, பின் லேடன் புதிய உற்சாகத்துடன் அமெரிக்காவுக்கு எதிரான திட்டங்களைத் தீட்டத் தொடங்கினார். அவரது அல் காயிதா வீரர்களுக்கு நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத பல சலுகைகளை தாலிபன் அரசு வழங்கி இருந்தது. நாட்டில் எந்தப் பகுதிக்கும் அவர்கள் சுதந்தரமாகப் போய்வரலாம். வெளிநாடுகளுக்குப் போவதற்கோ, திரும்பவோ எந்தத் தடையும் எப்போதும் கிடையாது. பாஸ்போர்ட், விசா போன்ற சம்பிரதாயங்கள் எதுவும் அல் காயிதாவினருக்குக் கிடையாது என்று உத்தரவே போட்டிருந்தார் முல்லா ஓமர்.

ஒரு வரியில் சொல்வதென்றால், சூடானில் கிடைத்ததைக் காட்டிலும் கூடுதலான சுதந்தரம், அல் காயிதாவினருக்கு ஆப்கனிஸ்தானில் இப்போது கிடைக்க ஆரம்பித்திருந்தது.

இதனைக்கண்டு முதல் முதலில் அச்சம் தெரிவித்தது சவுதி அரேபிய அரசாங்கம்தான். ஓசாமா பின் லேடனுக்கு அடைக்கலம் தருவதை நிறுத்திவிடுமாறு தாலிபன்களை சவுதி அரசு கேட்டுக்கொண்டது.* ஆனால் பொருளாதார ரீதியில் பாகிஸ்தானின் உதவி, ஒத்துழைப்புகளைப் பெரிதும் நம்பியிருந்த தாலிபன்கள், பாகிஸ்தான் அரசும் ஓசாமா ஆதரவு நிலை மேற்கொண்டிருந்ததால் தன் திட்டத்தில் மாறுதல் எதையும் செய்யத் தயாராக இல்லை.

இந்தக் காலகட்டத்தில் முறையான போர்ப்பயிற்சிகள், ஆயுத சேகரிப்பு, வெடிமருந்து தயாரிப்பு, பிற தேசங்களில் இயங்கும் இஸ்லாமியத் தீவிரவாத அமைப்புகளுடன் தொடர்புகொண்டு ஆதரவு திரட்டுதல் என்ற நான்கு பணிகளை ஓசாமா பின் லேடன் மிகத் தீவிரமாக மேற்கொண்டார்.

அமெரிக்க உளவுத்துறையின் கணக்குப்படி, 1996 முதல் 2001 செப்டம்பருக்கு முன்னதான காலகட்டத்தில், ஆப்கனிலுள்ள அல் காயிதா முகாம்களில் போர்ப்பயிற்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 10,000-லிருந்து 20,000 பேர் வரை. இந்த எண்ணிக்கை இன்னும் 5,000-லிருந்து 7,000 வரை கூடுதலாகவே இருக்கும் என்று வேறு பல ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

1998-ம் வருடத் தொடக்கத்தில், அல் காயிதா ஒரு தன்னிறைவடைந்த தீவிரவாத இயக்கமாக உருப்பெற்றிருந்தது. அதாவது நேரடி அல் காயிதா உறுப்பினர்களே பத்தாயிரம் பேருக்கு மேல் இருந்தார்கள். தவிர, பல்வேறு சிறு போராளிக் குழுக்களின் அங்கத்தினர்களும் அல் காயிதாவுக்காகப் பகுதி நேரம் பணியாற்ற முன்வந்தார்கள். திட்டமிட்ட ஒரு ராணுவக் கட்டுமானம், கமாண்டர்கள், லெப்டினண்டுகள் வரிசை. முதலநிலை வீரர்கள், இரண்டாம் நிலை வீரர்கள், பயிற்சி நிலைப் போராளிகள் என்ற வரிசை. வெளிநாடுகளில் கிளை அலுவலகங்கள். அலுவலக ஊழியர்கள். அவர்களுக்கான மாதச் சம்பளம். நெட் ஒர்க் பலப்படுத்தும் தனி அணி.

தொழில்நுட்பப்பிரிவு. வர்த்தகப் பிரிவு. மருத்துவர்கள் அணி. உணவுப்பொருட்கள் சேகரிக்கும் பிரிவு. ராஜதந்திர வல்லுநர்கள் அடங்கிய ஒரு தனி, ரகசியக் குழு. அரசியல் குழு. பதவாக்கள் வெளியிடும் மதக்குழு - இப்படி அணி அணியாக வீரர்களைத் தயார்படுத்தி வைத்திருந்தார் ஓசாமா பின் லேடன். பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகள், பால்கன் தீபகற்பப் பகுதிகளிலிருந்தும், மலேசியா, இந்தோனேஷியா போன்ற

தேசங்களிலிருந்தும் ஒரு சீரான அளவில் நன்கொடைகளும் அல் காயிதாவுக்குத் தொடர்ந்து வர ஆரம்பித்தன. நன்கொடை வசூலிக்க என்றே தனிப் பிரிவு இருந்தது. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உள்ள இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதக் குழுக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் மூலம் மதரஸாக்களிலும் பள்ளி வாசல்களிலும் பிரசாரம் மேற்கொண்டு பணம் திரட்டுவார்கள். திட்டமிட்டு, தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட இம்முயற்சி, ஓசாமா பின் லேடனுக்குக் கணிசமான அளவில் பலனளித்தது உண்மையே. 1998-ம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி, அல் காயிதாவுக்கு இருந்த பணப்பிரச்சனைகள் முற்றிலுமாகத் தீர்ந்துவிட்டிருந்ததாக சி.ஐ.ஏ சொல்லுகிறது.

இதே காலகட்டத்தில் எகிப்து இஸ்லாமிய விடுதலை முன்னணித் தலைவர் அல் ஜவாஹிரி, ஓசாமாவின் வலக்கரம் போல ஆனார். ஆப்கனுக்கே வந்து அவர் ஓசாமாவுடன் நிரந்தரமாகத் தங்கவும் தொடங்கினார். அவரது எகிப்தியத் தோழர்கள் அத்தனை பேருமே மகிழ்ச்சியுடன் தம்மை அல் காயிதாவில் இணைத்துக் கொண்டார்கள். இது ஓசாமாவுக்கு மிகப்பெரிய பலமாகிப் போனது.

இதன்பிறகு ஓசாமா பின் லேடனின் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளின் பாணியே முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அதுநாள் வரை, ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டால் பயிற்சியளிப்பது, நிதி அளிப்பது, ஒத்துழைப்புகள் தருவது என்கிற அளவில் மட்டும் ஈடுபட்டிருந்த அல் காயிதா, முதல்முதலாக, தானே திட்டம் தீட்டி, இயக்கி, தனது வீரர்களைக் கொண்டே செயல்படுத்தும் இயக்கமாக மாறியது.

இந்த மாற்றம் முதல் முதலில் பரிசோதிக்கப்பட்டது 1998-ல். இடம் கென்யாவின் நைரோபியிலும் தான்ஸானியாவின் தார்-எஸ்-சலாமிலும் உள்ள அமெரிக்க தூதரகங்கள்.

தூதரகத் தாக்குதல்கள்

கென்யாவிலும் தான்ஸானியாவிலும் உள்ள அமெரிக்க தூதரகங்களைத் தாக்குவது என்கிற அல் காயிதாவின் திட்டம், 1996-ம் ஆண்டோ, அதற்கு முன்னதாகவோ திட்டமிடப்பட்ட விஷயம்தான். ஆனால் சூடானில் பின் லேடன் இருந்த காலத்தில் மேற்படி இரு கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் இருந்த அல் காயிதாவின் கிளை அலுவலகங்கள், சரியான தலைமை இன்றி, செயல்பட லாயக்கற்றதாக இருந்தன. சோமாலியாவில் அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எதிராகப் போராடிய அல் காயிதாவின் வீரர்கள் அனைவருமே இங்கிருந்து பயிற்சி பெற்றுப் போனவர்கள்தாம். ஆனால் தொடர்ந்து ஊக்கமுடன் பணியாற்ற உற்சாகம் தரும் விதத்திலான உள்ளூர்த் தலைமை அவர்களுக்கு அமையவில்லை. இதனாலேயே தூதரகத் தாக்குதல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படாமல், திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டிருந்தது.

1998-ல் ஆப்கனிஸ்தானில் ஓசாமா நன்றாகக் காலூன்றிய பிறகு மேற்கொண்ட முதல் நடவடிக்கை இதுவே. முன்னதாக பிப்ரவரி 23, 1998 அன்று அவர் ஒரு ஃபத்வா வெளியிட்டார். மே மாதம் 7-ம் தேதி, அல் காயிதாவின் ராணுவ கமிட்டி துணைத் தலைவர் முகம்மது அட்ஃப் (Mohammad Atef), அந்த ஃபத்வாவின் பிரதியை லண்டனில் உள்ள அல் காயிதா அலுவலகத்துக்கு ஃபேக்ஸ் செய்தார். அந்த ஃபத்வாவை,

லண்டனிலிருந்து வெளியாகும் அரபு செய்தித்தாளான அல்-கத்ஸ்-அல்-அரபி (Al quds al Arabi) அப்படியே பிரசுரித்தது.

‘இஸ்லாத்துக்கு எதிரானவர்களின் மீது போர் தொடுப்பது ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் கடமையாகும். வளைகுடா பகுதியில் இருந்து அமெரிக்க ராணுவத்தை முற்றிலுமாக விரட்டி அடிப்பது அவசியம்’ என்கிற வரிகளைப் பிரதானமாகக் கொண்ட அந்த ஃபத்வா வெளியிடப்பட்ட சில தினங்களுக்குள், ABC தொலைக்காட்சிக்கு, பின் லேடன் பேசிய ஒரு வீடியோ டேப் அனுப்பப்பட்டது. மேற்படி ஃபத்வாவின் வரிகளை அதிலும் பிரகடனம் செய்திருந்த பின் லேடன், ராணுவ உடை தரித்தவர்கள், சிவிலியன்கள் என்று நாங்கள் வேறுபடுத்திப் பார்க்கப்போவதில்லை. எதிரிகள் எதிரிகள்தான். ஃபத்வாவில் எல்லோரையும் சேர்த்தேதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூடுதலாக அதில் சொல்லியிருந்தார்.

இன்னொருபுறம் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவின் அல் காயிதா பிரிவு, தாக்குதலுக்குத் தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. திட்டத்தில் சம்பந்தமுடைய போராளிகள் பாதுகாப்பான தங்குமிடங்களை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டனர். போக்குவரத்து வாகனங்கள், வெடிகுண்டு தயாரிப்பதற்கான மூலப்பொருட்களை வாங்கிச் சேகரித்தார்கள். எகிப்து அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு மத்தியக் கிழக்கு தேசத்திலிருந்து ஒரு வெடிகுண்டு நிபுணர் தருவிக்கப்பட்டார். (எங்கிருந்து, யார் வந்தது என்பது குறித்த திட்டவட்டமான தகவல் இல்லை). அவரது மேற்பார்வையில் குண்டு தயாரிப்புப் பணி ரகசியமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. நைரோபியில் ஒரு ஹோட்டல் அறையை வாடகைக்கு எடுத்து, அங்கே பொருட்களைப் பதுக்கி வைத்தார்கள். தாக்குதலுக்குத் தேவையான டிரக்குகளை மட்டும் குறிப்பிட்ட தேதிக்கு ஒரு சில தினங்கள் முன்பே வாங்கினார்கள்.

ஆகஸ்டு முதல் தேதியன்று, தாக்குதலில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்படாத கிழக்கு ஆப்பிரிக்கப் பிரிவு அல் காயிதா போராளிகள் அனைவரும், பிராந்தியத்தை விட்டு பாதுகாப்பாக வெளியேற்றப்பட்டனர். அனைவரையும் சிறு சிறு குழுக்களாகப் பிரித்து வேறு வேறு தேசங்களுக்கு அனுப்ப ஒசாமா ஏறபாடு செய்திருந்தார்.

திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் மட்டும் குழுமி, குண்டுகளை இறுதியாக அசெம்பிள் செய்தார்கள். தாக்குதலுக்குப் பயன்படுத்தவிருந்த டிரக் வாகனங்கள் வாங்கப்பட்டன. ஆகஸ்ட் 4-ம் தேதி, ஒருமுறை தாக்குதல் நடத்தவிருந்த தூதரகப் பகுதிகளுக்கு நேரில் சென்று சூழ்நிலையைப் பார்வையிட்டுத் திரும்பினார்கள். எல்லாம் சரியாகத்தான் இருந்தது.

ஆகஸ்ட் 6-ம் தேதி, எல்லாம் தயார் என்று தகவல் வந்ததும், பின் லேடன் தனது பிரதம தளபதிகளை அழைத்துக்கொண்டு கந்தஹாரிலிருந்து புறப்பட்டு ஆப்கன் காட்டுப் பகுதிக்குப் போய்விட்டார்.* எப்படியும் அமெரிக்கா இதற்குப் பதிலடி தர முயற்சி செய்யும் என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஆகவே பாதுகாப்பு கருதி இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. முன்னதாக, தாக்குதலுக்குத் தாங்கள்தான் பொறுப்பு என்று எழுதப்பட்ட ஒப்புதல் வாக்குமூலம் எழுதி சரிபார்க்கப்பட்டு ஒரு ரகசிய இடத்தில் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. உத்தரவு வந்ததும் அந்தப் பிரதியை லண்டனில் உள்ள அல்-கத்ஸ்-அல்-அரபி நாளிதழ் அலுவலகத்துக்குத் தாமதமின்றி ஃபேக்ஸ் செய்துவிடவேண்டும் என்று ஏறபாடு.

இஸ்லாமியப் புனித பூமியிலிருந்து அமெரிக்கர்களை வெளியேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி என்றும் இதனைச் செயல்படுத்துவது இஸ்லாமிய ராணுவம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த அந்தக் காகிதம், லண்டனுக்கு அனுப்பப்படத் தயாராக இருந்த அதே சமயம் - ஆகஸ்ட் 7-ம் தேதி காலை 10.35-க்கு நைரோபியில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தினுள், அல் காயிதாவின் தற்கொலைப்படை டிரக் வேகமாக நுழைந்தது. நான்கு நிமிடங்கள் தாமதமாக (10.39-க்கு) தார்-எஸ்-சலாமிலுள்ள தூதரகத்தினுள்ளும் இதே போன்றதொரு டிரக் நுழைந்தது.

ஒரே நாள். கிட்டத்தட்ட ஒரே நேரம். ஒரே மாதிரியான தாக்குதல் நடவடிக்கை. வாகனத்துடன் சக்திமிக்க குண்டுகள் வெடித்ததில், நைரோபி தூதரகத்தில் பன்னிரண்டு அமெரிக்கர்கள் தலத்திலேயே மாண்டுபோனார்கள். 201 கென்யர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். சுமார் 5,000 பேர் படுகாயமடைந்தனர். ஆனால் தார்-எஸ்-சலாமில் இத்தாக்குதலில் இறந்தோரில் அமெரிக்கர்கள் யாருமில்லை. இறந்த பதினோரு பேரும் தான்ஸானியர்களே ஆவர்.

இந்தத் தாக்குதலுக்குப் பிறகு ஒரே ஒரு பேட்டியளித்த பின் லேடனிடம், தாக்குதலில் அமெரிக்கர்கள் அல்லாத பலர் இறந்துவிட்டார்களே என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர் பதில்: 'அமெரிக்கர்களைக் கொல்வதுதான் எங்கள் நோக்கம். அமெரிக்கர் அல்லாதோரையும் சேர்த்துக் கொன்றால்தான் அமெரிக்கர்களையும் கொல்ல முடியும் என்றால் அதற்கு நாங்கள் தயாராகவே இருந்தோம். தாக்குதலில் முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கவலைப்படுவதற்கில்லை. அதுவும் அனுமதிக்கப்பட்டதே.'

'நீங்கள்தான் இந்தத் திட்டத்தை வகுத்தீர்களா?'

'உலக இஸ்லாமிய முன்னணி வழங்கிய ஃபத்வாவில் எல்லாம் தெளிவாக இருக்கிறது. (அந்தப் பெயரில்தான் ஃபத்வா வழங்கப்பட்டது). யூதர்களுக்கும் அமெரிக்கர்களுக்கும் எதிரான திட்டவட்டமான தீர்ப்பை ஃபத்வா வழங்கியிருக்கிறது. அதன்படிதான் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. இது ஒரு குற்றம் என்று சொல்லப்படுமானால், சரித்திரம் என்னை ஒரு குற்றவாளி என்று அழைத்துக்கொள்வதில் எனக்கு எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை.'

காலம் காலமாகத் தவமிருந்து வரம் பெற்ற அசுரன் போல, அல் காயிதா சிலிர்த்துக்கொண்டு எழுந்தது இந்தத் தாக்குதலுக்குப் பிறகுதான். இதன் அபார வெற்றிக்குப் பிறகுதான் வரத்தக மையக் கட்டடங்கள் மீதான விமானத் தாக்குதல் குறித்தே பின் லேடன் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார். இரண்டு வருடகாலம் தன் சிந்தனையிலேயே திட்டத்தை அடைகாத்து, இருபத்தோறாம் நூற்றாண்டு பிறந்து, அது தொடர்பான கேளிக்கைகளில் உலகம் மூழ்கியிருந்தபோது, செயல்படுத்துவதற்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

தமது அந்த மிகப்பெரிய தாக்குதலுக்காக அவர் குறித்த தேதி செப்டம்பர் 11, 2001.

பகுதி-3 சூழ்ச்சியின் பாதை

பயணிகள் விமானங்களைக் கடத்தி, ஆயுதங்களாகப் பிரயோகிக்கலாம் என்கிற யோசனை அல் காயிதாவுக்கு எப்படி வந்தது? இந்தத் திட்டத்தின் சூத்திரதாரி பின் லேடன்தானா, வேறு யாராவதா அல்லது இது ஒரு கூட்டு யோசனையா? மிகுந்த சிக்கல் உள்ள, ஏராளமான பொருட்செலவை உள்ளடக்கிய இப்படியொரு திட்டத்தை அல் காயிதா எப்படிச் செயல்படுத்தியது? குறைந்தபட்சம் இரண்டு வருடகாலம் தயாரிப்பில் இருந்த திட்டம் இது. ஆனால் முதல் வர்த்தக மையக் கட்டட குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் நடந்தேறிய உடனேயே, இத்திட்டத்துக்கான பிள்ளையார் சுழி போடப்பட்டுவிட்டதாக அமெரிக்க உளவுத்துறை சொல்கிறது. குண்டுவைத்துத் தகர்க்கும் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலுமே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன; தவிர, சமயத்தில் எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் பலன்களும் குறைவாகவே இருக்கும். இதனால் ஒரு மாற்று யோசனையாகவே விமானங்களைக் கடத்தி, அவற்றையே ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினாலென்ன என்று சிந்தித்ததாக இத்திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட மூத்த அல் காயிதா கமாண்டர் காலித் ஷேக் முகம்மது தெரிவித்ததாக 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை சொல்கிறது.

9/11 சம்பவத்தை அல் காயிதா எப்படி திட்டமிட்டு நடத்தியது என்பது பற்றி நமக்குக் கிடைக்கும் ஆதாரங்கள் அனைத்துமே, இச்சம்பவத்துக்குப் பிறகு கைதான சில அல் காயிதா போராளிகளின் வாக்குமூலங்களின் அடிப்படையில் திரட்டப்பட்டவைதான். கைதானவர்கள் மொத்தம் எத்தனை பேர் என்பது பற்றிய துல்லியமான விவரங்களை, அமெரிக்க அரசு இதுவரை வெளியிடவில்லை. பத்து போராளிகள் கைதானதை மட்டும் ஊர்ஜிதப்படுத்தி இருக்கிறது. அவர்களின் பெயர்களை மட்டுமே விசாரணை கமிஷன் தனது அறிக்கையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்றும் அனுமதி அளித்திருக்கிறது.

அந்தப் பத்து போராளிகளுள் மூன்று பேரை மட்டும் விசாரணை கமிஷன் அதிகாரிகள் சந்தித்து, பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், காலித் ஷேக் முகம்மது, ஹம்பாலி என்கிற ரிதுவன் இஸாமுத்தீன், அப்துல் ரஹீம் அல் நவிரி ஆகியோர் ஆவர். இவர்கள் மூவருமே அல் காயிதா தலைமையுடன் நெருக்கமான தொடர்புள்ளவர்கள். உயர்மட்ட கமாண்டர்களாகச் செயல்பட்டவர்கள். இந்த மூவருள், காலித் ஷேக் முகம்மதுதான் விமானங்களைக் கடத்தி ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற யோசனையை முதல்முதலில் முன்வைத்து, திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் செயலாற்றியவர் என்கிறது விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை. இவர்களைப் பற்றிய ஒரு சிறு அறிமுகத்துடன் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தின் உள்ளே நுழைந்து ஆராய்வது பொருத்தமாக

இருக்கும்.

காலித் ஷேக் முகம்மது

குவைத்தில், ஆழ்ந்த மதப்பற்றுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர் காலித். இது, அது என்று கணக்கு வழக்கில்லாமல் எக்கச்சக்கமாகப் படித்தவர். பெரும் புத்திசாலி. தமது பதினாறாவது வயதில் இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் என்னும் கருத்தாக்கத்தினால் கவரப்பட்டு, போராட்டங்களையும் போராளி இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளையும் கூர்மையாக கவனிக்க ஆரம்பித்தார் காலித்.

1983-ல் தமது மேல்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பை குவைத்தில் முடித்துவிட்டு, மேல்படிப்புக்காக அமெரிக்கா சென்றார். வடக்கு கரோலினா மாகாணத்தில் மர்ஃப்ரீஸ்பரோ (Murfreesboro) என்ற இடத்தில் ஒரு கிருஸ்துவக் கலாசாலையில் சேர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தார். முதல் செமஸ்டர் முடித்த உடனேயே கல்லூரி நிர்வாகம், காலிதை க்ரீன்ஸ்பரோவில் உள்ள விவசாயத் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பிவைத்தது. 1986-ல், இயந்திரவியல் பட்டத்துடன் கல்லூரியை விட்டு வெளியே வந்தார் காலித்.

அமெரிக்காவில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் காலிதுக்குப் படிப்பில்தான் கவனம் இருந்தது. இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளை கவனித்துக்கொண்டிருந்தாலும் பெரிய ஆர்வம் ஏதும் உண்டாகவில்லை. ஆனால் படிப்பை முடித்ததும், அக்காலகட்டத்தில் எல்லா இஸ்லாமிய இளைஞர்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்த சோவியத் - ஆப்கன் யுத்தம், காலிதையும் கவர்ந்திழுத்தது.

1987-ல்தான், காலித் முதல்முதலாக பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றார். அங்கே அவரது சகோதரர் ஜாஹித் இருந்தார். பெஷாவரில் சகோதரரைச் சந்திக்கச் சென்ற காலித், அவர் மூலம் அப்துல் ரசூல் சைய்யப் (Abdul Rasul Sayyaf) என்ற ஆப்கன் முஜாகிதீன் தலைவர் ஒருவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அதுதான் ஆரம்பம்.

ஒரு சில தினங்கள் பழகியதிலேயே, சைய்யப்பினால் காலித் மிகவும் கவரப்பட்டார். கிட்டத்தட்ட ஒரு ஞானகுருவாகவே அவரைக் கருது ஆரம்பித்தார். சைய்யப், தனது பயிற்சி முகாமுக்கு காலிதை வரச்சொல்லி, அங்கே அவருக்கு ஆயுதங்களுடன் பரிச்சயமும் பயிற்சியும் அளிக்க ஆரம்பித்தார். மிகுந்த புத்திக்கூர்மையும் சாமர்த்தியமும் உள்ள காலிதுக்குப் போர்க்கலை சுலபமாக வந்தது. சுமார் மூன்றுமாத காலம், ஆப்கனில் நடந்துகொண்டிருந்த சோவியத் யுத்தத்தில் அவர் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். பிறகு அப்துல்லா அசமின் உதவியாளராகப் பணியாற்ற அனுப்பப்பட்டார்.

அதன்பிறகு, எலக்ட்ரானிக் உபகரணங்கள் தயாரிக்கும் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றச் சென்றார் காலித். ஆப்கன் போராளிகளுக்கு வேண்டிய தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களையும் பிற சாதனங்களையும் தயாரித்து அனுப்பிக்கொண்டிருந்த தொழிற்கூடம் அது. அங்கே, மலைப் பாறைகளைக் குடைந்து செயற்கைக் குகைகளை உருவாக்கவல்ல டிரில்லிங் இயந்திரங்களைக் கையாள்வது குறித்து காலித் அறிந்துகொண்டார்.

1988-92 சமயத்தில் பெஷாவரில் ஓர் என்.ஜி.ஓ. அமைப்பைக் காலிதின் பொறுப்பில் இயங்க விட்டிருந்தார், சையஃப. பெஷாவரிலும் ஆப்கனிலுள்ள ஜலாலாபாத்திலும் இந்த அமைப்புக்கு அலுவலகங்கள் உண்டு. ஆப்கன் போராளிகளுக்கு உதவுவதற்காகவே தோற்றுவிக்கப்பட்ட அமைப்பு அது. 1992-ல் காலித், போஸ்னியாவுக்குச் சென்று அங்கு நடந்துகொண்டிருந்த உள்நாட்டு யுத்தத்திலும் இஸ்லாமியப் போராளிகளுக்கு ஆதரவாகப் பங்குபெற்றிருக்கிறார். போஸ்னியா யுத்தத்தைப் பொறுத்தவரை காலிதின் பெரும்பங்கு, அங்குள்ள போராளிகளுக்கு நிதி திரட்டி அளிப்பதாகவே இருந்திருக்கிறது.

பிறகு கொஞ்சநாள் குடும்பத்துடன் கத்தாருக்குச் சென்று அங்கு, கத்தார் மின்சாரம் மற்றும் நீர்வளத்துறையில் பொறியாளராகப் பணியாற்றினார்.* கத்தார் அரசுப் பணி நிமித்தம், பல தேசங்களுக்கு காலித் அடிக்கடி பயணம் செய்ய நேர்ந்தது என்றபோதும் பெரும்பாலும் தமது தீவிரவாத நடவடிக்கைகளை முன்வைத்தே அவர் பயணங்களை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் அமெரிக்க உளவுத்துறையின் சந்தேகப்பட்டியலில் காலித் இடம்பெற்றார். அவரது நடவடிக்கைகள் கூர்ந்து கவனிக்கப்படத் தொடங்கின. ஒருவேளை தன்னைக் கைது செய்துவிடுவார்களோ என்று எண்ணிய காலித், 1996-ல் பாகிஸ்தானுக்கு ரகசியமாகப் போய்விட்டார்.

உண்மையில் 1993-ல் நடந்த முதல் வர்த்தக மைய குண்டுவெடிப்புச் சம்பவத்துக்குப் பிறகுதான், காலித் ஷேக் முகம்மதுவைப் பற்றி அமெரிக்க உளவுத்துறை விசாரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. அந்த குண்டுவெடிப்புச் சம்பவத்தின் சூத்திரதாரியாக விளங்கிய ரமஸி யூதப், காலிதுக்கு மருமகன் முறை. மூன்று வயது சிறியவன் என்றபோதும் காலிதுக்கு முன்னரே ஆப்கன் ஜிகாதிகளுடனும் தீவிரவாத இயக்கங்களுடனும் மிக நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்தவன்.

முதல்முதலாக, அமெரிக்காவுக்குள் யூதப் ஒரு தாக்குதல் திட்டத்தில் ஈடுபடுகிறான் என்ற விஷயம் அறிந்ததும் காலித் ஷேக் முகம்மது, தன் மருமகனுடன் அடிக்கடி தொலைபேசியில் பேசியிருக்கிறார். இது நடந்தது 1991-92-ல். அப்போதுதான் யூதப், ஆப்கனிஸ்தான் சென்று வெடிகுண்டுகளைக் கையாளவதில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பியிருந்தான். தானே சொந்தமாக வெடிகுண்டு தயாரிக்கும் பணியிலும் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தான்.

யூதப்பின் வெடிகுண்டு தயாரிப்புப் பணியின் முன்னேற்றம் குறித்து அடிக்கடி தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு விசாரித்த காலித், ஒரே ஒருமுறை கத்தாரிலிருந்து, அமெரிக்காவில் யூதப்பின் இன்னொரு சகாவான் முகம்மது சலாமியின் வங்கிக் கணக்குக்கு 660 டாலர் பணத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்.

முதல் வர்த்தக மைய குண்டுவெடிப்பு சம்பவத்துடன் காலிதுக்கு இருந்த தொடர்பு, 660 டாலர் பணம் அனுப்பியது மட்டும்தான். இந்த விவரம் பிறகு தெரியவந்ததும் தான் அமெரிக்க உளவுத்துறை காலிதைக் கண்காணிக்க ஆரம்பித்தது.

1993 குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தின் வெற்றி, காலிதுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது. திட்டமிட்டபடி தனது மருமகன் குண்டு வைப்புச் சம்பவத்தைச் சாதித்துவிட்டதில் அவருக்குப் பிடிபடாத சந்தோஷம். அமெரிக்காவுக்கு எதிரான தாக்குதல் திட்டங்களில் தாமும் மும்முரமாக ஈடுபட வேண்டும் என்று அவர் முடிவு செய்தது இதன்பிறகுதான். தோதாக, இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீன் விஷயத்தில் அமெரிக்காவின் நிலைபாடுகளின் மீது மிகுந்த அதிருப்தியும் வெறுப்பும் அவருக்கு அப்போது உருவாகியிருந்தது. அமெரிக்கா, அழிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு தேசம்தான் என்கிற கருத்தாக்கத்தில் அவருக்குப் பூரண சம்மதமே.

1994-ல், காலித் ஷேக் முகம்மதுவும் ரம்ஸி யூதும் இணைந்து பிலிப்பைன்ஸுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்கள். பெரியதொரு விமானத் தகர்ப்புத் திட்டம் அவர்கள் வசம் அப்போது இருந்தது. மணிலாவிலிருந்து அமெரிக்கா வரை செல்லும் விமான மார்க்கத்தில் குறைந்தது பன்னிரண்டு விமானங்களையாவது வெடிவைத்துத் தகர்ப்பது என்பது அவர்களது திட்டம். அத்தனையும் அமெரிக்கப் பயணிகள் விமானம். இரண்டு நாட்களில் 12 விமானங்களைத் தகர்க்க அவர்கள் முடிவு செய்திருந்தார்கள்.

ரம்ஸி யூதும்புக்கு இத்தகைய திட்டங்கள் புதிதல்ல என்றபோதும் காலிதுக்கு இது முதல் அனுபவம். நேரடியாக ஒரு தீவிரவாத நடவடிக்கையில் அவர் பங்குபெற்றது அதுவே முதல்முறை.

மணிலாவில் ஓர் அபார்ட்மெண்டை வாடகைக்கு எடுத்துத் தங்கிய இருவரும், குண்டுகள் தயாரிக்கத் தேவையான ரசாயன மூலப்பொருட்களையும் பிற உபகரணங்களையும் வாங்கி, ஓர் ஓட்டல் அறையை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கே பதுக்கிவைத்தார்கள்.

அந்த 1994-ம் வருடம், நவம்பரில் அமெரிக்க அதிபர் க்ளின்டன், மணிலாவுக்கு வருவதாக இருந்தார். அரசுமுறை சுற்றுப்பயணம். அப்படி அவர் மணிலாவுக்கு வரும்போது அவரைக் கொல்லவும் ஒரு திட்டம் வைத்திருந்தார்கள், காலிதும் யூதும்பும்.

நடுவில் ஒருமுறை இருவரும் பாகிஸ்தானுக்கு வந்தார்கள்.* வாலிகான் அமின்ஷா என்றும் உசமா அஸ்முராய் என்றும் அழைக்கப்படும் இன்னொரு இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத் தோழர் ஒருவரை அங்கே சந்தித்துத் தமது மணிலா திட்டத்தில் பங்குபெறக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இம்முறை, யூதும்பு மட்டும் தனியாக மீண்டும் மணிலாவுக்குச் சென்றான். அவன் ஒரு டைம்பாம் ஒன்றைத் தயாரித்திருந்தான். நேரம் குறித்து வைத்துவிட்டால் துல்லியமாக குண்டை இயக்கி வெடிக்கச் செய்யக்கூடிய கருவி அது. அதனைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்காக மணிலா வந்த யூதும்பு, ஒரு திரையரங்கிலும், டோக்கியோவுக்குச் செல்லும் பிலிப்பைன்ஸ் ஏர்லைன்ஸ் விமானம் ஒன்றிலும் குண்டுகளைப் பொருத்தி, பரிசோதித்துப் பார்க்க முடிவு செய்திருந்தான்.

அவனைப் பொறுத்தவரையில், அந்தத் திட்டம் வெற்றிதான். ஆனால் சுறுசுறுப்பாகப் புலனாய்வை மேற்கொண்ட மணிலா காவல் துறை, யூதும்பின் திட்டத்தை மோப்பம் பிடித்து, மேற்கொண்டு பிலிப்பைன்ஸில் அதைச் செயல்படுத்த இயலாத வண்ணம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது. பாகிஸ்தானுக்குத் தப்பியோடிய ரம்ஸி

யூதப், அங்கே கைது செய்யப்பட்டான். இது நடந்தது பிப்ரவரி 7, 1995-ல்.

ஆனால் இச்சம்பவங்கள் நடைபெறும்போது, காலித் ஷேக் முகம்மது கைதாகாமல் தப்பித்தது வியப்புத்தான். ரம்ஸி யூதப்புடன் அவர் மணிலாவுக்கு இரண்டாவது முறை போகாதது மட்டுமல்ல; அவன் மாட்டிக்கொண்ட தகவல் அறிந்ததுமே ரகசியமாகப் பாகிஸ்தானிலிருந்து கிளம்பி கத்தாருக்குப் போய்விட்டார். ஒன்றுமே நடவாதது போலத் தம் பழைய மின்சார வாரியப் பொறியாளர் பணியில் மீண்டும் சேர்ந்து வேலை பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார். மீண்டும் அலுவலகப் பணி நிமித்தம் சூடான், ஏமன், மலேசியா, பிரேஸில் போன்ற தேசங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளவும் தொடங்கினார்.

சூடானுக்குப் போனபோது காலித் ஷேக் முகம்மது, அங்கே தங்கியிருந்த ஓசாமா பின் லேடனைச் சந்திக்க விரும்பினார். ஆனால் என்ன முயற்சி செய்தும் அவரால் பின் லேடனை அங்கே சந்திக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஓசாமா பின் லேடனின் முதன்மைத் தளபதியாக இருந்த முகம்மது அடஃப்பை அவரால் சந்திக்கவும் உரையாடவும் முடிந்திருக்கிறது.*

இதற்கிடையே, அமெரிக்க உளவுத்துறையின் பார்வை, காலித் ஷேக் முகம்மதுவின் மீது முழுமையாக விழுந்திருந்தது. எப்படியாவது அவரைக் கைது செய்துவிடுவது என்று கத்தாரில் நிலைகொண்டு, சரியான தருணத்துக்காகக் காத்திருந்தது. இதனை அறிந்த காலித், இனியும் தன்னால் கத்தாரில் அலுவலகப் பணி புரிந்துகொண்டு, ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று புரிந்துகொண்டார். ரகசியமாக ஆப்கனிஸ்தானுக்குத் தப்பிப் போனார். அங்கே தன் பழைய குருநாதரான ரசூல் சையஃப்பைச் சந்தித்து மீண்டும் நட்பைப் புதுப்பித்துக்கொண்டார். இது நடந்தது 1996-ல்.

எந்த பின் லேடனைச் சந்திக்க விரும்பி அவர் சூடானில் தங்கி, சந்திக்க முடியாமல் திரும்பினாரோ, அதே பின் லேடனை இந்த ஆண்டு ஆப்கனிஸ்தானில் சந்தித்தார்.

அப்போதுதான் சூடானிலிருந்து இடம் பெயர்ந்த பின் லேடன், தன் தளபதிகளுடனும் குடும்பத்தினருடனும், ஆப்கனிஸ்தான் வந்து நிரந்தரமாகத் தங்க முடிவு செய்திருந்தார். ஏற்கெனவே முகம்மது அடஃப்புடன் தனக்கிருந்த தொடர்பைப் பயன்படுத்தி, எப்படியாவது ஓசாமா பின் லேடனைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி காலித் கேட்டுக்கொண்டார்.

இம்முறை அவர் ஏமாற்றமடைய வேண்டியிருக்கவில்லை. ஆப்கனிஸ்தானிலுள்ள தோராபோரா மலைப்பகுதியில் ஓசாமா பின் லேடன் - காலித் ஷேக் முகம்மது சந்திப்பு 1996-ம் ஆண்டு மத்தியில் (ஜூன் அல்லது ஜூலை) நடைபெற்றது.

அந்த முதல் சந்திப்பின்போதே, அமெரிக்காவுக்கு எதிரான என்னென்னவிதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளலாம் என்கிற தமது திட்டங்கள் அடங்கிய ஒரு படடியலை ஓசாமா பின் லேடனிடம் அளித்ததாக தனது வாக்குமூலத்தில் காலித் ஷேக் முகம்மது தெரிவித்திருக்கிறார்.

நம்பகமான சில போராளிகளை விமானம் ஓட்டுகிற பயிற்சிக்கு அனுப்பி, அவர்களைக் கொண்டு விமானங்களை மோதி, அமெரிக்காவின்

முக்கியமான கட்டடங்களை இடிக்கலாம் என்கிற திட்டம், காலித் ஷேக் முகம்மது அளித்தவற்றுள் ஒன்று. இதுதான் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தின் முதல் கண்ணி.*

பெரும் பொருட்செலவையும் ஆள்பலத்தையும் வேறு பல செளகரியங்களையும் கோரி நிற்கும் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த, அல் காயிதா போன்ற ஒரு பெரிய தீவிரவாத இயக்கத்தினால் மட்டும்தான் முடியும் என்று காலித் கருதினார். முக்கியமாக, இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் தேவையான பண்பலம், அன்றைய தேதியில் அல் காயிதாவிடம் மட்டுமே உண்டு என்று அவர் நினைத்தார். அதனால்தான் ஒசாமா பின் லேடனிடம் இத்திட்டத்தை முன்வைத்து, தமக்கு உதவி செய்யக் கேட்டார்.

கவனிக்க. காலித் ஷேக் முகம்மதுவுக்கு அப்போது அல் காயிதாவுடன் இணைந்து பணியாற்றும் யோசனைதான் இருந்ததே தவிர, அல் காயிதாவிலேயே ஓர் உறுப்பினராக இணையும் திட்டம் இல்லை. ஒசாமா பின் லேடனே, முறைப்படி அல் காயிதாவில் இணையும்படி அவரை கேட்டுக்கொண்டபோதும் கூட அதற்கு மறுத்துவிட்டார். சுதந்தரமாக இருந்து, அனைத்துப் போராளி இயக்கங்களுடனும் இணைந்து பணியாற்றும் விருப்பமே காலிதுக்கு இருந்திருக்கிறது. முக்கியமாக, ஆப்கனிஸ்தானில் அவரது முதல் நண்பரான சையஃபுடன் இணைந்து பணியாற்றுவதில்தான் காலிதுக்குப் பெருவிருப்பம். இதில் பிரச்னை என்னவென்றால் சையஃப், ஆப்கனின் வடக்குக் கூட்டணிப் படைத் தலைவர் அகமது ஷா மதுதின் நண்பர். வடக்குக் கூட்டணிப் படை என்பது ஆப்கனை ஆண்டுகொண்டிருந்த தாலிபன்களின் முதல் எதிரிப் படை. தாலிபன்களுக்கு எதிரி என்றால், சந்தேகமில்லாமல் பின் லேடனுக்கும் எதிரி.

இதனால்தான், அல் காயிதாவில் இணையும்படி பின் லேடன் விடுத்த கோரிக்கையை ஏற்பதில் காலித் ஷேக் முகம்மதுக்கு தர்மசங்கடம் ஏற்பட்டது.

அந்தச் சந்திப்பில் அவர் பின் லேடனின் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை என்றபோதும், தமது திட்டத்தைப் பரிசீலிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு கிளம்பிவிட்டார். அடுத்தடுத்து காலித் ஷேக் நீண்ட பயணத்திட்டங்களை வைத்திருந்தார். இந்தியா, இந்தோனேஷியா, மலேசியா என்று தேசம் தேசமாகப் பல தீவிரவாத இயக்கத் தலைவர்களைச் சந்திப்பதன்பொருட்டு பயணங்கள் மேற்கொண்ட காலித், மலேசியாவில் ஜெமா இஸ்லாமியா அமைப்பின் தலைவர் ஹம்பாலியைச் சந்தித்தது முக்கியமானது.

ஹம்பாலி, இந்தோனேஷியாவைச் சேர்ந்தவர். சோவியத்துக்கு எதிரான ஆப்கன் யுத்தத்தில் பங்குகொண்டவர். அந்தவகையில்தான் அவர் காலிதுக்குப் பழக்கம். ஆனால் இருவரும் யுத்தத்துக்குப் பிறகு சந்தித்ததேயில்லை. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் ஜிகாதைப் பரவலாக்கும் நோக்கமுடன் தீவிரமாக உழைத்துக்கொண்டிருந்த ஹம்பாலியுடன் காலித் ஷேக் முகம்மது தன் திட்டங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

இந்தப் பயணங்களின் இறுதியில் காலித், ஈரானுக்கு வந்து, அப்போது அங்கே இருந்த தம் குடும்பத்தினரை பாகிஸ்தானுக்கு அழைத்துச் சென்று

தங்கவைத்தார். அவரது அப்போதைய திட்டம், குடும்பத்தை பாகிஸ்தானில் தங்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு செச்னியா சென்று, அங்கே யுத்தம் செய்துகொண்டிருந்த போராளி இயக்கத் தலைவர் இபின் அல் கத்தப் உடன் இணைந்து பணியாற்றும் யோசனையில் இருந்தார் காலித். ஆனால் பாகிஸ்தானில் இருந்து செச்னியா செல்ல முற்பட்ட காலிதால், துரதிர்ஷ்டவசமாக அசர்பைஜானைத் தாண்ட முடியவில்லை. மாட்டிக்கொள்ள நேரிடும் என்று தோன்றியதால் மீண்டும் கராச்சிக்குத் திரும்பிவிட்டார். மீண்டும் ஆப்கன் சென்று ஒசாமா பின் லேடனைச் சந்தித்துப் பேசினார். ஒருமுறையல்ல; இருமுறையல்ல. 1997-ம் ஆண்டு, பல்வேறு சமயங்களில் அவர் பாகிஸ்தானுக்கும் ஆப்கனிஸ்தானுக்கும் மாறி மாறிப் பயணங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

1998-ல் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் இருந்த அமெரிக்கத் தூதரகங்களில், அல் காயிதா இயக்கம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிய தற்கொலைப்படை வெடிகுண்டுத் தாக்குதலைக் கண்டபிறகுதான், தமக்கு அல் காயிதா இயக்கத்தின் மீது முழு நம்பிக்கை உண்டானதாகத் தமது வாக்குமூலத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார் காலித். அமெரிக்காவுக்கு எதிரான தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில், ஒசாமா பின் லேடன் எத்தனை அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பது அந்தச் சம்பவத்தின் மூலமே தனக்குத் தெரிய வந்தது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

இதன்பிறகு காலித், ஆப்கனிஸ்தான் சென்று தங்குவது இன்னும் அதிகரித்தது. அல் காயிதாவினர் பயன்படுத்திய புராதனமான கம்ப்யூட்டர்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அதிநவீன தொழில்நுட்பக் கருவிகளை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பணியில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். இதற்கிடையே ஒசாமா பின் லேடனின் முதன்மைத் தளபதி அடஃப், தொடர்ந்து காலிதின் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்கும்படி ஒசாமாவிடம் வலியுறுத்திவந்ததை அடுத்து, 1999-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், விமானக்கடத்தல் திட்டத்துக்கு ஒசாமா பின் லேடன் அனுமதி அளித்தார். காலித் தன் இருப்பிடத்தை நிரந்தரமாக கந்தஹாருக்கு மாற்றிக்கொண்டு பின் லேடனுடனேயே வந்து தங்க ஆரம்பித்தார்.

செப்டம்பர் 11, 2001. இந்தத் தேதியை 1999 இறுதியிலோ அல்லது 2000-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலோ ஒசாமா பின் லேடன் நிர்ணயித்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. அல் காயிதாவுடன் முழுமையாக இணைந்த நாளாக, இத்திட்டத்துக்காகவே காலித் உழைக்கத் தொடங்கினார். ஆனால் இந்த ஒரு திட்டத்தில் மட்டும் அவர் மனம் இல்லை. பல்வேறு திட்டங்களை ஒரே சமயத்தில் செயல்படுத்துவதில் காலிதுக்கு ஆர்வம் அதிகம்.

உதாரணமாக, 9/11 சம்பவத்துக்கான ஆரம்பக்கட்டப் பணிகள் தொடங்கப்பட்ட அதே சமயத்தில், இஸா அல் பிரித்தானி என்ற அல் காயிதா போராளி ஒருவனை சிங்கப்பூர் - மலேசியா சென்று ஹம்பாலியிடம் பயின்றுவருமாறு அனுப்பினார் காலித். தென்கிழக்கு ஆசியாவில் அல் காயிதாவின் கிளைகளை மிகப் பலமாக வேரூன்றச் செய்வதற்கான புத்திசாலித்தனமான நடவடிக்கை இது. ஹம்பாலியிடம் தனக்கிருந்த தனிப்பட்ட நட்பை அல் காயிதாவின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள நினைத்த காலிதின் இத்திட்டம், ஒசாமா பின் லேடனுக்கும் மிகவும் பிடித்திருந்தது. பிறகு 2001-ல் அதே பிரித்தானியை

அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பி, நியூ யார்க் நகரிலுள்ள யூதர்கள் குறித்த துல்லியமான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கச் சொன்னார். யூத நிறுவனங்கள், அவற்றின் பொருளாதார நிலைமை குறித்த தகவல்களைத் திரட்டவேண்டும் என்பது பணி. இவை தவிர, ஒரு சவுதி அரேபிய விமானியைப் பிடித்து, சவுதி போர் விமானத்தைக் கொண்டே எய்லாத் (Eilat) என்ற இஸ்ரேலிய நகரைத் தாக்கலாம் என்றொரு திட்டத்தையும் ஓசாமா பின் லேடனிடம் முன்வைத்தார்.

பின் லேடனுக்கு இத்திட்டமும் உவப்பானதாகவே இருந்தது என்றபோதும், 9/11 திட்டத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தும்படி காலித் ஷேக்குக்கு அறிவுறுத்தியதாகத் தெரிகிறது. இதேபோல, முகம்மது அட்ஃப்பிடம் காலித் ஷேக் இன்னொரு திட்டத்தையும் அதே காலகட்டத்தில் முன்வைத்திருக்கிறார். தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர், இந்தோனேஷியா, மாலத்தீவு போன்ற இடங்களில் ஒரே சமயத்தில் தாக்குதல்களை மேற்கொள்ளும் அத்திட்டமும், 9/11 திட்டத்தில் நோக்கம் குவிவதைக் குலைக்கும் என்ற காரணத்தால் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.*

காலித் ஷேக் முகம்மதுவின் இத்தகைய அதிதீவிர திட்டங்கள் காரணமாக, அல் காயிதா தலைமைக்கு அவர் மீது விசேஷமான மதிப்பு ஏற்பட்டது. மிக விரைவில் அல் காயிதாவின் மூத்த கமாண்டர்களுள் ஒருவராகவும் ஓசாமா பின் லேடனின் நம்பிக்கைக்குரிய முதல்நிலைத் தளபதிகளுள் ஒருவராகவும் காலித் ஷேக் ஆனார். 9/11 திட்டத்துக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலிருந்து, அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குப் போய்ச்சேர்ந்து பயிற்சிகள் மேற்கொள்ள ஆவன செய்வதிலிருந்து, திட்டம் வெற்றியடையும் வரை, பின் லேடனின் பிரதிநிதியாக இருந்து இதை நடத்தியவர் காலித் ஷேக் முகம்மது தான்.

இதனால்தான் குற்றவாளிகளின் பட்டியலில், ஓசாமா பின் லேடனின் பெயருக்கு அடுத்தபடியாக காலித் ஷேக்கின் பெயர் இடம்பெற்றது.

ஹம்பாலி

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்கு அல் காயிதா அமைப்புடன் நெருக்கமாகப் பணியாற்றி, பல முக்கிய உதவிகள் புரிந்த அமைப்பு என்றால் அது ஜெமா இஸ்மாலியா. இந்தோனேஷியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் வலுவாக வேரூன்றியிருக்கும் இந்த அமைப்பின் தலைவர் ஹம்பாலி. இவர், காலித் ஷேக் முகம்மது மூலமாகத்தான் அல் காயிதாவுடன் நெருங்கிப் பணியாற்ற முன்வந்தார்.

இந்தோனேஷியாவில் பிறந்து வளர்ந்த ஹம்பாலி, 1980-ம் ஆண்டு மலேசியாவுக்கு இடம்பெயர்ந்து போனவர். அங்கே அப்துல்லா சுங்கர் (Abdullah Sungkar) என்ற இஸ்லாமிய அறிஞரின் தொடர்பு ஏற்பட்டு, அதன்மூலம் தீவிரவாத மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொண்டவர், 1986-ல் ஆப்கன் யுத்தத்துக்கு ஹம்பாலியை அனுப்பியவரும் அப்துல்லா சுங்கர்தான். காலித் ஷேக் முகம்மது பயின்ற அதே ரகசியச் சபைஃப்பின் பயிற்சிக் கூடத்தில்தான் ஹம்பாலியும் அடிப்படைப் போர்க்கலை பயின்றார். பதினெட்டு மாத காலம் ஆப்கனில் போர் புரிந்துவிட்டு, மீண்டும் மலேசியா வந்த ஹம்பாலி, அங்கே சுங்கர் தொடங்கியிருந்த ஜெமா இஸ்லாமியா அமைப்பின் முக்கியப் பொறுப்புகளை ஏற்று நிர்வகிக்கத் தொடங்கினார்.

1998-லேயே, சுங்கருடன் தொடர்புகொள்ள ஒசாமா பின் லேடன் ஒருமுறை முயற்சி செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கிறிஸ்துவர்களுக்கும் யூதர்களுக்கும் எதிராக அல் காயிதா நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்த யுத்தத்துக்கு, ஜெமா இஸ்லாமியாவின் ஒத்துழைப்பைக் கோரி சுங்கருடனும் அந்த அமைப்பின் ஆன்மிகத் தலைவர் அபுபக்கர் பஷீர் என்பவருடனும் அல் காயிதா பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறது. இதன் தொடர்ச்சியாகத்தான், காலித் ஷேக் முகம்மதுவை கராச்சியில் சந்தித்து, ஜெமா இஸ்லாமியா போராளிகள் ஆப்கனில் பயிற்சி மேற்கொள்ள ஆவன செய்யும்படி ஹம்பாலி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். காலித் ஷேக்கின் மூலம், பின் லேடனின் முதல் தளபதியான முகம்மது அட்ஃபுடனும் ஹம்பாலிக்கு நெருக்கமான தொடர்பு உண்டானது.

அல் காயிதா - ஜெமா இஸ்லாமியா கூட்டு நடவடிக்கை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றிய தெளிவான திட்டமும் தயாரானது. அதன்படி, ஜெமா இஸ்லாமியா தீட்டும் முக்கியமான தாக்குதல் திட்டங்கள் அனைத்துக்கும் அல் காயிதா நிதியுதவி செய்யும் என்று ஏற்பாடானது. காலித் ஷேக்கும் அட்ஃபுடும் திட்டம் வகுப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பார்கள்; ஜெமா இஸ்லாமியா போராளிகள் அதனைச் செய்துமுடிப்பார்கள் என்றும் தீர்மானமாகியது.

ஜெமா இஸ்லாமியாவும், அல் காயிதாவுக்கு பல உதவிகளைச் செய்திருக்கிறது. 2000 ஆண்டுவாக்கில், அல் காயிதாவுக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அல் காயிதாவின் உயிரி ஆயுதங்கள் தயாரிப்புத் திட்டத்துக்கு, ஒரு விஞ்ஞானியின் துணை உடனடியாக வேண்டியிருந்தது. உயிரி ஆயுதங்கள் தயாரிப்பதில், அவற்றைக் கையாள்வது குறித்துப் போதிப்பதில், திறமையும் அனுபவமும் உள்ள ஒரு விஞ்ஞானி அவர்களிடம் அப்போது இல்லை.

இதுகுறித்து ஹம்பாலியிடம் உதவி கோரினார் அட்ஃப். உடனே, அமெரிக்காவில் உயிரி ஆயுதங்கள் குறித்துப் படித்த யாஸித் ஸுஃபாத் (Yazid Sufaat) என்ற ஜெமா இஸ்லாமியா உறுப்பினரை, ஒசாமா பின் லேடனின் பிரத்தியேக மருத்துவரும், ஆலோசகருமான அல் ஜவாஹிரியிடம் அனுப்பிவைத்தார் ஹம்பாலி.

செப்டம்பர் 11 தாக்குதலுக்குப் பிறகு, எப்படியும் ஆப்கன் மீது அமெரிக்கா போர் தொடுக்கும் என்று யூகித்திருந்த ஒசாமா, அதற்கான ஆயத்த நடவடிக்கையாக உயிரி ஆயுதங்களைத் தயாரித்து வைக்க விரும்பினார்.

ஹம்பாலியின் உத்தரவுப்படி ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வந்து சேர்ந்த யாஸித் ஸுஃபாத், கந்தஹார் நகரில் விமானநிலையத்துக்கு அருகே ஓர் ஆய்வுக்கூடத்தை நிறுவி 2001-ம் ஆண்டின் பெரும்பகுதியை, ஆந்த்ராக்ஸ் என்னும் உயிர்க்கொல்லி கிருமியை உற்பத்தி செய்வதில் கழித்தார்.

அடிப்படையில் ஹம்பாலிக்கோ, ஜெமா இஸ்லாமியாவுக்கோ, அல் காயிதா அளவுக்கு அமெரிக்க விரோத மனப்பான்மை கிடையாது. அமெரிக்காவைத் தன் முதல் மற்றும் ஒரே எதிரியாக அவர்கள் பார்த்ததில்லை. ஆனால் காலித் ஷேக்கின் வாக்குமூலப்படி, அவர்தான் ஹம்பாலியிடம் திரும்பத்திரும்பப் பேசி, அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தைக் குலைக்கும்விதத்தில், அல் காயிதா மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் ஹம்பாலியின் ஜெமா இஸ்லாமியா அமைப்பை ஈடுபடத்

தூண்டியிருக்கிறார்.

டிசம்பர் 1999 - ஜனவரி 2000 காலகட்டத்தில் 9/11 சம்பவத்துடன் பின்னால் தொடர்பு கொள்ளப்போகிற பல அல் காயிதா தீவிரவாதிகளுக்கு ஹம்பாலி நேரடியாக உதவிகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

கராச்சியில் புதிதாகப் பயிற்சியை முடித்துப் புறப்பட்ட பல போராளிகளை, வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப முகம்மது ஹம்பாலியின் உதவியை காலித் ஷேக் கோரினார். பின்னால், யுஎஸ்எஸ் கோல் கப்பல் தகர்ப்புச் சதியில் ஈடுபட்ட கல்லாத் (Kalladh) என்கிற தாஃபிக் பின் அட்டாஷ், செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் பங்குபெற்ற நவாஃப் அல் ஹஜ்மி, காலித் அல் மிஹ்தர் ஆகியோரை சிங்கப்பூர் - மலேசியாவில் கொஞ்சநாள் தங்கவைத்து, அவர்களுக்கான விமானப் பயணச்சீட்டுகளை ஏற்பாடு செய்து தந்தார் ஹம்பாலி. இன்னும் கொஞ்சநாள் கழித்து, ஜக்காரியாஸ் மூசாவி என்பவனை மலேசியாவுக்கு அனுப்பினார் முகம்மது அட்ஃப். அவனுக்கு, விமானம் ஓட்டக் கற்றுத்தரும் பயிற்சிப்பள்ளிகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்கிற விவரத்தை, ஹம்பாலியின் ஆட்கள் விசாரித்து வந்து சொன்னார்கள். கூடவே, அம்மோனியம் நைட்ரேட் என்கிற வேதிப்பொருள் வாங்கவும் ஜக்காரியாஸ் மூசாவிக்கு உதவி செய்தார்கள். வெடிகுண்டு தயாரிப்பில் மூலப்பொருள்களுள் ஒன்றாகப் பயன்படும் வேதிப்பொருள் இது.

இத்தனை நெருக்கம் இருந்தும், அல் காயிதாவின் இணை அமைப்பாக ஜெமா இஸ்லாமியா அடையாளம் காணப்படுவது ஹம்பாலிக்குப் பிடிக்கவில்லை. தமது தாக்குதல் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் பின் லேடனுடன் விவாதிப்பது என்பதும் அவருக்கு உவப்பானதாக இல்லை. இதனால்தான், அல் காயிதா தனது திட்டத்துக்கு ஜெமா இஸ்லாமியாவிலிருந்து ஆட்களை எடுக்க நினைத்தபோது ஹம்பாலி அதற்குச் சம்மதிக்க மறுத்தார். செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துடன் நேரடியான தொடர்பு எதுவும் இல்லை என்று ஜெமா இஸ்லாமியா போராளிகள் தப்பிக்க நேர்ந்ததன் காரணமும் இதுதான்.

அப்துல் ரஹீம் அல் நஹிரி

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு, அமெரிக்கா கைது செய்த மூன்றாவது மிக முக்கிய அல் காயிதா கமாண்டர் நஹிரி. காலித் ஷேக் முகம்மது, ஹம்பாலி போன்றோருக்கெல்லாம் இல்லாத ஒரு சிறப்பு. நஹிரிக்கு உண்டு. இவர் ஒசாமா பின் லேடனின் நேரடிச் சீடர். முன்சொன்ன இருவரும் அல் காயிதாவின் பண்பலத்துக்காக அதனுடன் இணைந்து பணியாற்ற வந்தவர்கள். ஆனால் நஹிரியோ, ஒசாமா பின் லேடனின் சித்தாந்தத்தால் கவரப்பட்டு, நேரடியாக அவராலேயே அல் காயிதாவின் உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்டவர். அரேபியப் பகுதிகளில் அல் காயிதாவின் தன்னிகரற்ற பெரும் தளபதியாக அடையாளம் காணப்பட்டவர். ஏமன் துறைமுகத்தில், அமெரிக்கக் கப்பலான யுஎஸ்எஸ் கோல் மீது வெடிமருந்து நிரப்பிய விசைப்படகை மோதி உடைத்துப் பெருநாசம் விளைவித்த சதித்திட்டத்தின் சூத்திரதாரி.

எல்லா இஸ்லாமியப் போராளிகளைப் போலவே நஹிரியும் ஆப்கன் யுத்தத்தில் பங்கெடுத்ததன் மூலம்தான் தன் பொதுவாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருக்கிறார். பிறகு 1996-ல் தஜிகிஸ்தானுக்குச் சென்று முப்பது

போராளிகளுடன் ஜிகாத் நடத்தினார். அங்கே போராட்டம் மிகவும் மோசமான தோல்வியை நோக்கிப் போகத்தொடங்கியதால் ஆப்கன் வந்து ஓசாமா பின் லேடனைச் சந்தித்தார் நவிரி. ஏற்கெனவே ஓசாமா பின் லேடனின் சித்தாந்தத்தால் கவரப்பட்ட நவிரிக்கு, அந்தச் சந்திப்பில் ஓசாமா நிகழ்த்திய ஒரு நீண்ட பேருரை மிகவும் கவர்வதாக அமைந்தது. 'நீங்கள் முப்பது பேரும் அமெரிக்காவுக்கு எதிரான புனிதப்போரில் பங்குபெற வேண்டும்' என்கிற ஓசாமாவின் வேண்டுகோளை அப்போதே ஏற்று அல் காயிதாவில் இணைந்தவர் அவர்.*

1998 இறுதியில், அமெரிக்கக் கப்பல்களைத் தாக்குவது என்ற தனது முதல் பெரிய திட்டமொன்றை பின் லேடனிடம் முன்வைத்தார் நவிரி. உடனடியாக இதற்கு ஓசாமாவின் சம்மதம் கிடைத்தது. உரிய ஆட்களை இதன்பொருட்டு ஏமனுக்கு அனுப்பும்படி உத்தரவும் வந்தது. ஏற்பாடுகள் ஆரம்பித்து, ஒழுங்காக நடக்கத் தொடங்கியதும் திட்டத்துக்குத் தேவையான பணத்தையும் நவிரிக்கு அனுப்பி வைத்தார் ஓசாமா பின் லேடன்.

ஏடன் துறைமுகத் தாக்குதல் தொடர்பான விஷயங்கள் மொத்தமே இரண்டு பேருக்குத்தான் தெரியும். ஒன்று ஓசாமா பின் லேடன். இன்னொருவர் நவிரி. அல் காயிதாவுக்கு உள்ளேயே அத்தனை ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்த திட்டம் அது.#

முதலில் ஏடனின் மேற்குத் துறைமுகப்பகுதியைத்தான் நவிரி குறிவைத்தார். ஆனால் அங்கே அமெரிக்கக் கப்பற்படைக் கப்பல்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வரவில்லை. காத்திருந்து காத்திருந்து, திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியாமலேயே போய்விடுமோ என்று நவிரிக்குக் கவலையாகிவிட்டது. இதையறிந்த ஓசாமா பின் லேடன், தன் இடத்தை மாற்றிக்கொண்டு துறைமுகத்தின் தெற்குப் பகுதியில் நிலைகளாரும்படி நவிரிக்கு அறிவுறுத்தினார்.

இதன்படி, முதலில் யுஎஸ்எஸ் சலிவன்ஸ் என்ற அமெரிக்கக் கப்பலைத் தாக்கும் சந்தர்ப்பம் நவிரிக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் அத்திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை. ஜனவரி 2000-ல் செய்யப்பட்ட முயற்சி தோல்வியடைந்ததை அடுத்து,* மேலும் பத்து மாதங்கள் திட்டத்தை அடைகாத்து, அக்டோபர் 2000-ல் யுஎஸ்எஸ் கோலைப் பிடித்தார் நவிரி.

அந்தத் திட்டம் எதிர்பார்த்தபடியே, அமெரிக்காவுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட மிகப்பெரிய தாக்குதலாக அமைந்தது. கப்பலில் இருந்த அனைத்து மாலுமிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். கப்பலும் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு நாசமானது. இச்சம்பவம்தான் நவிரியை அல் காயிதாவின் முக்கிய கமாண்டர்களுள் ஒருவராக ஆக்கியது. அல் காயிதாவின் அராபியக் கிளைகள் அனைத்துக்கும் தலைமை கமாண்டராகவும் பதவி உயர்வு பெற்றுத் தந்தது.

கப்பல் தாக்குதலை அடுத்து, கொஞ்சநாள் நவிரி தலைமறைவாக இருந்தாலும், தொடர்ந்து அல் காயிதாவின் பிற திட்டங்களைத் தீர்மானித்து, ஆலோசனைகள் சொல்லும் கூட்டங்களில் பங்குபெற்றே வந்தார்.

விமானக் கடத்தல்: சூழ்ச்சியும் செயலாக்கமும்

அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை, கையைப் பிடித்து உயரே, உயரே அழைத்துச் செல்லும் சக்தி எது?

1993, வர்த்தக மைய குண்டுவெடிப்புச் சம்பவத்தை ரம்ஸி யூதப் முடித்துவிட்டு பாகிஸ்தான் திரும்பியதிலிருந்து, அவனுக்கும் காலித் ஷேக் முகம்மதுவுக்கும் இந்த ஒரு கேள்விதான் தியான மந்திரம் போல் இருந்திருக்கிறது. தங்களுக்குள் திரும்பத்திரும்ப இக்கேள்வியைக் கேட்டுக்கொண்டவர்களுக்கு, நியூ யார்க் நகரம்தான் அமெரிக்காவின் பொருளாதார பலத்தின் ஆதாரத்தூண் என்கிற விடையே ஒவ்வொரு முறையும் கிடைத்திருக்கிறது.

இதனால்தான், நியூ யார்க்கை அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத் தலைநகர் என்று காலித் ஷேக் கருதினார். ஆகவே, தாக்குதல் என்று எதனை உத்தேசித்தாலும், அதை நியூ யார்க்கில் நிகழ்த்துவதுதான், அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தைத் தாக்குவதற்கு ஒப்பாகும் என்றும் அவர் முடிவு செய்தார்.* 1995-லேயே, வர்த்தக மையக் கட்டடங்களையும் சி.ஐ.ஏ. தலைமையகத்தையும் குண்டுவெத்துத் தகர்க்க அவர் உத்தேசித்திருந்தும், பல்வேறு காரணங்களால் அப்போது அத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்த இயலாமல் போனது.

அதே காலகட்டத்தில்தான், ஓசாமா பின் லேடனும் முகம்மது அடஃப்பும், விமானங்களைக் கடத்தும் திட்டம் குறித்து தீர ஆலோசித்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். அப்போது பின் லேடன் தன் குழுவினருடன் சூடானில் இருந்தார். அவருக்கு அப்போது காலித் ஷேக் முகம்மது அறிமுகமாகியிருக்கவில்லை.

அவர்களது ஆலோசனையின் இறுதியில், விமானங்களைக் கடத்தும் திட்டம் பயனற்றது என்கிற உறுதியான முடிவுக்கு வந்திருந்தார்கள். இதற்கான காரணங்கள்:

- அல் காயிதாவின் தேவைகளுக்கு, விமானக் கடத்தல் பொருத்தமானதல்ல.
- சிறைகளில் உள்ள சக போராளிகளை விடுவிப்பதற்காக, விமானப் பயணிகளைப் பிணைக் கைதிகளாகப் பிடித்துவைக்கலாமே தவிர, பெருமளவில் அமெரிக்கர்களைக் கொலை செய்ய இத்திட்டம் உதவாது.
- அப்படியே அல் காயிதாவின் பல போராளிகளை விடுவிக்க கடத்தல் நடவடிக்கைகள் உதவக்கூடும் என்று எடுத்துக்கொண்டால்கூட, திட்டம் மிகச் சிக்கலானது. ஏனெனில், விமானத்தைக் கடத்திப்போய் பாதுகாப்பாக இறக்கிவைக்கும் அளவுக்கு அல் காயிதாவுக்கு சிநேகமான தேசம் என்று எதுவும் இல்லை.
- இதனைக் காட்டிலும், பயணிகள் விமானத்தில் வெடிகுண்டு வைப்பது நல்ல பலன் தரக்கூடியது. மொத்தமாகப் பலரைப் படுகொலை செய்ய இது உதவும்.

இத்தனை தூரம் யோசித்த ஓசாமா பின் லேடனும் முகம்மது அடஃப்பும், பயணிகள் விமானத்தை ஆயுதமாகவும் பயன்படுத்தலாம் என்று அப்போது யோசிக்கவில்லை என்கிறது விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை.

இதன்பிறகுதான் ஆப்கனிஸ்தானில் ஒசாமா பின் லேடனை காலித் ஷேக் முகம்மது சந்தித்துப் பேசியது, அவர் திட்டத்துக்கு ஒப்புதல் தந்தது எல்லாம் நடந்திருக்கிறது.

காலித் ஷேக்கின் திட்டம் முதலில் இப்படியாக இருந்திருக்கிறது: பத்து பயணிகள் விமானங்களைக் கடத்துவது. அவற்றுள் ஒன்பது, அமெரிக்காவின் கிழக்கு மற்றும் மேற்குக் கரையோரங்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்குகளின் மீது மோதி அழிக்கும்.* அந்தப் பத்தாவது விமான விஷயம் சற்று விவகாரமானது.

காலிதின் திட்டப்படி, கடத்த உத்தேசித்திருந்த பத்து விமானங்களுள், கடைசி விமானம் மட்டும் இலக்கை நோக்கிச் செல்லுத்தப்பட்டது. மாறாக காலித் ஷேக்கே அந்த விமானத்தில் ஏறுவார். அதிலுள்ள அனைத்து ஆண்களையும் கொன்றுவிட்டு, ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவார். அது சர்வதேச மீடியா முழுவதற்கும் போய்ச்சேரும் விதத்தில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கும். அந்தச் சொற்பொழிவில், இஸ்ரேல் மற்றும் பிலிப்பைன்ஸுக்கு அமெரிக்க அரசு ஆதரவு தருவதைக் கண்டித்தும் அரபு மண்ணில் செய்யும் அட்டகாசங்களை விமரிசித்தும் காலித் பேசுவார்.

அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை நிலைகுலையச் செய்வதுதான் தன் நோக்கம் என்று தனது வாக்குமூலத்தில் காலித் ஷேக் முகம்மது தெரிவித்திருப்பினும், இத்திட்டம் அவரைக் குறித்த வேறுவிதமான பிம்பத்தையே உருவாக்குவதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். திட்டத்தின் நோக்கத்துக்குச் சமமாக அல்லது ஒரு படி மேலாகத் தன்னை முன்னிலைப் படுத்திக்கொள்ளும் மனோபாவமே இதில் மேலோங்கித் தெரிவதைக் கவனிக்கலாம்.

இதன் காரணமாகவோ அல்லது பத்து விமானங்களைக் கடத்துவது என்பதில் உள்ள யதார்த்தமான சிக்கல்களை உத்தேசித்தோ, ஒசாமா பின் லேடன் இத்திட்டத்தை ஏற்கவில்லை. மாறாக நான்கு இலக்குகளை நிர்ணயித்து, நான்கு விமானங்களை மட்டும் தாக்குவதற்கு அனுப்பினால் போதுமானது என்று உத்தரவு கொடுத்தார்.*

1999-ம் வருடத்தின் பிற்பகுதி முழுவதும் இத்திட்டம் தொடர்பாக பலகட்ட ஆலோசனைகளை பின் லேடன், காலித் ஷேக் முகம்மது, முகம்மது அட்ஃப் ஆகியோர் மேற்கொண்டனர். கந்தஹார் நகருக்கு வெளியே அல் மடர் (Al Matar) என்ற கட்டடத்தில் தங்கி இந்த ஆலோசனைகளை இவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்தப் பத்தாவது விமானத்தில் காலித் ஷேக் ஏறி மீடியாவுக்கு அறிக்கை வெளியிடும் திட்டத்தை, ஒசாமா பின் லேடன் முதலிலேயே நிராகரித்துவிட்டதாக தனது வாக்குமூலத்தில் காலித் தெரிவித்திருக்கிறார். தாக்குதலுக்குத் திட்டமிட்ட இலக்குகளை ஒவ்வொன்றாக அலசி ஆராய்ந்து, இறுதியில் வர்த்தக மையக் கட்டடங்களையும், பெண்டகன் அலுவலகத்தையும், வெள்ளை மாளிகையையும் தாக்கலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

இதில், வெள்ளை மாளிகையும் பெண்டகனும் அவசியம் இடம்பெற வேண்டும் என்பது பின் லேடனின் விருப்பம். வர்த்தக மையக் கட்டடங்களைக் கண்டிப்பாகத் தாக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியது

காலித் ஷேக்தான். ஆனால் ஆலோசனையில் பங்குபெற்ற மூவருமே விரும்பிய ஓர் இலக்கு, கேபிடால் ஹில் - அமெரிக்க நாடாளுமன்றமும் சுப்ரீம் கோர்ட்டும் இருக்கும் இடம்.#

இலக்குகள் நிர்ணயமான சிறிது காலத்திலேயே, ஓசாமா பின் லேடன், நான்கு போராளிகளைத் தற்கொலைப்படையினராகத் தேர்வு செய்து, திட்டத்தில் இணைத்தார். காலித் அல் மிஹ்தர், நவாஃப் அல் ஹஜ்மி, கல்லத், அபு பாரா அல் ஏமனி ஆகியோர் அவர்கள். இந்த நான்கு பேரில் மிஹ்தரும் ஹஜ்மியும் அமெரிக்க விசா உள்ளவர்கள். அமெரிக்காவுக்கு எதிரான பெரிய திட்டம் எதிலாவது பங்குபெற்றுச் செயலாற்றவேண்டும் என்கிற ஆர்வம் கொண்டவர்கள் என்பதாக காலித் ஷேக்கிடம் ஓசாமா பின் லேடன் தெரிவித்திருக்கிறார். நைரோபி தூதரகத்தில் தற்கொலைப்படை வீரனாகச் சென்ற நஷிரியின் சகோதரன் அஸம், இந்த இருவருக்கும் மிக நெருக்கமான நண்பன். அவனது மரணம், தங்களையும் அத்தகைய சாகசச் செயல் எதையேனும் மேற்கொள்ளத் தூண்டியதாக, மிஹ்தரும் ஹஜ்மியும் காலித் ஷேக் முகம்மதுவிடம் பின்னர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

காலித் அல் மிஹ்தர், நவாஃப் அல் ஹஜ்மி இருவரும் சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவர்கள். மெக்காவில் பிறந்து, ஒன்றாக வளர்ந்தவர்கள். மற்ற பலரைப் போலவே, ஆப்கன் போராளிகளாக ஓசாமா பின் லேடனிடம் பயிற்சி பெற்றவர்கள். 1995-ல், போஸ்னியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு போராளிக்குழுவில் இடம்பெற்று, அங்கு சென்றிருந்தவர்களை செப்டம்பர் 11 திட்டம் உருவான பிறகு, ஓசாமா பின் லேடன் தான் ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வரவழைத்தார்.

இத்திட்டத்தில் பங்குபெறத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இன்னொரு அல் காயிதா தீவிரவாதியான கல்லத், பரம்பரையாகவே தீவிரவாத மனோபாவம் மேலோங்கிய ஒரு குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன். அவனது குடும்பத்தில் பல பேர் பல போராளிக் குழுக்களில் பங்குபெற்றவர்கள். ஏமனில் அவனது தந்தையை, அவரது தீவிரவாத நடவடிக்கைகளுக்காக அரசு நாடு கடத்தியிருக்கிறது. தந்தை நாடு கடத்தப்பட்டதால் கல்லத், குடும்பத்தினருடன் சவுதி அரேபியாவுக்கு வந்து வசிக்க வேண்டியிருந்தது. அங்கேதான் கல்லத் மற்றும் அவனது குடும்பத்தினருக்கு ஓசாமா பின் லேடன், அப்துல்லா அஸம், ஓமர் அப்துர் ரஹ்மான் போன்றோரின் தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கல்லத், தனது பதினைந்தாவது வயதில் ஆப்கனுக்கு பயிற்சிக்காகச் சென்றான். வடக்குக் கூட்டணிப் படையினருக்கு எதிரான ஒரு யுத்தத்தில், அங்கே அவனது வலது காலின் கீழ்ப்பகுதி கடும் சேதமுற்றது. அதே யுத்தத்தில் அவனது சகோதரன் ஒருவனும் மாண்டுபோனான். அதன்பிறகுதான், மிகச்சிறு வயதில், ஜெட்டாவில் தான் சந்தித்திருந்த ஓசாமா பின் லேடனை மீண்டும் சந்தித்து, அவரது அல் காயிதா இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டான். காலில் ஊனம் இருந்தாலும் தன்னால் ஒரு தற்கொலைப்படைப் போராளியாக எப்போதும் செயல்பட முடியும்; அதற்கு, தான் இப்போதே தயார், என்று சொல்லித்தான் அல் காயிதாவில் கல்லத் இணைந்தான்.

1998-ம் வருட வாக்கில், அமெரிக்க விசாவுக்காக கல்லத் மனு செய்தபோது

அவனுக்கு விசா மறுக்கப்பட்டது. ஆகவே ஓசாமா பின் லேடன், அவனை ஏமனுக்குப் போகச் சொன்னார். அங்கே நவிரியின் கப்பல் தாக்குதல் பணிகளுக்கு உதவி செய்தபடியே, அமெரிக்காவுக்கு சுற்றுலா விசாவாவது பெற முயற்சி செய்யும்படிப் பணித்தார்.

அதன்படி கல்லத், ஏமன் சென்று மாற்றுப்பெயரில் விசாவுக்கு மனு செய்தான். அழகாக ஒரு காரணக்கதையையும் இணைத்தான். தனது பாதிக்கப்பட்ட வலது காலைச் சரிசெய்யும் முயற்சியில், செயற்கைக்கால் பொருத்த முடியுமா என்று பார்ப்பதற்காக, அமெரிக்க மருத்துவமனை ஒன்றை நாடியிருப்பதாகவும், அதன் பொருட்டே அமெரிக்க விசா கோருவதாகவும் தன் மனுவில் குறிப்பிட்டிருந்தான். இதற்குத் தோதாக, அமெரிக்காவில் இருந்த ஓர் அல் காயிதா அனுதாபியின் உதவியுடன், ஒரு மருத்துவமனையில் அபாயின்ட்மெண்ட்டும் வாங்கியிருந்தான். அந்த அபாயின்ட்மெண்ட் கடிதம் கல்லத் கையில் வந்து சேருவதற்கு முன்னதாக ஓர் அசம்பாவிதம் நடந்தது.

ஏமன் துறைமுக சம்பவம் தொடர்பாக, ஏமன் காவல்துறையினர் மிகத் தீவிரமாகத் தேடுதல் வேட்டை நடத்திக்கொண்டிருந்த சமயம் அது. அப்படி அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தீவிரவாதியைக் குறிவைத்துத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது, தற்செயலாக ஒருநாள் கல்லத் அவனது காரில் பயணம் செய்ய நேர, தவறாக அடையாளம் கண்டு கல்லத் கைது செய்யப்பட்டுவிட்டான். கவனிக்கவும். கல்லத் நேரடியாக யுஎஸ்எஸ் கோல் சம்பவத்துடன் சம்பந்தப்பட வேயில்லை. அச்சம்பவத்தில் பங்குபெற்ற இன்னொரு தீவிரவாதியின் காரில் பயணம் செய்ததுதான் அவன் செய்த தவறு. இதனாலேயே ஏமன் காவல்துறை அவனைக் கைது செய்தது. அதாவது, தாம் தேடிக்கொண்டிருக்கும் தீவிரவாதி அவன்தான் என்று நினைத்து கல்லத்தைக் கைது செய்துவிட்டார்கள்.

இது ஓசாமா பின் லேடனுக்கு மிகப்பெரிய பிரச்சனையாகிவிட்டது. காவல் துறையின் பிடியில் சிக்கியிருந்த கல்லத், விசாரணையில் நவிரி குறித்தும் கப்பல் தகர்ப்பு முயற்சி குறித்தும் ஏதாவது பேசிவிட்டால் பெரிய ஆபத்தாகிவிடுமே என்று அஞ்சிய ஓசாமா, தனக்குத் தெரிந்த ஏமன் அரசு உயர் அதிகாரி ஒருவர் மூலம், கல்லத் விடுதலை ஆவதற்கு தன் சக்திக்கு மீறி நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்தார். எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் அவன் விடுதலை செய்யப்பட்டால், தன்னால் ஏமனுக்கு எப்போதும் எந்தப் பிரச்சனையும் வராது என்று உத்தரவாதம் அளித்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

இம்முயற்சிகளால், 1999-ம் ஆண்டு மத்தியில் கல்லத் விடுதலை செய்யப்பட்டான். ஆனாலும் இவ்விஷயம் வெளியே பரவத்தொடங்கி, அல் காயிதாவுடன் கல்லத் கொண்டிருந்த தொடர்பு வெளிவர ஆரம்பித்துவிட்டது. அமெரிக்க அரசுக்கும் இவ்விஷயம் ஒருவேளை அப்போதே தெரிந்திருக்கக் கூடும். அதனால்தானோ என்னவோ, அவனுக்கு அமெரிக்க விசா இம்முறையும் மறுக்கப்பட்டுவிட்டது.

இதனால் அதிகம் கவலை கொண்டவர் காலித் ஷேக்தான். கல்லத் மட்டுமல்ல; 9/11 திட்டத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்த இன்னொரு கடத்தல்காரனான அபு பாராவுக்கும் இதே பிரச்சனை. ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்த யார் அமெரிக்க விசாவுக்கு மனு செய்தாலுமே ஏகப்பட்ட

கெடுபிடிகள் இருந்தன. எல்லோரையும் சந்தேகக் கண்ணோடுதான் பார்த்தார்கள். பிரச்னை ஏதுமில்லாமல் திட்டம் செயல்பட என்ன செய்வது என்று யோசித்தார் காலித்.

அதே சமயம், சவுதி அரேபியாவுடன் அமெரிக்க அரசுக்கு இருந்த அரசியல் ரீதியிலான நல்லுறவு காரணமாக மிஹ்தர் மற்றும் ஹஜ்மி ஆகியோர் அமெரிக்க விசா பெறுவதில் எந்தச் சிக்கலும் உண்டாகவில்லை. பொதுவாகவே சவுதி அரேபியர்களுக்கு அமெரிக்க விசா எளிதில் கிடைத்துவிடுவதையும் அவர் கவனித்துக் குறித்துக்கொண்டார். ஆனபோதும் கல்லத், அபு பாரா மற்றும் இன்னொரு ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்த போராளியும் அவசியம் திட்டத்தில் பங்கெடுத்தே ஆகவேண்டும் என்பது காலிதின் விருப்பம்.

இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்தார்.

திட்டமிட்டபடி மிஹ்தரும் ஹஜ்மியும் விமானக் கடத்தல் பணியில் ஈடுபடலாம். ஏமனைச் சேர்ந்த (அமெரிக்க விசா மறுக்கப்பட்ட) போராளிகள் மட்டும் 9/11 சம்பவத்தில் நேரடியாக ஈடுபடாமல், அதே சமயம் அமெரிக்காவில் இருந்து பசிபிக் பெருங்கடல் மார்க்கமாக ஆசிய நாடுகளுக்குச் செல்லும் பயணிகள் விமானத்தில் சாதாரணப் பயணிகள் போலவே செல்லவேண்டும். காலணிகளில் வெடிகுண்டுகளைப் பதுக்கி, ரிமோட் கண்ட்ரோல் மூலம் இயக்கி, பறக்கும் விமானத்தில் தற்கொலைத் தாக்குதல் நிகழ்த்துவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்.* ஏமனைச் சேர்ந்த போராளிகள், அமெரிக்காவுக்கு எதிராக எதையாவது செய்தே தீரவேண்டும் என்று மிகுந்த ஆர்வத்தில் இருந்தார்கள். அவர்களின் தியாக உணர்வை கவுரவிக்கும் விதமாகத்தான், இப்படியொரு மாற்றுத் திட்டத்தை வரைந்து தந்ததாக விசாரணையின்போது காலித் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இத்திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

பயிற்சிக்காலம்

1999-ல், கடத்தல் சம்பவத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த நான்கு அல் காயிதா உறுப்பினர்களுக்கும், ஆப்கனிஸ்தானில் உள்ள மெஸ் ஐனக் (Mes Aynak) என்ற பயிற்சி முகாமில் சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடந்தன. அதிமுக்கியமான தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு மட்டும் இந்த இடத்தில் ஒசாமாவின் நேரடி மேற்பார்வையில் பயிற்சியளிக்கப்படுவது வழக்கம்.#

ஒருகாலத்தில் ஆப்கனில் சோவியத் யூனியன் நிலைகொண்டிருந்தபோது, அந்த இடத்தில் ஒரு தாமிரச் சுரங்கம் செயல்பட்டு வந்தது. பிறகு காலப்போக்கில் சுரங்கப்பணிகள் நிறுத்தப்பட்டு, சுரங்கம் மூடப்பட்டதும் அவ்விடத்தைத் தன் பயிற்சிக்களமாக அல் காயிதா பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தொடங்கியது.@

மெஸ் ஐனக் பயிற்சி முகாமில், மேற்சொன்ன நான்கு போராளிகள் உட்பட சுமார் முப்பது பேருக்கு அந்தச் சிறப்புப் பயிற்சிகளை அளிக்க பின் லேடன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். உடல் உறுதிப் பரிசோதனைகள், ஆயுதப் பயிற்சிகள், இலக்குகளைத் துல்லியமாகத் தாக்கும் பயிற்சி, மோட்டார் சைக்கிளில் பயணம் செய்தபடி துப்பாக்கியால் சுடும் பயிற்சி, இரவுகளில் தாக்குதல் நடத்துவது தொடர்பான பயிற்சிகள் போன்றவை அங்கே

தரப்பட்டன. இவை தவிர, சயீஃப் அல் அதுல் என்ற மூத்த அல் காயிதா கமாண்டர் ஒருவர் மூலம் கமாண்டோ பயிற்சிகளும் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

தனது நேரடி மேற்பார்வையில் இப்பயிற்சிக்குத் தேர்வான முப்பது பேரும் அத்தனைப் பயிற்சிகளிலும் சிறப்பான தேர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று பின் லேடன் விரும்பினார். ஒரு கட்டத்தில் முப்பது பேருக்கு ஒரே சமயத்தில் பயிற்சி அளிப்பது சிரமமாக இருக்கிறது; இருபது பேருக்கு மட்டும் முதலில் பயிற்சியளிக்கிறேனே என்று சயீஃப் அல் அதுல் கேட்டிருக்கிறார். அதை முற்றிலுமாக நிராகரித்த பின் லேடன், முப்பது பேரும் ஒரே சமயத்தில் தேறிவரவேண்டும் என்று கண்டிப்பாக அவருக்கு உத்தரவிட்டதாக விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

இந்த சிறப்புப் பயிற்சி முகாம் முடிந்த பிறகு, 9/11 சம்பவத்துக்கு என இதிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த ஹஜ்மி, கல்லத், அபு பாரா ஆகிய மூவரும் கராச்சிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு மேற்கத்திய கலாசாரம் குறித்த அடிப்படைப் பாடங்களை காலித் ஷேக் முகம்மது போதித்தார். விரிவான திட்டங்களை முன்வைத்து, கடத்தல்காரர்கள் பயணம் செய்ய வேண்டிய இடங்கள் குறித்தும் விளக்கினார். 1999-ம் வருட மத்தியில், காலித் ஷேக்கின் முக்கியப்பணியே, அமெரிக்காவைக் குறித்த அடிப்படைத் தகவல்களைத் திரட்டி, தமது போராளிகளுக்குப் புரியும் வகையில் விளக்கிச் சொல்ல, தன்னை ஆயத்தம் செய்துகொண்டதுதான்.

அமெரிக்க விமான நிறுவனங்கள், தமது பயணிகளுக்குப் பயணத்தின்போது படிப்பதற்கு வழங்கும் பத்திரிகைகள் அனைத்தையும் தேடித் திரட்டினார். அமெரிக்காவில் உள்ள முக்கிய நகரங்களின் தொலைபேசி டைரக்டரிகளைச் சேகரித்து வைத்தார். விமான கால அட்டவணைகள், அமெரிக்காவிலுள்ள விமானப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் குறித்த விவரங்கள், விமான சிமுலேட்டர் மென்பொருட்கள்* ஆகியவற்றை வாங்கி வைத்தார்.

மூன்று கடத்தல்காரர்களும் பத்திரமாகக் கராச்சி வந்து சேர்ந்ததும், பாதுகாப்பான ஒரு இடத்தில் அவர்களைத் தங்கவைத்துத் தன் பாடங்களை ஆரம்பித்தார் காலித் ஷேக்.

இதற்கிடையில் இம்மூவரில் ஒருவனான ஹஜ்மி, கராச்சி வரும் முன் குவெட்டா நகரில் ஓரிரவு தங்கவேண்டி இருந்தது. ஏற்கெனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட, பாதுகாப்பான ஓரிடத்தில்தான் அவன் தங்கினான். அப்படித் தங்கும்போது, பக்கத்து அறையில் எகிப்தைச் சேர்ந்த இன்னொரு போராளி தங்கியிருப்பதை அறிந்து, அவனைச் சந்தித்தான். அவன்தான் முகம்மது அட்டா. அப்போதுதான் அவன் பயிற்சிக்காக, ஆப்கன் போய்க்கொண்டிருந்தான். ஆப்கனிலிருந்து கராச்சிக்கு வந்துகொண்டிருந்த ஹஜ்மியும், ஆப்கனுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த அட்டாவும் - தாங்கள் இருவருமே ஒரே காரியத்துக்காகத்தான் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறோம் என்பதை அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை. பின்னால் அமெரிக்காவுக்கு வந்தபிறகுதான் அவர்களுக்கு அந்த விவரம் தெரியும்.

ஆப்கனிஸ்தானில் சிறப்புப் பயிற்சி மேற்கொண்ட 9/11 கடத்தல்காரர்களுள், மிஹ்தர் மட்டும் கராச்சிக்கு வரவில்லை. 1999-ம் ஆண்டு மிஹ்தரைத் தான் சந்திக்கவேயில்லை என்று பின்னால் விசாரணையின்போது காலித் ஷேக்

தெரிவித்திருக்கிறார். விமானக் கடத்தல் தொடர்பான பாடங்களை ஓசாமா பின் லேடனும் முகம்மது அட்டாவுமே அவனுக்கு போதித்திருக்கலாம் என்று தான் அப்போது நினைத்ததாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்.

தன்னிடம் அனுப்பப்பட்ட மூன்று அல் காயிதா உறுப்பினர்களுக்கும், அடிப்படை ஆங்கிலச் சொற்களை முதலில் பயிற்றுவித்தார் காலித் ஷேக். பிறகு, டெலிபோன் டைரக்டரிகளை எப்படி உபயோகிப்பது, விமான கால அட்டவணைகளைப் பயன்படுத்துவது எப்படி, இணையத்தைக் கையாள்வது, சங்கேதச் சொற்களைக் கொண்டு மின்னஞ்சல் அனுப்புவது எப்படி, பயணச் சீட்டுகளை முன்பதிவு செய்வது, வாடகைக்கு வீடு எடுப்பது எப்படி என்பது தொடங்கி விமான சிமுலேட்டர் மென்பொருளைப் பயன்படுத்தி விமானம் ஓட்டக் கற்பித்தது வரை சிறியதும் பெரியதுமாக ஏராளமான விஷயங்களைப் போதித்தார். ஓய்வு நேரங்களில் மூவருக்கும் விமானக் கடத்தல்களை மையமாக வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட ஹாலிவுட் திரைப்படங்கள் சிலவற்றை வீடியோவில் போட்டுக் காட்டினார். இதனோடு கூடவே விமான கால அட்டவணையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஒரே நேரத்தில் உலகின் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எந்தெந்த விமானம் பறந்துகொண்டிருக்கும் என்பது பற்றியெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

இந்தப் பயிற்சி வகுப்புகள் சில வாரங்கள் வரை நீடித்தன. பிறகு கல்லத், அபு பாரா, ஹஜ்மி மூவரும் மலேசியாவுக்குச் சென்றார்கள். அங்கே, ஏமனிலிருந்து நேரடியாக வந்த மிஹ்தரும் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டான்.*

நால்வருக்குமே தாங்கள் ஒரு தற்கொலைத் திட்டத்தில் சம்பந்தப்படுகிறோம் என்று நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் நால்வரில் யார் அமெரிக்காவுக்குள் நடக்கப்போகிற தாக்குதலில் ஈடுபடப் போகிறார்கள், யார் யார் ஆசியாவில் நடத்த உத்தேசித்திருந்த தாக்குதலில் சம்பந்தப்படப்போகிறார்கள் என்ற விவரம் மட்டும் தெரியாது. ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு பொறுப்புகளும் இலக்குகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன.

ஹஜ்மியும் மிஹ்தரும் ஏமன் குடிமக்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்களை உபயோகித்து, மலேசியா சென்று, அங்கிருந்து அவர்களுடைய சவுதி பாஸ்போர்ட்டை உபயோகித்து அமெரிக்காவுக்குச் செல்லவேண்டும் என்பது திட்டம். ஹஜ்மியின் பாஸ்போர்ட்டில் காலித் ஷேக், சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். அதன்படி ஹஜ்மி, சவுதி அரேபியாவிலிருந்து துபாய் வழியாக மலேசியா வந்தது போலவே அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். கராச்சியிலிருந்து அவன் மலேசியா வந்து சேர்ந்த விவரத்தை காலித் ஷேக் முற்றிலுமாக அழித்திருந்தார்.

கல்லத் மற்றும் அபு பாரா இருவரும் மலேசியா சென்று விமான நிலைய பாதுகாப்பு வளையங்கள் பற்றி ஆராய ஆரம்பித்தார்கள். அங்கே அவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தவர் ஹம்பாலி. அப்போது அல் காயிதாவின் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் பிரதிநிதி போலவே செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தது ஹம்பாலியின் ஜெமா இஸ்லாமியா அமைப்பு. கல்லத் மற்றும் அபு பாரா இருவரையும், ஹம்பாலி தன் வீட்டிலேயே தங்க வைத்தார். கல்லத்தும் அபு பாராவும், பாதுகாப்புடன் சில விமானப் பயணங்களை மேற்கொண்டு, விமான பாதுகாப்பு

நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கவேண்டும்; விமான காக்க்பிட்டின் அமைப்பு, கதவு திறந்து மூடப்படும் சமயங்கள், விமானி எப்போதெல்லாம் வெளியே வந்து பாதாளம் போகிறார், விமானப் பணிப்பெண்கள் சிற்றுண்டி பரிமாறத் தொடங்கும் சமயங்கள் என்பது போன்ற தகவல்களைக் கவனித்துக் குறித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பின் லேடன் உத்தரவிட்டிருந்தார். கல்லத் மற்றும் அபு பாராவுடன் சவுகரியமாக உரையாடுவதற்காக, நன்றாக அரபி மொழி பேசத் தெரிந்த ஒரு மூன்றாம் நபரையும் ஹம்பாலி அழைத்துக்கொண்டார்.

டிசம்பர் 31-ம் தேதி, கல்லத் முதல்முதலாக மலேசியாவிலிருந்து பாங்காக் செல்லும் விமானம் ஒன்றில் ஏறினான். மறுநாள் ஓர் அமெரிக்கன் ஏர்லைன்ஸ் விமானத்தில் ஏறி ஹாங் காங் சென்றான். அந்த விமானத்தில், கல்லத் முதல் வகுப்பு டிக்கெட் எடுத்திருந்தான். அது ஒரு தவறான செயல் என்று அவனுக்குப் பிறகுதான் புரிந்தது. ஏனெனில், அந்த விமானத்தில் முதல் வகுப்பு இருக்கையில் அமர்ந்தபடி காக்க்பிட்டை கவனிக்க முடியாது. இருப்பினும் விமானப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அறிந்துகொள்ளும்பொழுட்டு, தனது டாய்லெட் கிட்டில் ஒரு கட்டிங் ப்ளையரை வைத்து எடுத்துச் சென்றிருந்தான். மஹும். எந்த செக்யூரிடி பிரச்சனையும் இல்லை. சுலபமாக அவனால் பயணம் செய்ய முடிந்தது. மறுநாள் இன்னொரு விமானம் ஏறி பாங்காக் வந்து சேர்ந்தான். இங்கே மீண்டும் அவனது லக்கேஜ்களைப் பரிசோதித்த விமான நிலைய அதிகாரிகள், இம்முறை அவனது டாய்லெட் கிட்டையும் திறந்து பார்த்தார்கள். அந்த கட்டிங் ப்ளையரை எடுத்து அப்படியும் இப்படியுமாகத் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு, எந்தக் கேள்வியும் எழுப்பாமல் அப்படியே வைத்துக் கொடுத்து, வெளியே அனுப்பினார்கள்.

இவ்வாறாக, கிழக்காசியாவில் மிகப்பெரிய விமானத் தகர்ப்புத் திட்டங்களை முன்வைத்து, கல்லத்தும் அபு பாராவும் ஆயத்தங்கள் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆப்கனிஸ்தானில் இருந்த பின் லேடன், யாருமே எதிர்பாராத வகையில் அந்தக் கிழக்காசியத் திட்டத்தைக் கைவிட முடிவு செய்தார். அமெரிக்கத் தாக்குதல் என்னும் மிகப்பெரிய திட்டத்துக்கான நாள் நெருங்கி வரும்போது இத்திட்டம் அதற்கு இடையூறாக இருக்கக்கூடும் என்று ஓசாமா பின் லேடன் கருதினார். சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு திட்டம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதாக மட்டும் தகவல் சென்றது. அது தொடர்பான வேறு உத்தரவுகள் எதுவும் பிறகு வரவேயில்லை.

இதற்கிடையில், திட்டமிட்டபடி ஜனவரி 15-ம் தேதி, ஹஜ்மியும் மிஹ்தரும் மட்டும் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். அவர்கள் பத்திரமாக அமெரிக்கா போய்ச் சேர்ந்த தகவல் உறுதியானதும், 9/11 சம்பவத்தில் தொடர்புடைய அடுத்த அணியைப் பயிற்சிக்கென ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வரவழைத்தார் ஓசாமா பின் லேடன். இந்த அணியில் இருந்த நான்கு பேரும் மேலை நாடுகளில் கல்வி கற்றவர்கள். எகிப்து, ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ், லெபனான் மற்றும் ஏமனிலிருந்து வந்தவர்கள். நால்வருமே ஜெர்மனியிலுள்ள ஹாம்பர்க் நகரில் ஒன்றாக வசித்தவர்கள். நால்வருக்கு இடையிலும் நல்ல புரிதல் உண்டு. இந்த நான்கு பேருமே செச்சினியாவில் நடைபெறும் யுத்தத்தில் பங்குபெறலாம் என்ற நோக்கத்துடன், தான் அல் காயிதாவில் இணைந்து இருந்தார்கள். ஆப்கனில் பயிற்சி என்று அழைப்பு

வந்தபோது கூட அதன்பொருட்டாகத்தான் இருக்கும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், அவர்களின் திறமையால் கவரப்பட்ட பின் லேடன், அவர்களை அமெரிக்காவுக்கு எதிரான தாக்குதல் நடவடிக்கையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார்.

ஜெர்மனியிலிருந்து ஆப்கன் வழியே அமெரிக்காவுக்கு

ஆரம்பத்தில், முகம்மது அட்டா உள்ளிட்ட நான்கு ஜெர்மானிய முஸ்லிம் இளைஞர்களை, 9/11 சம்பவத்துடன் தொடர்புபடுத்துவது பற்றி பின் லேடனோ, முகம்மது அட்ஃப்போ, காலித் ஷேக் முகம்மதுவோ யோசித்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அமெரிக்க விசா பெறுவதில் சிரமம் இருப்பது புரிந்ததும் முழுக்கவே சவுதி அரேபியாவிலிருந்து போராளிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிவிடலாம் என்றுதான் அவர்கள் யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஆங்கில மொழியுடனோ, மேற்கத்தியக் கலாசாரத்துடனோ குறைந்தபட்சப் பரிச்சயம் கூட இல்லாத சவுதி போராளிகள், குறைந்தது ஒரு வருடமாவது அமெரிக்காவில் தங்கவேண்டிய கட்டாயத்தில், நிறைய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள நேரிடலாம் என்று ஓசாமா பின் லேடன் கருதினார். இதனால்தான், நன்கு ஆங்கிலம் பேசத் தெரிந்த, மேலை கலாசாரத்துடன் பரிச்சயம் உள்ள இளைஞர்கள் நான்கு பேராவது குழுவில் இருப்பது நல்லது என்று முடிவு செய்து, ஹாம்பர்க்கிலிருந்து நான்கு பேரை வரவழைத்தார்.

முகம்மது அட்டா

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் பைலட்டாகப் பணியாற்றிய நான்கு பேரில் மிக முக்கியமான நபர் அட்டாதான். வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் மீது முதலில் மோதிய விமானத்தை ஓட்டிச் சென்ற பைலட் இவன்.

1968, செப்டம்பர் முதல் தேதி எகிப்தில் ஒரு சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்த அட்டா, கெய்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக் கலைப் பிரிவில் பட்டப்படிப்பை முடித்தான். பிறகு கெய்ரோவிலேயே ஓரிரு வருடங்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவனுக்கு மேலே படிக்க வேண்டும் என்கிற தாகம் எழுந்தது. தனக்கு கெய்ரோவில் அறிமுகமான ஒரு ஜெர்மானியக் குடும்பத்தினரிடம் தன் விருப்பத்தைச் சொல்லி, தனது மேல் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று கேட்டிருக்கிறான்.

நல்ல மனம் கொண்ட அந்த ஜெர்மானியக் குடும்பத்தினர், அட்டா தனது மேல்படிப்பை ஜெர்மனியில் தொடருவதற்குத் தாங்கள் உதவுவதாக வாக்களித்துவிட்டு, அவனை ஜெர்மனிக்குக் கிளம்பிவரச் சொன்னார்கள். உண்மையில் அட்டாவுக்கு அப்போது படிப்பைத் தவிர வேறெதிலும் நாட்டமே இல்லை.

ஜெர்மனிக்குப் புறப்படுமுன் ஜெர்மன் மொழி பயிற்சி வகுப்பில் சேர்ந்து படித்தான் அட்டா. ஜூலை 1992-ல் ஜெர்மனிக்கு விமானம் ஏறினான்.

ஹாம்பர்க் நகரில் அவனது ஜெர்மானிய நட்புக் குடும்பம் அவனை வரவேற்கத் தயாராக இருந்தது. அங்கே அவர்களுடனேயே தங்கிக்கொண்டு, ஹாம்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் பதிவு செய்துகொண்டான். பிறகு சில நாட்களில் ஹாம்பர்க் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து, ஹாம்பர்க்-ஹார்பர்க் தொழில்நுட்பப்

பல்கலைக்கழகத்துக்கு மாற்றல் பெற்றுக்கொண்டு, நகரக் கட்டுமானம் சம்பந்தப்பட்ட பட்டப்படிப்பில் ஈடுபடத் தொடங்கினான்.

ஜெர்மனிக்கு வந்த புதிதில், அட்டாவுக்கு மதப்பற்று மட்டுமே இருந்தது. தீவிர அடிப்படைவாதச் சிந்தனை அப்போது இல்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால் 1995 வாக்கில், ஹாம்பர்க் நகரில் அட்டா ஒரு முஸ்லிம் மாணவர் சங்கத்தை ஏற்படுத்தினான். அடுத்த இரு வருடங்களில் அந்நகரில் இருந்த கட்ஸ் மசூதிக்கு அடிக்கடி சென்று, அங்குள்ளவர்களுடன் பழகி, பல பணிகளில் தன்னையும் அவர்களுடன் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளத் தொடங்கினான்.

அடிப்படையில் கட்ஸ் மசூதிக்காரர்களின் நோக்கம், முஸ்லிம்களுக்கும் கிறிஸ்துவர்களுக்கும் இடையே உள்ள மன ரீதியிலான இடைவெளியைக் குறைத்து, சகோதரத்துவத்தைப் பெருக்குவதுதான். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக அட்டா போன்ற ஒரு சகோதரத்துவம் விரும்பாத நபர் அவர்களுடன் இணைந்தது விசித்திரம்தான்.

ஜெர்மனியில் அட்டாவுடன் படித்த, பழகிய சில நண்பர்களை விசாரித்ததன் மூலமே இத்தகவல்களை அமெரிக்கப் புலனாய்வுத் துறையினால் திரட்ட முடிந்திருக்கிறது. அந்நண்பர்களின் கருத்துப்படி 1997-க்குப் பின்தான், அமெரிக்க எதிர்ப்புக் கருத்துகளை நண்பர்கள் வட்டாரத்தில் அட்டா தீவிரமாக வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கிறான். நியூ யார்க் நகர வர்த்தகம் முழுவதையும் யூதர்கள்தான் நிர்வகிக்கிறார்கள் என்றும், இது அரேபியர்களுக்கு எதிராக அமெரிக்கா திட்டமிட்டு வளர்த்துவிடும் ஒரு விஷமத்தனமான செயல் என்றும் அவன் சொல்லத் தொடங்கி இருக்கிறான்.

இதனைத் தொடர்ந்து அட்டாவின் பேச்சுகள், அவனை ஒரு தீவிரம் மிக்க ஜிகாதியாக நண்பர்கள் வட்டத்தில் வெகு சீக்கிரமே வெளிக்காட்டியிருக்கிறது. 1998-ல், அட்டா ஒருமுறை எகிப்துக்குச் சென்று திரும்பியிருக்கிறான். அந்த எகிப்து பயணத்தின்போது அவனைச் சந்தித்த ஒரு பழைய நண்பன் வியந்து போனான். காரணம், அட்டாவின் தோற்றம், நடை, உடை, பாவனைகள் அனைத்தும் அப்படியே மாறிவிட்டிருந்ததுதான்!

ஒரு சம்பிரதாய முஸ்லிம் போல தாடி வளர்த்து, தொப்பி அணிந்து இளம் மதகுருவைப்போலக் காட்சியளித்திருக்கிறான் அட்டா.

ரம்ஸி பினல்ஷிப் (Ramzi Binalshibh)

1972-ல் ஏமனில் பிறந்த ரம்ஸி, ஏமன் சர்வதேச வங்கியில் ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தான். 1995-ல், அமெரிக்காவுக்குப் போகலாம் என்று விசாவுக்கு மனு செய்து, அது நிராகரிக்கப்பட்டபோது, ஜெர்மனிக்குப் புறப்பட்டுப் போய் அங்கே அடைக்கலம் கோரி விண்ணப்பித்தான். சொந்தப் பெயரில் அல்ல; ரம்ஸி ஓமர் என்ற மாற்றுப்பெயரில். தான் தூதன் தேசத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும் அகதியாகவாவது அடைக்கலம் அளிக்கும்படியும் அவன் ஜெர்மானிய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டதன் சரியான காரணம் தெரியவில்லை. ரம்ஸி வெறும் மதப்பற்று கொண்டவன்தானே தவிர, தீவிரவாதியல்ல.

ஜெர்மானிய அரசிடம் அடைக்கலம் கேட்டுக் கடிதம் கொடுத்துவிட்டு,

ஹாம்பர்க் நகரில் வசிக்க ஆரம்பித்தான் ரம்ஸி. அங்கே இருந்த எல்லா மசூதிகளுடனும் பரிச்சயம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு அடிக்கடி சென்று வரத் தொடங்கினான். 1997-ல் அவனது அடைக்கல மனு நிராகரிக்கப்படவே, வேறு வழியில்லாமல் ஏமன் செல்லவேண்டியதானது.

கொஞ்சகாலம்தான். மீண்டும் அவன் ஜெர்மனிக்கு வந்தான். இம்முறை சொந்தப் பெயரிலேயே வந்தான். ஹாம்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவனாகப் பதிவு செய்துகொண்டு ஜெர்மனியில் வசிக்க ஆரம்பித்தான்.

ஆனால் படிப்பில் அட்டாவைப்போல் சிறந்த மாணவன் இல்லை ரம்ஸி. அடிக்கடி தேர்வுகளில் தோல்வி அடைந்தான். வகுப்புகளுக்கு ஒழுங்காகப் போனதும் கிடையாது. மோசமான நடத்தை காரணமாக 1998-ல் அவனை நிர்வாகம் வெளியேற்றியது.

இதற்கிடையில், 1995-லேயே ஹாம்பர்க் நகரில் உள்ள ஒரு மசூதியில் அட்டாவைச் சந்தித்தான் ரம்ஸி பின்ல்ஷிப். அதன் பிறகு இருவரும் பெரும்பாலும் ஒன்றாகவே காணப்படுவார்கள். இருவருக்கும் பல பொதுவான அம்சங்கள் இருந்தன. அட்டாவின் தீவிர அடிப்படைவாதப் பேச்சுகள் ரம்ஸிக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தன. அவன் மனத்தளவில் தானும் ஒரு அடிப்படைவாதியாக உருவாகிக் கொண்டிருந்த சமயம் அது. ஜிகாதில் பங்குபெறுவதுதான் ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மிகப்பெரிய கடமை; புனிதப்போரில் உயிர் நீப்பதுதான் மிகப்பெரிய பெருமை என்பது ரம்ஸியின் பிரசித்தி பெற்ற வாசகம்.

1998-ல் ரம்ஸி பின்ல்ஷிப், முகம்மது அட்டா மற்றும் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸிலிருந்து ஹாம்பர்க் வந்திருந்த மார்வான் அல் ஷெஹி என்கிற இன்னொரு இளைஞன் - மூவரும் ஹாம்பர்க்கில் ஓர் அபார்ட்மெண்டை வாடகைக்கு எடுத்து ஒன்றாகவே வசிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

மார்வான் அல் ஷெஹி

அட்டா, ரம்ஸி இருவரைக் காட்டிலும் ஷெஹி மிகவும் இளையவன். 1978, மே 9-ம் தேதி ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில் உள்ள ரஸ் அல் கைமா என்ற இடத்தில் பிறந்தவன். அவனது தந்தை, உள்ளூரில் ஒரு மசூதியில் குர் ஆன் ஒதும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவர்.

ஷெஹி, தனது மேல்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பை முடித்துவிட்டு ராணுவத்தில்தான் முதலில் சேர்ந்தான். ஆறு மாதகாலம் அடிப்படைப் பயிற்சிகளை முடித்ததும் அவனுக்கு ராணுவ ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு மேல் படிப்புக்காக ஜெர்மனிக்கு வந்திருந்தான்.

ஏப்ரல் 1996-ல் ஜெர்மனிக்கு வந்த ஷெஹி, பான் நகரில் வேறு மூன்று சக மாணவர்களுடன் ஓர் அபார்ட்மெண்டில் தங்கிப் படித்துக்கொண்டிருந்தான். பிறகு தனக்குத் தெரிந்த ஒரு ஜெர்மானியக் குடும்பத்துடன் கொஞ்சநாள் தங்கியிருந்தான். அதன்பின் தனியாக ஓர் அபார்ட்மெண்டை வாடகைக்கு எடுத்து வசிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறான்.

இக்காலகட்டத்தில் ஷெஹியின் மதப்பற்று தீவிரமடையத் தொடங்கியது. தினசரி ஐந்து வேளை தொழுவதைத் தன் வழக்கமாக்கிக்கொண்ட ஷெஹி, தோற்ற அளவில் மேலை கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் உடைகளையே தொடர்ந்து அணிந்துவந்தான். ஆரம்ப நாட்களில் ஒழுங்காகப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்று கொண்டிருந்த ஷெஹி, எந்தச்

சந்தர்ப்பத்தில் தன் கல்வி சார்ந்த விஷயங்களில் குழப்பங்களை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தான் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. திடீரென்று அவன் தேர்வுகளைத் தவிர்க்க ஆரம்பித்தான். ஒரு செமஸ்டரைப் பாதியில் முடித்துக்கொண்டு தாய்நாடு போக அனுமதி கேட்டுப் பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்துக்குக் கடிதம் கொடுத்தான். ஆனால் போகவில்லை.

திடீரென்று அவனது தோற்றமும் மாறத் தொடங்கியது. தரமான ஆடைகளையே எப்போதும் அணியும் ஷெஹி, பழைய, அழுக்கான, விலை மலிவான ஆடைகளை அணிய ஆரம்பித்தான். அவனது பேச்சு, சிரிப்பு எல்லாம் பாதியில் விடைபெற்றுப் போயின. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் அவன் அட்டா மற்றும் ரம்ஸியுடன் நெருக்கமாகப் பழகவும் ஆரம்பித்திருந்தான்.* தனி ஒரு சிறு அபார்ட்மெண்டில் அவர்கள் மூவரும் சேர்ந்து வசிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஷெஹியின் நண்பன் ஒருவன், 'ஏன் எப்படி மட்டமான ஆடைகளை உடுத்துகிறாய்? தேவையில்லாமல் அவல வாழ்வு வாழ்கிறாய்?' என்று ஒருமுறை கேட்டதற்கு, 'முகம்மது நபி இப்படித்தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்' என்று ஷெஹி பதில் சொல்லியதாகத் தெரிகிறது. இன்னொரு சமயம், 'நீயும் அட்டாவும் ஏன் சிரிப்பதே இல்லை?' என்று வேறொரு நண்பன் கேட்டபோது, 'பாலஸ்தீனத்தில் மக்கள் இறந்துகொண்டே இருக்கும்போது நாங்கள் எப்படிச் சிரிக்கமுடியும்?' என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறான்.

இத்தகவல்கள் எல்லாம் பின்னால், ஜெர்மனியில் அவர்கள் வசித்த காலத்தில் உடன் இருந்த, பழகிய நண்பர்களிடம் விசாரணை மேற்கொண்டு திரட்டப்பட்டவை.

ஜியாத் ஜரா (Ziad Jarrah)

பென்சில்வேனியாவில் தரையில் மோதிச் சிதறிய நான்காவது விமானத்தை ஓட்டிய பைலட் இந்த ஜராதான். 1975-ம் ஆண்டு மே 11 அன்று, லெபனானில், மஸ்ரா என்னும் இடத்தில் பிறந்தவன். இவனும் மற்றவர்களைப் போல படிப்பதற்குத்தான் ஜெர்மனிக்குப் போனான். அங்கே துருக்கியிலிருந்து ஜெர்மனிக்கு வந்து குடியேறியிருந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஜஸல் செங்குவென் (Aysel Senguen) என்ற பெண்ணுடன் அவனுக்கு நெருக்கமான தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவள் பல் மருத்துவம் தொடர்பான படிப்பை மேற்கொள்வதற்காக அங்கே வந்திருந்தாள்.

மற்றவர்களைப் போலவே ஜராவும் வந்த புதிதில் சாதாரணமானவனாகத்தான் இருந்தான். மற்றவர்களுக்கு இல்லாத வகையில் இவனுக்கு ஒரு காதலி வேறு அங்கே கிடைத்தாள். ஆனாலும் சிறிது காலத்தில் ஜராவின் தோற்றமும் நடவடிக்கைகளும் மற்ற மூன்று பேரைப் போலவே மாறத் தொடங்கியது. நீண்ட தாடி வளர்த்துக்கொண்டு தினமும் ஒழுங்காகத் தொழ ஆரம்பித்தான். குர் ஆனில் குறிப்பிட்டிருக்கும்விதமான வாழ்க்கையைத்தான் வாழவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அதன்படியே பல கடுமையான நியமங்களைத் தனக்குத் தானே விதித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

நடுவில் ஒருமுறை லெபனானுக்குச் சென்று திரும்பிய பிறகு அவனது நடவடிக்கைகளில் இன்னும் பல மாற்றங்கள் இருந்தன. அரபிக் மொழியில் எழுதப்பட்ட பல புத்தகங்களை அவன் தொடர்ந்து

வாசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஜிகாத் தொடர்பான பிரசுரங்கள் பல அவனிடம் இருந்தன.

ஹாம்பர்க்கில் கட்ஸ் மசூதியில்தான் ஜரா முதல்முறையாக ரம்ஸி பினல்ஷிப்பைச் சந்தித்தான். பிறகு அவன் மூலமே மற்ற இருவரின் தொடர்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1997 காலகட்டத்தில் ஹாம்பர்க் நகரில் இருந்த பல முஸ்லிம் இளைஞர்கள் தமக்குள் தீவிரவாத மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொண்டு, ஜிகாத் குறித்துக் கலந்துரையாடுவதற்கு அந்த மசூதி சரியான களமாக அமைந்தது. இந்த இளைஞர்களை எல்லாம் வழிநடத்துவதற்கு அங்கே முகம்மது ஹைதர் ஜம்மார் என்றொரு இஸ்லாமிய அறிஞரும் கிடைத்தார். ஜம்மார், ஒருகாலத்தில் ஆப்கன் யுத்தத்தில் பங்கெடுத்தவர். யுத்தத்துக்குப் பிறகு ஜெர்மனிக்கு வந்து தங்கியவர், அங்கே இருந்தபடியே ஹாம்பர்க் நகர முஸ்லிம் இளைஞர்களிடையே ஜிகாத் குறித்த உணர்வைத் தட்டியெழுப்புவதைத் தம் முழுநேரப் பணியாகச் செய்து வந்தார்.

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துடன் தொடர்புடைய நான்கு ஜெர்மானிய முஸ்லிம் இளைஞர்களுள் ரம்ஸி பினல்ஷிப்தான் முதல் முதலில் ஜம்மாருடன் பழக்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவரது பேச்சுகளுக்கு செவிகொடுக்க ஆரம்பித்தவன். ஆனால் ரம்ஸி மட்டுமல்லாமல், 1998 காலகட்டத்தில் அந்நகரில் இருந்த பெரும்பான்மையான தீவிரவாத மனோபாவம் மிக்க முஸ்லிம் இளைஞர்களை ஜம்மார் தன்பக்கம் ஈர்த்துவிட்டிருந்தார். ரம்ஸி உள்ளிட்ட நண்பர்களை ஆப்கனிஸ்தானுக்குச் சென்று போர்ப்பயிற்சி பெறுமாறு வற்புறுத்தியதும் அவரே.

ஆப்கன் பயணம்

1999-ல் இந்த நான்குபேரும் தம் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு ஜிகாதில் குதிக்க முடிவு செய்திருந்தார்கள். வெளியுலகத்தினருடன் தமது தொடர்புகளை முற்றிலுமாக நிறுத்திக்கொண்டு எப்போதும் தங்கள் அறையில் கூடி அரபிக் மொழியில் மட்டுமே பேசிக்கொண்டார்கள். ஜம்மார் அவர்களை ஆப்கனிஸ்தானுக்குச் செல்லும்படி தொடர்ந்து வற்புறுத்தவே, தங்கள் படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு புறப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் ஆப்கனிஸ்தானுக்கு அல்ல. செச்சினியாவுக்குச் சென்று அங்கே ரஷ்யர்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதுதான் அவர்களின் திட்டம்.

இதுவரை அவர்களுக்கு ஓசாமா பின் லேடனைப் பற்றியோ, செப்டம்பர் 11 சதித்திட்டம் பற்றியோ எதுவுமே தெரியாது.

தற்செயலாக ஒரு ரயில் பயணத்தில் ஓர் அரேபியக் குழுவினரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ரம்ஸி பினல்ஷிப்புக்குக் கிடைத்தது. இவனும் அரபி, அவர்களும் அரபி என்பதால் சிநேகம் ஏற்பட்டுப் பேசினார்கள். காலித் அல் மஸ்ரி என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்ட அக்குழுவில் இருந்த ஒருவன், செச்சினியாவுக்குச் செல்ல ரம்ஸி உத்தேசித்திருப்பதை அறிந்து, 'நீங்கள் டியூஸ்பெர்க்கிலுள்ள அபு முசாபைச் சந்தியுங்கள்' என்று சொன்னான்.

அபு முசாப், அன்றைய தேதியில் ஜெர்மனியில் நன்கு அறியப்பட்ட ஓர் அல் காயிதா கமாண்டர்.

தனது ரயில் சிநேகிதர் அளித்த தொலைபேசி எண்ணுக்கு ரம்ஸி போன் செய்து அபூ முசாபைத் தொடர்புகொண்டு பேசினான். தன்னைப் பற்றி, தன் நண்பர்களைப் பற்றி, செச்னியாவுக்குச் செல்ல உத்தேசித்திருக்கும் தங்கள் திட்டம் பற்றி எல்லாம் விரிவாக விளக்கினான். அபூ முசாப், ரம்ஸியிடம் உடனடியாக டியூஸ்பெர்க் வந்து தம்மைச் சந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

பினல்ஷிப், ஜரா, ஷெஹி மூவரும் அவரைச் சென்று சந்தித்தார்கள்.

அவர்களிடம் செச்னியாவுக்குச் செல்வதில் உள்ள சிக்கல்கள் பற்றி அபூ முசாப் விளக்கிக் கூற ஆரம்பித்தார். செச்னியாவுக்குப் போகும் பல பயணிகள் வழியில் ஜார்ஜியாவில் தடுத்து நிறுத்தப்படுவதை எடுத்துச் சொன்னார். தங்கள் திட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டு அவர்கள் ஆப்கனிஸ்தானுக்குச் சென்று போர்ப்பயிற்சி பெற்று, பிறகு கொஞ்சம் நிலவரம் சீரானதும் செச்னியாவுக்குச் செல்லலாம் என்றும் யோசனை கூறினார்.

மூவரும் இத்திட்டத்துக்கு ஒப்புக்கொண்டனர். அந்தச் சந்திப்பில் பங்குபெற்றவில்லை என்றபோதும் முகம்மது அட்டாவும் இந்த யோசனைக்குச் சம்மதம் தெரிவித்ததாகவே, அமெரிக்க உளவுத்துறை ரிப்போர்ட்டை மேற்கோள் காட்டி 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

நால்வரிடமும், 'நீங்கள் முதலில் பாகிஸ்தான் விசா வாங்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். மற்றதைப் பிறகு சொல்கிறேன்' என்று அபூ முசாப் சொன்னார்.

அதன்படி நான்கு நண்பர்களும் பாகிஸ்தான் விசா வாங்கிக்கொண்டனர். முதலில் கராச்சிக்குச் செல்லும்படியும் அங்கிருந்து குவெட்டா நகரைச் சென்றடையும்படியும் அவர்களிடம் அபூ சொன்னார். அங்கே உள்ள தாலிபன் அலுவலகத்தில் உமர் அல் மஸ்ரி என்ற அதிகாரியைச் சந்தித்துப் பேசவும் அறிவுறுத்தினார்.

1999 நவம்பர் கடைசியில், அட்டாவும் ஜராவும் முதலில் ஹாம்பர்கிலிருந்து புறப்பட்டனர். ஓரிரு நாள் இடைவெளியில் ஷெஹியும் இரண்டு வாரங்கள் கழித்து பினல்ஷிப்பும் புறப்பட்டனர்.

குவெட்டாவை அடைந்து அங்கிருந்த தாலிபன் அலுவலகத்தில் உமர் அல் மஸ்ரி என்பவரைச் சந்திக்கவேண்டும் என்று சொன்ன பினல்ஷிப்புக்கு ஒரு விநோதமான அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அலுவலகத்தில், அந்தப் பெயரில் ஒருவரும் இல்லை. குழப்பமடைந்த பினல்ஷிப்புக்குப் பிறகுதான் விஷயம் புரிந்தது. உமர் அல் மஸ்ரி என்பது ஒரு நபரின் பெயரல்ல. அது ஒரு சங்கேதச் சொல். அந்தப் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு வருபவர்களை, குவெட்டாவிலிருந்து பத்திரமாக கந்தஹாருக்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டும் என்பது ஏற்பாடு.

அதன்படியே கந்தஹாருக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பினல்ஷிப், அங்கே தன் மற்ற மூன்று சகாக்களையும் கண்டு, இணைந்துகொண்டான். பினல்ஷிப் வந்து சேருவதற்கு முன்னதாகவே அட்டாவும் ஜராவும் ஓசாமா பின் லேடனைச் சந்தித்துப் பேசி, அல் காயிதாவில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஓரிரு தினங்களில் பினல்ஷிப்பும் பின் லேடனைச்

சந்தித்தான். ஓசாமா பின் லேடன் மீது தனக்கிருக்கும் பூரணமான நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, அல் காயிதாவில் இணைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டான்.

அவர்களுக்கான பயிற்சிகள் உடனே ஆரம்பமானது. ஓசாமா பின் லேடனின் முதன்மைத் தளபதியான முகம்மது அட்ஃப், தனது நேரடி மேற்பார்வையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க ஆரம்பித்தார். பின்லஷிப்பின் கூற்றுப்படி, ஷெஹி ஒருவனைத் தவிர மற்ற மூவரும் (அட்டா, பின்லஷிப், ஜரா) மீண்டும் ஜெர்மனிக்குத் திரும்பி விமானம் ஓட்டும் பயிற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று முகம்மது அட்ஃப் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இந்த நான்கு நண்பர்களையும் தீவிரமாகப் பரிசோதித்த ஓசாமா பின் லேடன், உண்மையிலேயே தான் திட்டமிட்டிருக்கும் காரியத்துக்கு இவர்கள் சரியான நபர்கள்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். நால்வரில் முகம்மது அட்டாவே தலைமை ஏற்கச் சரியான நபர் என்றும் பின் லேடனும் அட்ஃபும் தீர்மானித்தார்கள்.

இத்தனை குறுகிய காலத்தில் ஒரு நபரை இப்படி ஒரு பொறுப்புக்கு ஓசாமா பின் லேடன் இதற்கு முன் தேர்ந்தெடுத்ததில்லை. முதல் பரிச்சயத்திலேயே அத்தனை பிரும்மாண்டமான நம்பிக்கை ஏற்படுத்துமளவுக்கு அவர்கள் அப்படி என்னதான் செய்தார்கள் என்கிற சந்தேகம் எழுவது இயற்கை. ஆனால் இக்கேள்விக்கு ஆதாரபூர்வமான பதில் என்று ஏதுமில்லை.

9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையின்படி, முகம்மது அட்டா மற்றும் மூன்று நண்பர்கள் ஓசாமா பின் லேடனைச் சந்திப்பது அதுதான் முதல்முறை. மிஞ்சிப்போனால் பத்து நாட்கள் அல்லது பதினைந்து நாட்கள் அவர்கள் ஓசாமா பின் லேடனின் நேரடி கவனிப்புக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள் பயிற்சி எடுத்திருக்கலாம். அதற்குள் அவர்களின் திறமையின்மீது ஒரு மதிப்பீடு கொள்ள முடியுமா?

குறிப்பாக, 9/11 திட்டத்தின் பிரதான கமாண்டராக அட்டாவை பின் லேடன் நியமித்தது பற்றிய வியப்பை, அறிக்கை மிக விரிவாகவே வெளியிட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் ஏற்கெனவே அல் காயிதாவில் பலகாலம் இருந்துவரும் சிலரும் இத்திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, புதிதாக வந்து இணைந்த ஒருவனை எந்த அடிப்படையில் கமாண்டராககினார் பின் லேடன்? விடையில்லாத கேள்வி இது.

சந்தேகத்துக்குரிய ஒரே ஓர் அம்சம் இதில் இருக்கிறது. 1998-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி - மார்ச் மாதங்களில், ஜெர்மனியில் அட்டா இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் ஏதும் இல்லை. அதாவது ஊருக்குப் போய்வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுக் கிளம்பியிருக்கிறான். அந்தக் காலகட்டத்தில் அவன் ஓசாமா பின் லேடனை வந்து சந்தித்திருக்கலாம் அல்லது அட்ஃப் போன்ற மூத்த கமாண்டர்கள் யாரையாவது சந்தித்திருக்கலாம். அதன்மூலம் பின் லேடனுக்கு ஏற்கெனவே அட்டாவைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரிய வந்து, தொடர்பும் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றொரு சந்தேகத்தை அமெரிக்க உளவுத்துறை வெளியிட்டு இருக்கிறது. இது சந்தேகம்தான். ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்ட தகவல அல்ல.

எப்படியோ, அட்டாதான் 9/11 திட்டத்தின் கமாண்டர் என்று ஓசாமா பின் லேடன் உறுதி செய்துவிட்டிருந்தார். இத்தனைக்கும் அட்டாவின் தேர்வு அப்போதுவரை, திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளரான காலித் ஷேக் முகம்மதுவுக்குத் தெரியாது. அட்டா என்றொரு நபரும் அவனது மூன்று நண்பர்களும் திட்டத்தில் இருக்கிறார்கள் என்கிற விவரம் கூட அவருக்குத் தெரியாது.

தயாராகிறார்கள்

2000-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அட்டா, ஜரா, பின்லஷிப் மூவரும் ஹாம்பர்க்குக்குத் திரும்பிவிட்டார்கள். ஜனவரி 31-ம் தேதியே ஜரா, ஜெர்மனிக்குப் போய்ச்சேர்ந்துவிட, பின்லஷிப்பும் அட்டாவும் மட்டும் ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்து புறப்பட்டு, நேரே கராச்சி போய் அங்கே காலித் ஷேக் முகம்மதுவைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் வாழ்வது பற்றிய அடிப்படைப் பாடங்களை, காலித் ஷேக் அவர்களுக்குப் போதித்து, கூடவே சில பாதுகாப்பு ஆலோசனைகளையும் வழங்கியதாகத் தெரிகிறது.

ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் சென்று அங்கிருந்து அமெரிக்கா போகும்படி ஷெஹிக்கு உத்தரவு. எனவே அவன் தனியாக கராச்சி வந்து காலித் ஷேக் முகம்மதுவை முன்னதாகவே சந்தித்துவிட்டு ஊருக்குக் கிளம்பிவிட்டான்.

ஆப்கனிஸ்தான் வந்து திரும்பியதிலிருந்தே கடத்தல்காரர்களின் நடவடிக்கைகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஹாம்பர்க்கில், வெளிப்படையாக தீவிரவாதம் பேசுகிற வழக்கத்தை முற்றிலுமாக நிறுத்திக்கொண்டார்கள். ஜெர்மானிய அரசாங்கம் எப்போதும் ஒரு கண் வைத்தபடியே இருக்கும் ஜம்மார் போன்ற தீவிர இஸ்லாமியர்களைச் சந்திப்பதையும் அறவே தவிர்த்தார்கள். அதுவரை பெருமையுடன் கடைப்பிடித்த எளிமையான தோற்றத்திலும் சில மாறுதல்கள் செய்துகொண்டார்கள். எல்லோருமே தாடியை எடுத்துவிட்டார்கள். நேர்த்தியான மேலை நாட்டு உடைகளையே அணிய ஆரம்பித்தார்கள். ஜராவின் ஜெர்மானியத் தோழி செங்குவென் பின்னர் அளித்த வாக்குமூலத்தில், தன்னை முதல் முதலில் சந்தித்தபோது ஜரா எப்படி உடை அணிந்திருந்தானோ, எப்படிப் பேசிப் பழகினானோ, அதே போல மீண்டும் நடந்துகொண்டான் என்று தெரிவித்திருக்கிறான்.

ஆப்கனிலிருந்து புறப்பட்டு வந்து சேர்ந்த முதலே அவர்கள் அனைவரும் நல்ல விமானப் பயிற்சிப் பள்ளி எது என்று தேட ஆரம்பித்தார்கள். மறுபுறம் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில் இருந்த அலி அப்துல் அஜிஸ் அலி என்கிற அல் காயிதா உறுப்பினர்*, ஷெஹியின் கிரெடிட் கார்டை உபயோகித்து போயிங் 747, போயிங் 400 ரக விமானங்களின் சிமுலேட்டர் மென்பொருட்களையும் ஒரு வீடியோ பிளேயரையும் வாங்கி, உரிய பயிற்சிக் கையேடுகளுடன் அனுப்பி வைத்தார்.

அங்கே ஜெர்மனியில் விமானப் பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் தேடி எதுவும் சரிப்படாததைக் கண்ட ஜரா, அமெரிக்காவுக்குப் போய்த்தான் அதனைச் செய்யவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தான். ஐரோப்பாவின் பல தேசங்களிலும் நெதர்லாந்திலும் அத்தகைய பயிற்சிப்பள்ளியைத் தேடி அலைந்த பின்லஷிப்பிடம், ஒரு பயிற்சிப்பள்ளி இயக்குநர், குறைந்த செலவில், குறுகிய காலத்தில் விமானம் ஓட்டப் பயிற்சி வேண்டுமென்றால் நீங்கள் அமெரிக்காவுக்குத்தான் போகவேண்டும் என்று

சொல்லியிருந்தார்.

மார்ச் 2000-ல் முகம்மது அட்டா, அமெரிக்காவிலுள்ள 31 விமானப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு ஒரே மின்னஞ்சலை அனுப்பினான். அதில், ஜெர்மனியில் வசிக்கும் சில அரபு இளைஞர்கள் அமெரிக்கா வந்து விமானப்பயிற்சி மேற்கொள்ள விரும்புவதாகவும் கட்டணம், தங்குமிடம் போன்ற விவரங்களைத் தெரிவிக்கும்படியும் கேட்டிருந்தான்.

அமெரிக்க விசா பெற மனுச்செய்வதற்கு முன்னர் அட்டா, ஜரா, ஷெஹி ஆகியோர் புதிதாக பாஸ்போர்ட்டுக்கும் விண்ணப்பம் செய்திருந்தார்கள். தம் பழைய பாஸ்போர்ட் தொலைந்துவிட்டபடியால் இந்த மறு விண்ணப்பம் என்று தவறாமல் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பழைய பாஸ்போர்ட்டில் பாகிஸ்தான் விசா பெற்றதற்கான ஆதாரங்கள் இருந்ததால், அதன்பொருட்டு ஏதாவது சந்தேகம் எழலாம் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

இந்த சமயோசித நடவடிக்கையால்தான் பினல்ஷிப் தவிர மற்ற மூவருக்கும் எளிதாக அமெரிக்க விசா கிடைத்தது.* ஆனால் பினல்ஷிப்பின் விசா வேண்டுகோளை அமெரிக்கத் தூதரகம் நிராகரித்துவிட்டது. பிரமாதமான காரணம் ஏதுமில்லை. அவர்கள் தம் வழக்கப்படி ஏமன் குடிமகன், அதுவும் இளைஞன் என்றால் விசா கொடுப்பதில்லை என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள்.

இத்தனைக்கும் 9/11 சம்பவத்துக்கு முன்னதாக அமெரிக்க விசா பெறுவதில் பிரமாதமான கெடுபிடிகள் ஏதும் கிடையாது. தீவிரவாதிகள் கண்காணிப்புப் பட்டியலில் இடம்பெற்ற ஒருவன் என்று சந்தேகம் ஏற்பட்டால் மட்டும்தான் விசா மறுக்கப்படும். பினல்ஷிப்புக்கு அந்தப் பிரச்சனை கூட இல்லை. அதுகாறும் அவன் தீவிரவாதச் செயல் எதிலும் ஈடுபட்டதில்லை. காவல் துறையோ, உளவுத்துறையோ அவனைக் கண்காணித்ததில்லை. ஒரு சராசரி மாணவன் போலத்தான் அவன் ஜெர்மனியில் வசித்துவந்தான். ஆயினும் துரதிருஷ்டவசமாக விசா மறுக்கப்பட்டுவிட்டதில் மிகவும் மனம் உடைந்து போனான். செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் பினல்ஷிப் நேரடியாக ஈடுபட முடியவில்லையே தவிர, சம்பவத்தில் தொடர்புடைய தம் நண்பர்களுக்கு, ஜெர்மனியில் இருந்தபடியே இறுதிவரை உதவி புரிந்துவந்திருக்கிறான்.

நிதி ஆதாரம்

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்கென, அமெரிக்கா வந்து தங்கிய அல் காயிதா தீவிரவாதிகள் செலவிட்ட தொகை சுமார் நான்கு லட்சம் டாலர்கள் முதல் ஐந்து லட்சம் டாலர்கள் வரை. சுமார் ஓராண்டு கால அவகாசத்தில் இத்தொகை செலவிடப்பட்டது.

திட்டத்தின் பிறும்மாண்டத்தை இணைத்து யோசிக்கும்போது இது ஒரு பெரிய தொகையே அல்ல. அமெரிக்காவில் பயணம் செய்ய, அமெரிக்காவுக்குப் பயணம் செய்ய, தங்குவதற்கு, சாப்பிடுவதற்கு, உபகரணங்களை வாங்குவதற்கு என பார்த்துப் பார்த்து தீவிரவாதிகளின் செலவுகளை கவனித்துக்கொண்டவர் காலித் ஷேக் முகம்மது. கடத்தல் திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட தீவிரவாதிகளும், தங்களை யாரும் சந்தேகப்பட முடியாதபடியே பண விஷயத்தில் மிகக் கவனமாக நடந்துகொண்டார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் தம் சொந்தப் பெயரிலேயே வங்கிகளில் கணக்குத் தொடங்கி, பணத்தைப் போட்டுவைத்தார்கள்.

இந்தப் பணம் எங்கிருந்து வந்தது என்கிற விவரம் அத்தனை துல்லியமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அல் காயிதாவுக்கு எந்தெந்த வழிகளில் பணம் வந்திருக்கக்கூடும், எந்தெந்த வழிகளில் வந்திருக்க முடியாது என்பது பற்றிய சில விவரங்களை கமிஷன் அறிக்கை வெளியிடுகிறது:

- பின் லேடன் தன் சொந்தப் பணத்தையோ, சூடானில் உள்ள தனது வர்த்தக நெட ஒர்க்கின் மூலமாகவோ, 9/11 சம்பவத்துக்கான பணத்தை அளித்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அதே காலகட்டத்தில் அல் காயிதாவின் நிதி சேகரிப்பு இயக்கம் உலகெங்கும் பரவலாக ரகசியமாக நடந்துகொண்டிருந்தது.
- 9/11 சம்பவத்துக்கு முன்னதாக, அல் காயிதாவின் ஆண்டு பட்ஜெட் முப்பது மில்லியன் டாலர் என்பதாக சி.ஐ.ஏ. மதிப்பிட்டிருக்கிறது. இத்தொகை முழுவதுமே வசூல் மூலம்தான் திரட்டப்படுகிறது.
- அல் காயிதாவுக்கான பண ஆதாரத்தை பின் லேடன் தன் சொந்தப் பணத்திலிருந்துதான் தருகிறார் என்று பல்லாண்டுகாலமாக அமெரிக்க அரசு கருதி வந்திருக்கிறது. சவுதி அரேபியாவில் ஓசாமா பின் லேடனின் தந்தை இறந்தபின், சொத்துப் பிரிவினையின்போது ஓசாமாவுக்கு அவரது பங்காக 300 மில்லியன் டாலர் கிடைத்ததென்றும் அதனைக் கொண்டுதான் அல் காயிதா இயக்கத்தை அவர் வழிநடத்தி வருவதாகவும் சொல்லப்பட்ட கதையைத்தான் அமெரிக்க அரசு நம்பிவந்தது. உண்மையில் ஓசாமாவின் தந்தை இறந்த பிறகு அவருக்குக் கிடைத்த தொகை வருடத்துக்கு ஒரு மில்லியன் டாலர் மட்டுமே. இதுவும் பெருந்தொகைதான். இதிலிருந்து ஒரு பகுதியை அவர் அல் காயிதாவுக்கும் அளிக்கக்கூடும். ஆனால் பரவலாகச் சொல்லப்படுவது போல 300 மில்லியன் டாலர் தொகையெல்லாம் ஓசாமாவிடம் இல்லை. இதனை 2000-ம் வருடத் தொடக்கத்தில், அமெரிக்க உளவுத்துறை கண்டுபிடித்துச் சொன்னது.
- 1991-96 காலகட்டத்தில் ஓசாமா பின் லேடன், சூடானில் இருந்த காலத்தில், ஏராளமான சிறு வியாபாரங்களை நடத்திவந்தது உண்மையே. ஆனால் அவை எதுவும் பெரிய அளவில் லாபம் தரக்கூடிய இனங்கள் அல்ல. சொல்லப்போனால், அவரது பல நிறுவனங்கள் நஷ்டத்தில்தான் இயங்கின. அவர் சூடானை விட்டுப் புறப்பட்டதும் பின் லேடனின் நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் சூடான் அரசு எடுத்துக்கொண்டுவிட்டது. உண்மையில் அவர் சூடானை விட்டுப் போகும்போது குறிப்பிடும்படியான பணபலம் ஏதும் இல்லாதவராகத்தான் ஆப்கனுக்குச் சென்றார்.
- அல் காயிதாவுக்குத் தனியாக நிதி திரட்டும் குழுக்கள் உண்டு. இக்குழுக்கள் வளைகுடா நாடுகளெங்கும் - குறிப்பாக சவுதி அரேபியாவில் மிகத் திறமையாகச் செயல்பட்டு, பெரிய வர்த்தக நிறுவனங்களிடமும் பெரும் பணக்காரர்களிடமும் அல் காயிதாவுக்கான நிதியைக் கோரிப் பெறுகின்றன.

- நிதியளிப்பவர்களில் சிலருக்குத்தான், தாம் அளிக்கும் நிதி அல் காயிதாவுக்குப் போகிறது என்கிற உண்மை தெரியும். பெரும்பாலானோருக்கு ஏதோ நலப்பணிகளுக்கு நிதியளிப்பதாக மட்டுமே தெரியும்.
- அல் காயிதா நிதி சேகரிப்போர், பல நாடுகளில் உள்ள மசூதிகளின் இமாம்களுடன் நட்பு கொண்டு, மசூதிகளுக்கு மக்களால் அளிக்கப்படும் நிதியை அல் காயிதாவுக்குத் திருப்பிவிடுகிறார்கள்.
- போலியான, திருட்டுத்தனமான காரியங்களுக்காக நடத்தப்படும் அறக்கட்டளை நிர்வாகிகளை மிரட்டிப் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். சில நேர்மையான அறக்கட்டளைகளும் அல் காயிதாவின் மீது அனுதாபம் கொண்டு தாங்களாகவே நிதியளிப்பதும் உண்டு.
- செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்கு முன்புவரை, ஆப்கனை ஆண்ட தாலிபன் அரசு தவிர வேறு எந்த தேசத்து அரசாங்கமும் பொருளாதார ரீதியில் அல் காயிதாவை ஆதரித்ததில்லை. ஒரு சில தேசங்களில் உயர் அரசு அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்கள் அல் காயிதா அனுதாபிகளாக இருந்தார்களே தவிர, அவர்களாலும் பெருமளவு நிதியுதவி செய்ய முடிந்ததில்லை.
- ஓசாமா பின் லேடனின் இயக்கத்துக்கு, சவுதி அரேபிய அரசு நீண்ட நெடுநாட்களாக மறைமுகமாக நிதியுதவி செய்து வருவதாக ஒரு வதந்தி உண்டு. ஆனால் சவுதி அரசோ, அதன் உயர் அதிகாரிகளோ, பெரிய அரசுத்துறை நிறுவனங்களோ அல் காயிதாவுக்கு நிதியுதவி செய்வதற்கான ஆதாரங்கள் ஏதும் அமெரிக்காவிடம் இல்லை.
- வசூலிக்கப்படும் நிதியை ஹவாலா முறைப்படி பரிமாறுவதே அல் காயிதாவின் வழக்கம். ஆனால் ஓசாமா, ஆப்கனுக்கு இடம் மாற்றிக்கொண்டு சென்றபின் இவ்வழக்கத்தில் பிரச்னை ஏற்பட்டது. ஏனெனில் ஆப்கனிஸ்தானில் நம்பகமான வங்கி என்று எதுவும் கிடையாது. பெரிய அளவில் பணப் பரிமாற்றம் நிகழ்த்துவதற்கு நம்பகமான வேறு நிறுவனங்களோ, பெரும் பணமுதலைகளோ கூடக் கிடையாது. தவிர, 1998 தூதரகத் தகர்ப்பு முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, வங்கிகளில் பணம் போட்டு வைப்பது அல் காயிதாவைப் பொறுத்தவரை மிகவும் ஆபத்தான காரியம் என்று கருதப்பட்டது. சர்வதேச எச்சரிக்கைகள், ஐ.நா.வின் கண்டிப்பு எனப் பல காரணங்கள் இதற்கு உண்டு.
- பாகிஸ்தான், துபாய், பல்வேறு மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஹவாலா முறைப்படி சுலபமாகப் பணத்தைப் பரிமாற ஓசாமா பின் லேடன் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார். அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பல வங்கிகளைத் தம் பணப் பரிமாற்றத்துக்கு உபயோகித்திருக்கிறார்கள் என்றபோதும் ஆப்கனிஸ்தானில் பின் லேடனோ, அவரது பிற சகாக்களோ வங்கிகளை உபயோகித்ததற்கான போதிய ஆதாரங்கள் மிகவும் குறைவு.
- தமது இயக்கத்தினருக்கான செலவினங்கள் போக, வருடத்துக்குப் பத்து முதல் இருபது மில்லியன் டாலர் தொகையை தாலிபன் அரசுக்கு நட்பின் அடையாளமாக பின் லேடன் வழங்கி வந்திருக்கிறார். இது

இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான நல்லுறவில் எந்தச் சிக்கலும் வராதவண்ணம் பாதுகாப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்திருக்கிறது.

- கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களுக்காகச் சில சட்டவிரோத செயல்களையும் அல் காயிதா தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்திருப்பதாக ஒரு கருத்து உண்டு. உதாரணமாக போதைக் கடத்தல் நடவடிக்கைகளிலும் விலைமதிப்பற்ற வைரக் கடத்தல்களிலும் ஈடுபட்டதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் உண்டு. ஆனால், போதைக் கடத்தல் மூலம் தாலிபன்களுக்குத்தான் வருமானம் கிடைத்ததே தவிர, பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கத்துக்கல்ல. இதேபோலத்தான், ஆப்பிரிக்க வைரங்களைக் கடத்தி விற்று அல் காயிதா சம்பாதித்தது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கும் போதிய ஆதாரங்கள் ஏதுமில்லை.
- இதைப்போலவே, ஆதாரமில்லாத இன்னொரு குற்றச்சாட்டு, 9/11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு அமெரிக்காவில் பங்குச்சந்தை கடுமையாக வீழ்ச்சியடையும் என்பதை முன்கூட்டியே யூகித்து, பங்குச் சந்தையில் புகுந்து ஏகப்பட்ட குளறுபடிகளைச் செய்து நிறைய சம்பாதித்தார்கள் என்பது. இக்குற்றச்சாட்டின் சாத்தியங்களை ஆராய்ந்த பங்குச்சந்தை அதிகாரிகளும் எஃப்.பி.ஐ. உளவுத்துறையினரும், பங்குச்சந்தையில் அல் காயிதா ஈடுபட்டுப் பணம் ஈட்டியதற்கான ஆதாரங்கள் ஏதுமில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.
- இன்றைய தேதிவரை, 9/11 சம்பவத்துக்கான பணத்தை அல் காயிதா எந்தெந்த வழிகளில் திரட்டியது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் ஏதும் அமெரிக்க அரசிடம் இல்லை. ஆனால் அல் காயிதாவுக்குப் பணம் ஒரு பிரச்சனையாக என்றுமே இருந்ததில்லை. பணம் வருவதற்கான ஒரு வழி மூடினால் இன்னொரு வழியைத் திறந்துகொள்ள அவர்களுக்குத் தெரியும்.
- செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் பங்குபெற்ற கடத்தல்காரர்கள் பத்தொன்பது பேருக்குமான முழுச்செலவையும் அல் காயிதாதான் ஏற்றுச் செய்தது என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகளுக்குத் தேவையான பணம் முழுவதும் காலித் ஷேக் முகம்மதுவின் மூலமாகவே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயம், 1999-ன் கடைசி சில மாதங்களுக்கு முன்னதாக, ஜெர்மானியப் பிரிவைச் சேர்ந்த நான்கு பேருக்கு (அட்டா, ஷெஹி, ஜரா, பின்ல்ஷிப்) அல் காயிதாவின் பணம் சென்று சேர்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் ஏதும் கிடையாது. அவர்கள் அதுவரை தமது செலவுகளைத் தாங்களேதான் நிர்வகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
- அதே சமயம், அவர்கள் ஆப்கனில் ஓசாமா பின் லேடனைச் சந்தித்துவிட்டு மீண்டும் ஹாம்பர்க்குக்குத் திரும்புமுன், ஆளுக்கு ஜயாயிரம் டாலர் பெற்றுக்கொண்டதாக தன் வாக்குமூலத்தில் காலித் ஷேக் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இறுதி ஆயத்தங்கள்

திட்டம் தயார். ஒருங்கிணைப்பாளர் தயார். நிதி ஆதாரங்களும் எப்போதோ தயார். யார் யார் விமானங்களை ஓட்டப்போகிறார்கள் என்பதும் தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது. விமானிகள் தவிர, விமானக் கடத்தலில்

ஈடுபடப்போகிற பிற அல் காயிதாக்காரர்கள் யார் யார்?

இவர்களை மிக கவனமாக ஓசாமாவே தேர்ந்தெடுத்தார். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுள் 12 பேர் சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவர்கள்.* 1. சதாம் அல் சுகாமி 2. வெய்ல் அல் ஷெஹ்ரி 3. வாலீத் அல் ஷெஹ்ரி 4. அப்துல் அஜிஸ் அல் ஓமாரி 5. அஹமது அல் காம்தி 6. ஹம்சா அல் காம்தி 7. மொஹந்த் அல் ஷெஹ்ரி 8. மஜீத் மொகத் 9. சலீம் அல் ஹஜ்மி 10. சயீது அல் காம்தி 11. அகமது அல் ஹஸ்நவி 12. அகமது அல் நாமி.

இவர்கள் தவிர, ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸைச் சேர்ந்த ஃபயஸ் பானிஹமாத் என்பவனும் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டான்.

இவர்கள் அனைவரும் இருபதிலிருந்து இருபத்தி எட்டு வயதுக்குட்பட்ட இளைஞர்கள். செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு, சவுதி அரேபியாவில் இவர்களைப் பற்றி விசாரணை மேற்கொண்ட சவுதி காவல் துறை அளித்த தகவல்களின்படி, அத்தனை பேருமே ஓர் உயர்நிலைப் படிப்பு மட்டுமே படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் சுற்றிக்கொண்டிருந்தவர்கள் என்று தெரியவந்தது. அனைவருமே திருமணமாகாதவர்களும் கூட. பெரும்பாலும் நடுத்தர, கீழ் நடுத்தரக் குடும்பங்களிலிருந்து வந்த இந்த இளைஞர்கள், எப்போது அல் காயிதா இயக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள் என்பதே இவர்களது குடும்பத்தினருக்குச் சரியாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

இந்த இளம் போராளிகள் அனைவரும், 1999 இறுதி அல்லது 2000-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தம் குடும்பத்தினருடனான தொடர்புகளை நிறுத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று காணாமல் போய் பல நாட்கள் கழித்து வுடு திரும்புவது இவர்களின் வழக்கமாகி இருக்கிறது. பழக்க வழக்கங்களிலும் கணிசமான மாறுதல்களைக் காட்டியிருப்பதாக அவர்களது பெற்றோரிடம் மேற்கொண்ட விசாரணைகளின்போது தெரியவந்திருக்கிறது. சலேம் அல் ஹஜ்மியின் தந்தை, தன் மகனைப் பற்றிச் சொன்னபோது, 'அவனிடம் இரண்டு கெட்ட பழக்கங்கள் உண்டு. ஒன்று, குடிப்பான். இரண்டாவது சில்லறைத் திருட்டுகளில் ஈடுபடுவான். ஆனால் திடீரென்று ஒருநாள் குடிப்பதையும் திருட்டுத் தொழிலையும் நிறுத்திவிட்டு மதுதிக்குத் தொழுவதற்காகப் போகத் தொடங்கியபோது என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. மூன்று மாத காலம் தொடர்ந்து இப்படி குடிக்காமல் ஒழுங்காக மதுதிக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தான். அதன்பின் ஒருநாள் காணாமல் போனான்' என்றார்.

பல சவுதி குடும்பத்தினர், (கடத்தல் சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட) தம் உறவினரான இளைஞர்கள், செச்சினியாவில் நடைபெறும் ஜிகாதில் பங்குபெற விருப்பம் உள்ளதாக சில சமயம் கூறியிருப்பதாக விசாரணையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது வேண்டுமென்றே புனைந்துரைக்கப்பட்ட கட்டுக்கதையாக இருக்க முடியாது. அன்றைய தேதியில் செச்சினியாவுக்குச் செல்வதில் பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அப்படி அங்கே போக முடியாதவர்கள் எல்லோருமே ஆப்கனிஸ்தானுக்குப் போய் சேருவதும் வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது.* இதேவேண்ணமே இந்த சவுதி கடத்தல்காரர்களும் செச்சினியாவுக்குப் போக

விரும்பி, அல் காயிதா கமாண்டர்களின் தொடர்பினால், தமது திட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டு அதில் இணைந்திருக்க சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன.

இது எப்படி நடைபெற்றது என்பதை அறிய, 9/11 சம்பவத்தில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட இருந்து, தற்செயலாக முடியாமல் போய், பின்னால் கைது செய்யப்பட்ட கல்லத் அளித்த வாக்குமூலம் ஓரளவு உதவும். அவனது வாக்குமூலத்தில் இருந்து:

1999-ல் ஏராளமான சவுதி அரேபிய இளைஞர்கள் செச்சினியாவுக்குச் சென்று அங்கே ரஷ்யர்களுக்கு எதிராகப் புனிதப்போரில் பங்குபெற ஆர்வமுடன் இருந்தார்கள். ஆனால் செச்சினியா எல்லையைக் கடந்து உள்ளே போவது அத்தனை எளிதல்ல. பெரும்பாலும் துருக்கி - ஜார்ஜியா எல்லைகளிலேயே மடக்கி, நிறுத்திவிடுவார்கள். என்ன மாற்றுக்காரணம் சொன்னாலும் அதற்கு மேல் பயணம் செய்யவே முடியாது. வேறு வழியென்ன என்று யோசித்தபடி துருக்கியில் தங்கி யோசிக்கத் தொடங்கினார்கள். இஸ்தான்புல், அங்காரா போன்ற துருக்கியின் முக்கிய நகரங்களில் உள்ள விடுதிகளில் அறை எடுத்துத் தங்கிய அந்த இளைஞர்களுக்கு, திடீரென்று எதிர்பாராத ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. ஜார்ஜியா வழியே செச்சினியா செல்லும் பாதை முற்றிலுமாக மூடப்பட்டுவிட்டதாகத் தகவல் சொன்னது.

ஆகவே இவர்கள் வேறு வழியில்லாமல், ஆப்கனிஸ்தான் சென்று போர்ப் பயிற்சி பெறலாம்; இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் அங்கிருந்து செச்சினியா செல்வதற்கு வழி கிடைக்கும் என்று முடிவு செய்து ஆப்கனுக்குப் போனார்கள்.

நான் அல் காயிதா முகாமில் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் அந்த இளைஞர்களுள் சுமார் பன்னிரண்டு பேரைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் அனைவரும் ஓசாமா பின் லேடனின் பேச்சினால் கவரப்பட்டு அல் காயிதாவின் தற்கொலைப்படை வீரர்களாகப் பணியாற்றத் தயாராக இருப்பதாக அறிவித்திருந்தார்கள். 9/11 திட்டத்தில் விமானம் கடத்தும் பணியில் இவர்கள் பிறகு ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள்.

இப்படித் தன்னார்வலர்களாக அல் காயிதாவைத் தேடி வந்து இணைய விரும்பும் இளைஞர்களிடம் ஒரு விண்ணப்பப்படிவத்தைக் கொடுத்து சில கேள்விகளுக்குப் பதில் எழுதச் சொல்வது அல் காயிதாவின் வழக்கம் என்று காலித் ஷைக் தன் வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்தக் கேள்விப்படிவத்தில் பின்வரும் கேள்விகள் இருக்கும்:

- எது உன்னை ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வரவழைத்தது?
- எங்கிருந்து, எப்படி வந்து சேர்ந்தாய்?
- அல் காயிதாவைக் குறித்து எங்கே, என்ன, எப்போது கேள்விப்பட்டாய்?
- இப்படியொரு பணியில் ஈடுபட உன்னைத் தூண்டுவது எது?
- என்ன படித்திருக்கிறாய்?
- இதற்கு முன்னால் என்ன செய்துகொண்டிருந்தாய்? எங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தாய்?

மேற்கண்ட கேள்விகள் சில மாதிரிகள் மட்டுமே. இதே ரீதியில் இன்னும் சில கேள்விகள் இருக்கும் என்று காலித் ஷேக் சொல்லியிருக்கிறார். அல் காயிதாவில் இணைய வரும் இளைஞர்கள் உண்மையிலேயே ஜிகாத்தில் நாட்டம் கொண்டு வருகிறவர்களா அல்லது உளவறிய அனுப்பப்பட்டவர்களா என்பதை இக்கேள்விகளுக்கு அவர்கள் அளிக்கும் விடைகளின் மூலமே ஓசாமா பின் லேடன் கண்டுபிடித்துவிடுவார் என்று காலித் ஷேக் சொல்லியிருக்கிறார். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது மிக எளிய கேள்விகள் போலத் தோன்றினாலும், தயாரிக்கப்பட்ட விடைகளை எழுதுபவனையும், உண்மையிலேயே ஒரு போராளியாக வாழ்ந்து இறக்க விரும்புவன் எழுதும் விடைகளையும் சுலபமாக அவரால் அடையாளம் கண்டுணர முடியும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

அல் காயிதாவில் ஒருவன் போராளியாக இணைகிறான் என்றால் அவனிடம் எதிர்பார்க்கப்படும் முதல் விஷயம், அவன் எந்த ரூபத்திலுமான புனிதப்போரிலும் ஈடுபட்டு மரணமடையத் தயாரா என்பதுதான். இதற்குத் தயங்காமல் சம்மதிக்கக் கூடியவர்கள் மட்டுமே அல் காயிதாவில் சேர முடியும். பயிற்சிகளில் பங்கெடுக்கவும் முடியும்.

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரை, அதில் பங்குபெறுபவர்கள் அனுபவம் மிக்க போராளிகளாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கல்லத் தன் வாக்குமூலத்தில் சொல்லியிருக்கிறான். ஏனெனில், அமெரிக்கா அதற்குமுன் அப்படி ஒரு தாக்குதலைச் சந்தித்ததில்லை என்பதால், அவர்களால் அல் காயிதா திட்டமிட்டிருப்பதைக் கற்பனை செய்து கூட உணரமுடியாது என்பதுதான். அதனைச் செயல்படுத்த புதிய போராளிகளே போதும் என்று அல் காயிதா தீர்மானித்ததும் இதனால்தான்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் முதலில் ஆப்கனிஸ்தானில் அடிப்படைப் பயிற்சிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். கனரக ஆயுதங்கள், வெடிகுண்டுகளைப் பயன்படுத்துவது, புவியியலில் அடிப்படை ஞானம் பெறுவது, அமெரிக்க நகரங்கள், காலநிலை குறித்த அடிப்படைகளை அறிந்துகொள்வது போன்றவை அதில் அடக்கம். கூடவே ஒரு ராணுவ வீரனாகத் தன்னை உணர்ந்து ஒழுக்கம் குலையாத வாழ்க்கை வாழ்வது எப்படி என்றும் போதிக்கப்பட்டது.

ஆப்கனில் மூன்று வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்த பயிற்சி முகாம்களில் இவர்களுக்கு இத்தகைய பயிற்சி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று முகாம்களுக்கும் ஓசாமா பின் லேடன் அடிக்கடி வந்து பார்வையிடுவது வழக்கம். பயிற்சியில் தன்னை மிகவும் கவரும் இளைஞர்களைத் தனியே தன் பிரத்தியேக அலுவலகத்துக்கு வரவழைத்து சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்துவார் என்று காலித் ஷேக் கூறியிருக்கிறார்.

அப்படி பின் லேடனால் தனிப்பட அங்கீகரிக்கப்பட்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவுக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள்தான் பின்னால் 9/11 சம்பவத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள்.

ஆப்கனிஸ்தானில் முதல் கட்ட அடிப்படைப் பயிற்சிகள் முடிந்ததும், அந்தப் புதிய போராளிகளை சவுதி அரேபியாவுக்கு அனுப்பினார் காலித் ஷேக். ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டாயிரம் டாலர் பணம் கொடுத்து, அவர்களை அமெரிக்க விசா வாங்க விண்ணப்பிக்கும்படி அறிவுறுத்தி

இருந்தார். விசா கிடைத்ததும் அவர்கள் மேல்நிலைப் பயிற்சிகளுக்காக மீண்டும் ஆப்கனுக்கு வந்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்தார்.

இந்த முதல் கட்டப் பயிற்சி முடிவடையும்வரையிலும் கூட அவர்களிடம் என்ன காரியத்துக்காக அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது என்கிற விஷயம் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

மேலும் அமெரிக்க விசாவுக்கு விண்ணப்பிப்பதற்கு முன்னதாகப் புதிய பாஸ்போர்ட் பெறுவதும் அவசியம் என்று அவர்களிடம் சொல்லப்பட்டிருந்தது. தேவையில்லாத சந்தேகங்கள் ஏதும் எந்தக் கட்டத்திலும் அதிகாரிகளுக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், சவுதியிலிருந்து அவர்கள் முதல்முறையாக வெளிநாடு போவது போலக் காண்பிக்க இப்படி ஒரு முன்னெச்சரிக்கை யோசனை அளிக்கப்பட்டது.

செப்டம்பர் - நவம்பர் 2000 காலகட்டத்தில், பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த பத்தொன்பது பேரில் பெரும்பாலானோருக்கு விசா கிடைத்துவிட்டது. திட்டத்தில் பங்குபெறுகிறவர்கள் என்று உறுதியாக ஒசாமா பின் லேடன் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டிருந்த பத்தொன்பது பேரைத் தவிர கூடுதலாக ஒன்பது பேரும் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பயிற்சி முகாம்களுக்கு வரவழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அனைவருமே சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவர்கள்தாம். அவர்களைத் தவிர பத்தாவதாகவும் ஒரு டுனீஷிய இஸ்லாமிய இளைஞன் சேர்க்கப்பட்டிருந்தான்.*

இவர்கள் அனைவருமே செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் ஏனோ ஈடுபடுத்தப்படவில்லை. இவர்களுக்கு அமெரிக்க விசா கிடைக்காது போயிருக்கலாம் அல்லது அவர்களே பின்வாங்கியிருக்கலாம் அல்லது பயிற்சியின்போது சரியாகத் தம்மை நிரூபிக்காமல் இருந்திருக்கலாம் அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு திட்டத்துக்காக என்றே பின் லேடன் அவர்களைத் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கலாம். காரணம் எதுவென்று தெரியவில்லை. ஆனால் காலித் முகம்மது ஷேக்கின் வாக்குமூலப்படி, ஆரம்பத்தில் விமானக் கடத்தல் திட்டத்தில் 25 அல்லது 26 பேரைப் பயன்படுத்துவது என்றுதான் அல் காயிதா முடிவு செய்திருந்தது. ஆனால் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டபோது 19 பேர்தான் அதில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டார்கள்.

இது ஒருபுறமிருக்க, திட்டத்துக்குத் தேர்வாகி, சவுதிக்குச் சென்று அமெரிக்க விசா பெற்று ஆப்கன் திரும்பிவந்த இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் 2000-ம் ஆண்டு இறுதியில் இறுதிக்கட்டப் பயிற்சிகள் மிகத் தீவிரமாக வழங்கப்பட்டன. ஜோர்டனைச் சேர்ந்த அல் காயிதாவின் மூத்த கமாண்டரான அபு துராப் என்பவர் இந்தப் பயிற்சிகளை வழங்கினார்.

அபு துராப் அளித்த பயிற்சியின் முக்கிய அம்சம் விமானக் கடத்தல் சம்பந்தப்பட்டது. விமானங்களை எப்படிக் கடத்துவது? விமானிகளை எப்படிக் கையாண்டு வீழ்த்துவது? வெடிபொருட்களை விமானத்துக்குள் கையாள்வது எப்படி? - இவைதான் அபு துராப் எடுத்த பாடங்களில் முக்கியமானவை. காக்பிட்டைக் கைப்பற்றுவது எப்படி என்பது இன்னொரு பாடம். காக்பிட்டின் கதவு திறக்கப்படும் முதல் சந்தர்ப்பத்தைத் தவறவிடாமல் பயன்படுத்திக்கொள்வது எப்படி என்றும் அபு துராப் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

இந்தப் பயிற்சிகளை அவர்கள் வெற்றிகரமாக முடித்ததும் காலித் ஷேக் அவர்களை கராச்சிக்கு அழைத்துச் சென்று இருவார காலம் ஒரு ரகசிய இடத்தில் தங்கவைத்தார். அங்கிருந்து ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் சென்று, அங்கிருந்து அமெரிக்காவுக்கு விமானம் ஏறவேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. 2001-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், அவர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாகப் பாகிஸ்தானிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். ஒவ்வொருவரிடமும் காலித் ஷேக் பத்தாயிரம் டாலர் கைச்செலவுக்காகக் கொடுத்து அனுப்பினார்.

ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில், அலி அப்துல் அஜிஸ் அலி, முஸ்தபா அல் ஹவ்சாவி ஆகிய அல் காயிதா போராளிகள் இவர்களை வரவேற்றனர். விமானப் பயணச் சீட்டுகள் வாங்கித் தந்தது, பணத்தை டிராவலர்ஸ் செக்காக மாற்றித்தந்தது, ஹோட்டல்களில் இடம் ஏற்பாடு செய்து தங்க வைத்தது தொடங்கி அமெரிக்க வாழ்க்கை குறித்த அடிப்படைத் தகவல்களை போதித்து, அவர்கள் எங்கே துணி வாங்கலாம், என்ன உணவு சாப்பிடலாம் என்பது வரை பார்த்துப் பார்த்து அறிவுரைகள் வழங்கினார்கள்.

இதில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவெனில், இத்தனை உதவிகள் செய்த அலிக்கும் முஸ்தபாவுக்கும் கூட, அந்த சவுதி அரேபிய இளைஞர்கள் எதற்காக அமெரிக்கா செல்கிறார்கள் என்பது தெரியாது. இருப்பினும் அவர்களை ஒழுங்காக விமானம் ஏற்றி, ஏர்போர்ட்டில் முகம்மது அட்டா வந்து அவர்களைச் சந்திப்பான்; மற்ற விவரங்களை அவன் மூலம் பெறலாம் என்று சொல்லிவிட்டு விடைபெற்றார்கள்.

2001 ஏப்ரல் மாத இறுதியில் இவர்கள் அமெரிக்காவில் வேறு வேறு இடங்களில் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்து வந்து இறங்கினார்கள். ஃப்ளோரிடாவுக்கு வந்து இறங்கிய குழுவினரை அட்டாவும் ஷெஹியும் வரவேற்றார்கள். மற்றவர்களை ஏற்கெனவே அமெரிக்காவில் வந்து தங்கியிருந்த நவாஃப் அல் ஹஜ்மியும் ஹானி ஹாஞ்சுரும் நியூ யார்க்கில் வரவேற்றார்கள்.

இப்படி மிகுந்த பாதுகாப்புடன் ஒவ்வொரு குழுவாகவே அல் காயிதாவினர் அமெரிக்காவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பத்தொன்பது பேரும் ஒன்றாகக் குழுமியது என்றால் அது ஜுலை முதல் வாரத்தில்தான். அதாவது செப்டம்பர் 11 சம்பவம் நடப்பதற்குச் சரியாக இரு மாதங்கள் முன்பு.

ஒத்திகை

2001-ம் ஆண்டுத் தொடக்கம் முதல் நூலைந்து மாதங்களுக்கு அமெரிக்காவுக்கு வருபவர்களைப் பத்திரமாக அழைத்து வந்து, தங்குவதற்கு இடம் ஏற்பாடு செய்து, வங்கிக்கணக்கு தொடங்க வழி செய்து கொடுப்பதே அட்டாவுக்கும் ஷெஹிக்கும் பெரிய வேலையாக இருந்தது. பெரும்பாலானவர்கள் ஃப்ளோரிடா மாகாணத்திலேயே தங்கவைக்கப்பட்டனர். அதிகம் பயணம் செய்யவேண்டாம் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்ததால் உள்ளூரிலேயே உடற்பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்ந்து, இரு வேளையும் பயிற்சி மேற்கொண்டது தவிர, யாரும் அதிகம் எங்கும் வெளியே போகவில்லை. ஆனால் வாலீத் அல் ஷெஹரி, சதாம் அல் சுகாமி ஆகியோர் மட்டும் சில பயணங்களை

மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மே 19-ல் ஷெஹ்ரியும் சுகாமியும் ஃபோர்ட் லாடர்டேலிலிருந்து பஹாமாஸ் வரை ஒரு விமானப்பயணம் மேற்கொண்டனர். பஹாமாஸில் உள்ள பிரின்ஸஸ் ரிசார்ட்ஸ் என்ற உல்லாச விடுதியில் அறை எடுத்துத் தங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மறுநாளே அவர்கள் ஃப்ளோரிடா வந்துவிட்டார்கள். ஏனென்றால் மே 21-ம் தேதியுடன் சுகாமியின் அமெரிக்க விசா முடிவடையவிருந்தது. அதன்பின் அவன் சட்டவிரோதமாகத்தான் அங்கே பதுங்கியிருந்தாக வேண்டும்.

ஜூலை 30-ம் தேதி, ஷெஹ்ரி மட்டும் தனியே பாஸ்டனுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டான். மறுநாள் அங்கிருந்து சான்பிரான்ஸிஸ்கோவுக்கு. ஓர் இரவு மட்டும் தங்கிவிட்டு மறுநாள் லாஸ் வேகாஸ் வழியே ஃப்ளோரிடாவுக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

இலக்கில்லாத இந்தப் பயணங்கள் எல்லாமே விமானத்தை, அதன் உள்ளே இருக்கிற அம்சங்களை, காக்கிபட்டை, விமான ஊழியர்களைக் கவனித்துப் பதிவு செய்வதற்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கக் கூடும் என்று விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை சொல்கிறது. ஆனால் ஷெஹ்ரி, 9/11 திட்டத்தில் ஒரு பைலட்டாகப் பங்காற்ற அனுப்பப்பட்டிருக்கவில்லை. நான்கு குழுக்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் தலைவனாகவாவது இருந்தானா என்றால் அதுவும் இல்லை. இருப்பினும் எதனால் இந்தப் பயணங்களை அவன் மேற்கொண்டான் என்பது விடையில்லாத கேள்வி.

மறுபுறம் ஹாம்பர்க்கிலிருந்து வந்திருந்த பைலட்டுகளான அட்டா, ஷெஹ்ரி, ஜரா மூவரும் 2001-ம் ஆண்டு கோடைக்காலத்தில் தமது ஆயத்தங்களை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களது விமான ஓட்டும் பயிற்சி அப்போது நிறைவடையும் தருவாயில் இருந்தது.

மே மாத இறுதியில், ஷெஹ்ரி, தனியாக ஒருமுறை நியூ யார்க்கில் இருந்து சான் பிரான்சிஸ்கோ வழியாக லாஸ் வேகாஸுக்கு ஒரு பயணம் மேற்கொண்டான். ஜரா, பால்டிமோரிலிருந்து லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் வழியாக லாஸ் வேகாஸுக்குச் சென்று வந்தான். அட்டா, பாஸ்டனிலிருந்து சான் பிரான்சிஸ்கோ வழியே லாஸ் வேகாஸுக்குச் சென்றான்.

மூன்றுபேருமே யுனைடெட் ஏர்லைன்ஸ் விமானத்தில் முதல் வகுப்பில்தான் பயணம் செய்தார்கள். செப்டம்பர் 11 அன்று அவர்கள் கடத்த உத்தேசித்திருந்த அதே ரக விமானங்கள் அவை. அவற்றின் அமைப்பையும் சாத்தியங்களையும் ஆராய்வதே இப்பயணங்களின் நோக்கம்.

அதே காலகட்டத்தில் ஜராவும் ஹாஞ்சுரும் தம் பயிற்சியில்

மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஜரா, ஹார்ட்மன் ஏவியேஷன் என்ற விமானப்பள்ளியில் பயிற்சிக்காக அப்போது சேர்ந்திருந்தான். பயிற்சியின்போது நியூ யார்க்கின் முக்கியமான கட்டடங்களான உலக வர்த்தக மையம் இருக்கும் ஹட்ஸன் காரிடார் வழியாக விமானம் ஓட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த வழியாகவே பலமுறை பறந்திருக்கிறான். ஆனால் பயிற்சியில் அவனுக்கு அத்தனை நல்ல பெயர் கிடைக்கவில்லை. ஓட்டும்போது உயரம் குறித்த சரியான கணக்குப் பிடிமானம் இல்லாமல் மிகவும் தாழ்வாக விமானத்தை ஓட்டி, ஒரு பயிற்சியாளர் பக்கத்தில் இல்லாமல் தனியே விமானம் ஓட்ட

லாயக்கற்றவன் என்கிற பெயரைச் சம்பாதித்திருந்தான்.
(பென்சில்வேனியாவில் விமானத்தைத் தரையில் மோதிச் சிதைத்தவன் ஜராதான்).

நியூ ஜெர்ஸியில் Air Fleet Training Systems என்ற பயிற்சிப்பள்ளியில் சேர்ந்திருந்த ஹாஞ்சுருக்கும் விமானம் ஓட்டும் கலை முரண்டுபிடிக்கவே செய்திருக்கிறது. அவனும் ஹட்ஸன் காரிடார் வழியாகவே பயிற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பயிற்சியாளரை வற்புறுத்தியிருக்கிறான். ஆனால் ஒரு பயிற்சிக்குப்பின் ஹாஞ்சுரின் மோசமான விமானம் செலுத்துதலைப் பார்த்த பயிற்சியாளர், மற்றுமொரு முறை அந்தப் பக்கமாகப் பறக்கவேண்டியிருந்தால் பக்கத்திலேயே ஒரு பயிற்சியாளரை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தைக் காட்டி, ஹட்ஸன் காரிடார் வழியாகப் பறப்பதற்கு அவனுக்கு அனுமதி தரவில்லை. இதனால் கால்டுவெல் விமானப் பயிற்சி அகாடமி என்கிற இன்னொரு இடத்தில் சேர்ந்து பயில ஆரம்பித்தான் ஹாஞ்சுர். அந்தப் பள்ளியில் ஒரு சவுகரியம், வாடகைக்கு சிறு விமானங்களைத் தருவார்கள்.

அப்படி சிறு விமானங்களை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு ஹாஞ்சுர் பலமுறை சுற்றிவந்திருக்கிறான். ஒருமுறை அப்படிப்பட்ட ஒரு பயணத்தில் தன்னுடன் நவாஃப் அலி ஹஜ்மியையும் அழைத்துக்கொண்டு வாஷிங்டன் டி.சி. அருகாமையில் சுற்றியிருக்கிறான் என்பதற்கான ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன. ஜூன் மாத வாக்கில் அவன் அரிசோனாவுக்கு வந்து விமான சிமுலேட்டர் மென்பொருள்களிலும் பயிற்சி மேற்கொண்டிருக்கிறான்.

மேற்சொன்ன இருவரும் விமானப் பயிற்சியில் இன்னும் முழி பிதுங்கிக்கொண்டு நின்ற சமயத்தில், அட்டாவும் ஷெஹியும் தம் பயிற்சி நடவடிக்கைகளை நிறைவு செய்துவிட்டு அடுத்தக் கட்டப் பணிகளுக்கு ஆயத்தமாகத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

ஆகஸ்டு மாதம் முழுவதும் கடத்தல்காரர்கள் தம் உடலை வலுப்படுத்தும் பயிற்சிகளில்தான் மிகத்தீவிரமாக ஈடுபட்டார்கள். நான்கு பேர் மட்டும் சிறு விமானங்களை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அடிக்கடி ஓட்டிப் பழகிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆகஸ்டு பத்து, பதினைந்து தேதிவாக்கில், தமது பயிற்சிகள் முடிவடைந்துவிட்டதாக அவர்கள் தமக்குள் முடிவு செய்துகொண்டார்கள். உடனடியாகத் தங்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பட்டியலிட்டு வாங்கிச் சேர்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

முதலில் தங்களுக்குத் தேவையான சிறு கத்திகளை வாங்கிக்கொண்டார்கள். ஜரா, விமானிகள் பொருள்கள் வாங்கும் ஒரு கடையிலிருந்து நான்கு GPS கருவிகளை வாங்க முயற்சி செய்தான்.* ஆனால் ஒரு கருவியைத்தான் அவனால் வாங்க முடிந்தது. கூடவே சில விமானம் ஓட்டப் பயன்படும் வரைபடங்களையும் வாங்கிக்கொண்டான்.

எல்லாவற்றை விட முக்கியமாக, செப்டம்பர் 11-க்கு விமான டிக்கெட்டுகள் வாங்கவேண்டியிருந்தது. இதனால் ஆகஸ்ட் 23-ம் தேதி, நெவார்க் (நியூ

ஜெர்ஸி மாகாணத்தில் விமான நிலையம் இருக்குமிடம்) சென்றான் முகம்மது அட்டா. அங்கே ஹஜ்மியைச் சந்தித்து, இருவருமாகச் சென்றே தங்களுக்கு வேண்டிய 19 டிக்கெட்டுகளை முன்பதிவு செய்தார்கள்.#

இதன்மூலம் தாக்குதலுக்கான தேதி செப்டம்பர் 11 என்பது ஆகஸ்ட் மத்தியில் அட்டாவுக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டது ஊர்ஜிதமாகிறது. பின்னால் விசாரணையின்போது பின்லஷிப் அளித்த வாக்குமூலத்திலும் இதனை உறுதி செய்திருக்கிறான். ஆகஸ்ட் மத்தியில் அட்டா ஒருநாள் தன்னை அழைத்து சங்கேத மொழியில் செப்டம்பர் 11 தேதியை உறுதி செய்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறான்.@

இதன்பிறகு எல்லோரும் மிகுந்த பரபரப்படைந்தார்கள். திட்டத்துக்கு வெளியே இருந்து உதவியவர்கள், திட்ட விவரம் அறிந்தவர்கள், தற்செயலாக 9/11 திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சந்தித்தவர்கள் என்று பல்வேறு தரப்பினர்களான அரபுக்கள் தமது இடத்தையும் இருப்பையும் பத்திரப்படுத்திக்கொள்வதன் பொருட்டு மிகுந்த முயற்சிகள் மேற்கொண்டார்கள். செப்டம்பர் முதல் வாரம் வரையிலும் கூட திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தேதி தெரியாது. ஆனால், அதன்பின் மெல்ல மெல்ல விஷயம், அல் காயிதாவின் மூத்த கமாண்டர்கள் மத்தியில் ஓரளவு பரவிவிட்டது. எல்லோருமே வெளியில் காட்டிக்கொள்ள முடியாத பரபரப்புடன்தான் இருந்தார்கள்.

ஆனால் கடத்தல் மற்றும் தாக்குதல் திட்டத்தில் பங்குபெற்றிருந்த பத்தொன்பது பேரும் மிகுந்த நிதானமுடன் செயல்பட்டார்கள். செப்டம்பர் 10-ம் தேதி அன்று ஒன்றுகூடி, அதுநாள் வரை தாம் செலவிட்ட பணத்தைக் கணக்கிட்டு, மிச்சமிருந்த 26,000 டாலர் பணத்தை ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில் இருந்த முஸ்டபா அல் ஹவ்சாவியின் வங்கிக்கணக்குக்கு மாற்றினார்கள். எல்லோரும் அவரவர் புறப்பட இருந்த விமான நிலையங்களை அடைந்து, அந்தந்த நிலையங்களுக்கு அருகிலேயே இருந்த ஹோட்டல்களில் அன்றைய இரவைக் கழித்தார்கள்.

விடிந்தால் தங்கள் இறுதிப்பயணம் தொடங்கிவிடும் என்று தெரிந்தே இருந்தபோதும் முதல் நாள் வரையிலும் அவர்கள் தம் உடற்பயிற்சிகளை நிறுத்தவில்லை. தொழுகையை நிறுத்தவில்லை. அன்றிரவு பீட்ஸா சாப்பிட்டுவிட்டு நேரத்திலேயே படுத்து, தூங்கிப் போனார்கள்.

விடிந்ததும் எந்தப் பதற்றமும் இன்றி எழுந்து, காலைக்கடன்களை முடித்துவிட்டு விமான நிலையங்களை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார்கள்.

பகுதி-4 மயக்கங்களும் தடுமாற்றங்களும்

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தைத் திட்டமிட்டு நடத்தியது அல் காயிதாதான் என்பதைக் கண்டறிய அமெரிக்கா பெரிய முயற்சிகள் எதையும் செய்யவேண்டியிருக்கவில்லை. சம்பவம் நடந்த 24 மணி நேரத்துக்குள் யார்? என்ற கேள்விக்கான விடையை இரண்டு இடங்களில் மட்டும் தேடினால் போதும் என்கிற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். ஒன்று, அல் காயிதா. இரண்டாவது ஈராக் அரசு. இன்னொரு 24 மணிநேரத்துக்குள் ஈராக் அல்ல என்பதும் தெரிந்துவிட்டது. இதற்கான காரணங்கள் மிக எளிமையானவை:

- இந்தளவு பிரும்மாண்டமான தாக்குதல் நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தும் அளவுக்கு, அல் காயிதா தவிர வேறு எந்த அமைப்புக்கும் அத்தனை பெரிய நெட் ஒர்க் கிடையாது; பண்பலம் கிடையாது.
- ஒரே சமயத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்குகளைத் தாக்குவது என்பதில் ஓசாமா பின் லேடனுக்கு மட்டும்தான் முன் அனுபவம் உண்டு. கென்யாவிலும் தான்ஸானியாவிலும் அமெரிக்கத் தூதரகங்களை ஒரே சமயத்தில் தாக்கியது; மணிலாவில் ஒரே சமயத்தில் பன்னிரண்டு அமெரிக்க விமானங்களைத் தகர்க்கத் திட்டமிட்டது போன்ற சில உதாரணங்களை இதற்குச் சொல்லலாம்.
- விமானக் கடத்தல்களில் ஈடுபட்ட பத்தொன்பது தீவிரவாதிகளும் தம் சொந்தப்பெயர்களில்தான் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள். விமானங்கள் தம் இலக்குகளின்மீது மோதுவதற்கு முன்பாக, அதில் பயணம் செய்தவர்களில் சிலரும், விமானச் சிப்பந்திகள் சிலரும் மொபைல் தொலைபேசி மூலம் தரைக்குத் தொடர்பு கொண்டு அளித்த தகவல்களின் அடிப்படையில் அவர்களின் பெயர்கள் உடனடியாகத் தெரியவந்தன. பெரும்பாலும் சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள். நிச்சயமாக சவுதி அரேபிய இளைஞர்களைக் கொண்டு ஈராக் அரசு எந்த ஒரு நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளாது. ஆக, இதனைச் செய்தது அல் காயிதாவாக மட்டுமே இருக்க முடியும்.
- கடத்தல்காரர்களுள் இரண்டுபேர் - நவாஃப் அல் ஹஜ்மி மற்றும் காலித் அல் மிஹ்தர் - ஏற்கெனவே அமெரிக்க உளவுத் துறையின் கவனத்தைக் கவர்ந்தவர்கள்; கண்காணிப்பு வட்டத்துக்குள் இருந்தவர்கள். இருவரும் அல் காயிதாவின் பெரிய திட்டம் எதிலோ சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று 1999-லேயே சி.ஐ.ஏ. சந்தேகப்பட்டது. ஆகவே, கடத்தல்காரர்களின் பட்டியலில் அவர்கள் பெயரைப் பார்த்ததுமே மீதமிருந்த கொஞ்சம் சந்தேகமும் தீர்ந்துவிட்டிருக்கிறது.

(இது பற்றிய விரிவான தகவல்கள் அத்தியாயம் 5-ல் இடம்பெற்றுள்ளன).

- இவை எல்லாவற்றைவிடவும் முக்கியமாக, 2000-ம் ஆண்டு பிறப்பதற்கு முன்பு, பல மாதங்களாகவே சி.ஐ.ஏ.வின் பல்வேறு வெளிநாட்டு அலுவலகங்களில் இருந்து ஏகப்பட்ட எச்சரிக்கை அறிக்கைகள் அதன் தலைமையகத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்தன. எல்லாமே, அல் காயிதா ஏதோ பெரிய அளவில் திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தன. என்ன திட்டம், எங்கே நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தைத்தான் அவர்களால் கண்டறிய முடியவில்லை. பெரும்பாலும் இஸ்ரேலிலும் சவுதி அரேபியாவிலும் உள்ள அமெரிக்க அலுவலகங்கள், மையங்கள், முகாம்கள் குறிவைக்கப்படலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அமெரிக்காவுக்கு வெளியே - ஆனால் அமெரிக்கத் துருப்புகளைக் குறிவைத்து அல் காயிதா தாக்குதல் நடத்தத் திட்டமிட்டிருப்பதாக சி.ஐ.ஏ. உளவாளிகள் தொடர்ந்து சொல்லிவந்தபோதும், அமெரிக்க மண்ணிலேயே அத்தகைய தாக்குதல் நடக்கலாம் என்பதற்கான சாத்தியங்களும் உண்டு என்று ரிச்சர்ட் க்ளார்க் (Richard Clarke) எச்சரித்திருக்கிறார்.

ரிச்சர்ட் க்ளார்க், தேசிய பாதுகாப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்து 2003-ல் ஓய்வு பெற்ற அதிகாரி. இவர் தான் எழுதிய Against all Enemies: Inside America's War on Terror என்னும் நூலில், அமெரிக்காவுக்கு உள்ளேயே அல் காயிதா தாக்குதல் நடத்தலாம் என்ற எச்சரிக்கையைத் தாம் முன்வைத்தபோது உயர்மட்ட அதிகாரிகள் பலர் அதை நம்பக்கூடத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லியுள்ளார்.

ஆக, அல் காயிதாதான் தாக்குதலை நிகழ்த்தியிருக்கிறது என்று கண்டறிவதில் அமெரிக்காவுக்குப் பெரிய சிரமங்கள் ஏதுமில்லை. தெளிவான, திட்டவட்டமான ஆதாரங்கள் மிக வெளிப்படையாகவே இருந்தன.

ஆனால், இது முற்றிலும் எதிர்பாராத தாக்குதல் இல்லை. மில்லெனியம் அலர்ட் என்ற பெயரில் நாடெங்கும் தீவிரவாத எச்சரிக்கை மணி அடித்தபோதே அமெரிக்கா தன் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சுவர்களைப் பலப்படுத்தியிருக்க முடியும். அல் காயிதாவால் ஆபத்து என்று சி.ஐ.ஏ. தொடர்ந்து அறிக்கை மேல் அறிக்கையாக அனுப்பிக்கொண்டிருந்தபோதே, விழிப்புணர்வுடன் பணியாற்றி அபாயங்களைத் தவிர்த்திருக்க முடியும்.

ஏன் செய்யவில்லை?

அதைப் பார்க்குமுன், என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள், யார் யார் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

அச்சுறுத்தலும் ஆரம்ப நடவடிக்கைகளும்

இரண்டாயிரமாவது ஆண்டின் தொடக்கத்தில், தீவிரவாதத்துக்கு எதிரான அமெரிக்க நடவடிக்கை மூன்று முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும் என்று பாதுகாப்புத் துறையின் முதன்மை ஆலோசகர்கள் கூடி ஒரு முடிவெடுத்து, அரசுக்கு அனுப்பினார்கள்.

1. அல் காயிதாவின் தலைமையகம் இயங்கிவந்த ஆப்கனிஸ்தானிலும்,

பின் லேடனின் பிரதிநிதிகளும் வீரர்களும் பரவியுள்ள பிற நாடுகளிலும் - அவர்களது நெட் ஒர்க்கை வேற்றுக்கும் பணிக்கென சி.ஐ.ஏ.வுக்குக் கூடுதலாக நிதியளிக்க வேண்டும்.

2. அமெரிக்காவுக்கு உள்ளே வேர்விடத் தொடங்கியுள்ள, ஆழமாகக் காலூன்றியுள்ள அனைத்து வெளிநாட்டுத் தீவிரவாத இயக்கங்களையும் அடையாளம் கண்டு ஒழிக்க உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.
3. குடியேற்றச் சட்டங்கள் வலுப்படுத்தப்படவேண்டும். கனடா எல்லையில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் அதிகப்படுத்தப்படவேண்டும்.

இந்த நடவடிக்கைகள் ஒருபுறம் செயல்படுத்தப்பட்டன. மறுபுறம் ராஜதந்திர ரீதியிலான சில நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆப்கனிஸ்தானை ஆண்டுகொண்டிருந்த தாலிபன் அரசுக்கு நேரடியாக அமெரிக்க அரசு எச்சரிக்கை விடுத்தது. அல் காயிதாவுக்கு அடைக்கலம் தருவதைக் கைவிடாவிட்டால் கடும் விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்று விடுக்கப்பட்ட எச்சரிக்கையைத் தாலிபன்களின் தலைவர் முல்லா முகம்மது ஒமர் பொருட்படுத்தவில்லை. ஒரு வரி பதில் கூடச் சொல்லவில்லை.*

ஆப்கனிஸ்தான் தரப்பிலிருந்து திருப்திகரமான பதில் ஏதும் வராத காரணத்தால் மாற்று உபாயமாக, பாகிஸ்தானை அமெரிக்கா நாடியது. 2000-ல் காலகட்டத்தில், தாலிபன்களை ஆதரித்த மிகச் சொற்பமான அரசுகளுள் பாகிஸ்தானும் ஒன்று. பாகிஸ்தானில் தாலிபன்களின் அலுவலகம் ஒன்று இயங்கி வந்தது. இருதரப்பு நல்லுறவுக்கு உத்தரவாதமாக, வர்த்தகப் பரிமாற்றமும் சீராக நடந்துவந்தது. தாலிபன்களின் அரசுக்கு பாகிஸ்தான் அரசு நிதியுதவி செய்யும் அளவுக்கே இரு தரப்புக்கும் நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்தன. தாலிபன்களின் பயிற்சி முகாம்கள் பல பாகிஸ்தானில் செயல்படவும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆகவே பாகிஸ்தான் மூலமாக ஆப்கன் அரசுக்கு அழுத்தம் தரலாம் என்று அமெரிக்கா முடிவு செய்து, பாகிஸ்தான் அரசுடன் இது குறித்த உயர்மட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பித்தது. இது ஓரளவு பலன் தரவும் தொடங்கியது.

ஜனவரி 2000-ல் பாகிஸ்தான் அதிபர் பர்வேஸ் முஷரஃப் அமெரிக்க உள்துறை துணைச்செயலாளர் கார்ல் இண்டர்ஃபர்த்தும் (Karl Inderfurth), உள்துறையின் தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளரான மைக்கல் ஷீஹானும் (Michael Sheehan) இஸ்லாமாபாத்தில் சந்தித்தார்கள். தீவிரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் அமெரிக்காவுடன் பாகிஸ்தான் ஒத்துழைக்க முன்வந்ததற்குப் பரிசாக மார்ச் மாதத்தில் அரசு முறை அமெரிக்க சுற்றுப்பயணம் வர அழைப்பு விடுத்தார்கள். முஷரஃப் தன் பங்குக்கு, தானும் முல்லா ஒமரைச் சந்தித்து, பின் லேடன் விஷயமாகப் பேசுவதாக வாக்களித்தார்.

அப்போது அமெரிக்காவின் அதிபராக இருந்தவர் பில் க்ளின்டன். 2000-ன் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அவர் இந்தியாவுக்கு ஒரு சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருந்தார். க்ளின்டன், இந்தியா செல்லும்போது, அவசியம் பாகிஸ்தானுக்கும் செல்லவேண்டும் என்று அமெரிக்க

உள்துறை விரும்பியது. தீவிரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு க்ளின்டன் - முஹர்ஃப் சந்திப்பு பெருமளவில் உதவக்கூடும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

ஆனால், சி.ஐ.ஏ.வுக்கு இத்திட்டம் உடன்பாடாக இல்லை. க்ளின்டன், பாகிஸ்தான் செல்லுவது அவரது பாதுகாப்புக்கு உகந்ததல்ல என்று சி.ஐ.ஏ. கருதியது. அமெரிக்க உள்துறையின் ஒரு பகுதியான தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியும் இந்த எச்சரிக்கையை ஆமோதித்தது. அமெரிக்க அதிபர் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளும் அளவுக்கு, பாகிஸ்தானின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் திருப்திகரமானதில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆயினும், இந்தியாவுக்குச் செல்லும் வழியில் ஒருநாள் பாகிஸ்தானில் இறங்கலாம் என்றே க்ளின்டன் நினைத்தார். மார்ச் 25, 2000 பாகிஸ்தான் சென்றார்.

க்ளின்டன் - முஹர்ஃப் பேச்சுவார்த்தையில் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரச்சனையும், அணு ஆயுதப் பரவல் குறித்த கவலையும்தான் பெருமளவு இடம்பெற்றது என்றபோதும் பின் லேடன் குறித்தும் க்ளின்டன் பேசத் தவறவில்லை. அந்தச் சந்திப்பில் க்ளின்டன் நம்பிக்கை கொள்ளுமளவு முஹர்ஃப் நடந்துகொண்டார். ஆனபோதும் மே மாதம் வரையிலும் கூட, தான் வாக்களித்தபடி முல்லா ஓமரைச் சந்தித்து முஹர்ஃப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை.

இதனால் கவலையுற்ற க்ளின்டன், மீண்டும் முஹர்ஃபைத் தொடர்புகொண்டு, ஆப்கனிஸ்தானுக்குச் சென்று முல்லா ஓமரைச் சந்தித்துப் பேசும்படி வற்புறுத்தினார். அதே மே மாத இறுதியில் அமெரிக்க உள்துறை துணைச் செயலர் தாமஸ் பிக்கரிங் (Thomas Pickering), பாகிஸ்தானுக்கு ஓர் அவசரப் பயணம் மேற்கொண்டார். அதே விஷயமாக, சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட் (George Tenet), ஜூன் மாதம் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றார்.

பேச்சுவார்த்தைகளின்போது சாதகமாகவே பேசும் முஹர்ஃப், செயலில் எவ்வித முன்னேற்றத்தையும் காட்டாதவராகவே இருந்தார். இது அமெரிக்காவுக்கு மிகுந்த எரிச்சலை அளித்தது. செப்டம்பர் (2000) மாதம் தொடங்கி, பாகிஸ்தானை அமெரிக்கா வெளிப்படையாக விமரிசிக்கத் தொடங்கியது. ஆப்கன் அரசுக்குத் தொடர்ந்து பாகிஸ்தான் அளித்து வரும் ஆதரவின் விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கவும் தொடங்கியது.

டிசம்பர் மாதம் இப்பிரச்சனையை ஐ.நா.வுக்குக் கொண்டுபோகும் நடவடிக்கையில் இறங்கியது, அமெரிக்க உள்துறை. ஐ.நாவின் பாதுகாப்பு கவுன்சில் வெளியிட்ட ஒரு தீர்மானத்தில் (UN Security Council Resolution 1333), பின் லேடனை ஆப்கன் அரசு வெளியேற்ற வேண்டும் என்றும், ஆப்கனுக்கு எந்த நாடும் ஆயுத உதவியோ, ராணுவ உதவியோ செய்யக்கூடாது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இதுகூட ஆப்கன் அரசையோ அவர்களுக்கு உதவி செய்துகொண்டிருந்த பாகிஸ்தான் அரசையோ பாதிக்கவில்லை. இரு தரப்பும் அந்தத் தீர்மானத்தைத் துடைத்துப் போட்டுவிட்டு தம் வழியில்தான் போய்க்கொண்டிருந்தன.

உண்மையில், 9/11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு இறுதி எச்சரிக்கையாக

அமெரிக்கா விடுத்த குரலுக்குத்தான் பாகிஸ்தான் பணிந்தது; தாலிபன்களுடன் தனது உறவை முறித்துக்கொள்வதாகவும் அறிவித்தது. அதுவரையிலும் தாலிபன்கள் விஷயத்தில் பாகிஸ்தான் மேற்கொண்டிருந்த சிநேகபூர்வமான அணுகுமுறையில் சிறுதுளி மாறுதலும் ஏற்படவே இல்லை.

தீவிரவாத இயக்கங்களின் நிதி முடக்க நடவடிக்கைகள்

அல் காயிதா விஷயத்தில், சி.ஐ.ஏ.வுக்கு வானளாவிய அதிகாரங்கள் வழங்கியது அமெரிக்க அரசு. ஒருபுறம் சி.ஐ.ஏ. தன் பன்னாட்டு ஏஜெண்டுகள் மூலம் ஓசாமா பின் லேடனின் பிரதிநிதிகள், போராளிகளைத் தேடித்தேடித் தகவல் திரட்டும் முயற்சியில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம், அமெரிக்காவுக்குள் அல் காயிதா மற்றும் தாலிபன்களின் சொத்துக்களை முடக்கும் நடவடிக்கை ஆரம்பமானது.

இந்நடவடிக்கை சூடுபிடிக்கத் தொடங்கியது, 1998-ல் அல் காயிதாவால் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் இரண்டு அமெரிக்கத் தூதரகங்கள் தாக்கப்பட்ட பிறகுதான்.

முதலில் அமெரிக்க தேசியச் பாதுகாப்பு கவுன்சில், அல் காயிதாவின் நிதி ஆதாரங்களை அடைக்கக்கோரி, அமெரிக்க அரசிடம் கேட்டுக்கொண்டது. உடனே அதிபர் இதற்கான ஆணையில் கையெழுத்திட்டார். இதனை அடுத்து, வெளிநாட்டுச் சொத்துகள் கட்டுப்பாட்டுத்துறை கருவூல அதிகாரிகள், அமெரிக்காவில் பின் லேடனின் சொத்துகள் எங்காவது இருக்கிறதா என்று பரிசோதிக்கலாம்; தேவைப்பட்டால் அவற்றை முடக்கியும் வைக்கலாம்.

ஆனால் கருவூல அதிகாரிகள் எதிர்பார்த்த அளவு அமெரிக்காவில் பின் லேடனின் சொத்துகளை அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. சிறிய அளவில்தான் சொத்து முடக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது.

ஜூலை 1999-ல் இதே சட்டத்தின் கீழ், தாலிபன்களையும் கொண்டுவரும் விதமாக இன்னொரு உத்தரவை அளித்தார் அதிபர். அமெரிக்காவால் தேடப்படும் குற்றவாளியான ஓசாமா பின் லேடனுக்கு அடைக்கலம் அளித்தவர்கள் என்ற வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கையாக அது சொல்லப்பட்டது. இப்போது கருவூல அதிகாரிகளுக்கு அதிர்ஷ்டம் அடித்தது.

முப்பத்தி நான்கு மில்லியன் டாலருக்கு மேலாக, அமெரிக்க வங்கிகளில் தாலிபன்கள் பணம் சேர்த்து வைத்திருந்ததைக் கண்டுபிடித்து, அதை அப்படியே முடக்கிவிட்டார்கள். இது தவிர நியூ யார்க் :பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியில் ஆப்கனிஸ்தான் மத்திய வங்கி வைத்திருந்த 215 மில்லியன் டாலர் பெருமானமுள்ள தங்கத்தையும் இரண்டு மில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள டிமாண்ட் டெபாசிட்களையும் முடக்கம் செய்தார்கள்.

1999 அக்டோபருக்குப் பிறகு அமெரிக்க உள்துறை அமைச்சகம், அல் காயிதாவை வெளிநாட்டுத் தீவிரவாத இயக்கம் என்று முறைப்படி அறிவித்தது. உடனே எல்லா அமெரிக்க வங்கிகளும் சட்டபூர்வமாகவே அல் காயிதாவின் வங்கி நடவடிக்கைகளை அனுமதிக்காமல், அதன் இருப்பு சொத்துகளை முடக்கிவைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

ஆனால் இந்த சொத்து முடக்க முயற்சிகளைக் காட்டிலும், அல் காயிதா

போன்ற அமைப்புகளுக்குப் பணம் வரும் வழியைக் கண்டறிந்து, அந்த இடத்தில் தடை ஏற்படுத்துவதுதான் சிறந்ததும் எளிமையானதுமான வழியாகும். இதனாலேயே சி.ஐ.ஏ.வின் அல் காயிதா பிரிவு அதிகாரிகள், ஓசாமா பின் லேடனுக்குப் பண உதவி செய்யும் நிறுவனங்கள், தனி நபர்கள் யார் யார் என்று கண்டறிய உலகம் முழுவதும் சல்லடை போட்டுத் துருவ ஆரம்பித்தார்கள்.

1999-லும் 2000-ம் ஆண்டிலுமாக, இது தொடர்பான புலனாய்வுக்காக அமெரிக்க அதிகாரிகள் இருமுறை சவுதி அரேபியாவுக்குச் சென்று வந்தார்கள்.

சவுதி அரேபியாவில் பின் லேடனுக்கு நெருக்கமானவர்கள் என்று நம்பப்படும் அத்தனை பேரையும் பின்தொடர்ந்து கவனித்து, பல்வேறு தரப்பில் துருவித்துருவி விசாரித்தும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பதில் கிடைக்கவில்லை. மாறாக, பின் லேடன் தன் சொந்தப் பணத்திலிருந்துதான் அல் காயிதாவுக்கான செலவுகளைச் சமாளிக்கிறார் என்றே எல்லோரும் சொல்லி வைத்த மாதிரி சொன்னார்கள்.*

இதுவிஷயத்தில் பணம் வரும் பாதையைக் கண்டுபிடித்தே தீரவேண்டுமென்றால், தனிப்பட்ட முறையில் அந்த விஷயத்தை கவனித்துப் புலனாய்வு செய்ய ஒரு பிரிவு மிக அவசியம் என்று தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சில் கருதியது. அதற்கான நிதி ஒதுக்க கருவூலப்பிரிவை முடுக்கிவிட்டு, சி.ஐ.ஏ.வையும் துரிதமாகப் பணியாற்றக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படியும் பெரிய அளவில் பயன் ஏதும் விளைந்துவிடவில்லை.

அமெரிக்காவுக்குள், அந்த மாதிரி தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கு நிதி சேகரித்துக் கொடுக்கும், பாதுகாத்துக் கொடுக்கும் அமைப்புகள் ஏதும் இருக்கின்றனவா என்று மறுபுறம் எஃப்.பி.ஐ. தேடத் தொடங்கியது. அல் காயிதாவுக்கு மட்டுமல்ல; சர்வதேச அளவில் நிகழ்த்தப்படும் ஜிகாத் இயக்கங்கள் அனைத்துக்குமே பொருளாதார உதவிகள் செய்யும் தீவிர முஸ்லிம் அமைப்புகள் பல அமெரிக்காவில் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார்கள். நியூ யார்க், சிகாகோ, டெட்ராய்ட், சான் டியாகோ, மின்னியாபோலிஸ் போன்ற நகரங்களில் இதற்கெனத் தனி அலுவலகங்களை அமைத்து ஆராய்ந்து, ஏராளமான விவரங்களைத் திரட்டியது எஃப்.பி.ஐ. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இத்தகவல்களை ஒழுங்காகத் தொகுத்து, தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கு நிதி வரும் பாதை குறித்த சரியான சித்திரம் கிடைக்கும் அளவுக்கு, விவரங்களைப் பயன்படுத்திப் புரிந்துகொள்ள வகை செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள்.

எல்லைப் பாதுகாப்பு

அமெரிக்க - கனடா எல்லை எப்போதுமே பிரச்சனைக்குரிய ஒரு பகுதி. போலியான ஆவணங்களைக் காட்டி, கனடா எல்லை வழியே அமெரிக்காவுக்குள் ஊடுருவும் சம்பவம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நடந்திருக்கிறது. தீவிரவாத அபாய எச்சரிக்கை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் சமயத்தில் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தாவிட்டால் பெரிய விபரீதங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று கருதியது தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சில். இதனால் சில விஷயங்களில் தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொள்ள உத்தரவிட்டார்கள்.

- எல்லைப்புற வழிகளில் புதிய சோதனைச் சாவடிகள் அமைத்து, திருட்டுக் குடியேற்றங்கள், போதைக் கடத்தல் போன்றவற்றைத் தடுப்பது.
- மாணவர் விசாக்கள் விஷயத்தில் இன்னும் கெடுபிடிகளை மேற்கொள்ளுவது.
- அமெரிக்காவுக்குள் தீவிரவாதிகள் நுழைவதைத் தடுப்பது; அதேபோல் அமெரிக்காவிலிருந்து யாரும் தப்பிவிடாமல் பாதுகாப்பது. எல்லையில் அகப்படும் அத்தகைய தீவிரவாதிகளைத் தவறவிடாமல் பிடித்துப் பாதுகாவலில் வைப்பது. அவர்கள் மீது சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை மேற்கொள்வது.
- எஃப்.பி.ஐ. உளவு அமைப்பில் உள்ள குடியேற்ற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது. சந்தேகத்துக்குரிய தீவிரவாதிகளின் ஊடுருவல் நடவடிக்கை ஊர்ஜிதமானால், அவர்களைத் தேடிக் கைது செய்யும் பணியிலும் அவர்களை ஈடுபடுத்துவது.
- குடியேற்றம் தொடர்பான விஷயங்களில் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தீர்க்க ஒரு சிறப்பு நிதிமன்றம் அமைப்பது.
- அமெரிக்க பாஸ்போர்ட் வழங்குவதில், புதிய பாதுகாப்பு அம்சங்களைப் புகுத்துவது; சர்வதேச அளவிலும், ஐக்கியநாடுகள் சபை அளவிலுமே கலந்து பேசி, வெளிநாட்டுப் பயணிகள் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய ஆவணங்கள் விஷயத்தில் இன்னும் தீவிரமான கண்காணிப்பையும் பாதுகாப்பை முன்னிட்ட சட்டதிட்டங்களில் மேலும் உயர்தரத்தையும் கோருவது.
- கனடா அரசாங்கத்துடன் இணைந்து கூட்டுப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது; விசா உள்ளிட்ட குடியேற்ற ஆவண விஷயங்களில் தெளிவான நடைமுறைகளைக் கையாள்வது.
- எல்லைப் பாதுகாப்பை இருபத்தி நான்கு மணி நேரமும் விழிப்புணர்வுடன் செய்வது. பாதுகாவலர்களுக்கு வீடியோ கேமரா, பாதுகாப்பு ஆயுதங்கள் போன்றவற்றை வழங்குவது.
- பெரும்பாலான முறைபிறழ்ந்த குடியேறிகள் - குறிப்பாகத் தீவிரவாதிகள், தேசத்துக்குள் நுழைந்ததும் தமது குடியேற்ற ஆவணங்களை அழித்து விடுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் தம் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிப்போகும் கதவுகள் இயல்பாக மூடிவிடுகின்றன. இப்பிரச்னை குறித்துப் பரந்த தளத்தில் பேசி முடிவெடுப்பது.

கொள்கை அளவில் மேற்சொன்ன திட்டங்கள் எல்லாமே சிறப்பானவையாக இருந்தாலும் மகத்தான விளைவு என்று ஏதும் இதனால் ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பதே இங்கு முக்கியம். 9/11 சம்பவத்துடன் தொடர்புகொண்ட கடத்தல்காரர்கள் 19 பேரும் தவறான ஆதாரங்களைக் காட்டியே அமெரிக்க விசா பெற்றிருக்கிறார்கள். முறைபிறழ்ந்த வழியில்தான் அமெரிக்காவில் குடியேறி, குறைந்தபட்சம் ஒரு வருடகாலம் அங்கே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். குடியேற்ற அதிகாரிகளாலோ, உளவு அமைப்பினராலோ அவர்களை எதுவும் செய்துவிட முடியவில்லை என்பதைக் கவனித்தாக வேண்டும்.

ஆட்சி மாற்றமும் புதிய அதிகாரிகளும்

2000-மாவது ஆண்டு நவம்பர் 7-ம் தேதி, அமெரிக்காவின் புதிய அதிபரை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். சர்ச்சைக்குரிய விதத்தில்தான் என்றாலும் - ஜார்ஜ் புஷ் அதிபரானார்.

முற்றிலும் புதிய அரசு; புதிய அதிகாரிகள். தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் ஆலோசகராக காண்டலிஸா ரைஸ் (Condoleezza Rice) பொறுப்பேற்றார். அவரது துணை அலுவலராக ஸ்டீபன் ஹாட்லி (Stephen Hadley) பொறுப்பேற்றார். ராணுவத் தளபதியாக ஆண்ட்ரூ கார்டும் (Andrew Card), வெளியுறவு அமைச்சராக காலின் பவெலும் (Colin Powell), ராணுவ அமைச்சராக டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்டும் (Donald Rumsfeld), சி.ஐ.ஏ.வின் புதிய இயக்குநராக ஜார்ஜ் டெனட்டும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார்கள். மாற்றமில்லாத ஒரே நபர் எஃப்.பி.ஐ.யின் இயக்குநராக இருந்த லூயி ஃப்ரீ (Louis Freeh) மட்டுமே. அவர், ஜூன் 2001-ம் ஆண்டு விருப்ப ஓய்வு பெற்றுப்போகும் வரை அப்பதவியிலேயே இருந்தார்.

புஷ் பதவி ஏற்ற சில நாட்களில் சி.ஐ.ஏ.வின் துணை இயக்குநர் ஜான் மெக்லாலின் (John McLaughlin), தீவிரவாத அச்சுறுத்தல் பற்றியும் குறிப்பாக ஓசாமா பின் லேடனின் நவீன ரக அச்சுறுத்தல் பற்றியும் மிக விரிவான விளக்கங்களை அளித்தார். செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் நடந்த இக்கூட்டம் சுமார் நான்கு மணிநேரம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில், சி.ஐ.ஏ.வுக்குக் கிடைத்திருந்த ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், அடுத்த நான்காண்டுகளில் ஏராளமான அமெரிக்கர்கள், தீவிரவாதத் தாக்குதலுக்குப் பலியாகும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்ற எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.*

ஜனவரி 2001 தொடக்கத்தில், தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் மூத்த அதிகாரி ரிச்சர்ட் க்ளார்க், காண்டலிஸா ரைஸுக்கும் துணை ஜனாதிபதி டிக் செனிக்ஸுக்கும் காலின் பவெலுக்கும் மீண்டும் அல் காயிதா குறித்த எச்சரிக்கைகளை மிக விரிவாக விளக்கிச் சொல்லி இருக்கிறார். க்ளார்க்கின் வாக்குமூலத்தில், அல் காயிதா குறித்த பல நுணுக்கமான புள்ளிவிவரங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. சுமார் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் கிளை பரப்பியுள்ள இயக்கம் அது. அமெரிக்கா உள்பட, அல் காயிதாவின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத நாடுகளே இல்லை எனலாம். சாதாரணமாக இதனை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்று க்ளார்க் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஜார்ஜ் புஷ்வின் நிர்வாகம் பொதுவாகத் தீவிரவாதம் குறித்தும், குறிப்பாக அல் காயிதா குறித்துமே அதிக அளவில் நேரமெடுத்து விவாதித்து ஆராந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளில் உள்ள பிரச்னைகள் பற்றியும் வட கொரியா விவகாரம் பற்றியுமே அவர்கள் அச்சமயத்தில் அதிகம் ஆலோசித்ததாகவும் ஒரு கருத்து உண்டு.

இதனை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் விதமாக, தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளராகப் பணியாற்றிய ரிச்சர்ட் க்ளார்க், காண்டலிஸா ரைஸினால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஓரம் கட்டப்பட்டார். அமெரிக்க அரசின் தீவிரவாதத் தடுப்பு முயற்சிகள் எத்தனை சிறப்பானதாக இருப்பினும் ரைஸின் இந்த நடவடிக்கை, மிகப்பெரிய பின்னடைவையே ஏற்படுத்தியதாக 9/11 விசாரணை கமிஷன் அதிகாரிகள் கருதியிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அன்றைய தேதியில் தீவிரவாதம் -

தீவிரவாதிகள் தொடர்பான விஷயங்களில் க்ளார்க் அளவுக்கு அனுபவஸ்தர்கள் யாரும் அமெரிக்க அதிகார வர்க்கத்தில் இல்லை என்பதுதான்.

ஜார்ஜ் புஷ்வின் பதவிக்காலம் தொடங்கிய மிகச் சில நாட்களுக்குள்ளாக க்ளார்க் ஒரு சமயம், காண்டலிஸா ரைஸை அணுகி தீவிரவாதப் பிரச்னை குறித்து மிக விரிவாகப் பேசினார். முந்தைய க்ளிண்டனின் ஆட்சிக்காலத்தின் கடைசி மாதங்களின்போது, க்ளார்க், ஒருங்கிணைந்த தீவிரவாத ஒழிப்பு நடவடிக்கைக்கான திட்டவரைவு ஒன்றைத் தயார் செய்திருந்தார். ஆட்சி மாற்றத்தின் காரணமாகச் சில மாதங்களாக அந்தத் திட்டவரைவு செயல்படுத்தப்படாமல் அப்படியே கிடந்தது. அதனை மீண்டும் எடுத்து காண்டலிஸா ரைஸுக்குப் பரிசீலனைக்காக அனுப்பினார். இவ்விஷயத்தில் மிக அவசரமாக உயர்மட்ட அதிகாரிகளின் கருத்து தேவைப்படுகிறது என்கிற குறிப்பையும் அதனுடன் இணைத்திருந்தார்.

உயர்நிலை அதிகாரிகள் கமிட்டி கூடி, உடனடியாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்களின் பட்டியலில் அல் காயிதா முதலில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று முடிவு செய்யவேண்டும் என்பதே க்ளார்க்கின் கோரிக்கை. அல் காயிதா என்பது சாதாரணமான ஒரு தீவிரவாத இயக்கம் இல்லை. தனிப்பட்ட அளவில் அதற்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்தே தீரவேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலிருந்தே சொல்லி வந்தவர் அவர்.

ஆனால் க்ளார்க்கின் முயற்சி, தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் காண்டலிஸா ரைஸை அவ்வளவாக ஈர்க்கவில்லை. அவரது கோரிக்கைக்கு ரைஸ் நேரடி பதில் என்று ஏதும் தரவில்லை. உயர்நிலை அதிகாரிகள் கமிட்டி பலமுறை கூடிப் பேசத்தான் செய்தன. ஆனால் அவர்கள் பேசியதெல்லாம் வேறு விஷயங்கள். முன்பே பார்த்ததுபோல மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளின் பிரச்னைகள் குறித்தும் ரஷ்யா மற்றும் பெர்சியன் வளைகுடா விவகாரங்கள் பற்றியுமே அவர்கள் அதிகம் கலந்து பேசினார்கள்.

இந்த அலட்சியத்துக்கான விலை அத்தனை அதிகமாக இருக்கும் என்று அப்போது எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

அபாயம் நெருங்கிய வேளை

உளவு அமைப்புகளின் எச்சரிக்கைகளை முன்வைத்துப் பேசும் இந்தப் பக்கங்களைப் படித்துவரும்போது, இத்தகைய அமைப்புகள் எப்படித் தகவல்களைத் திரட்டுகின்றன என்கிற கேள்வி இயல்பாக எழும்.

உளவு அமைப்புகள் தகவல் திரட்டுவதற்குப் பல முறைகளைக் கையாள்கின்றன. புராதனமான உளவு பார்க்கும் முறையில் இருந்து, அதிநவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி உளவறிவது வரை எதையும் விட்டுவைப்பது கிடையாது. வேண்டிய தகவல் கிடைத்தாக வேண்டும் என்பது மட்டும்தான் முக்கியம். உதாரணமாகச் சிலவற்றைச் சொல்லலாம்:

- சங்கேதங்கள். உளவறிவதில் சங்கேதங்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது. ஒவ்வொரு தீவிரவாத இயக்கமும் தமக்கெனப் பிரத்தியேகமான சில சங்கேதச் சொற்கள், நடத்தைகளைக்

கொண்டிருக்கும். அவை தகவல் பரிமாற்றங்களின்போது பயன்படுத்தப்படும். உளவுத்துறையானது, சந்தேகப்படுகிற ஒவ்வொருவரின் நடவடிக்கையையும் மிகக் கூர்மையாகவும் நுணுக்கமாகவும் கவனித்துக் குறித்துக்கொள்ளும். ஒரே விதமான நடவடிக்கை திரும்பத்திரும்பச் சிலரால் - அல்லது ஒரு சாராரால் மேற்கொள்ளப்படும்போது, அது ஒரு சங்கேதம் எனக் கொள்ளப்படும். பிறகு அந்தக் குறிப்பிட்ட சங்கேதக் குறியின் விளக்கத்தைத் தேடி அலைவார்கள். இதே நோக்கமுடன் பல்வேறு தேசங்களில் பல நூறு உளவுத்துறை வல்லுநர்கள் அலையும்போது, ஒரு சங்கேதம் உடைக்கப்படும். அதன்மூலம், சம்பந்தப்பட்ட குழுவின் பிற சங்கேதங்களையும் கண்டடைவது சுலபமாகும்.

- அடுத்தபடியாக, பேட்டிகள். பேட்டிகள் என்றால் பத்திரிகை பேட்டிகள் போன்றவையல்ல. நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மக்களிடம் தொடர்ந்து ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் பற்றி, அவர்கள் அறியாமல் பேசிப்பேசி விஷயங்களை கிரகிப்பது. இப்படி கிரகிக்கப்படும் விஷயங்களைத் தொகுத்து எழுதிப்பார்ப்பதன் மூலம் சில துப்புகள் அகப்படும். ஒரே கருத்தைப் பலர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தியிருந்தால், அந்த ஒரு விஷயம் குறித்து மேல் விசாரணை மேற்கொள்ளப்படுவது வழக்கம். சந்தேகம் ஊர்ஜிதமானால் உளவின் நோக்கம் வெற்றியடைந்ததாக அர்த்தம்.
- மிக முக்கியமான இன்னொரு வழி உண்டு. பல்வேறு உளவாளிகள், வெவ்வேறு விஷயங்கள் பற்றி எழுதி அனுப்பும் அறிக்கைகளைத் தொகுத்து வைத்துப் படிப்பது. கூர்ந்த, அறிவியல்பூர்வமான வாசிப்பில் இந்த உளவு அறிக்கைகளுக்குள்ளேயே, உளவாளிகள் கண்ணுக்கே தென்படாத சில உண்மைகள் நிபுணர்களின் பார்வையில் அகப்பட்டுவிடும். குறிப்பாக தீவிரவாத எச்சரிக்கை ரிப்போர்ட்டுகள் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து அனுப்பப்படும்போது, அவற்றைத் தொகுத்துப் படித்தால் சில பொதுத்தன்மைகள் கண்டிப்பாக அகப்படும். உளவாளிகள் குறிப்பிடும் சில பெயர்கள், இடங்கள், திட்ட மாதிரிகள் ஒரே மாதிரி ஆனவையாக அமையக்கூடும். அதனைக்கொண்டு ஆய்வுக்களத்தைச் சுருக்கி, தனித்தனியே ஒவ்வொரு கோணத்தில் யோசிப்பார்கள். இந்த முறையில்தான் பல முக்கியத் தகவல்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன.

இந்த உளவு அறிக்கைகளில் ஒரு பிரச்னை என்னவென்றால், இவை ஏராளமான பக்கங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். பொறுமையாகப் படிப்பதே மிகப்பெரிய வேலையாக இருக்கும். இந்த அறிக்கைகளைப் படித்து, சாரத்தைத் தொகுத்து, தினசரி அதிபருக்குத் தகவல்கள் தெரிவிக்கப்படவேண்டும்.

2001-ம் ஆண்டு, சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட், இந்த மாதிரி உளவு அறிக்கைகளின் சுருக்கங்களைத் தானே தயாரித்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் தினசரி அதிபர் புஷ்ஷ்டன் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார். அநேகமாக எல்லா அறிக்கைகளுமே பின் லேடனின் ரகசியத் திட்டம் பற்றியே பேசின. ஏதோ பெரிதாக அல் காயிதா திட்டமிட்டிருக்கிறது. இந்த ஒருவரித் தகவலைத்தான் ஆயிரமாயிரம் பக்கங்களில் உளவாளிகள் பல்வேறு இடங்களில் இருந்து அனுப்பிக்

கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜனவரி 20-ம் தேதி தொடங்கி, செப்டம்பர் 10-ம் தேதி வரையிலான காலகட்டத்தில், அமெரிக்க அதிபரின் நேரடி கவனத்துக்கு இதைப் போன்ற நாற்பது உள்வு அறிக்கைச் சுருக்கங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாமே ஓசாமா பின் லேடன் சம்பந்தப்பட்டவை. நியாயமாக இந்த அறிக்கைகள் அதிபருக்கு மட்டுமல்லாமல் அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞருக்கும், எஃப்.பி.ஐ. இயக்குநருக்கும், தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளரான ரிச்சர்ட் க்ளார்க்குக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இல்லை.

9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்திச் சொல்வது இதைத்தான். ரிச்சர்ட் க்ளார்க்கும் அவர் கீழுள்ள அதிகாரிகளும் தீவிரவாதம் தொடர்பான விஷயங்களில் நிறைய அனுபவம் உள்ளவர்கள். ஆனால் இத்தகைய அதிமுக்கிய விஷயங்கள் எதிலும் அவர்களின் பங்களிப்பு ஏற்கப்படவில்லை. குறைந்தபட்சம் தகவல் அளவில் கூட அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதிகாரவர்க்கத்தில் புரையோடிப்போயிருந்த தனிநபர் அரசியலும் ஈகோவுமே இதற்கான காரணங்கள்.

2001-ம் ஆண்டின் முதல் மாதங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கரையக் கரைய, அல் காயிதா அச்சுறுத்தல் பற்றி சி.ஐ.ஏ.வின் தலைமையகத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்த எச்சரிக்கை ரிப்போர்ட்டுகளின் எண்ணிக்கை மிக வேகமாக அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தது. வெள்ளை மாளிகையின் நுழைவாயில்களுள் ஒன்றான பென்சில்வேனியா அவென்யூவின் வாசலைத் திறந்துவிடுவது என்றொரு திட்டம் அப்போது பேசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அது கூடவே கூடாது என்றும், தீவிரவாதிகள் கார் குண்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள அதுவே வழிவகுக்கும் என்றும் ரிச்சர்ட் க்ளார்க், காண்டலிஸா ரைஸுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். ஆனால் அந்த எச்சரிக்கை, சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படவோ, உள்வாங்கிக்கொள்ளப்படவோ இல்லை.

எல்லா உள்வு நிறுவனங்களும் பாதுகாப்புத் துறையும் கூட்டாகப் பங்குபெற்ற தீவிரவாதத் தடுப்புக் கமிட்டியின் கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் பலர் கூறிய கருத்துகளின் அடிப்படையில், ஒரே சமயத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்குகளைத் தாக்க ஓசாமா பின் லேடன் திட்டமிட்டிருக்கிறார் என்கிற தகவல், எல்லா மேல்மட்ட அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

மே மாதத் தொடக்கத்தில் எஃப்.பி.ஐ.க்கு ஒரு தகவல் வந்து சேர்ந்தது. லண்டன், பாஸ்டன் மற்றும் நியூ யார்க் நகரங்களின் மீது தாக்குதல் நிகழ்த்தப்படலாம் என்றது இந்தத் தகவல். இதற்கு மறுநாளே, அமெரிக்க தூதரகங்களுள் ஒன்றுக்கு ஓர் அநாமதேயத் தொலைபேசி அழைப்பு வந்திருக்கிறது. (எந்த நாட்டுத் தூதரகம் என்கிற விவரம் வெளியிடப்படவில்லை). அந்தத் தொலைபேசிக் குரல், பின் லேடனின் ஆதரவாளர்கள் அமெரிக்காவுக்குள் மிகப்பெரிய அளவில் வெடிகுண்டுத் தாக்குதலுக்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

இந்தத் தகவல் அநாமதேயத் தொலைபேசி அழைப்பின்மூலம்தான் வந்தது என்றபோதும் ஓரளவு உண்மையானதாகவே இருந்திருக்கிறது என்பதைப்

பார்க்கும்போது, இத்தகவலின் மீதான குறைந்தபட்ச விசாரணையோ, புலனாய்வோ மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது மிகுந்த வியப்பளிக்கும் விஷயம்.

இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும், அதிபருக்கு தினசரி காலை வேளை நடைபெறும் உளவுத்துறை விவாதிப்புக் கூட்டத்தின்போது உடனுக்குடன் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனபோதிலும் சிறப்புக்கவனம் எதுவும் உயரதிகாரிகள் மட்டத்தில் செலுத்தப்படாதது துரதிர்ஷ்டமே.

ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் இந்த அபாய அறிவிப்புகள் எல்லை கடந்துவிட்டன. சவுதி அரேபியா, இஸ்ரேல், பஹ்ரைன், குவைத், ஏமன், இத்தாலி - இவற்றுள் ஏதாவது ஒரு நாட்டில் தீவிரவாதத் தாக்குதல் சில நாட்களுள் இருந்தே தீரும் என்று அடித்துச் சொன்னது உளவுத்துறை. ஜெனிவாவில் ஜி8 உச்சிமாநாடு நடைபெறும் சமயத்தில், அங்கே கூட தாக்குதல் நடத்தப்படலாம் என்று சொன்னார்கள்.

ஜூன் 12-ம் தேதி, சி.ஐ.ஏ. அனுப்பிய ஓர் அறிக்கையில், காலித் ஷேக் முகம்மது அமெரிக்காவுக்கு அனுப்ப சில நபர்களை தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது.* ஜூன் 22-ம் தேதி சி.ஐ.ஏ. தலைமை அலுவலகம், தன் கிளைகளுக்கு அனுப்பிய வேறொரு அறிக்கையில், அடுத்த சில தினங்களில் ஏதேனும் அமெரிக்க இலக்கு அல்லது இலக்குகளின் மீது அல் காயிதா தாக்குதல் நிகழ்த்தப்படலாம் என்று எச்சரித்திருக்கிறது. இவ்விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள அமெரிக்க தூதரக அதிகாரிகள், தூதுவர்களை எச்சரித்திருக்கிறார் சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் டெனட்.

ஜூன் 25-ம் தேதி, ரிச்சர்ட் க்ளார்க் மீண்டும் காண்டலிஸா ரைஸுக்கு எச்சரிக்கை அளித்தார். உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் வழக்கம்போல் அதே மௌனம்தான் அவருக்கு அப்போதும் பதிலாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ஓர் அராபிய தொலைக்காட்சி நிறுவனம் அந்தச் சமயத்தில், அடுத்த சில வாரங்கள் ஒரு முக்கியமான வெற்றியை அறிவிக்கும் என்று சில அல் காயிதா கமாண்டர்கள் சொன்னதை எடுத்துக்காட்டியது. தோதாக, அதே நேரத்தில் அல் காயிதாவும் புதிய ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது பற்றியும், நிதி சேகரிப்பு குறித்தும் பேசி ஓர் ஒலிநாடாவை வெளியிட்டது.

சந்தேகமில்லாமல் ஒரு கத்திமுனையில் அமெரிக்கா நிற்கவைக்கப்பட்டிருப்பதாக ரிச்சர்ட் க்ளார்க்குக்குப் புரிந்தது. ஆனால் அவரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அது புரியாததுதான் வியப்பு.

ஜூன் மாத இறுதியில் சி.ஐ.ஏ., உலகெங்கும் உள்ள தன் அலுவலகங்களுக்குத் தகவல் அனுப்பி, அந்தந்த நாடுகளில் அல் காயிதாவுக்கு எதிரான உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டது. அந்தந்த நாட்டு அரசுகளுக்கும் விஷயத்தின் தீவிரம் புரியும்படி விளக்கிச் சொல்லவும் டெனட் உத்தரவிட்டார்.

ஜூலை 2-ம் தேதி, இதே அல் காயிதா அபாயத்தை விளக்கி எஃப்.பி.ஐ., பிற உளவு அமைப்புகளுக்கு ஓர் அறிக்கையை அனுப்பியது. ஆனால் அந்த அறிக்கையிலும் எஃப்.பி.ஐ. பழையபடியே வெளிநாடுகளில் உள்ள அமெரிக்கத் துருப்புகளுக்கும் இலக்குகளுக்கும் ஆபத்து என்றே

குறிப்பிட்டிருந்தது.

சம்பந்தமே இல்லாமல் ஜூலை 18-ம் தேதி அமெரிக்க உள்துறை அமைச்சகம், மக்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை விடுத்தது. அரபு நாடுகள் எதிலாவது தீவிரவாத நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படலாம் என்பது அச்செய்தியின் சாரம்!

இப்படியாக செப்டம்பர் முதல் வாரம் வரையிலும் கூட ஆபத்து குறித்த எச்சரிக்கைகள் தொடர்ந்து அரசுக்கு விடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தீவிரவாத தடுப்பு கமிட்டி உறுப்பினர்களும் - முக்கியமாக அதன் ஒருங்கிணைப்பாளர் ரிச்சர்ட் க்ளார்க்கும், சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட்டும் மாறிமாறி விடுத்த எச்சரிக்கைகள் எதுவுமே அதன் முழு அர்த்தங்களுடன் அரசுக்குப் புரியவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

சி.ஐ.ஏ., தொடர்ந்து வெளிநாடுகளில் அல் காயிதா என்ன திட்டமிடுகிறது என்று மட்டுமே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. எஃப்.பி.ஐ, தொடர்ந்து உள்நாட்டில் ஏதேனும் சந்தேகத்துக்கு இடமாகச் செய்கிறார்களா என்று மட்டும் பார்த்தது. வெளிநாடுகளிலிருந்து ஆட்கள் வந்து உள்நாட்டில் ஏதேனும் செய்ய முயற்சிக்கலாம் என்றே இருதரப்புக்கும் கடைசிவரை தோன்றவில்லை!

இதனால்தான் செப்டம்பர் 11 அன்று தாங்கள் திட்டமிட்டபடி, எவ்விதச் சிக்கலும் இல்லாமல் அல் காயிதாவால் விமானக் கடத்தலையும் தாக்குதல்களையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது.

பகுதி-5 மிகப்பெரிய தவறு

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தை அமெரிக்கா முன்கூட்டியே தடுத்திருக்க முடியுமா?

கிடைத்த எச்சரிக்கைகளை அமெரிக்க அரசின் உயரதிகாரிகள் பொருட்படுத்தாமல் அலட்சியப்படுத்தியதைப் பார்த்தோம். அவற்றைக்கூட மன்னித்துவிட முடியும். ஏனென்றால், அவை வெறும் எச்சரிக்கைகள். இப்படி நடக்கலாம் என்கிற அபாய அறிவிப்புகள் மட்டுமே. ஒருவேளை நடக்காமலும் போகலாம். அறிவியல்பூர்வமான உளவு நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையிலேயே அவை அளிக்கப்பட்டிருந்தன என்றபோதும், அவற்றின் அடிப்படையில் பொதுவான பாதுகாப்பு முன்னேற்பாடுகள்தான் செய்ய முடியுமே தவிர, குறிப்பிட்ட தாக்குதல் திட்டத்துக்கான எதிர் நடவடிக்கை அல்லது தடுப்பு நடவடிக்கை என்று யோசித்து மேற்கொள்ள சாத்தியமில்லைதான்.

ஆனால், கைமேல் அகப்பட்ட ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சாத்தியமுள்ள சில கைது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக் கிடைத்த வாய்ப்பை அமெரிக்கா தவறவிட்டிருக்கிறது. கடத்தல்காரர்களுள் இரண்டுபேரைச் சுற்றி வளைக்க 2001 தொடக்கத்திலிருந்து நான்கு முறை சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. ஆனபோதும் சி.ஐ.ஏ. மற்றும் எஃப்.பி.ஐ. அவற்றை மிக அழகாகக் கோட்டைவிட்டன. நவாஃப் அல் ஹஜ்மி மற்றும் காலித் அல் மிஹ்தர் என்ற அந்த இரண்டு அராபிய இளைஞர்களைப் பிடிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பை அமெரிக்க உளவுத்துறை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக ஓசாமா பின் லேடனின் திட்டம் பற்றி முன்கூட்டியே தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியும்.

முதல் தவறு

1999-ம் வருட இறுதியில் சி.ஐ.ஏவுக்குத் தொடர்ச்சியாகச் சில தகவல்கள் வந்தன. அதன்படி, சந்தேகத்துக்குரிய சில மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த நபர்கள் 2000 ஜனவரி சமயத்தில் மலேசியாவுக்குப் போகத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது. பயணத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் பெயர்களாக அவர்களுக்குத் தெரியவந்தவை: 1. நவாஃப் 2. சலீம் 3. காலித். இவையனைத்துமே முழுப்பெயர்களின் பகுதி மட்டுமே என்பது அமெரிக்க உளவுத்துறையினருக்கு முதலில் தோன்றவில்லை. ஆனாலும் ஏதோ ஒரு யுகத்தில் சலீம் என்பவன் நவாஃபின் தம்பியாக இருப்பான் என்று மட்டும் சொன்னார்கள். அது சரியே. மேற்கொண்டு, தீவிரமாக இவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கத் தொடங்கியதும் அல் காயிதாவுடன் அவர்களுக்கு இருந்த நெருக்கமான தொடர்பும் உறவும் தெரியவந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் 1998-ம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட தூதரகத் தாக்குதல்களிலும் இவர்களுக்குத்

தொடர்பு உண்டு என்பது தெரிந்தது.

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் அல் காயிதா மேற்கொள்ளவிருந்து கடைசி நேரத்தில் கைவிடப்பட்ட தகர்ப்புத் திட்டம் தொடர்பாகவே இவர்கள் மலேசியா சென்றார்கள். (அத்தியாயம் 3-ல் விரிவான விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.)

தகவல் ஊர்ஜிதமானதும் சி.ஐ.ஏ. உளவாளிகள் இவர்களைப் பின் தொடர ஆரம்பித்தார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர்களால் நவாஃப் அல் ஹஜ்மியைக் கடைசிவரை பின்தொடர முடியவில்லை. ஏதோ ஓரிடத்தில் அவனைத் தவறவிட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் காலித் என்று தங்களுக்குக் கிடைத்த இன்னொரு பெயரை முழுமையாகத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டார்கள். காலித் அல் மிஹ்தர். ஏமனிலிருந்து புறப்பட்டு அவன் ஜனவரி 5, 2000 அன்று மலேசியா வந்து சேரும்வரை சி.ஐ.ஏ. உளவாளிகள் விடாமல் அவனைப் பின் தொடர்ந்து கவனித்திருக்கிறார்கள். அவனுடன் பயணம் செய்த பிற அராபிய இளைஞர்களை, உளவாளிகள் அப்போது அடையாளம் காணவில்லை என்றபோதும் மலேசியாவில் அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடிய சமயம் சுதாரித்துக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

ஜனவரி 8-ம் தேதி, இந்த உளவுப்படை ஓர் அறிக்கையை அனுப்பியது. அந்த அராபிய இளைஞர்களில் மூன்று பேர் திடீரென்று மலேசியாவிலிருந்து புறப்பட்டு பாங்காக் போய்விட்டதாக அந்த அறிக்கை தெரிவித்தது. அப்படிப் போனவர்களுள் ஒருவன் காலித் அல் மிஹ்தர் என்பதும் உறுதி செய்யப்பட்டது.

பாங்காக்கில் உள்ள சி.ஐ.ஏவின் அலுவலகத்துக்குத் தகவல் சொல்லப்பட்டு, வந்துசேரும் மூவரைப் பின் தொடரும்படியான உத்தரவு கிடைத்தபோது காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. மூவரும் பாங்காக் வந்திறங்கி, மறைந்துவிட்டார்கள்.

வேறு வழியில்லாமல் தம் வசம் இருந்த அவர்களின் பெயர்களை மட்டும் தாயலாந்து காவல்துறையிடம் அளித்து, இந்தப் பெயரில் உள்ளவர்களைக் கண்காணிப்புப் பட்டியலில் சேர்க்கும்படியும், சந்தேகத்துக்குரிய நபர்கள் குறித்த விவரம் ஏதும் தெரியவந்தால் தெரியப்படுத்தும்படியும் அமெரிக்கப் புலனாய்வு அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் மார்ச் மாதம் அவர்களுக்கு நவாஃப் அல் ஹஜ்மி பற்றியதொரு முக்கியத் துப்பு கிடைத்துவிட்டது - அவனது முழுப்பெயர் முதல்முதலாகத் தெரியவந்தது உட்பட - ஜனவரி 15-ம் தேதியே அவன் பாங்காக்கிலிருந்து புறப்பட்டு லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குப் போய்விட்டான் என்பதுதான் அது! காலித் அல் மிஹ்தரும் ஹஜ்மியுடன் சென்றுள்ளதும் தெரியவந்தது.

இத்தனை பெரிய விஷயம் 9/11 சம்பவத்துக்கு வெகுநாட்கள் முன்பே நடந்துவிட்டது. சந்தேகத்துக்குரிய அல் காயிதா தீவிரவாதிகள் அமெரிக்காவுக்கு வந்திருக்கும் விஷயம் சி.ஐ.ஏவுக்கு மார்ச் 2000-லேயே தெரியும். எனினும் ஹஜ்மியின் பெயரையோ, மிஹ்தரின் பெயரையோ, உள்துறையின் கண்காணிப்புப் பட்டியலில் சி.ஐ.ஏ., சேர்க்கவேயில்லை.

இன்னொரு மிகப்பெரிய ஆச்சர்யம், அவர்கள் அமெரிக்க விசா பெற்று

லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் வந்து விட்டார்கள் என்கிற தகவல் ஊர்ஜிதமானபிறகும் இத்தகவலை சி.ஐ.ஏ., உள்நாட்டு உளவு அமைப்பான எஃப்.பி.ஐக்குத் தெரியப்படுத்தவேயில்லை. ஜனவரி 2001 வரை அவர்களைத் தேடவோ, அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டவோ எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவேயில்லை.

பெயர்க்குழப்பமும் பின்விளைவும்

அல் காயிதா தீவிரவாதிகளை பாங்காக்கில் தவறவிட்டு சரியாக ஒரு வருடம் கழித்து, எஃப்.பி.ஐயும் சி.ஐ.ஏயும் யுஎஸ்எஸ். கோல் தகர்ப்பு வழக்கை எடுத்துக்கொண்டு ஆராய ஆரம்பித்தன.

அந்தக் கப்பல் தகர்ப்பு வழக்கில் கைதாகியிருந்த ஒருவனிடம் மேற்கொண்ட விசாரணையின் அடிப்படையில், அவனுக்கு கல்லத் (Khallad) என்ற ஒருவனுடன் தொடர்பு உண்டு என்பது தெரியவந்தது. ஏற்கெனவே, கல்லத் என்பவன், ஓசாமா பின் லேடனின் பிரத்தியேகப் பாதுகாப்பு விஷயங்களை கவனித்துக்கொள்ளும் ஒரு மூத்த போராளி என்பதும், யுஎஸ்எஸ். கோல் கப்பல் தகர்ப்புத் திட்டத்தில் பெரிய அளவில் உதவிகள் புரிந்தவன் என்பதும் சி.ஐ.ஏ.வுக்குத் தெரியும்.

விசாரணை அதிகாரிகளுள் ஒருவரான, ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்ததொரு சி.ஐ.ஏ. ஆபீசருக்கு, இந்தப் பெயர் இன்னும் கூடப் பரிச்சயமானதாகத் தோன்றியது. நான்கைந்து மாதங்கள் முன்னர் வேறு யாரோ ஒரு அதிகாரி இப்பெயரைக் குறிப்பிட்டு, யுஎஸ்எஸ். கோல் தகர்ப்பு விஷயம் தொடர்பாக விவாதித்ததை நினைவு கூர்ந்தார். உடனே, தனக்குத் தெரிந்த தொடர்புகள் மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் அதிகாரிகளைத் தொடர்புகொண்டு* கல்லத் என்பவனின் புகைப்படத்தைப் பெற முயற்சி செய்தார். புகைப்படம் வந்து சேர்ந்தபோது அவரது சந்தேகம் ஊர்ஜிதமானது. தமது நண்பரான அதிகாரி விவரித்த தகவல்கள், மற்றும் அங்க வருணனைகள் அனைத்தும் அந்தப் புகைப்படத்தில் இருந்த தோற்றத்துடன் அப்படியே ஒத்துப்போயின.

2000 ஆண்டு இறுதி மாதங்களில் இவ்விஷயத்தை மிக அதிகமாகப் புலனாய்வு செய்துகொண்டிருந்த சி.ஐ.ஏ.வின் அதிகாரிகள், கல்லத் என்ற பெயரும் காலித் அல் மிஹதர் என்ற பெயரும் ஒரே நபரைக் குறிப்பதாகத்தான் இருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். காலித் அல் மிஹதர் என்பவனின் பெயரைத்தான் சுருக்கி, கல்லத் என்று அழைக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள்.

ஆகவே, மலேசியாவில் காலித் அல் மிஹதரைப் பின் தொடர்ந்து தகவல் சேகரிக்கும் விஷயத்தில் உதவிய அதிகாரிகளைத் தொடர்புகொண்டு, உடனடியாக அவனது ஒரு புகைப்படத்தைத் தேடிப்பிடித்து, ஏமன் பிரிவு சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த ஏமன் அதிகாரிதான் கல்லத் புகைப்படத்தை முன்னதாகப் பார்த்தவர் என்பதால் மலேசியாவிலிருந்து வரும் புகைப்படத்தையும் அவரே பார்த்தால், கல்லத் மற்றும் காலித் அல் மிஹதர் இருவரும் ஒரே நபர்தானா என்கிற சந்தேகம் ஊர்ஜிதமாகிவிடுமே என்ற யோசனை அவர்களுக்கு.

2001 ஜனவரியில் மலேசியாவிலிருந்து காலித் அல் மிஹதர் தொடர்பான இரண்டு புகைப்படங்கள் அந்த அதிகாரிக்கு வந்து சேர்ந்தன. புகைப்படங்களைப் பார்த்தவர், காலித் அல் மிஹதரைத் தன்னால்

அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை என்று எடுத்த எடுப்பில் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் அவனுக்கு அருகே இருந்த இன்னொரு உருவம் அவருக்கு ஓரளவு தெரிந்தது போலிருந்தது. தொண்ணூறு சதவீதம், அது கல்லத் போலவே இருப்பதாக அவர் சொன்னார்.

இதிலிருந்து இரண்டு விஷயங்கள் ஊர்ஜிதமாயின. 1. கல்லத், காலித் அல் மிஹ்தர் என்பது ஒரே நபரின் இரு பெயர்களல்ல. இரண்டும் வேறு வேறு நபர்களின் பெயர்கள். 2. கல்லத் மற்றும் காலித் அல் மிஹ்தர் இருவருக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருக்கிறது.

இந்த உண்மை தெரியவந்தபோது காலித் அல் மிஹ்தரின் மீது இன்னும் சந்தேகம் அதிகரித்தது.

ஆனால் இந்தச் சந்தேகம் இறுதிவரை சந்தேகமாக மட்டுமே இருந்தது என்பதைத்தான் கவனிக்க வேண்டும். 2001 ஜனவரி 15-ம் தேதி காலித் அல் மிஹ்தர் அமெரிக்காவுக்கு வந்துவிட்டான். அந்தத் தகவல் மார்ச் மாதம்தான் அமெரிக்கப் புலனாய்வுக்குத் தெரியும் என்றபோதும், அப்போதாவது விழித்துக்கொண்டு அவனைத் தேடியிருக்கலாம்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் சந்தேகத்துக்கு இடமான வகையில் விமானப்பயணங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறான்; மத்திய கிழக்கு நாட்டுக்காரன்; அரேபியன், பின் லேடனுடன் தொடர்புள்ளவன் என்று சந்தேகிக்கப்படுபவன்; அவனைப் பின் தொடர்ந்து ஒரு படையே போய் கடைசியில் கோட்டை விட்டிருக்கிறது; கல்லத் என்னும் இன்னொரு சந்தேகத்துக்குரிய தீவிரவாதியுடன் ஒரே புகைப்படத்தில் காட்சியளிக்கிறான் - இத்தனை ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டும், அவன் அமெரிக்காவுக்கு வந்துவிட்டான் என்கிற தகவல் கிடைத்தபிறகும் அவனைத் தேட எந்தவித நடவடிக்கையும் ஏன் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற கேள்விக்கு பதிலே இல்லை.

பயனற்ற முயற்சி

காலித் அல் மிஹ்தரையும் ஹஜ்மியையும் எப்படியாவது கண்டுபிடித்துவிடவேண்டும் என்ற நோக்கமுடன் பணியாற்றப் புறப்பட்டனர் நான்கு அதிகாரிகள். இருவர் சி.ஐ.ஏ.வைச் சேர்ந்த ஆண் அதிகாரிகள். இருவர் எஃப்.பி.ஐ.யைச் சேர்ந்த பெண் அதிகாரிகள்.

மே 2001 சமயம், ஒரு சி.ஐ.ஏ. அதிகாரி, எஃப்.பி.ஐ.யின் சர்வதேசத் தீவிரவாதப் பிரிவு அதிகாரிகளுடன் அலுவலக ரீதியில் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்தப் பேச்சில் காலித் அல் மிஹ்தர் உள்ளிட்ட சிலர் மலேசியா பயணம் மேற்கொண்டது பற்றிய விவரங்கள் அடிபடவே, ஏதோ ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டு, அவர் தமது அலுவலகம் திரும்பியபின், அது தொடர்பான அத்தனை விவரங்களையும் தேடி எடுத்து, திரும்ப ஒருமுறை படிக்க ஆரம்பித்தார்.

அவருடைய அலுவலகச் சகா ஒருவரும் இம்முயற்சியின்போது அவருடன் இருந்தார். இருவரும் 2000-ன் தொடக்கத்திலிருந்து, இது தொடர்பாக வந்திருந்த பழைய கேபிள் செய்திகளை ஆராயத் தொடங்கினார்கள். காலித் அல் மிஹ்தர் அமெரிக்க விசா பெற்றது, ஜனவரி 2000-ல் ஹஜ்மி லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்கு வந்தது போன்ற விவரங்களையெல்லாம் மீண்டும் எடுத்துப் படித்தார்கள். முன்னதாக

இவ்விவகாரங்களைக் கையாண்ட அதிகாரிகள் யாரும் இது தொடர்பான நடவடிக்கை எதையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை நினைவு கூர்ந்த அந்த அதிகாரி, தாம் ஏதாவது செய்தாலென்ன என்று நினைத்தார்.

தன்னுடன் இருந்த அந்த இன்னொரு சகாவிடம், இத்தகைய சிறு சிறு விவரங்களையெல்லாம் தொகுத்து, புதிதாக ஆராயத் தொடங்கினால் என்ன என்று கேட்டார். அவருக்கு கல்லத் என்கிற நபரின் பெயரை கேபிள் செய்தியொன்றில் பார்த்ததுமே அவன் எப்படிப்பட்ட பயங்கரமான தீவிரவாதி என்பது நினைவுக்கு வந்தது. ஏதோ மோசமான சம்பவம் நடக்கத்தான் போகிறது என்று அவர் தம் சகாவிடம் சொன்னார்.

இது தொடர்பாக அந்த அதிகாரி மேற்கொண்ட சில நுணுக்கமான ஆய்வுகளால் கவரப்பட்ட, அவருக்கு நன்கு அறிமுகமான ஒரு எஃப்.பி.ஐ. பெண் அதிகாரி, தாம் ஏதாவது இதில் செய்யமுடியுமா என்று யோசித்தார். இவர் ஏற்கெனவே எஃப்.பி.ஐ.யில் யுஎஸ்எஸ் கோல் வழக்கைக் கையாண்டு கொண்டிருந்தவர். அப்போதுதான் ஒரு கூட்டுநடவடிக்கையின் நிமித்தம், மேற்சொன்ன இரண்டு சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிகளுடன் அவருக்குப் பரிச்சயம் ஏற்பட்டிருந்தது.

மலேசியா விவகாரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட மூன்றுபேரின் புகைப்படங்கள் அந்த சி.ஐ.ஏ. அதிகாரியிடம் இருந்தன. அவற்றை அவர் இந்த எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரியிடம் கொடுத்து, அவர்களை அடையாளம் காணமுடியுமா என்று பார்க்கச் சொன்னார்.

இந்த விஷயத்தில் அந்த எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரியால் பெருமளவு உதவி செய்யமுடியவில்லை. காரணம், சி.ஐ.ஏவின் புலனாய்வுகள் குறித்த அவ்வப்போதைய தகவல்கள் எதுவும் எஃப்.பி.ஐயை எட்டுவதில்லை என்பதுதான். ஆகவே, கல்லத், காலித் அல் மிஹதர் போன்ற பெயர்களையும் அப்பெயர்களுக்கான முகங்களையும் அவர்களது அமெரிக்கப் பயணம் குறித்த விவரங்களைச் சேகரிப்பதிலும் எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரிகளுக்குச் சிரமம் இருந்தது.

ஆகவே அவர் அந்த சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிகளையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு நியூ யார்க் அலுவலகத்துக்குச் சென்றார். அங்கே கோல் வெடிகுண்டு வழக்கு தொடர்பாக விசாரித்துக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினார். பேச்சின் இடையில் தம்மிடம் இருந்த புகைப்படங்களை அவர்களிடம் காட்டி, அடையாளம் ஏதும் தெரிகிறதா என்று கேட்டார். அவருக்குக் கிடைத்த பதில், சில கேள்விகளாகவே இருந்தன!

இந்தப் புகைப்படங்கள் ஏன் எடுக்கப்பட்டன? இவர்களை ஏன் பின் தொடரவேண்டும்? இந்தப் புகைப்படங்கள்தானா? இன்னும் உண்டா, எனில் மீதிப் படங்கள் எங்கே?

அந்த நியூ யார்க் சந்திப்பின்போது அந்தப் பெண் அதிகாரிக்குக் கிடைத்த ஒரே விஷயம், தேசிய பாதுகாப்பு உயரதிகாரிகளின் ஓர் அறிக்கை. புகைப்படங்களில் இருந்த நபர்களுக்கு இடையே இருந்த தொடர்பு குறித்த சந்தேகம் அந்த அறிக்கையின்மூலம் அவருக்கு நிவர்த்தியானது. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக, அத்தகைய அதிமூக்கிய அறிக்கைகளை கிரிமினல் வழக்குகளை விசாரிக்கும் அதிகாரிகள் பரிமாறிக்கொள்ள அனுமதி கிடையாது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால், நீதித்துறையின் அனுமதி

பெற்றாக வேண்டும். ஆகவே, தனக்குக் கிடைத்த விவரங்களைத் தமது சி.ஐ.ஏ. நண்பர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த இயலாது என்று அந்தப் பெண்மணி கூறிவிட்டார்.

ஆகவே வேறு வழியின்றி அந்த இரு சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிகளும் வெறுங்கையுடன் திரும்பவேண்டியதானது.

2001 ஆகஸ்டில் அந்த இரு சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிகளும் இன்னொரு எஃப்.பி.ஐ. பெண் அதிகாரியைத் தொடர்புகொண்டு முழு விவரங்களையும் விளக்கிச் சொல்லி, ஓய்வு நேரம் கிடைத்தால் இதனைக் கொஞ்சம் புலனாய்வு செய்து பார் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

ஜூலை 24-ம் தேதி அந்தப் பெண்மணி இவ்விஷயம் தொடர்பாகத் தனது முதல் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார். மிஹ்தர், அமெரிக்கா வருவதற்கான விசா பெற்றுவிட்டான் என்ற தகவலைச் சுமந்து வந்த பழைய கேபிள் செய்தி அவருக்குக் கிடைத்தது. ஒரு வாரம் கழித்து, மிஹ்தரின் விசா அப்ளிகேஷன் ஒன்றும் கிடைத்தது. அதில், அவன் நியூ யார்க்கில் வந்து இறங்கவிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.* இதைத் தொடர்ந்து ஹஜ்மி ஜனவரி 2000-ல் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்கு வந்த தகவலையும் அவர் பிடித்தார். அதுவரை வேறெந்த அதிகாரிகளுக்கும் தோன்றாதவிதமாக இவருக்கு இவ்விஷயத்தில் ஒரு பொறிதட்டியது. துண்டுத்துண்டாகக் கிடந்த விஷயங்களைத் தொகுத்துப் பார்த்தார். தமது சக அதிகாரியான அந்த இன்னொரு பெண்மணியுடனும் கலந்து பேசி, தனக்கு எழுந்துள்ள சந்தேகங்களை விவரித்தார். இருவரும் சேர்ந்து இவ்விஷயத்தை ஆராயலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

முதல் வேலையாக, தம் உயரதிகாரிகளைச் சந்தித்து, விவரம் சொல்லி, உரிய நடவடிக்கைகளின் மூலம் காலித் அல் மிஹ்தரையும் நவாஃப் அல் ஹஜ்மியையும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய தீவிரவாதிகளின் சந்தேகப்பட்டியலில் சேர்க்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆகஸ்ட் 24ம் தேதி இருவரும் பாதுகாப்புத் துறையின் சந்தேகப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு, உடனடியாக விமான நிலையங்கள் உள்ளிட்ட அத்தனை சோதனைச் சாவடிகளில் உள்ள கணினிகளுக்கும் தகவல் ஏற்றப்பட்டது.

அந்தப் பெண் அதிகாரி உடனே தம் பழைய நண்பர்களான அந்த இரு சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிகளுடனும் விவாதித்தார். இவ்விஷயத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இன்னொரு எஃப்.பி.ஐ. பெண் அதிகாரியுடன் பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திவிட்டு, புலனாய்வு நடவடிக்கைகளை முடுக்கிவிட்டார்.

நோக்கம் மிகத் தெளிவானது. காலித் அல் மிஹ்தர் எங்கே இருக்கிறான் என்று முதலில் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அமெரிக்காவில் அவனுக்குத் தொடர்புள்ள நபர்கள் யார் யார் என்று அடுத்தபடியாகக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மூன்றாவது, அவன் எதற்காக அமெரிக்கா வந்தான், ஏன் இங்கேயே தங்கியிருக்கிறான்? நேரே பிடித்துப் பேசிவிட முடியுமானால் மிகவும் விசேஷம்.

திட்டத்தின் சுருக்கமாக மேற்சொன்ன வரிகளை முன்வைத்து அந்தப் பெண் அதிகாரி ஒரு குறிப்பை எழுதினார். எழுதும்போதே அவருக்கு சிறு தயக்கம் இருந்தது. இது உளவுத்துறை விசாரணையாக இருக்குமா, கிரிமினல் விசாரணையாக இருக்குமா என்கிற சந்தேகமே அது.

எஃப்.பி.ஐ.யிலும் சரி, சி.ஐ.ஏவிலும் சரி. உயர்மட்ட அளவில் இது பற்றிய அலசல்களோ, ஆலோசனைகளோ அதுவரை மேற்கொள்ளப்படாதிருக்கவில்லை.

இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலையில் இக்குறிப்பை எழுதி, விசாரணை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தித் தம் மேலதிகாரிக்கு அனுப்பினார் அந்தப் பெண்மணி.

பலசுற்று விவாதங்களுக்குப் பிறகு இந்த விஷயம் பற்றிய புலனாய்வை மேற்கொள்ள எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரபூர்வமாக முடிவு செய்தது. அனுபவமுள்ள உளவாளிகள் யாரும் இப்பணியில் ஈடுபடுத்தப்படவில்லை. மாறாக தீவிரவாதத் தடுப்புப் பிரிவில் புதிதாகச் சேர்ந்திருந்த ஒருவரிடம் பொறுப்பு விடப்பட்டது. முப்பதுநாள் அவகாசம் தரப்பட்டது. காலித் அல் மிஹ்தர் எங்கே இருக்கிறான் என்று கண்டுபிடிப்பதே பணி.

அந்த அதிகாரி நிதானமாக நாலைந்து தினங்கள் கழித்து வேலையை ஆரம்பித்தார். உள்ளூர் நியூ யார்க் தகவல் கிடங்கிலிருந்து சில விவரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு, ஒட்டுநர் உரிமம் வழங்கும் அலுவலகத்துக்குப் போய் அங்கே கொஞ்சம் விசாரித்துவிட்டு, மிஹ்தர் தமது விசா விண்ணப்பத்தில் குறித்திருந்த சில ஒட்டல்களுக்குச் சென்று ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு வந்தார். மிகத் தாமதமாக அவருக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியிருக்கிறது. அட்டே, முதல் முதலில் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்கு அல்லவா மிஹ்தர் வந்து இறங்கியிருக்கிறான் என்று அப்போதுதான் எண்ணிப்பார்த்த அந்த அதிகாரி, எஃப்.பி.ஐ.யின் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் பிரிவுக்கு ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதி, அங்கே காலித் அல் மிஹ்தர் என்பவனைக் குறித்த விவரங்கள் ஏதும் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கச் சொன்னார்.

கடைசியாக, இந்த நடவடிக்கையை அந்த எஃப்.பி.ஐ.யின் உளவு அலுவலர் மேற்கொண்ட தேதி, செப்டம்பர் 11.

மிக நிச்சயமாகக் கைப்பற்றி விடும் தூரத்திலேயே இருந்த காலித் அல் மிஹ்தரை உளவுத்துறை கோட்டைவிட்ட வழி இதுதான். மிக மோசமான நிர்வாக அமைப்பு, தகவல் தொடர்பு ஒழுங்கின்மை, தேவையற்ற ரகசியக் காப்பு நடவடிக்கைகள், உள்நாட்டு - வெளிநாட்டு உளவு அமைப்புகளுக்கிடையே ஒருங்கமைவு இல்லாது போனது என்று பல காரணங்களை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

இந்த விஷயங்களை ஆராயும்போது ஒரு உண்மை மிகத் தெளிவாகப் புலனாகிறது. நிச்சயமாக செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தை அமெரிக்கா தடுத்திருக்க முடியும். அதிகாரிகள், இத்தனை அலட்சியமாக நடந்துகொள்வார்களா என்பதுதான் வியப்புக்கும் ஆய்வுக்கும் உரிய அம்சங்களாகும்.

பகுதி-6 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை சுருக்கம்

சுமார் அறுநூறு பக்கங்களுக்கு மேல் நீளும் 9/11 விசாரணை கமிஷனின் அறிக்கையில், வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள், பெண்டகன் அலுவலகம் மீதான அல் காயிதா இயக்கத்தவரின் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள், அதைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட புலனாய்வு, அல் காயிதா இயக்கம் குறித்த விரிவான தகவல்கள், அபிப்பிராயங்கள், அமெரிக்கப் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களும் உளவு நிறுவனங்களும் செயல்பட்ட விதம், செயல்பட்டிருக்கக்கூடிய விதங்கள், அமெரிக்க அரசின் நடவடிக்கைகள் மீதான கருத்துகள், பாதுகாப்பு ஆலோசனைகள் எனப் பகுதி பகுதியாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிக விரிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்த அறிக்கையின் சாரத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் காணலாம்.

ஒரு தேசம் உருமாறியது

செப்டம்பர் 11ம் தேதி, 2001ம் ஆண்டு காலை 8.46க்கு அமெரிக்காவின் தோற்றமே மாறிப்போனது.

மணிக்குச் சில நூறு மைல்கள் வேகத்தில், பத்தாயிரம் காலன்கள் எரிபொருளைச் சுமந்து வந்த ஒரு விமானம் லோயர் மன்ஹாட்டனில் உள்ள உலக வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் வடக்கு கோபுரத்தின் மீது மோதியது. சில நிமிட இடைவெளியில் 9.03 மணிக்கு இன்னொரு விமானம் அதே வேகத்தில் பறந்து வந்து தெற்கு கோபுரத்தின் மீது மோதியது. மோதிய வேகத்தில் எழுந்த நெருப்பும் புகையும் விண்ணைத் தொட்டன. விமானம் மோதி ஏற்பட்ட சேதத்தில் இரு கோபுரங்களிலிருந்தும் இரும்பு, கண்ணாடி, உடல்கள், சாம்பல் என மொத்த மொத்தமாகக் கீழே விழுந்துகொண்டிருந்தன. இரட்டை கோபுரங்கள் என்று சொல்லப்படும் அவ்விரு கட்டடங்களிலும் தினசரி சுமார் 50,000 பேர் பணி நிமித்தம் சென்று வருவார்கள். விமானங்கள் மோதியதைத் தொடர்ந்து அந்த இரண்டு கோபுரங்களும் இருந்த இடம் தெரியாமல் நிலைகுலைந்து, உதிர்ந்து வீழ்ந்துவிட்டன.

அதே தினம் காலை 9.37 மணிக்கு மூன்றாவது விமானம் ஒன்று அமெரிக்க ராணுவத் தலைமையகமான பெண்டகன் கட்டடத்தின் மேற்குப் பகுதியில் சீறி வந்து மோதியது. காலை 10.03 மணிக்கு நான்காவது விமானம் தெற்கு பென்சில்வேனியாவில் வயல்வெளியில் விழுந்து நொறுங்கிப்போனது. அமெரிக்கப் நாடாளுமன்றக் கட்டடத்தையோ, வெள்ளை மாளிகையையோ அவ்விமானம் குறிவைத்திருக்கலாம். முன்னதாக மூன்று விமானங்கள் மோதியது பற்றிய தகவல் அறிந்த தீரம் மிக்க பயணிகளின் முயற்சியால் இந்த நான்காவது விமானம் தன் இலக்கை

அடையாமல் நடுவில் விழுந்து நொறுங்கிப்போனது.

உலக வர்த்தக மையக் கட்டடத் தாக்குதலில் 2,600க்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்கள் இறந்தார்கள். பெண்டகன் தாக்குதலில் 125 பேர் இறந்தார்கள். நான்கு விமானங்களிலுமாகப் பயணம் செய்த 256 பயணிகளும் இறந்துபோனார்கள். 1941ம் ஆண்டு டிசம்பரில் (இரண்டாம் உலகப்போர் சமயம்) ஜப்பானால் நிகழ்த்தப்பட்ட பேரல் ஹார்பர் (Pearl Harbor) தாக்குதலில் பலியானோரைக் காட்டிலும் இந்த எண்ணிக்கை அதிகம்.

இந்தத் தாக்குதல் முயற்சியில் மொத்தம் பத்தொன்பது இளம் அராபியர்கள் ஈடுபட்டார்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஆப்கனிஸ்தானைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு செயல்படும் இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கமான அல் காயிதாவின் பிரதிநிதிகளாகச் செயல்பட்டவர்கள். இந்தப் பத்தொன்பது பேரில் சிலர் ஒரு வருடத்துக்கும் மேலாக அமெரிக்காவிலேயே வசித்து வந்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்க மக்களோடு மக்களாகக் கலந்து பழகியிருக்கிறார்கள். இவர்களில் நான்குபேர் விமானம் ஓட்டுவதற்கான பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்றாலும் பெரும்பாலானோர் படித்தவர்கள் அல்லர். பெரும்பாலும் மோசமான ஆங்கிலமே பேசத்தெரிந்தவர்கள். கஷ்டப்பட்டே ஆங்கிலம் பேசுவார்கள். நான்கைந்து குழுக்களாகப் பிரிந்து விமானத்தில் ஏறிய இவர்களிடம் சிறிய கத்திகள், மிளகுத்தூள் நிரப்பப்பட்ட ஸ்ப்ரே, மயக்க மருந்து அடைக்கப்பட்ட ஸ்ப்ரே போன்ற மிகச்சிறு உபகரணங்களே இருந்தன. இவற்றைக் கொண்டு நான்கு விமானங்களை அவர்கள் கடத்தினார்கள். விமானங்களையே ஆயுதங்களாகவும் பயன்படுத்தினார்கள்.

ஏன் அவர்கள் இதனைச் செய்தார்கள்? இந்தத் திட்டம் எப்படித் தீட்டப்பட்டது? எப்படி செயலாக்கப்பட்டது? எப்படி இப்படியொரு தாக்குதலை அமெரிக்க அரசு யூகிக்காமல், எதிர்பார்க்காமல், முன்பே கண்டுபிடித்துத் தடுத்து நிறுத்தாமல் தவறவிட்டது? எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட தீவிரவாதத் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து எப்படி நம்மைத் தற்காத்துக்கொள்வது?

அதிர்ச்சிதான்; ஆனால் வியப்பல்ல

செப்டம்பர் 11 தாக்குதல்கள் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல் அதிர்ச்சிகரமானவைதான். ஆனால் வியந்து நிற்கும் அளவுக்கு எதிர்பாராத விஷயமல்ல. அமெரிக்கர்களைக் கொண்டு ஒழிப்பதே தங்கள் நோக்கம் என்று இஸ்லாமியத் தீவிரவாதிகள் பல தருணங்களில் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எச்சரிக்கை செய்வது போலச் சில சம்பவங்களும் முன்னதாக நடந்திருக்கின்றன. ஓசாமா பின் லேடனின் அச்சுறுத்தல் 1990-களின் இறுதியில்தான் தீவிரம் பெற்றதே தவிர, அதற்கு வெகுகாலம் முன்பிருந்தே அமெரிக்காவுக்கு இஸ்லாமியத் தீவிரவாதிகளின் அச்சுறுத்தல் இருக்கவே செய்தது. அதற்கு வெகுகாலம் முன்பிருந்தே அமெரிக்காவுக்கு இஸ்லாமியத் தீவிரவாதிகளின் அச்சுறுத்தல் இருக்கவே செய்தது.

1993 பிப்ரவரியில் ரம்ஸி யூசுப் தலைமையிலான குழு ஒன்று வர்த்தக மையக் கட்டடத்தில் குண்டு வைத்தது. ஆறுபேர் இறந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கானோர் காயமடைந்தார்கள். ஹாலண்ட், லிங்கன் சுரங்கப்பாதைகளையும் இன்னும் சில இலக்குகளையும் தகர்க்க வேக

உமர் அப்துல் ரகுமான் தலைமையிலான தீவிரவாதக் குழுவினர் திட்டமிட்டிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1993 அக்டோபரில் சோமாலிய இனக்குழுப் போராளிகள் சிலர் கூட்டு, அமெரிக்க ராணுவ ஹெலிகாப்டர்கள் நொறுங்கின. 18 பேர் இறந்து, 73 பேர் காயமடைந்தார்கள். சில வருடங்களுக்குப் பிறகுதான் அந்த சோமாலி இனக்குழுக்கள் அல் காயிதாவினரிடம் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் விஷயம் கண்டறியப்பட்டது.

1995-ல் சவுதி அரேபியாவில் உள்ள ரியாதில் அமெரிக்க தூதரகம் எதிரே ஒரு கார் வெடிகுண்டு வெடித்து ஐந்து அமெரிக்கர்கள் இறந்தார்கள். ஜூன் 1996-ல் சவுதி அரேபியாவின் தஹ்ரானில் ஒரு டிரக் வெடிகுண்டு வெடித்து, பத்தொன்பது அமெரிக்க ராணுவ வீரர்கள் உயிரிழந்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கானோர் காயமடைந்தார்கள்.

அமெரிக்காவுக்கு எதிரான இத்தனை தீவிரவாத நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகும் 1997 வரை அமெரிக்கப் புலனாய்வுத்துறை ஒசாமா பின் லேடனை, தீவிரவாதச் செயல்களுக்கு நிதியுதவி செய்யும் நபராகத்தான் பார்த்ததே தவிர, தனியொரு தீவிரவாத இயக்கத் தலைவராகப் பார்க்கவில்லை.

1998 பிப்ரவரியில் ஒசாமா பின் லேடனும் இன்னும் நான்கு பேரும் கூட்டாக இணைந்து ஒரு ஃபத்வா வெளியிட்டார்கள். ஒவ்வொரு உண்மையான முஸ்லிமும் தன்னால் இயன்ற அளவில் அமெரிக்கர்களைக் கொல்லவேண்டும் என்பது கடவுளின் கட்டளை. அமெரிக்க ராணுவ வீரராக இருக்கலாம். சிவிலியனாக இருக்கலாம். உலகின் எந்தப் பகுதியில் வசிப்பவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அமெரிக்கர்களாக இருப்போரைக் கொன்றுவிடுவது அவசியம். இஸ்லாமியப் புனித பூமியை அமெரிக்க ராணுவம் ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. இதற்கு நமது எதிர்ப்பை இந்த வகையில்தான் காட்டமுடியும். என்று தெளிவாகச் சொன்னது அந்த ஃபத்வா.

1998 ஆகஸ்டில் கென்யாவிலும் தான்சானியாவிலும் உள்ள அமெரிக்க தூதரகங்கள் மீது பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கத்தவர்கள் நிகழ்த்திய டிரக் குண்டுத் தாக்குதல்களில் 224 பேர் இறந்துபோனார்கள். அவர்களுள் பன்னிரண்டு பேர் அமெரிக்கர்கள். ஆயிரக்கணக்கானோர் காயமடைந்தார்கள்.

அக்டோபர் 2000-ல், ஓர் அல் காயிதா அணி ஏமன் துறைமுகத்தில் ஒரு விசைப்படகை எடுத்துக்கொண்டு ஏராளமான வெடிமருந்துடன் வந்து, நடுக்கடலில் அமெரிக்கக் கப்பற்படைக் கப்பல் USS Cole மீது மோதியது. அந்தத் தாக்குதல் சம்பவத்தால் கப்பல் நாசமானது. 17 கப்பற்படை வீரர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அத்தனை தாக்குதல் முயற்சிகளைக் காட்டிலும் 9/11 சம்பவம் விரிவாகத் திட்டமிடப்பட்டது. திட்டத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும் தீவிரமாக அலசி ஆராயப்பட்டே செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியொரு தாக்குதலை எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. பெரிய அளவில் அமெரிக்க மக்களைத் தாக்கி அழிக்கும் திட்டம் தங்களுக்கு உண்டு என்று முன்னதாக இஸ்லாமியத் தீவிரவாதிகள் எச்சரிக்கை விடுத்தே இருக்கிறார்கள்.

யார் எதிரி?

அமெரிக்காவில் இப்படிப்பட்ட நாசத்தை விளைவிக்க முனைந்திருக்கும் எதிரி யார்? முன் விவரித்த தாக்குதல்கள் அனைத்திலும் பல்வேறு இஸ்லாமியத் தீவிரவாத இயக்கங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தைத் திட்டமிட்டு நடத்தியது ஓசாமா பின் லேடன்.

1980-களில் பல்வேறு முஸ்லிம் தேசங்களிலிருந்து இளைஞர்கள் ஆப்கனிஸ்தான் சென்று அங்கே சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் தன்னார்வத்தில் பங்குபெற்றார்கள். அப்படிச் சென்றவர்களுள் ஒருவர் ஓசாமா பின் லேடன். 1980-களின் இறுதியில், ஆப்கனில் சோவியத் படை வீழ்த்தப்பட்ட பிறகு பின் லேடனும் அவரது வேறு சில கூட்டாளிகளும் இணைந்து அல் காயிதா என்னும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து, உலகின் வேறுபல பகுதிகளில் தங்கள் ஜிகாதைத் (புனிதப்போர்) தொடர முடிவு செய்தார்கள்.

பின் லேடனும் அவரைச் சார்ந்தோரும் சொல்லும் வரலாறுகள், அவர்களின் கலாசாரம், நம்பிக்கைகள் எதுவும் பெரும்பாலான அமெரிக்கர்களுக்குத் தெரியாதவை. இஸ்லாத்தின் பழைய பெருமைகளை மீட்டெடுப்பதான நம்பிக்கையை இஸ்லாமிய சமூகத்தினரிடையே விதைத்து, நவீனமயமாக்கலிலிருந்தும் உலகமயமாக்கலிலிருந்தும் இஸ்லாமியர்களைத் தடுப்பதே அவரது நோக்கம்.

கூடவே, அமெரிக்காவுக்கு எதிரான கருத்தாக்கங்களையும் அவர் தொடர்ந்து முன்வைத்து வந்துள்ளார். இஸ்லாமியர்களின் புனித பூமியான சவுதி அரேபியாவிலிருந்து அமெரிக்க ராணுவத்தினர் வெளியேறவேண்டும் என்ற தமது கோரிக்கையை சர்வதேச இஸ்லாமிய சமூகத்தினரின் முன்வைத்து, இம்முயற்சியில் தமக்கு ஒத்துழைக்குமாறும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளார்.

இத்தகைய அரசியல் மற்றும் சித்தாந்த ரீதியிலான அடிப்படையின்மீதே அவர் தமது இயக்கத்தைக் கட்டுவித்தார். அது ஓர் அழிவு இயக்கம். ஆப்கனிஸ்தானில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பின் லேடனின் இயக்கம், உலகெங்கிலுமிருந்து இஸ்லாமிய இளைஞர்களைக் கவர்ந்து இழுத்து, பயிற்சி அளித்து, தாக்குதல் நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. தமது ஒவ்வொரு நடவடிக்கைக்கும் புதிய புதிய ஆர்வலர்களை ஓசாமா பின் லேடன் அறிமுகப்படுத்தினார். வேறு வேறு தரப்பிலிருந்து அவருக்கான பண உதவிகள் கிடைத்தன. ஆப்கனின் ஆட்சியாளர்களான தாலிபன்களுடன் இருந்த மிக நெருக்கமான உறவின் காரணமாக, ஓசாமா பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கத்துக்கு ஆப்கனிஸ்தான் ஒரு சரியான சரணாலயமாக அமைந்தது.

செப்டம்பர் 11, 2001 சமயம் அல் காயிதா அமைப்பிடம் பல செளகரியங்கள் இருந்தன. பெரிய திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்து, அங்கீகரித்து, மேற்பார்வையிடும் தலைவர்கள் இருந்தனர். இயக்கத்துக்கு ஆட்களைச் சேர்க்க, பயிற்சியளிக்க படைப்பிரிவு இருந்தது. தகவல் தொடர்பு வசதிகள் இருந்தன. பெரிய நாடுகளுக்கு இருப்பதுபோல உளவு மற்றும் புலனாய்வுப் பிரிவு இருந்தது. உலகின் எந்தக் கோடிக்கும் தங்கள் படையினரை அனுப்பிவைக்கும் திறன் இருந்தது. எந்தத் தாக்குதலுக்கும் தேவையான அளவு செலவழிக்கும் நிதித் திறன் இருந்தது.

1998-லிருந்து செப்டம்பர் 11, 2001 வரை

1998-ல் கென்யாவிலும் தான்சானியாவிலும் உள்ள அமெரிக்க தூதரகங்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்களே, அல் காயிதாவை அமெரிக்காவின் மிக முக்கியமான எதிரியாக அடையாளம் காட்டின.

இந்தத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து அப்போதைய அமெரிக்க அரசு (க்ளிண்டன் அரசு) ஆப்கனிஸ்தானிலும் சூடானிலும் இருந்த பின் லேடனின் முகாம்கள் மீதும் வர்த்தக நிறுவனங்கள் மீதும் ஏவுகணைத் தாக்குதல் மேற்கொண்டது. மறுபுறம் பின் லேடனை வெளியேற்றும்படி தாலிபன் அரசைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தியும் வந்தது. இந்த இரண்டு நடவடிக்கைகள் தவிர சி.ஐ.ஏ.வுடன் இணைந்து பின் லேடனையும் அவரது முதன்மைத் தளபதிகளையும் உயிருடனோ பிணமாகவோ பிடிப்பதற்குச் சம்பளம் கொடுத்துச் சில வெளிநாட்டு உளவு சக்திகளையும் முடுக்கிவிட்டது. இந்த நடவடிக்கைகள் எது ஒன்றும் பின் லேடனின் செயல்பாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. பின் லேடனும் அல் காயிதா இயக்கத்தினரும் தொடர்ந்து ஆப்கனிஸ்தானில் வசிப்பதிலும் சிக்கல் உண்டாகவில்லை.

1998-99 காலகட்டத்தில்தான் காலித் ஷேக் முகம்மது, ஓசாமா பின் லேடனிடமும் அவரது ஆலோசகர்களிடமும் ஒரு யோசனையை முன்வைத்தார். Planes Operation என்று அதற்குப் பெயர். அந்த யோசனைதான் செப்டம்பர் 11-ம் தேதி அதன் உச்சபட்ச சாத்தியத்தை உலகுக்கு உணர்த்திக்காட்டியது.

விமானங்களை ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்த முடியும் என்கிற யோசனையை அலசி ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு ஓசாமா பின் லேடனும் அவரது முதன்மைத் தளபதியான முகம்மது அட்ஃபும் இது விஷயமாக மிகத் தீவிரமாக யோசிக்கத் தொடங்கினார்கள். மிகப்பெரிய தாக்குதல் திட்டங்களை நடத்தும் திறன் மிக்க கமாண்டர்களை பயிற்சி கொடுத்து உருவாக்கும் பணியில் முனைப்புடன் ஈடுபட ஆரம்பித்தார்கள்.

காலித் ஷேக் முகம்மது முன்வைத்த திட்டம், செப்டம்பர் 11 அன்று மேற்கொள்ளப்பட்டதைக் காட்டிலும் மிகப்பெரிது. நான்கல்ல; ஒரே சமயத்தில் பத்து விமானங்களைக் கடத்தி, அமெரிக்காவின் கிழக்கு மற்றும் மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஒரே சமயத்தில் தாக்கும் விதமான திட்டத்தைத்தான் அவர் முன்வைத்ததாகவும், ஆனால் ஓசாமா பின் லேடன் அத்திட்டத்தில் சிறு மாறுதல்கள் செய்து அங்கீகரித்ததாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். பத்து விமானங்களைக் கடத்துவதென்றால் அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவு மற்றும் திட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய குழப்பங்களை உத்தேசித்தே ஓசாமா பின் லேடன் நான்கு விமானங்களை மட்டுமே கடத்தும் முடிவுக்கு வந்தார்.

முடிவு செய்ததும் அதனை காலித் ஷேக் முகம்மதுக்கு அறிவித்து, பயிற்சிகளைத் தொடங்கலாம் என்றும் உத்தரவளித்தார். 1999 பனிக்காலத்தில் அல் காயிதாவின் இச்சிறப்புப் பயிற்சி முகாம் செயல்படத் தொடங்கியது. புதிய போராளிகள் குழுவில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களுள் நான்கு பேர் ஜெர்மனியிலுள்ள ஹாம்பெர்க்கிலிருந்து வந்த முஸ்லிம் தீவிரவாதிகள். இந்தப் புதிய போராளிகளின் கமாண்டர்தான் முகம்மது அட்டா.

சி.ஐ.ஏ., அல் காயிதா குறித்த பல தகவல்களை, அவர்களது தாக்குதல் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து முன்கூட்டியே அறிந்துவந்திருக்கிறது. சில வெளிநாட்டு பாதுகாப்பு ஏஜென்ஸிகளின் உதவியுடன் அல் காயிதாவின் பல திட்டங்களை முளையிலேயே தடுத்து நிறுத்தியுமிருக்கிறது.

ஆனால் ஜனவரி 2000-ல், இரண்டு முக்கியமான அல் காயிதா உறுப்பினர்களை மலேசியா விமான நிலையத்தில் அடையாளம் கண்டு, கண் நேரத்தில் அமெரிக்க உளவுத்துறை தவறவிட்டிருக்கிறது. பாங்காக் போகிற வழியில் அவர்கள் காணாமல் போய்விட்டார்கள். ஆனால் ஜனவரி 15-ம் தேதி அவர்கள் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸுக்குத்தான் வந்தார்கள். பின்னால் செப்டம்பர் 11 விமானக் கடத்தல் சம்பவத்தில் பங்குபெற்றவர்களுள் இரண்டு பேர்.

அந்த இரண்டு பேருக்குமே அமெரிக்கா மிகவும் புதிய தேசம். அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் ஒழுங்காகப் பேச வராது. சந்தேகத்துக்கு உரிய வகையில் எவ்வித நடவடிக்கையும் அமைந்துவிடக் கூடாது என்கிற முன்னெச்சரிக்கையுடன், முன்னதாகவே அமெரிக்காவுக்கு வந்து, சில நட்புகளை உருவாக்கிக்கொண்டு, சௌகரியமாகப் பதுங்கிக்கொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்த தொடர்புகள் சில சமூகவிரோத சக்திகளின் மூலம் கிடைத்திருப்பதாகவே நாங்கள் சந்தேகப்படுகிறோம். இது தொடர்பாகக் கிடைத்துள்ள ஆதாரங்கள் மிகவும் மேலோட்டமானவை. வேறு பலர் விஷயத்தில் அந்தக் குறைந்தபட்ச ஆதாரங்கள் கூட இல்லை. அதுதான் அதிகக் கவலையளிப்பதும் கூட.

அந்த இரண்டு பேரும் கலிபோர்னியாவுக்கு வந்து சேர்ந்ததும், ஒத்த சிந்தனையுள்ள முஸ்லிம்கள் சிலரை அங்கே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏமனிலிருந்தும் சவுதி அரேபியாவிலிருந்தும் அமெரிக்காவுக்கு வந்து சேர்ந்தவர்கள். சான் டியேகோவில் ஒரு மசூதியில் இவர்களின் சந்திப்பு நிகழ்ந்திருக்கிறது. லாஸ் ஏஞ்சல்ஸில் கொஞ்சநாளி இருந்துவிட்டு, பிறகு இவர்கள் வெளிப்படையாக, சொந்தப் பெயருடனேயே சான் டியேகோவில் தங்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்களின் கவனத்தைப் பெரிய அளவில் கவராமல் இயல்பாக வாழ, நடமாடவேண்டும் என்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள்.

2000 ஆண்டு கோடைக்காலத்தில் ஜெர்மனி, ஹாம்பர்க்கிலிருந்து மூன்றுபேர் அமெரிக்காவின் கிழக்கு கடற்கரைப் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். வந்த மூவரும் உடனடியாக விமானம் ஓட்டும் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்ந்துகொண்டார்கள். 2001-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் நான்காவது நபர், ஹானி ஹாஞ்சூர், அரிசோனாவுக்கு வந்து சேர்ந்தான். ஏற்கனவே கலிபோர்னியாவில் இருந்த நவாஃப் அல் ஹஜ்மி, ஹாஞ்சூருடன் அரிசோனா வந்து தங்கிக்கொண்டான். இருவரும் அங்கே விமானம் ஓட்டும் பயிற்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். 1980-களிலும் 1990-களின் தொடக்கத்திலும் ஏராளமான அல் காயிதா தீவிரவாதிகள் அரிசோனா மாகாணப் பகுதியில் வந்து இருந்து சென்றது இங்கே நினைவுகூரத்தக்கது.

2000 ஆண்டு முழுவதும் அதிபர் பில் க்ளிண்டனும் அவரது ஆலோசகர்களும் ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்து பின் லேடனை வெளியேற்ற

தாலிபன் அரசை நிர்ப்பந்தித்துப் பல ராஜதந்திர ரீதியிலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். தாலிபன்களின் அரசியல் எதிரிகளான வடக்குக் கூட்டணிப் படையுடனும் ரகசியத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு எப்படியாவது ஒசாமா பின் லேடனைப் பிடிக்கும் முயற்சிகளை முடுக்கிவிடப் பார்த்தார்கள். இவை எதுவும் பலிக்கவில்லை. சி.ஐ.ஏ.வும் தன் பங்குக்கு, மிகத் தீவிரமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. அல் காயிதாவினரின் நடமாட்டத்தை அறிய ஒரு சிறிய, ஆளில்லாத, Predator என்ற தானியங்கி விமானத்தில் வீடியோ கேமராக்களை வைத்து, ஆப்கனின் பல பகுதிகளில் பறக்கவிட்டுப் பார்த்தார்கள்.

அக்டோபர் 2000-ல் யுஎஸ்எஸ் கோல் - அமெரிக்கக் கடற்படைக் கப்பலின் மீதான தாக்குதலுக்குப் பிறகு மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரணையிலும் கிடைத்த ஆதாரங்கள் மூலமும் அத்தாக்குதலை அல் காயிதாதான் நிகழ்த்தியிருக்கிறது என்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் ஒசாமா பின் லேடன் தான் அத்தாக்குதலுக்கு உத்தரவிட்டார் என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லும்விதமான ஆதாரம் ஏதும் சிக்கவில்லை. ஏமன் துறைமுகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதல் தொடர்பாக அமெரிக்க அரசு இறுதி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னதாக ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டது. 2000 ஆண்டு இறுதியில் ஜார்ஜ் புஷ் ஆட்சிக்கு வந்தார். புஷ்வுக்கும் அவரது ஆலோசகர்களுக்கும் யுஎஸ்எஸ் கோல் கப்பலைத் தாக்கியவர்கள் அல் காயிதாவினர்தான் என்கிற உறுதியான, இறுதியான முடிவை வந்தடைய எந்தச் சிக்கலும் இருக்கவில்லை.

ஆட்சிக்கு வந்த நாளாகவே அல் காயிதா அச்சுறுத்தல்களை முற்றிலுமாகக் களையப் புதிய வியூகங்களை வகுத்து, மூன்று முதல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் செயல்படுத்தும் விதமான திட்டங்களை வகுக்க ஆரம்பித்தார் புஷ்.

2001 கோடைக்காலத்திலேயே அமெரிக்க உளவு அமைப்புகளுக்கு அடுத்தடுத்து எச்சரிக்கைகள் வர ஆரம்பித்துவிட்டன. எல்லா எச்சரிக்கைகளுமே அல் காயிதா ஏதோ திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதாகவே அமைந்தன. உளவுத்துறைத் தலைமையகம் பெற்ற ஒரு ரிப்போர்ட்டில் ஏதோ மிக, மிக, மிகப்பெரிய திட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஒட்டுமொத்த அமைப்பே அரண்டுபோயிருந்ததாக சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட் குறிப்பிட்டார்.

அமெரிக்காவுக்கு வெளியே, எங்கெங்கெல்லாம் தேவையோ, அங்கெல்லாம் அல் காயிதாவினரைத் தேடி வேட்டையாட என்னென்ன செய்ய முடியுமோ, அதையெல்லாம் செய்வதற்கான தீவிர ஆலோசனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஒசாமா பின் லேடனின் அடுத்தத் திட்டம் என்பதாக வந்த எச்சரிக்கைகள் எல்லாமே அமெரிக்காவுக்கு வெளியே நிலைகொண்டுள்ள அமெரிக்கத் துருப்புகள், அலுவலகங்கள் போன்றவற்றையே சுட்டிக்காட்டின. ஏராளமான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் அயல்நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. துரதிர்ஷ்டவசமாக உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு ஏஜென்சிகள் அந்தளவு சிறப்பாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, தயார் நிலையில் வைக்கப்படவில்லை.

ஆப்கனிஸ்தானில் ஒசாமா பின் லேடனைத் தேடும் முயற்சியாக ஒரு

புதிய யோசனையும் முன்வைக்கப்பட்டது. ஆப்கன் கானகப் பகுதிகளில் அல் காயிதா முகாம்களைத் தேடி, அவர்களது நடமாட்டங்களைப் படம்பிடிக்க அனுப்பப்பட்ட Predator விமானத்தில் ஏவுகணைகளையும் பொருத்தலாம் என்று உளவுப் பிரிவு கருதியது. இது தொடர்பான ஒப்புதல் பெற திட்ட வரைவு தயார் செய்யப்பட்டு அதிபருக்கும் அனுப்பப்பட்டது. Predator தானியங்கி விமானத்தில் ஏவுகணைகளைப் பொருத்தும் திட்டத்தை முதலில் அதிபரின் தலைமை ஆலோசகர்கள் செப்டம்பர் 4-ம் தேதி அங்கீகரித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் அங்கீகரித்த பிறகு அத்திட்டம், அதிபரின் கையெழுத்துக்காக அனுப்பப்பட்டது. அத்திட்ட வரைவுக்கு, செப்டம்பர் 11-ம் தேதிதான் அதிபர் புஷ் ஒப்புதல் தரவிருந்தார்!

ஜனவரி 2000-ல்தான் பல தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் அடையாளம் காணப்பட்ட தீவிரவாதிகள், தற்போது அமெரிக்காவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்கிற உண்மை அமெரிக்க உளவு அமைப்புகளுக்குத் தெரியவந்தது. ஆனால் அமெரிக்காவுக்கு விடுக்கப்பட்டிருந்த அபாய எச்சரிக்கையுடன் இதனைச் சம்பந்தப்படுத்தி யாருமே யோசிக்கவில்லை.

அல் காயிதாவின் தாக்குதல் திட்டங்கள் யாவும் இறுதிக்கட்டத்தை எட்டிவிட்டிருந்த கோடைகாலத்தில் ஆப்கனிஸ்தானில் இருந்த அல் காயிதா தலைவர்கள், இறுதி உத்தரவு அளிப்பது பற்றிக் கலந்து பேசினார்கள். அமெரிக்காவுக்குள் நேரடித் தாக்குதல் திட்டத்தை முல்லா முகம்மது ஒமர் எதிர்த்தார். திட்டத்தைத் தவிர்க்கவும் கோரினார். இன்னும் சில மூத்த தளபதிகளும் திட்டம் குறித்து அச்சம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒசாமா பின் லேடன் தம் முடிவில் உறுதியாக இருந்தார். தாக்குதல் தொடங்க உத்தரவளித்தார்.

செப்டம்பர் 11, 2001

பத்தொன்பது கடத்தல்காரர்கள். விமான நிலைய பாதுகாப்பு அரண்களை எப்படி முறியடிப்பது என்று நன்கு தெரிந்துகொண்டவர்கள். செப்டம்பர் 11 அன்று காலை இம்முயற்சியில் 19 பேருக்கும் வெற்றிதான். அத்தனைபேரும் நான்கு குழுக்களாகப் பிரிந்து நான்கு விமானங்களைக் கடத்தினார்கள். தற்கொலைப் படையாக வந்துள்ள கடத்தல்காரர்களை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது பற்றி எந்த விதமான முன் ஆயத்தங்களும் செய்துகொள்ளாத அந்த நான்கு பயணிகள் விமானங்களும் அவர்களிடம் சிக்கின.

அமெரிக்க விமானப் போக்குவரத்துத் துறை என்பது இரண்டு பாதுகாப்பு ஏஜென்சிகளின் வழிநடத்தல்களுக்கு உட்பட்டது. ஒன்று Federal Aviation Administration (FAA). இது ஒரு சிவில் அமைப்பு. அமெரிக்காவின் மேலான விமானப் போக்குவரத்துகளை ஒழுங்குபடுத்தும் அமைப்பு. இன்னொன்று, NORAD என்று அழைக்கப்படும் North American Aerospace Defence Command. இது ஓர் ராணுவ அமைப்பு. அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய இரு நாடுகளும் சேர்ந்து அமைத்துள்ள இந்த அமைப்பு வட அமெரிக்காவின் மேல் விமானம், ஏவுகணைகள் மூலம் தாக்குதல் ஏதும் நடக்காத வண்ணம் காப்பாற்றுவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

அன்றைய தேதியில், விமானங்களையே ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தித் தாக்குதல் நடத்தத் தீவிரவாதிகள் திட்டமிட்டால் எப்படித் தப்பிப்பது என்பது குறித்த எவ்வித திட்டங்களோ, அதற்குரிய பாதுகாப்பு

ஏற்பாடுகளோ அவற்றில் இல்லை.

கடத்தப்பட்ட விமானங்களுள் ஒன்றான யுனைடெட் 93-ஐ சுட்டு வீழ்த்திவிடுவது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உத்தரவு, விமானம் கடத்தப்பட்டு 28 நிமிடங்கள் வரை NORAD அமைப்புக்குத் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. அந்த விமானம் பென்சில்வேனியாவில் விழுந்து நொறுங்கிப்போனது.

கடத்தப்பட்ட விமானங்கள் நான்குமே கண்காணிக்கப்படக்கூடிய எல்லைக்குள்ள்தான் பறந்தன என்ற போதும் அவை எங்கே ஓட்டிச்செல்லப்படுகின்றன, இலக்கு என்ன என்பது துரதிர்ஷ்டவசமாக இறுதிவரை தெரியவேயில்லை. மூன்று விமானங்களின் நிலைமை இப்படியாகிவிட்ட, நான்காவது விமானத்தைப் பின் தொடர்ந்து ராணுவ விமானங்கள் உடனடியாக அனுப்பப்பட்டன. விபரீதமாக அவ்விமானம் ஏதாவது இலக்கில் மோதி அதிபயங்கர சேதம் விளைவிப்பதற்கு முன்னர், அதனைச் சுட்டு வீழ்த்தும் உத்தரவு வழங்கப்பட்ட பிறகும் அது, பின்தொடரும் ராணுவ விமானங்களின் பைலட்டுகளுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. வாஷிங்டனில் இருந்த தலைவர்கள் எல்லோரும், கடத்தப்பட்ட விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, ராணுவ விமானங்களில் இருந்த பைலட்டுகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருந்ததோ, கடத்தப்பட்ட விமானம் போகும் பாதையிலேயே பின் தொடர்ந்து போய்க்கொண்டிரு என்பதுதான்!

வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள் தாக்கப்பட்டதும் நியூ யார்க் நகரின் தீயணைப்புத்துறை, காவல்துறை, துறைமுக அதிகாரிகள், கட்டட ஊழியர்கள், அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருந்த பிற அலுவலர்கள் அனைவரும் தம்மால் இயன்ற அளவு சிறப்பாகவும் விரைவாகவும் பணியாற்றத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட கோர சம்பவம் தான். ஆனால் மலைத்து நின்றுவிடாமல் இவர்கள் துரிதமாகச் செயல்பட ஆரம்பித்தது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விஷயம்.

தாக்குதல் நடந்த இடத்தில் இருந்தவர்களில் அநேகமாக நூறு சதவீதமும் மரணத்தையே தழுவவேண்டியிருந்திருக்கிறது. பல வழிகளில் தப்பிப்பிழைக்க முனைந்தவர்களும் ஆபத்தான கட்டடத்தில்தான் எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் கீழ்த்தளங்களில் இருந்த சில நூறு பேர் தப்பித்திருக்கலாம். மற்றபடி இழப்பு மிகவும் மோசமானதே.

ஆபத்துக் காலத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதங்கள் பற்றிய புரிதலின்மை, அவசரகாலத்தில் கடைபிடிக்கவேண்டிய ஒருங்கிணைந்த உத்தரவிடும் தன்மை இல்லாது போனது, போதிய அளவு தகவல்தொடர்பின்மை - இவையெல்லாம் இல்லாதிருந்தால் இன்னும் பல உயிர்களைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம்.

வர்த்தக மையக் கட்டட வளாகத்தில் மட்டும் என்றில்லை. பெண்டகனிலும் இதேவிதப் பிரச்னைதான். பொதுவாக அவசரகால நடவடிக்கைகளில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நிறைந்த இடம் அது. ஆனபோதிலும் உத்தரவுகள் வழங்கும் விஷயத்திலும் நிலைமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வரும் விஷயத்திலும் நிறைய குழப்பங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

செய்யத் தவறியவையும் செய்திருக்கக் கூடியவையும்

சில சந்தர்ப்பங்கள் தவறவிடப்பட்டிருக்கின்றன. சில வாய்ப்புகள் பயன்படுத்தப்படாதிருந்திருக்கின்றன. செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துடன் இவற்றுக்கு மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் உண்டு. உதாரணமாக -

1. கடத்தல் சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட நவாஃப் அல் ஹஜ்மி, காலித் அல் மிஹ்தர் ஆகிய இருவரையும் அமெரிக்க உளவுத்துறை தொடர் கண்காணிப்பில் வைத்திருக்கவில்லை. அவர்கள் நடுவில் பாங்காக்குக்குப் போனது தெரிந்தும் திரும்பியபிறகு தேடிப்பிடித்து விசாரணை மேற்கொள்ளவில்லை. இதுபற்றிய விவரங்களை எஃப்.பி.ஐக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை.
2. யுஎஸ்எஸ் கோல் கப்பல் மீதான வெடிகுண்டுத் தாக்குதல் சம்பவத்தில் ஈடுபட்டவர்களுடன் மிஹ்தருக்குத் தொடர்புண்டு என்கிற தகவல் உளவு அமைப்புகளுக்கிடையில் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட வேயில்லை.
3. மிஹ்தரும் ஹஜ்மியும் அமெரிக்காவுக்குள்ள்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தும் உரிய நேரத்தில் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கப் போதிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.
4. சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்னரே கைது செய்யப்பட்ட ஜக்காரியாஸ் மொஸ்ஸாவி, விசாரணையின்போது ஒரு தீவிரவாத நடவடிக்கைக்காகவே விமானம் ஓட்டும் பயிற்சி மேற்கொண்டிருப்பது தெரியவந்திருக்கிறது. அதன்பிறகு நடக்கவிருக்கக்கூடிய அபாயகரமான சம்பவத்துடன் தொடர்புபடுத்திச் சிந்திக்காமலே இருந்திருக்கிறார்கள்.
5. கடத்தல்காரர்கள் பலரது விசா மனுக்களில் பல தவறான தகவல்கள் தரப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை.
6. கடத்தல்காரர்கள் பலரது பாஸ்போர்ட்களில் தில்லுமுல்லுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதும் கவனத்துக்கு வராமலேயே போயிருக்கிறது.
7. கண்காணிப்பிலுள்ள தீவிரவாதிகள் பலர் விமானப்பயணம் மேற்கொள்வதைத் தடைசெய்யவில்லை.
8. விமானத்தின் காக்கிப் கதவு வலுவாக இல்லை. ஒரு கடத்தல் சம்பவம் நடைபெறுமானால் அதிலிருந்து விமானி காக்கிபட்டைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுமளவு பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் கவனித்துச் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை.
9. விமானம் ஏறுமுன் விமான நிலையத்தில் பயணிகளைப் பரிசோதிக்கும் கணினிமயமாக்கப்பட்ட CAPPS பரிசோதனைக் கருவியை அதிகாரிகள் ஆராயவேயில்லை.

சில கண்டுபிடிப்புகள்

1998-லிருந்து 2001 வரை அல் காயிதாவுக்கு எதிராக அமெரிக்க அரசு மேற்கொண்ட எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் அவர்களது இந்த விமானக் கடத்தல் திட்டத்தைத் தடுக்கவோ, குறைந்தபட்சம் தாமதப்படுத்தவோ கூட செய்யவில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியும். அரசு வட்டத்தைப்

பொறுத்தவரை, அல் காயிதா குறித்த தகவல் சேகரிப்பு, யூகித்தறிதல், அவ்விதக்கம் தொடர்பான அரசின் கொள்கைகள், செயல் சாத்தியங்கள், நிர்வாகம் எனப் பல அம்சங்களில் தோல்வியே கண்டிருக்கின்றனர்.

அல் காயிதாவின் அச்சுறுத்தல் என்பது, அதன் முழு அர்த்தம், வீரியமுடன் தலைவர்களுக்குப் புரிந்திருந்ததா என்று எங்களுக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. பின் லேடனின் அல் காயிதாவால் உருவாக்கக்கூடிய பாதிப்புகள் என்பது பொருட்படுத்தி விவாதிக்கக்கூடிய அம்சமாக 2000 ஆண்டு வரையிலும் கூட இல்லை. 2000 ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் சமயத்தில்தான் இப்பிரச்னை ஒரு விவாதப்பொருளாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல் காயிதாவின் புதுவிதமான தீவிரவாத நடவடிக்கை, சந்தேகமில்லாமல் அமெரிக்காவிற்கு ஒரு சவால்தான். அமெரிக்க அரசின் முக்கியத் துறைகள் எதுவும் இத்தகையதொரு தாக்குதலைச் சந்திக்கத் தயாராக இல்லை என்பது உண்மையே.

செப்டம்பர் 2001, முதல் வாரம் வரையில் கூட அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் மேல்நிலையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் அல் காயிதா ஒன்றும் முக்கியமான எதிரியல்ல என்ற எண்ணத்தில்தான் இருந்திருக்கின்றனர். செப்டம்பர் 4, 2001 அன்று அமெரிக்க அரசின் தீவிரவாத எதிர்ப்புக் கொள்கைகளை வரையும் குழுவின் அங்கத்தினரான ரிச்சர்ட் க்ளார்க், பெண்டகனும் சி.ஐ.ஏவும் அல் காயிதா விசாரணைகளில் அதிக ஆர்வம் காட்டாததனால் வெறுப்படைந்து 'அல் காயிதா பிரச்சனையை எதிர்கொள்வதில் நாம் முனைப்போடுதான் இருக்கிறோமா? அல் காயிதா பிரச்னை அப்படிப்பட்ட பெரும்பிரச்சனையா என்ன?' என்று கேள்வி எழுப்பி, அல் காயிதாவால் நூற்றுக்கணக்கான அமெரிக்கர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டால் அதற்கடுத்த நாள் எப்படி விடியும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள் என்றும் எழுதியிருந்தார்.

இக்கேள்விக்கான விடை அடுத்த ஒரு வாரத்தில் கிடைத்திருக்கிறது.

சாத்தியங்கள்

9/11 சம்பவத்துக்கு முன்பாக அல் காயிதா பிரச்சனையைத் தீர்க்க அமெரிக்க அரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகள் எப்படிப்பட்டவை? பனிப்போர் காலத்தில், குறிப்பாகச் சொல்லுவதென்றால் பனிப்போரின் இறுதிக் கட்டத்தில் அமெரிக்க அரசு மேற்கொண்ட உத்திகளைத்தான் அல் காயிதா விஷயத்திலும் கடைபிடிக்கப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அல் காயிதாவுக்கு அது போதுமானதில்லை.

ஒரு துணை ராணுவத் தாக்குதலை முன்னின்று நடத்துவதற்கான குறைந்தபட்சத் தகுதி மட்டுமே சி.ஐ.ஏ. அமைப்புக்கு உண்டு. தனது தகுதிகளை வளர்த்துக்கொள்வது பற்றி 9/11 சம்பவத்துக்கு முன்னதாக சி.ஐ.ஏ. எண்ணிப்பார்த்ததில்லை. உள்வறிதலிலும் சி.ஐ.ஏ. தன் தகுதியை இன்னும் ஏராளம் வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இயந்திரங்களைக் காட்டிலும் நிறைய மனிதர்களை அது தன் உள்வுப்பணிக்குப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும்.

என்னதான் அல் காயிதா என்பது மிகுந்த அபாயகரமான அயல்நாட்டு அமெரிக்க எதிரி என்பது தெரிந்தபோதும் 9/11 சம்பவத்துக்கு முன்னால்

பாதுகாப்புத்துறை முழு வீச்சுடன் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை.

உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு

NORAD அமைப்புக்கு இந்தமாதிரி விஷயங்களில் அனுபவமோ, பயிற்சியோ போதுமான அளவில் இல்லை. விமானக்கடத்தல் பற்றி அவர்கள் அறிந்ததெல்லாம் மிகக்குறைவு. சந்தித்த சம்பவங்கள் எல்லாம் வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் விமானங்கள் கடத்தப்பட்ட பிரச்னைகள்தாம்.

இவையெல்லாவற்றைவிடவும் மிகத்தீவிரமான பலவீனம், உள்நாட்டு உளவு அமைப்புகளின் கையாலாகாத்தனம். தன் வசமுள்ள தீவிரவாதிகள் குறித்த தகவல்களை உடனுக்குடன் தொகுத்து, அவ்வப்போது நடைபெறும் சம்பவங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி யோசித்துப் பார்த்து, தேசிய அளவில் முக்கியத்துவம் பெறத்தக்கவற்றில் தீவிர கவனம் செலுத்தும் விஷயத்தில் எஃப்.பி.ஐ. முழுமையாகக் கோட்டைவிட்டிருக்கிறது.

FAAவின் நடவடிக்கைகளும் பலவீனமானவையே. Federal Aviation Authority அமைப்புக்கு NORAD அமைப்புடன் ஒழுங்கான ஒருங்கிணைப்பு இல்லை.

ஒரு தற்கொலைப் படை விமானத்தைக் கடத்துகிறதென்றால் உடனடியாக மற்ற விமானங்கள் பறக்கத் தடைவிதிப்பது, செக்யூரிடி பரிசோதனைகளில் ஓட்டைகளில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வது, காக்கிபிடின் பாதுகாப்பை அதிகரிப்பது, விமான ஊழியர்களை உரிய அளவு எப்போதும் எச்சரித்து வைத்திருப்பது போன்ற பல அம்சங்களில் போதுமான அளவு கவனம் இல்லாதிருந்திருக்கிறது.

முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் :

தோல்வியடைந்த ராஜதந்திர முயற்சிகள்

1997 பிப்ரவரி தொடங்கி செப்டம்பர் 11, 2001 வரை அமெரிக்க அரசு பல்வேறு விதமான ராஜதந்திர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது. எல்லாம், ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்து பின் லேடனை வெளியேற்றுவது தொடர்பான நடவடிக்கைகள். ஆப்கனை ஆண்டுகொண்டிருந்த தாலிபன்களிடம் பலமுறை இதுதொடர்பாக வற்புறுத்தியும் வலியுறுத்தியும் பேசப்பட்டது. 'அல் காயிதாவுக்கு அடைக்கலம் தருவதை நிறுத்துங்கள்; பின் லேடனை ஒரு மூன்றாம் தேசத்துக்கு நாடுகடத்துங்கள்; அங்கே நீதி விசாரணை மேற்கொள்ளலாம்' என்று மிதமாகவும் மிரட்டலாகவும் கூடக் கேட்கப்பட்டது. ஆனால் எல்லா முயற்சிகளுமே வீணாயின.

நேரடியாக தாலிபன்களிடம் கேட்டது தவிர, பாகிஸ்தான் மூலமாகவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பின் லேடனை தாலிபன்கள் நாடுகடத்த வேண்டும் என்று, தாலிபன்களின் நட்பு அரசாங்கமான பாகிஸ்தான் அரசு மூலமும் நிர்ப்பந்தப்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதைச் செய்யவில்லையென்றால் தாலிபன்களுடன் பாகிஸ்தான் அரசு தன் உறவை முறித்துக்கொள்ளும் என்று மிரட்டவும் யோசனை தரப்பட்டிருக்கிறது.

1999-லிருந்து 2001 வரை இன்னொரு தரப்பிலிருந்து முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அன்றைய ஆப்கனிஸ்தான் ஆட்சியாளர்களான தாலிபன்களின் நட்பு தேசமாகிய ஐக்கிய அரபு அமீரகத்தை,

தாலிபன்களுடனான உறவை முறித்துக்கொள்ளச் சொல்லி அமெரிக்கா வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. 9/11 சம்பவத்துக்கு மிகச் சில காலம் முன்பாகத்தான் இம்முயற்சி ஓரளவு பலனளித்தது. ஐக்கிய அரபு அமீரகம் தாலிபன்களுடன் தங்களுக்கு இருந்த உறவை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவந்தது.

இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்தைப் பொறுத்தவரை சவுதி அரேபியா எப்போதும் ஒரு பிரச்னைக்குரிய தேசமாகவே இருந்துவந்திருக்கிறது. 9/11 சம்பவத்துக்கு முன்பு சவுதி அரசாங்கமும் அமெரிக்க அரசாங்கமும் ஒருங்கிணைந்த புலனாய்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியவேயில்லை. அல் காயிதாவுக்குப் பணம் செல்லும் பாதைகளைக் கண்டுபிடித்துத் தடுக்கவும் எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதே சமயம் சவுதி அரசின் மிக மேல்மட்டத்தில் இருந்த அதிகாரிகள் அமெரிக்க அதிகாரிகளுடன் நீடித்த நல்லுறவிலேயே இருந்திருக்கிறார்கள். பின் லேடன் பிரச்னைக்கு ராஜதந்திர ரீதியில் முடிவு காண அவர்கள் முனைப்புடன் தயாராக இருந்திருக்கிறார்கள்.

ராணுவத் தீர்வுகளின் சாத்தியமின்மை

ஆட்சியாளர்களின் யோசனைப்படி, மே 1998 முதல் பின் லேடன் மற்றும் அல் காயிதா முகாம்களைத் தேடி ஒழிக்க சிறிய அளவில் ராணுவ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம்முயற்சிகள் ஆரம்பமான பிறகு இதில் உள்ள சாதக பாதகங்களை விளக்கி ராணுவத் தரப்பிலிருந்து அரசுக்கு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்முயற்சியில் உள்ள ஆபத்துகள் என்னென்ன என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ராணுவத்தரப்பில் விவரிக்கப்பட்ட சாத்தியங்கள் அரசுக்குத் திருப்திகரமாக இல்லை.

ஆகஸ்ட் 20, 1998-க்குப் பிறகு ஆப்கனிஸ்தானிலும் சூடானிலும் இருந்த பின் லேடனின் முகாம்களைத் தேடியழிக்கும் முயற்சியில் அமெரிக்க ராணுவம் ஈடுபட்டது. உயர் ராணுவ அதிகாரிகளும் சரி, கொள்கை முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய உயர் அரசு அதிகாரிகளும் சரி, ஒரு விஷயத்தில் ஒரே மாதிரிதான் சிந்தித்தார்கள். அமெரிக்காவுக்கு பாதிப்புகள் அதிகம் இருக்கக் கூடாது. அதேசமயம் பின் லேடனையும் விடக்கூடாது. அதாவது தற்காப்பில் அதிக கவனம் செலுத்தியபடியே போரிடுவது. இது, அமெரிக்காவின் பெரிய பலவீனமாகவும் இதுவே ஒசாமா பின் லேடனின் பலமாகவும் ஆகிப்போனது.

1998-99 காலகட்டத்தில் மூன்றுமுறை பின் லேடனைக் கொல்லும் உத்தரவுடன் வீரர்கள் களத்துக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாமே உளவுத்துறைக்குக் கிடைத்த நம்பகமான தகவல்களின் அடிப்படையில் இடப்பட்ட உத்தரவுகள்தாம். ஆனால் அரசுத்தரப்பில், உளவுத்துறையின் தகவல் மீது போதிய நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தால் மூன்று முயற்சிகளையும் வீரர்கள் வீணாக்கும்படியானது.

சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர், மூத்த அரசு அதிகாரிகள், மூத்த ராணுவ அதிகாரிகள் எல்லோருமே செயல்படுத்தக்கூடிய உளவுத்துறை ஆலோசனைகள் போதுமான அளவில் இல்லை என்பதாக அதிருப்தி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சில மூத்த பெண்டகன் அதிகாரிகள், குறிப்பாக

தீவிரவாத எதிர்ப்புத்துறை அதிகாரிகள் போதிய ராணுவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதாக அதிருப்தி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அல் காயிதா விஷயத்தில் முற்றிலும் புதிய கொள்கை முடிவுகளை ஜார்ஜ் புஷ தலைமையிலான அரசு, 2001 தொடக்கத்திலிருந்தே மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனாலும் 9/11 சம்பவம் நடைபெறும் வரை ராணுவத்தரப்பில் எவ்வித மாற்று நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

சி.ஐ.ஏ.வின் பிரச்னைகள்

சி.ஐ.ஏ.வில் எத்தனையோ அர்ப்பணிப்புணர்வுள்ள அதிகாரிகள் இரவு பகல் பார்க்காமல், வருஷக்கணக்காக உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அல் காயிதா இயக்கம் குறித்து எத்தனையோ பல நுணுக்கமான விவரங்களை அவர்கள் சேகரித்திருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்பினால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகள் என்னவாக இருக்கும் என்றும் சாத்தியமுள்ள அத்தனை வழிகளிலும் அலசி ஆராய்ந்து தகவல்களைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறார்கள்.

9/11-க்கு முன்னதாக, சி.ஐ.ஏ. அளவுக்கு அல் காயிதாவின் மீது கவனம் குவித்த, தாக்குதல் தொடுத்த உளவு அமைப்பு வேறு எதுவுமே கிடையாது. ஆனால் சி.ஐ.ஏ.வுக்குச் சில எல்லைகள் உண்டு. வெளிநாடுகளில் அது தன் முயற்சிகளைச் செயல்படுத்துவதில் தடங்கல்கள் பல உண்டு. பல தரப்பு ஒத்துழைப்பு இன்றி சி.ஐ.ஏ.வால் தனிப்பட இதனைச் சாதிக்க இயலாது. வாடகைப் படைகள் உதவியுடன்தான் சி.ஐ.ஏ.வால் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. இத்தனை செய்தும் பலன் பிரமாதமாகக் கிடைக்காத காரணத்தால் சி.ஐ.ஏ.வுக்குள்ளும் தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சில் மட்டத்திலும் விரக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. Predator தானியங்கி விமானத்தை தேடுதல் பணிக்கு ஈடுபடுத்தியது, ஆப்கனிஸ்தானில் உள்ள வடக்குக் கூட்டணிப் படையினருக்குப் பணம் கொடுத்து வளைக்கப் பார்த்தது போன்றவையெல்லாம் இந்த விரக்தியின் விளைவுகளே.

எஃப்.பி.ஐ.யின் பிரச்னைகள்

1993-ல் உலக வர்த்தக மையக் கட்டடம் மீதான முதல் வெடிகுண்டுத் தாக்குதல் சம்பவம் நடந்ததிலிருந்தே எஃப்.பி.ஐ. உளவு அமைப்பும் வாஷிங்டன், நியூ யார்க் நகர நீதித்துறை அதிகாரிகளும் இஸ்லாமியத் தீவிரவாதிகளால் அமெரிக்காவுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் பற்றி மிகவும் கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். 1990-களின் பெரும்பாலான வருடங்களில் எஃப்.பி.ஐ. சர்வதேச பயங்கரவாத இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளை மிகக் கூர்ந்து கவனித்து வந்திருக்கிறது.

எஃப்.பி.ஐ. ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் தனிப்பட்ட வழக்கு சார்ந்தே எடுத்து ஆராயும். எடுத்துக்கொள்ளும் விஷயத்தை நீதிமன்ற நடவடிக்கை மூலமே தீர்வு கொள்ள முனையும். எஃப்.பி.ஐ. கையாண்ட பெரும்பான்மையான வழக்குகள், சம்பவம் நடந்தபிறகு மேற்கொள்ளப்பட்ட புலன் விசாரணைகளே. சி.ஐ.ஏ. செய்வதுபோல முன்னெச்சரிக்கை ரிப்போர்ட்டுகள் பெரும்பாலும் எஃப்.பி.ஐ.யிடமிருந்து வராது.

இதனாலேயே செப்டம்பர் 11, 2001 சம்பவம் தொடர்பாக முன்னதாகவே

தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் எதையும் எஃப்.பி.ஐயினால் சுட்டிக்காட்ட இயலாமல் போயிருக்கிறது. தகவல் பரிமாற்றத்தில் போதிய திறமை வெளிப்படாமை, போதிய பயிற்சியின்மை, போதிய முன் தகவல்களைச் சேகரித்து வைக்காதது என நிறைய ஓட்டைகள் எஃப்.பி.ஐ. தரப்பில் இருக்கிறது.

குடியேற்றக் குளறுபடிகள்

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட அல் காயிதா தீவிரவாதிகள் அனைவருமே மத்திய கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் சுமார் ஒரு வருட இடைவெளியில் தனித்தனியாகவும் சிறு குழுக்களாகவும் அமெரிக்கா வந்து பரவலாகத் தலைமறைவாக இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் விமான நிலையங்களிலேயே சந்தேகத்துக்கு இடமான வகைகளில் விசாரணைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் பிறகும் இவர்கள் அமெரிக்காவுக்குள் சுலபமாக நுழைந்துவிட முடிந்திருக்கிறது. இது எப்படி?

1. உளவுத்துறையின் பட்டியலில் ஏற்கெனவே இருந்த சில அல் காயிதா தீவிரவாதிகள் இச்சம்பவத்திலும் தொடர்பு உடையவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி அமெரிக்காவுக்குள் நுழைய முடிந்தது? எப்படிக் கண்காணிப்பு வளையத்துக்கு வெளியே புழங்க முடிந்தது?
2. சில தீவிரவாதிகள் சமர்ப்பித்த பாஸ்போர்ட்டில் குளறுபடிகள் இருந்திருக்கின்றன;
3. சிலரது பாஸ்போர்ட்டுகளில் சந்தேகத்துக்கிடமான தீவிரவாதிகள் என்பதற்கான ஆதாரங்களும் இருந்திருக்கின்றன.
4. விசாக்களில், கண்டுபிடிக்கச் சுலபமான சில தவறான தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள், ஆனாலும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.
5. எல்லையோரக் காவல் அதிகாரிகளிடம் தவறான தகவல்களைச் சொல்லி உள்ளே நுழைந்திருக்கிறார்கள்.
6. அமெரிக்காவுக்குள் இருந்த காலத்தில் சுங்கத்துறை விதிகளை மீறி நடந்திருக்கிறார்கள்.

குடியேற்ற அதிகாரிகளும் சரி; தூதரக அதிகாரிகளும் சரி. தீவிரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகளுக்கும் தங்களுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதது போலவே இவ்விஷயங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்கு முன்வரை எல்லைப் பாதுகாப்பு என்பது தேசப் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய ஒரு விஷயமாகக் கருதப்படவேயில்லை.

விமான நிலையப் பாதுகாப்புப் பிரச்சனைகள்

விமானக் கடத்தல்காரர்கள், விமான நிலைய பாதுகாப்பு வளையங்களை உடைக்கிற விஷயத்துக்காகப் பெரிய கஷ்டம் ஏதும் படவில்லை. அவர்கள் பொதுவில் எல்லோருக்குமே கிடைக்கக்கூடிய விமான நிலையப் பாதுகாப்பு வளையங்கள் பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களை மட்டுமே படித்திருக்கிறார்கள். மிகுந்த ஜாக்கிரதை உணர்வுடன், உலோக சம்பந்தம் அதிகம் இல்லாத ஆயுதங்களையே தங்களுடன் எடுத்துச்

சென்றிருக்கிறார்கள். ஒரு சிறு கைத்துப்பாக்கியில் இருப்பதைக் காட்டிலும் குறைந்த அளவேயான உலோகப் பொருட்களையே அவர்கள் வைத்திருந்திருக்கிறார்கள். அதுவும்கூட எளிதில் அனுமதிக்கப்படக்கூடிய சிறு கத்தி போன்ற பொருட்கள் மட்டுமே.

கடத்தலில் ஈடுபட்ட பத்தொன்பது பேரில் இரண்டு பேர் ஏற்கெனவே அமெரிக்க அரசின் சந்தேகப்பட்டியலில் இடம்பெற்றவர்கள். TIPOFF data^{*} பட்டியலில் இடம்பெற்றவர்கள். ஆனபோதும் FAA அப்பட்டியலை உபயோகித்துப் பயணிகளின் விவரத்தைச் சரிபார்க்கவில்லை.

தவிர கடத்தல்காரர்கள் விமான நிலையத்தில் ஒரே ஒரு செக்பாயிண்டைத்தான் சந்திக்க வேண்டியிருந்திருக்கிறது. பல கடத்தல்காரர்கள் கணினிமயமாக்கப்பட்ட CAPPS பரிசோதனைக்கு உட்பட வேண்டியிருந்தது என்றாலும், அதுகூட அவர்களது லக்கேஜ்களைத்தான் பரிசோதித்ததே தவிர, அவர்களையல்ல. எவ்விதச் சிக்கலுமின்றி விமானத்தில் ஏறிய கடத்தல்காரர்கள், விமானக் கடத்தலுடன் பரிச்சயமில்லாத விமான சிப்பந்திகளைத்தான் அங்கே சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் எந்தக் கட்டத்திலும் இருக்கவில்லை.

நிதி விஷயம்

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தைச் செயல்படுத்த கடத்தல்காரர்கள் தோராயமாக நான்கு லட்சம் டாலர் முதல் ஐந்து லட்சம் டாலர் வரை செலவிட்டிருப்பார்கள் என்று மதிப்பிடுகிறோம். இந்தத் தொகையில் 2,70,000 டாலர் அமெரிக்காவிலேயே செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. மிச்சத் தொகைக்கான செலவு பின்வரும் விதங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன:

- பாஸ்போர்ட் மற்றும் விசா பெறுவதற்குப் போய்வருவதற்கான பயணச்செலவு.
- அவரவர் தேசங்களிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்து சேருவதற்கான செலவு.
- அமெரிக்காவுக்கு வெளியே உட்கார்ந்துகொண்டு இத்திட்டத்தைத் தீட்டியவரின் செலவு மற்றும் செயல்படுத்துவதில் ஒருங்கிணைப்பாளர்களாகப் பங்குபெற்றோரின் செலவு.
- கடத்தல் திட்டத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்து, பிறகு பல்வேறு காரணங்களால் திட்டத்திலிருந்து பாதியில் நீக்கப்பட்டவர்களுக்குச் செய்த செலவு.

இச்சதித்திட்டத்துக்கு அமெரிக்காவில் உள்ள பல வங்கிகள் பெரிய அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடத்தல்காரர்கள், வங்கிக்கணக்கு தொடங்க சொந்தப்பெயர்களையே உபயோகித்திருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் வசமுள்ள பாஸ்போர்ட், விசா போன்ற ஆவணங்களைக் காட்டி சுலபமாக வங்கிக்கணக்குகளைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். எந்தவித சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்தாத வகையில் மிக கவனமாக பண்பரிமாற்றத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பில்லியன் கணக்கில் டாலர்கள் அமெரிக்காவில் வங்கிகள் மூலம் பரிமாற்றப்படுகின்றன. அந்தக் கடலில் இவர்கள்

இருக்கிற இடம் தெரியாதவாறு தங்கள் பரிமாற்றத்தை மிகச் சாதுர்யமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தேதியில், குறிப்பிட்ட செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்கான பணம் எங்கிருந்து வந்தது என்பது பற்றிய துல்லியமான தகவல் கிடையாது. அல் காயிதாவுக்குப் பணம் வரும் வழிகள் நிறைய இருக்கின்றன. செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்கு முன்னால் வரை அவர்களது ஆண்டு பட்ஜெட் முப்பது மில்லியன் டாலர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பணம் வருவதற்கான ஒரு வழி மூடப்படுமானால், மிகச் சுலபமாக இன்னொரு வழியை உருவாக்கிக்கொள்வது அல் காயிதாவுக்குப் பெரிய விஷயம் அல்ல.

மேம்படுத்தப்படவேண்டிய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு

FAA, NORAD என்று இரண்டு விமான போக்குவரத்துப் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, சிவில் அமைப்பு. இரண்டாவது ராணுவ அமைப்பு. இந்த இரண்டுமே தங்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதலை எதிர்கொள்ளும் திராணியற்ற அமைப்புகளாக இருந்திருப்பது துரதிர்ஷ்டவசமானதுதான். இந்தத் தயார்நிலையில் இல்லாத தன்மையே, தங்களுக்கு எதிரான தாக்குதலை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்க இயலாமல் அவர்களைத் தோல்வியடையச் செய்தன.

அன்றைய தினம் தங்களால் செய்யக்கூடியவற்றை அவர்கள் செய்யப்பார்த்தார்கள். FAA-வின் பலமட்ட அதிகாரிகள் புத்திசாலித்தனத்துடனும் சுறுசுறுப்பாகவும் இயங்கி, தேசம் முழுவதும் விமான நிலையங்களுக்கு எச்சரிக்கை அனுப்பினார்கள்; போக்குவரத்தை நிறுத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள்; பறந்துகொண்டிருந்த எல்லா விமானங்களையும் தரையிறங்க அறிவுறுத்தினார்கள்.

ஆனால் மிகவும் மூத்த அதிகாரிகள் மட்டத்தில் சரியான தகவல் தொடர்பு இல்லை. மூத்த ராணுவ அதிகாரிகளும் FAA அதிகாரிகளும் சரியான முறையில் தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளவில்லை. அதேபோல, கட்டளைகள் ஒழுங்காகப் போய்ச்சேர வேண்டிய இடங்களுக்குப் போய்ச்சேருவதிலும் குளறுபடிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்க அதிபர், சில மூத்த விமானப் போக்குவரத்து பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுடன் பேச விரும்பியபோது அவரால் தொடர்புகொள்ளவே முடியவில்லை. அந்தக் காலை வேளையில் உண்டான களேபரத்தைத் தொடர்ந்து பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுடன் பேச முயற்சித்த தேசிய பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சர் டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்டு, மொத்த சம்பவமும் நடந்து முடியும் வரையாரையுமே தொடர்புகொள்ள முடியாதபடி தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

அவசரகால நடவடிக்கைகள்

பொதுமக்கள், தீயணைப்புத்துறை ஊழியர்கள், காவல்துறை அதிகாரிகள், முதலுதவி நிபுணர்கள் ஆகியோர் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் காட்டிய விவேகமும் செயல்வேகமும் குறிப்பிடப்படவேண்டியவை. ஏராளமான உயிர்களை அவர்கள் காப்பாற்றி தேசத்தை நெகிழ்ச்சிய்தார்கள்.

சரியான கட்டுப்பாடு, கட்டளைகள் இல்லாத காரணத்தால் நியூ யார்க் நகரம் துரித முடிவுகள் பலவற்றை எடுப்பதில் திணறியதையும் குறிப்பிட வேண்டும். குறிப்பாக நியூ யார்க் நகரத் தீயணைப்புத் துறையில்

இப்பிரச்னை பெரிதாக இருந்தது. நாசச்செயலின் வீரியம் எத்தனை என்பது உடனடியாக மிகத்துல்லியமாக உணரமுடியாத காரணத்தால் போதுமான அளவு தீயணைப்பு வண்டிகளையும் படைகளையும் திரட்டி அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. உத்தரவிடப்பட்ட அளவினைக் காட்டிலும் கூடுதலான படைகளே வர்த்தக மைய வளாகத்துக்கு வந்தன. இதன் காரணம், தகவல் கேள்விப்பட்டு பல படைகள் தாமாகவே அங்கே புறப்பட்டு வந்து சேர்ந்ததுதான்.

நாம் பாதுகாப்பாகத்தான் இருக்கிறோமா?

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு வீறுகொண்ட அமெரிக்கா, அதன் நேச நாடுகளுடன் இணைந்து அல் காயிதாவின் பல முக்கியத் தலைவர்களை, கமாண்டர்களைக் கொன்றும் கைப்பற்றியும் வந்திருக்கிறது. அல் காயிதாவுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த ஆப்கனிஸ்தானின் தாலிபன் படைகளைச் சிதறடித்து, அவர்களின் ஆட்சியை அகற்றியிருக்கிறது. ஆனபோதும் தீவிரவாதிகளின் தாக்குதலும் அச்சுறுத்தல்களும் தொடரவே செய்கிறது.

நாம் அவர்களைப் பெருமளவு அடக்கியிருக்கிறோம். அவர்களது நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனபோதும் மீண்டும் எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்கள் வரலாம் என்று அநேகமாக எல்லாருமே எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது எப்படி சாத்தியம்?

பிரச்னை என்னவெனில், அல் காயிதா என்பது ஒரு சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டு, இயங்கும் குழு. சாதாரணமான, அற்ப எல்லைகளுக்குட்பட்ட ஒரு குழு அல்ல. அது தன் செயல்பாடுகளை முற்றிலும் நிறுத்திக்கொண்டால்கூட பலரைத் தூண்டும்; ஈர்க்கும். இவ்வகையிலேயே இக்குழு ஒரு மையப்புள்ளி இல்லாததொரு இயக்கமாகத் தன்னை உருமாற்றிக்கொள்ளும் சாத்தியங்கள் உண்டு.

ஒசாமா பின் லேடன் இனிமேல் பெரிய அளவில் தாக்குதல்கள் நடத்தாமல் ஒதுங்கியிருக்க நினைக்கலாம். பெரிய அளவில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியாத சூழ்நிலைகளை ஒட்டி அவர் அப்படியொரு முடிவெடுக்கலாம். ஆனபோதும் பின் லேடனைக் கொல்லுவதோ, கைப்பற்றுவதோ மிகவும் இன்றியமையாததொரு செயல். அதனைச் செய்யாமல் தீவிரவாதத்துக்கெதிரான நடவடிக்கை என்று சொல்லப்படும் எதுவும் முற்றுப்பெற்றதாக ஆகாது. ஏனெனில், பின் லேடனை விட்டுவைத்தால் புதிய தலைமுறைத் தீவிரவாதிகளைத் தன் பேச்சாலேயே அவர் உருவாக்கிவிடும் அபாயம் இருக்கிறது.

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு அல் காயிதாவுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட உருப்படியான தாக்குதல் நடவடிக்கைகளாலும், உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு தற்காப்பு நடவடிக்கைகளாலும் - இன்றைக்கு நாம் பாதுகாப்பாகத்தான் இருப்பதாக நம்புகிறோம்.

உண்மையில் நாம் பாதுகாப்பாக இல்லை. அதனால்தான் பின்வரும் பரிந்துரைகளை முன்வைக்கிறோம். இந்தப் பரிந்துரைகள் நடைமுறைப் படுத்தப்படுமானால் அமெரிக்கா இன்னும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பது எங்கள் கருத்து.

என்ன செய்யவேண்டும்? - ஓர் உலகளாவிய திட்டம்

நமது எதிரி, வெறும் தீவிரவாதம் இல்லை. அதனை இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். சகிப்புத்தன்மையற்ற, மதத்திலிருந்து அரசியலை வேறுபடுத்திப் பார்க்கத் தெரியாத, மிகப்பெரியதொரு பாரம்பரியத்திலிருந்து வந்த பின் லேடனும் அவரையொத்த பலரும் நம்முன் இருக்கிறார்கள்.

எதிரி, இஸ்லாம் அல்ல. அது ஒரு சிறந்த மதம்; நம்பிக்கை. நமது எதிரி, திரிக்கப்பட்ட இஸ்லாம். இஸ்லாத்தின் பெயரால் செய்யப்படும் தீவிரவாதம். இந்த எதிரி, அல் காயிதாவுக்கு அப்பால்போய் சித்தாந்த ரீதியில் இயங்கும் இன்னும் பல இயக்கங்களை ஒருங்கிணைக்க வல்லது. ஆக, நமது திட்டம் இருவிதங்களில் செயல்பட வேண்டும். அல் காயிதாவின் நெட் ஒர்க்கைக் குலைப்பது ஒருபக்கம்; நீண்டகால நோக்கில், இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்தை வளர்த்தெடுக்கும் பொதுவான சித்தாந்தத்தைக் குலைப்பது.

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகான நமது எதிர்வினை, அல் காயிதாவையும் அவர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்த தாலிபன்களையும் வேரறுக்க ராணுவத்தைத் துணையாகக் கொண்டு செயல்பட ஆரம்பித்தது சரியானதே. இது தொடரும். ஆனால் நீண்டநாள் நோக்கில் வெற்றி என்பது வேறு. அதற்கு, தேசத்தின் முழுசக்தி, ராஜதந்திரம், சிறப்பான உளவுத் திறன், கூட்டுராணுவ முயற்சி, சட்ட ரீதியிலான நடவடிக்கைகள், பொருளாதார்க் கொள்கைகள், அந்நியக் கடன், உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு - இத்தனை அம்சங்களும் ஒருங்கிணைந்தாக வேண்டும். இவற்றில், ஒன்று மற்றொன்றை பாதிக்கும் ஏதேனும் ஒரு அம்சத்தை நாம் கவனிக்காமல் தவறவிடுவோமானால் நம்மை நாமே பலவீனப்படுத்திக் கொள்வதாகத்தான் அர்த்தம்.

அமெரிக்க அரசு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு மூன்று அம்சமுள்ள திட்டங்களை முன்வைக்கிறோம்:

1. தீவிரவாதிகளையும் தீவிரவாத இயக்கங்களையும் தாக்கி அழித்தல்:

தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கு அடைக்கலம் தரும் ஒவ்வொரு தேசத்தையும் அடையாளம் காணவேண்டும். பிறகு அவற்றின்மீது முழுச் சக்தியைப் பிரயோகித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் நமக்கு உதவக்கூடிய எல்லா தேசங்களிடமும் உதவியைக் கோரிப் பெறவேண்டும்.

பாகிஸ்தான், ஆப்கனிஸ்தான் ஆகிய தேசங்களுக்கு நாம் செய்துதருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் உதவிகளை நீண்டநாள் நோக்கில் நினைவுகூர்ந்து, உறுதிப்படுத்தவேண்டும்.

சவுதி அரேபியாவுடன் எண்ணெய் வர்த்தகத்துக்கு அப்பாலும் உறவுகளை பலப்படுத்தவேண்டும். இது இரு தரப்பு மக்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடியதாக அமையவேண்டியது அவசியம்.

2. இஸ்லாமியத் தீவிரவாத வளர்ச்சியைத் தடுத்தல்:

முஸ்லிம் பெற்றோருக்கு நாம் சொல்லக்கூடிய செய்தி இதுதான்: பின் லேடனைப் போன்ற தீவிரவாதிகள் தம் சந்ததிகளுக்கு தீவிரவாதம் மற்றும்

மரணத்தைத் தவிர வேறெதையும் விட்டுச் செல்லுவதில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவும் அதன் நண்பர்களும் தம் சந்ததிகளுக்கு வளமான எதிர்காலத்தை அளிக்கிறார்கள்.

இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்துக்கு எதிரான, பரந்துபட்ட, கூட்டுப் பொதுச் செயல்திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும். இதனை ஏற்றுச் செயல்படும் அரசுகளினிடையே வெளிப்படையான, சிறந்த புரிதல் வேண்டும்.

மொத்தமாக மக்களைக் கொன்றொழிக்க நினைக்கும் சக்திகளை எதிர்கொள்ள முழுசக்தியையும் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

தீவிரவாதிகளின் பணம்வரும் வழியை அடைக்கும் விஷயத்தில் அதிகம் எதிர்பார்க்காதீர்கள். மாறாக, தீவிரவாத வேட்டைக்கு வலுவான உளவு அமைப்புகளைத் தயார் செய்யுங்கள். தீவிரவாதிகளின் நெட் ஒர்க்கைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு, அவர்களது செயல்பாட்டைத் தடுத்து நிறுத்த ஆவன செய்யவும்.

3. தக்க பாதுகாப்புடன் பதிலடி தருதல்:

தீவிரவாதிகளின் அசைவுகளைத் துப்புரவாகக் கண்காணிப்பது மிக முக்கியம். அரசுத்துறைகளில், போக்குவரத்துத் துறைகளில், பாதுகாப்பு இலாகாக்களில், தேசத்தின் எல்லைகளில் உள்ள செக் போஸ்ட்களில், மக்களின் உடற்கூறு ரீதியிலான துல்லியமான தகவல்களைச் சேகரித்து, கணினிமயப்படுத்துவது அவசியம் (Biometric Identifiers).^{*} உடற்கூறு ரீதியிலான ஆதாரங்களைக் கணினிமயப்படுத்தி, அதன்மூலமான ஒப்பீடுகளை மேற்கொள்வதன்மூலம், நாசகார நோக்கங்களுடன் தேசத்துக்குள் நுழையவிரும்புவோரை அடையாளம் கண்டுபிடிப்பது எளிதாகும்.

பிறப்புச் சான்றிதழ் வழங்குவது, ஓட்டுநர் உரிமம் வழங்குவது போன்றவற்றுக்குத் துல்லியமான தரக்கட்டுப்பாடுகளை நிர்ணயிப்பது முக்கியம்.

விமானப் போக்குவரத்து விஷயத்தில், விமானநிலையப் பரிசோதனை உத்திகள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். கணினிமயமாக்கப்பட்ட பரிசோதனைக் கருவிகளின் தரம் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். CAPPS போன்ற பரிசோதனைக் கருவிகளின் தரம் நிச்சயம் மேம்படவேண்டியிருக்கிறது. இவை துல்லியமாகவும் விரைவாகவும் பரிசோதித்து, இன்னார் பயணம் செய்யலாம் அல்லது கூடாது என்று தாமதமில்லாமல் தெரியப்படுத்தும் விதத்தில் இருக்கவேண்டும்.

உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு மேம்பாட்டுக்கெனத் தனி நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். நவீனமயமாக்கப்பட்ட, முற்றிலும் புதிய அவசரகால பாதுகாப்பு உத்திகள் பல, தனியார்துறைகளில் அமுலில் இருக்கின்றன. தேசக்கட்டுமானத்தில் 85 சதவீத முக்கியத் துறைகள் தனியார் வசம் உள்ளன என்பதை யோசித்துப் பார்த்து, அந்த நவீன பாதுகாப்பு உத்திகளை ஊக்கப்படுத்தி மேலும் பரவலாக்கவேண்டும்.

எப்படிச் செய்யவேண்டும்?

அரசு நிர்வாகத்துக்கு ஒரு புதிய வழி

ஒருங்கிணைந்த முயற்சி. தீவிரவாதத்துக்கு எதிரான நடவடிக்கை

எதுவானாலும் - அதுவெற்றிகரமாகச் செயலாற்றத் தேவையான அம்சம் இதுதான். ஒருங்கிணைந்த முயற்சி. அரசுத்துறையின் அனைத்து மட்டங்களிலும் இது அவசியம்.

1. இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்துக்கு எதிரான உளவு மற்றும் செயல்திட்டங்கள் சரிவர ஒருங்கிணைக்கப்படவேண்டும். உள்நாடு - வெளிநாடு என்ற பிரிவினை கூடாது. தேசிய தீவிரவாத எதிர்ப்பு மையத்தில் இந்த ஒருங்கிணைப்பு முதலில் உண்டாகவேண்டும்.
2. உளவு அமைப்புகள் அத்தனையும் தேசிய உளவுத்துறை இயக்குநரின் நேரடித் தலைமையின் கீழ் வரவேண்டும்.
3. தீவிரவாதத்துக்கு எதிராகப் பலகாலமாக உழைத்துவரும் அதிகாரிகளின் அனுபவங்கள் திரட்டப்பட்டு, அதனை ஒவ்வொருவரும் பரிமாறிக்கொள்ளச் செய்கரியமானதொரு தகவல் திரட்டாக வைக்கவேண்டும். ரகசியம் என்ற பெயரில் புராதனமான அரசாங்க எல்லைக்கோடுகளை மீறி, இந்தத் தகவல் பரிமாற்றம், சாதனைகள் செய்ய உதவும்.
4. எஃப்.பி.ஐ. மற்றும் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு ஏஜென்சிகள் அனைத்தின் பலமும் அதிகரிக்கப்படவேண்டும்.

தேசிய தீவிரவாத எதிர்ப்பு மையம்

பாதுகாப்புத் துறையில் மூன்று வேறு வேறு பிரிவுகள் தீவிரவாதம் தொடர்பான விஷயங்களைக் கையாண்டுகொண்டிருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் ஒருங்கிணைப்பு அவசியம் வேண்டும்.

நிர்வாக ரீதியில் புரையோடியிருக்கும் பழங்காலத்து நடைமுறைகளுக்கு மாற்று ஏற்பாடாக நாங்கள் சிபாரிசு செய்வதுதான் தேசிய தீவிரவாத எதிர்ப்பு மையம் (National Counterterrorism Center) என்கிற அமைப்பு. ஒருங்கிணைந்த உத்தரவுகள், ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகள், ஒருங்கிணைந்த தகவல் பரிமாற்றம் எல்லாம் இதன்மூலம் சாத்தியமாகும். தீவிரவாத இயக்கங்கள், செயல்பாடுகள் தொடர்பான ஒரு சரியான தகவல் வங்கியாகவும் இது செயல்படும். உள்நாடு, வெளிநாடுகளில் நமக்கு வேண்டிய தகவல்களைத் திரட்டி, முறைப்படுத்தித் தொகுத்து வழங்குவது இதன் பணியாக இருக்கும்.

தற்போதுள்ள உளவு அமைப்புகளைக் கொண்டே கூட்டுச் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ள இவ்வமைப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

இந்த தேசிய தீவிரவாத எதிர்ப்பு மையம், அதிபரின் அலுவலகத்திலேயே இயங்கும். கேபினட் துணையமைச்சர் அந்தஸ்துக்குச் சமமான அதிகாரி ஒருவர் இதன் தலைவராக இருப்பார். இவர் தேசிய உளவுத்துறை இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவார். சி.ஐ.ஏ., எஃப்.பி.ஐ., பாதுகாப்புத்துறை போன்ற அமைப்புகளின் தீவிரவாத எதிர்ப்புப் பிரிவின் ஆண்டு பட்ஜெட் தொடர்பான விஷயங்களில் கருத்துக் கூறும் தகுதி உள்ளவராக இருப்பார்.

ஆனால் இவ்வமைப்பு கொள்கை முடிவுகளை எடுக்கும் ஓர் அமைப்பாக இருக்கக்கூடாது. இதன் திட்டங்களும் செயல்பாடுகளும் அதிபர் எடுக்கும்

முடிவுகளை ஒட்டியே இருக்க வேண்டும்.

தேசிய உளவுத்துறை இயக்குநர்

சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநருக்குக் குறைந்தபட்சம் மூன்று பணிகள் இப்போது இருக்கின்றன. சி.ஐ.ஏவை வழிநடத்துவது, மற்ற பதினைந்து உளவு அமைப்புகளின் கூட்டமைப்பினை ஒருங்கிணைப்பது, உளவுத்துறை தொடர்பான அதிபரின் தலைமை ஆலோசகராகவும் பணியாற்றுவது.

ஆகையினால், தேசிய உளவுத்துறை இயக்குநர் என்னும் ஒரு புதிய பதவி உருவாக்கப்படவேண்டும். அவருக்கு இரண்டு முக்கியப் பணிகள் இருக்கும். முதலாவது, எல்லா உளவு மையங்களின் செயல்பாடுகளையும் மேற்பார்வையிடுவது. இரண்டாவது, தேசிய உளவுமையத் தலைமையகம் வகுக்கும் செயல்திட்டங்களுக்கு ஒவ்வொரு உளவு ஏஜென்ஸியும் என்னென்ன விதமான பங்களிப்பினை வழங்கியிருக்கிறது என்று மதிப்பிடுவது.

தேசிய உளவுத்துறையின்கீழ் வரும் CIA, DIA, NSA, FBI போன்ற உளவு அமைப்புகள் மிகத் தீவிரமாகப் பயிற்சியளிக்கும் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கவேண்டும். புதிய, ஆர்வமுள்ள அலுவலர்களுக்கு இவ்வமைப்புகள் மேம்பட்ட தரத்தில் பயிற்சியளித்து உலகின் தலைசிறந்த உளவு அலுவலர்களை உருவாக்கவேண்டும்.

தேசிய உளவுத்துறை இயக்குநரின் அலுவலகம், அதிபரின் அலுவலகத்துடனேயே இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இயக்குநர், அதிபரின் நேரடி மேற்பார்வையின்கீழ் வருவார். அவருக்கு மூன்று துணை அலுவலர்கள். 1. அயல்நாட்டு உளவு விஷயங்களை கவனிப்பவர் - இவர் சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநராகவும் இருப்பார். 2. பாதுகாப்புத்துறை தொடர்பான விஷயங்களை கவனிப்பவர் - இவர் உளவுப்பிரிவுக்கான பாதுகாப்புத்துறை துணைச் செயலராகவும் இருப்பார் 3. உள்நாட்டு உளவுப்பிரிவை கவனிப்பவர்.

ரகசியக் காப்பு என்பது உளவு நிறுவனங்களுக்குள்ளே மிக மோசமான அளவில் தகவல் தொடர்பின்மையாக இன்று உள்ளது. இந்நிலைமை மாறி, எல்லா நிறுவனங்களுக்கும், பொதுவான அனைத்து விஷயங்களும் உரிய அளவில் தரப்படவேண்டும்.

நாடாளுமன்றம்

தீவிரவாதிகள் விடுக்கும் அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ளும் விஷயத்தில் நாடாளுமன்றத்தின் பங்களிப்பு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. தீவிரவாத எதிர்ப்பு - உளவு நடவடிக்கைகள் மீதான நாடாளுமன்றத்தின் பார்வையும் அணுகுமுறையும் திருப்திகரமாக இல்லை.

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு விவகாரங்களை அலசி ஆராயக்கூடிய ஒரு கமிட்டி அவசியம் இடம்பெறவேண்டும். நாடாளுமன்றம், தேசத்தை அச்சுறுத்தும் நவீன ரகத் தீவிரவாத அச்சுறுத்தலின் பரிமாணத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு செயலாற்றவேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு

புதிதாக ஓர் உள்நாட்டு உளவுத்துறையை உருவாக்குவது எந்தப்

பிரச்னையையும் தீர்க்கும் என்று நாங்கள் நம்பவில்லை. மாறாக, எஃப்.பி.ஐயை இன்னும் பலப்படுத்தியாகவேண்டும் என்பதே எங்கள் கருத்து. அந்த அமைப்பின் உளவாளிகள், வல்லுநர்கள், மொழியியல் வல்லுநர்கள், மேற்பார்வையாளர்கள் ஆகியோர் தத்தம் பணியில் மேம்பட்ட தரத்தை எய்த, விரிவான பயிற்சிகள் வழங்கப்படவேண்டும்.

அமெரிக்காவின் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு யார் பொறுப்பு? இதில் இரு தரப்பினருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட பொறுப்பு உள்ளது. முதலாவது பாதுகாப்புத்துறை (Defence). இரண்டாவது, Homeland Security. இவர்களுக்கிடையில் தெளிவான, திட்டமிட்ட புரிதலும் பகிர்ந்து செய்யும் இயல்பும் இருக்கவேண்டும்.

நமது எதிரியை எதிர்கொள்ள, வீழ்த்த, மேற்சொன்ன ஒருங்கிணைந்த முயற்சியும் செயலாக்கமும் தான் உதவும் என்பது எங்களது தீர்மானமான கருத்து. எல்லாத் தளங்களிலும் இந்த ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடு விரிந்து பரவி, அதுவே நமது இயல்பாகவேண்டும். இதன் மூலம்தான் நமது தேசத்தைப் பாதுகாப்பானதாகக் கட்டமைக்க முடியும்.

பகுதி-7 மீட்சி

செப்டம்பர் 11-க்கு முன்னதாக, நம்பமுடியாத அளவுக்கு அதிகார வர்க்கத்தில் இணக்கமின்மையும் ஒற்றுமையின்மையும் ஒருங்கிணைப்பின்மையும் இருந்தன என்பது உண்மையே. அதே சமயம் விமானங்கள் மோதி, பிறும்மாண்டமான அந்தக் கட்டடங்கள் நொறுங்கி விழுந்த அதே கணத்தில் மேற்சொன்ன அனைத்தும் ஒரு மாயாஜாலம் போலக் காணாமல் போய், ஒட்டுமொத்த அதிகார வர்க்கமும் தம் சொந்த அகங்காரங்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, தேசநலன் கருதி ஒன்று சேர்ந்தார்கள் என்பதும் உண்மை. 9/11 சம்பவத்துக்குப் பிறகான மறுசீரமைப்புப் பணிகளிலும், பதில் நடவடிக்கைப் பணிகளிலும் வியக்கத்தக்க வேகத்தை அமெரிக்கா காட்டியது. பழிவாங்கும் உணர்ச்சி இதற்கு ஓர் எல்லை வரை காரணம் என்றபோதிலும், நெருக்கடி நேரத்தில் இயல்பாகவே ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் மனோபாவம் அவர்களுக்கு வந்துவிடுகிறது.

அமெரிக்க சுதந்தரப் போராட்ட சமயத்தில், ஆபிரகாம் லிங்கன் காலத்தில் நடந்த உள்நாட்டுப் போரின்போது, 1929-ல் ஏற்பட்ட ஒரு பங்குச்சந்தை புகழ்பத்தை அடுத்து, அமெரிக்கப் பொருளாதாரமே அதலபாதாளத்தை நோக்கிப் போய், மாபெரும் வீழ்ச்சி - Great Depression Period என்று இதனை அழைப்பார்கள் - ஏற்பட்ட சமயத்தில் முன்னதாக இதேவிதமான ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டை அமெரிக்கர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

9/11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு இத்தகைய ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகள் அதன் அதிகபட்ச வேகத்தை வெளிக்காட்டின என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. அமெரிக்கா தன் அடுத்தக் கட்டத் திட்டங்களை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்துக்கொண்டது. ஒன்று, உள்நாட்டில் நிலவிய பதற்றத்தைத் தணித்து, சீரமைப்பு நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவது. இரண்டாவது, யுத்தத்துக்கான ஆயத்தங்கள்.

நியூ யார்க் தாக்குதல்களை அடுத்து எழுந்த மிகப்பெரிய பிரச்னை, சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்டது. கட்டட இடிபாடுகளை அடுத்து எழுந்த கடும் தீ, வெப்பம், தூசுகளால் பிராந்தியம் முழுவதுமே நாசமானது. ஆகவே, மக்களின் சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கெனத் தனியே நிதி ஒதுக்கி, அது ஒழுங்காகவும் உடனடியாகவும் உரியவர்களுக்குப் போய்ச்சேர சிறப்பு கவனம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

விமானக் கடத்தல்களை அடுத்து, விமானப் போக்குவரத்து நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது. புதிய பாதுகாப்பு மற்றும் தற்காப்பு ஏற்பாடுகளுடன், செப்டம்பர் 13-ம் தேதியே அமெரிக்க விமானச் சேவைகள்

தொடங்கிவிட்டன.

செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தை அடுத்து, பங்குச் சந்தையில் அமெரிக்கப் பங்குகளின் மதிப்பு, நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இதனால் பங்குச்சந்தைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. கருவூலத்துறையும் பங்குச்சந்தை கட்டுப்பாட்டு கமிஷனும் ஒருங்கிணைந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டதன்மூலம், செப்டம்பர் 17-ம் தேதியே, அமெரிக்கப் பங்குச் சந்தை மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. நிலைமையைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவரும் முயற்சிகள் மிகச் சில நாட்களுக்குள்ளாகவே வெற்றி கண்டன.

ஏற்கெனவே ஏகப்பட்ட நிதி நெருக்கடிகளாலும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அமெரிக்க விமானப் போக்குவரத்துத் துறை, 9/11 சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து இன்னும் மோசமாகி, பல விமான கம்பெனிகள் இயங்கவே முடியாத சூழல் ஏற்பட்டுவிடும்போல் இருந்தது. இது தொடர்பான அனைத்துப் பொருளாதாரப் பிரச்னைகளையும் தீர்க்க உடனடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்து வழிநடத்த ஒரு புதிய அதிகாரியாக, பென்சில்வேனியா கவர்னராக இருந்த டாம் ரிட்ஜ் (Tom Ridge) என்பவரை, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புத் துறை ஆலோசகராக அதிபர் புஷ் நியமனம் செய்தார்.

இவையெல்லாம் ஒரு புறம் துரிதகதியில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது, மறுபுறம் சதித்திட்டத்தில் தொடர்புடையவர்கள் யார் இன்னும் அமெரிக்காவுக்குள் இருந்தாலும் அவர்களைக் கைது செய்வதற்கான பலமுனை நடவடிக்கைகளும் ஆரம்பமாயின. குடியேற்றத்துறை மற்றும் குடியுரிமை வழங்கும் துறை அதிகாரிகள் இவ்விஷயத்தில் எஃப்.பி.ஐ. உளவு அமைப்புடன் இணைந்து பணியாற்றி, தேசமெங்கும் சந்தேகப்பட்டியலில் இருந்த அனைவரையும் ஒவ்வொருவராகக் கைது செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இந்த 9/11-க்குப் பிறகான நடவடிக்கைகளின் விளைவாக 768 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.*

இப்படிக் கைது செய்யப்பட்ட ஒவ்வொருவரிடமும் துருவித்துருவி விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர்கள் ஏன் அமெரிக்காவுக்கு வந்தார்கள், எத்தனை நாட்களாக இருக்கிறார்கள், எங்கெல்லாம் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள், யார் யாருடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நுணுக்கமாக ஒவ்வொரு அம்சமாக எடுத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொன்றுக்கும் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தி ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. 9/11 திட்டத்தில் சம்பந்தமுடையவர்கள் யார் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது மட்டுமல்ல நோக்கம். இத்தகைய தாக்குதல் எதுவும் இனி எக்காலத்திலும் அமெரிக்காவில் நிகழாத வண்ணம் தடுப்பது எப்படி என்று அறிந்துகொள்ளும் முயற்சியாகவும் அந்த விசாரணைகள் அமைந்தன.

போருக்கான ஆயத்தங்கள்

செப்டம்பர் 11 சம்பவம் நடந்த அன்று இரவு, அதிபர் புஷ் நாட்டு மக்களுக்கான தன் உரையை ஆற்றினார். சம்பிரதாயமான உரைதான் என்றாலும், அத்தகைய உரையைத் தயார் செய்வதற்கு முன்னரே யுத்த ஆயத்தங்கள் ஆரம்பமாகிவிட்டிருந்தன. அதாவது அன்று மாலையே

இதற்கான பதில் நடவடிக்கை எப்படியும் ஒரு யுத்தமாகத்தான் இருக்க முடியும் என்கிற முடிவுக்கு அதிபர் உள்ளிட்ட உயர் அதிகாரிகள் வந்துவிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சிறு குழுவை அதிபர் அமைத்தார். பின்னால் 'War Council' என்று அழைக்கப்பட்ட அக்குழுவில் இருந்தவர்கள்: 1. துணை ஜனாதிபதி டிக் செனி 2. வெளியுறவு அமைச்சர் காலின் பவெல் 3. ராணுவ அமைச்சர் டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்ட் 4. ராணுவத் தளபதி ஹ்யூக் ஷெல்டன் 5. முப்படைகளின் துணைத் தலைவர் ஜெனரல் மெயர்ஸ் 6. சி.ஐ.ஏ. இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட் 7. அட்டர்னி ஜெனரல் ஜான் ஆஷ்கிராஃப்ட் 8. எஃப்.பி.ஐ. இயக்குநர் ராபர்ட் முல்லர். இவர்கள் தவிர, வெள்ளை மாளிகை அதிகாரிகள் தரப்பில் இருந்து தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் காண்டலிஸா ரைஸ், தலைமை நிர்வாக அதிகாரி ஆண்ட்ரூ கார்ட், அவர்களது துணை அலுவலர்களான ஸ்டீபன் ஹார்ட்லி, ஜோஷுவா போல்டன் ஆகியோரும் இக்குழுவில் இருந்தனர்.

இக்குழுவின் முதல் கூட்டத்தில், இது தற்காப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் நேரம். தாக்குதல் திட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களை மட்டுமல்ல; அவர்களை ஆதரிக்கும் அத்தனை பேரையும் தண்டித்தாகவேண்டும் என்று ஜார்ஜ் புஷ் சொன்னார். பாகிஸ்தான், ஆப்கனிஸ்தான் மற்றும் அனைத்து அரபு தேசங்களுக்கும் இது தொடர்பான எச்சரிக்கையை உடனடியாக அளித்தாகவேண்டும் என்று காலின் பவெல் வலியுறுத்தினார். தீவிரவாத சக்திகளுக்கு எதிராக அமெரிக்கா தொடுக்கவிருக்கிற யுத்தத்தில் ரஷ்யா மற்றும் சீனாவையும் சேர்ப்பதற்கான நல்ல வாய்ப்பு இது என்று ஜார்ஜ் புஷ் கருதினார். இவ்விஷயத்தில் தீவிரவாத சக்திகளுக்கு யார் யாரெல்லாம் அடைக்கலம் தந்திருக்கக்கூடும் என்று யோசித்து, ஆராய்ந்து முடிவு செய்யவேண்டும் என்றார் டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்ட்.*

செப்டம்பர் 12-ம் தேதி, தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் இரு கூட்டங்களில் புஷ் அடுத்தடுத்து கலந்துகொண்டார். ஒரு புதிய, மாறுபட்ட எதிரியுடன் நாம் யுத்தத்துக்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டு இடிருக்கிறோம் என்று முதல் கூட்டத்தில் அவர் தெரிவித்தார். 9/11 சம்பவத்தைத் திட்டமிட்டு நடத்தியவர்கள் மட்டும் எதிரியல்ல. தீவிரவாத அச்சுறுத்தல் அபாயம் தரக்கூடிய அனைத்து சக்திகளுமே எதிரிகள்தான் என்னும் கருத்தாக்கம் முதல் முதலில் முன்வைக்கப்பட்டது அப்போதுதான்.

அல் காயிதா, அதற்கு அடைக்கலம் அளித்த தாலிபன்களின் அரசின் மீது அமெரிக்கா யுத்தம் மேற்கொள்ளவிருக்கிறது என்பது நூறு சதவீதம் உறுதியாகிவிட்ட நிலையில், இவ்விஷயத்தில் பாகிஸ்தானின் நிலை என்னவாக இருக்கும்?

சந்தேகமே இல்லை. தீவிரவாதத்துக்கு எதிராக அமெரிக்கா மேற்கொள்ளும் யுத்தத்தில் பாகிஸ்தான் பங்குபெறாவிட்டால், அதையும் எதிரிகளின் பட்டியலில் சேர்ப்பது தவிர வேறு வழியில்லை என்று முடிவு செய்தார்கள், அமெரிக்க அதிகாரிகள். இதனைத்தான் இன்னும் விரிவாகப் பின்னர் 'தீய சக்திகளுக்கு எதிராக நாங்கள் யுத்தம் மேற்கொள்கிறோம். ஒன்று நீங்கள் எங்கள் பக்கம் இருக்கலாம் அல்லது எதிரிப்பக்கம் இருப்பதாகவே கருதப்படுவீர்கள்' என்று புஷ் சொன்னார். அது பொதுவாக

அனைத்து தேசங்களுக்குமே விடுக்கப்பட்ட செய்தி என்று சொல்லப்பட்டாலும் குறிப்பாக பாகிஸ்தான், துடான், லிபியா மற்றும் பல அரபு தேசங்களை முன்வைத்துச் சொல்லப்பட்டதுதான்.

வெளியுறவுத்துறை துணை அமைச்சர் ரிச்சர்ட் ஆர்மிடேஜ், அமெரிக்காவுக்கான பாகிஸ்தான் தூதர் மலீஹா லோதியையும், அப்போது அமெரிக்காவுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டிருந்த பாகிஸ்தான் ராணுவப் புலனாய்வுப் பிரிவின் தலைவர் மஹ்மூத் அஹமதையும் சந்தித்துப் பேசினார். பாகிஸ்தான் செய்யவேண்டிய ஏழு விஷயங்கள் பற்றி அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னார். கிட்டத்தட்ட கட்டளைகள்தான் அவை:

1. பாகிஸ்தான் எல்லைப்பகுதிகளில் இயங்கும் அல் காயிதா முகாம்கள் உடனடியாக மூடப்படவேண்டும். ஒசாமா பின் லேடனுக்குப் பாகிஸ்தான் அளித்துவரும் அனைத்து உதவிகளும் உடனடியாக நிறுத்தப்படவேண்டும்.
2. பாகிஸ்தானின் எந்த ஒரு விமான நிலையத்தையும் அமெரிக்க ராணுவம் பயன்படுத்திக்கொள்ள எந்தத் தடையும் கூடாது. அமெரிக்க ராணுவ விமானங்கள் பாகிஸ்தானின் விமானத் தளங்களைப் பயன்படுத்தவோ, பாகிஸ்தான் வான் எல்லையில் அமெரிக்க விமானங்கள் பறக்கவோ எந்தவித சிக்கலும் கூடாது.
3. அல் காயிதா உறுப்பினர்களை வேட்டையாடும் அமெரிக்காவின் முயற்சிக்குப் பாகிஸ்தான் தன்னாலான அனைத்து உதவிகளையும் ஒத்துழைப்புகளையும் அளிக்க வேண்டும்.
4. அமெரிக்கா கேட்கும் உளவுத்துறை ஒத்துழைப்புகள் வழங்கப்படவேண்டும்.
5. தீவிரவாத நடவடிக்கைகள் பற்றி, பாகிஸ்தான் தன் கண்டனத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.
6. தாலிபனுக்கு பாகிஸ்தான் தொடர்ந்து எரிபொருள் சப்ளை செய்வது நிறுத்தப்பட வேண்டும். பாகிஸ்தானிலிருந்து ஆப்கனுக்குப் போகிறவர்களைத் தடைசெய்யவேண்டும்.
7. அல் காயிதாவுக்கு தாலிபன்கள் அளித்துவரும் ஆதரவு இதன்பிறகும் தொடரும்பட்சத்தில், தாலிபன் அரசுக்கு அளித்துவரும் ஆதரவை பாகிஸ்தான் முற்றிலுமாக நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கண்ட நிபந்தனைகள் எந்த ஓர் அரசுக்கும் தன் அளவில் பெரும் சிக்கல்கள் தரக்கூடியவையே. ஆனால் அன்றைக்குப் பாகிஸ்தானுக்கு, அடிபணிவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

அடுத்த சில தினங்களில் நடந்த தேசியப் பாதுகாப்பு கவுன்சில் கூட்டம் ஒன்றில், பாகிஸ்தான் அதிபர் ஜெனரல் பர்வேஸ் முஷரஃப், அமெரிக்காவின் அனைத்து நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதாக காலின் பவெல் அறிவித்தார். மறுநாளே பாகிஸ்தானில் இருந்த அமெரிக்கத் தூதரக அதிகாரிகள் இதனை உறுதி செய்தார்கள்.

உடனடியாக ராணுவ அமைச்சர் ரம்ஸ்பெல்டை அழைத்து, தாக்குதலுக்கான திட்டவரைவைத் தயார் செய்யச் சொன்னார் புஷ். தமது

செய்தி, தாலிபன் அரசுக்குப் போய்ச்சேரும் வரை பொறுத்திருப்பது. செய்தி கிடைத்தும் (ஓசாமா பின் லேடனை ஒப்படைக்கும் விஷயத்தில்) என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பது. சாதகமான பதில் வராத பட்சத்தில் கடுமையான தாக்குதலை முடுக்கிவிடுவது. இதுதான் புஷ் அறிவித்த உத்தரவு.

நாற்பத்தெட்டு மணிநேர அவகாசத்தை அவர்கள் ஆப்கனிஸ்தானுக்கு அளித்திருந்தார்கள். பின் லேடனையும் அவரது தளபதிகளையும் அமெரிக்காவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். ஆப்கனிஸ்தானில் உள்ள அனைத்து அல் காயிதா முகாம்களையும் உடனடியாக மூடவேண்டும் என்பதே நிபந்தனை. இதனைச் செய்யாவிட்டால் தீவிரவாதிகளின் கூடாரங்களை அழிக்க என்னவிதமான நடவடிக்கை தேவையோ, அதனை அமெரிக்கா எடுக்கும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள்.

நிச்சயமாக ஆப்கனிஸ்தான் இந்த நிபந்தனைகளுக்கெல்லாம் உடன்படாது என்பது உள்துறை அமைச்சகத்துக்குத் தெரிந்திருந்தது. எனவே, உடனடியாக ஒரு கூட்டு ராணுவப்படை அமைக்கும் முயற்சியில் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி ராணுவ அமைச்சர் டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்ட் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்.

இரு துறைகளும் இணைந்து முதலில் NATO நாடுகளிடம் பேசின. அமெரிக்காவின் மற்ற தோழமை தேசங்களுடனும் கலந்து பேசினார்கள். உளவுத்துறை ஒத்துழைப்பு, அந்தந்த நாடுகளின் விமானத் தளங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி - இவை இரண்டும் முதல் தேவைகள். மற்றபடி ஒவ்வொரு நட்புதேசமும் தம்மால் இயன்ற எந்தவிதமான உதவியைச் செய்ய முன்வந்தாலும் ஏற்கப்படும்.

செப்டம்பர் 15, 16 தேதிகளில் இந்த ராஜதந்திர நடவடிக்கைகளும் ராணுவத் திட்டங்களும் ஒரு வடிவத்தைப் பெற்றுவிட்டிருந்தன. புஷ், தனது வாரக்ஷன்சில் கூட்டத்தை கேம்ப் டேவிட் என்னுமிடத்தில் கூட்டினார்.

ஆப்கனின் வடக்குக் கூட்டணிப்படையினருடன் சி.ஐ.ஏ. இணைந்து தாக்குதலை முன்னெடுத்துச் செல்லும் யோசனையை, சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட் முன்வைத்தார். கூட்டுராணுவப்படையுடன் இணைந்தும் வடக்குக் கூட்டணிப் படையின் உதவிகளுடனும் சி.ஐ.ஏ. முன்னின்று யுத்தத்தை நடத்தும் யோசனையை புஷ் மிகவும் வரவேற்றார்.

செப்டம்பர் 18-ம் தேதி, காலின் பவல் மொத்தம் ஐம்பத்தி எட்டு நாடுகளின் அரசைத் தொடர்புகொண்டு, அமெரிக்காவின் யுத்த ஏற்பாடுகள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி ஆதரவு கேட்டார். அதே தினம், பாகிஸ்தானின் ராணுவ புலனாய்வுத்துறைத் தலைவர் மஹ்மூத் அஹ்மது, உள்துறை துணை அமைச்சர் ரிச்சர்ட் ஆர்மிடேஜைத் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, அமெரிக்காவின் செய்தியை தாலிபன்களின் தலைவர் முல்லா முகம்மது ஓமருக்குத் தெரிவித்துவிட்டதாகவும், அமெரிக்காவின் எல்லா நிபந்தனைகளையும் அவர் மறுக்கவில்லை என்றும் சொன்னார். அதாவது சிலவற்றை மட்டும் பரிசீலிக்கத் தகுந்ததாக ஓமர் கருதியிருக்கிறார்.

உண்மையில், பேச்சுவார்த்தை, ராஜதந்திர நடவடிக்கை போன்றவை எல்லாம் ஆப்கன் ஆட்சியாளர்களிடம் பலனளிக்காது என்கிற முடிவுக்கு எப்போதோ அமெரிக்கா வந்துவிட்டிருந்தது.

ஈராக் - இரண்டாவது திட்டம்

உலக வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள் தகர்க்கப்பட்டு, பெண்டகன் கட்டடமும் தாக்குதலுக்கு உள்ளான சமயத்தில், பெண்டகன் மீது வந்து மோதிய விமானத்தின் வேகத்தைப் பார்த்த அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் புஷ்ஷுக்கு உடனடியாக ஓர் எண்ணம் தோன்றியது.

புஷ்ஷுக்கு விமானம் ஓட்டத் தெரியும். அவரே ஒரு முன்னாள் விமானியும் கூட. ஆகவே, புதுவிதமான இந்த விமானத் தாக்குதல் உத்தியையும் பெண்டகன் மீது வந்து மோதிய விமானத்தின் வேகம் மற்றும் இயக்க ரீதியிலான நேர்த்தியையும் பார்த்த புஷ், இத்தாக்குதலை பாலஸ்தீன தற்கொலைப் படைப் போராளிகளைக் கொண்டு ஈராக் அரசு திட்டமிட்டு நடத்தியிருக்குமோ என்றுதான் முதலில் நினைத்தார்.

ஏனெனில் அமெரிக்கா தன் முதல் எதிரியாகக் கருதியது சதாம் உசேனையும் ஈராக் அரசையும்தான். இரு தேசங்களுக்கும் சுமார் பதினொரு வருடங்களுக்கு மேலாக நீடித்த பகை, அப்போதும் அணையாமல் அப்படியேதான் இருந்தது.

இது விஷயமாக 9/11 விசாரணை கமிஷன் அதிகாரிகளிடம் புஷ் அளித்த வாக்குமூலத்தில், முதலில் ஈராக்கை தான் சந்தேகப்பட்டாலும் மற்ற சாத்தியங்களையும் இணைத்து யோசிக்கும்போது இரண்டாவதாக ஈரானைத் தான் சந்தேகப்பட்டதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளரான ரிச்சர்ட் க்ளார்க் தமது நூலில் (Against all Enemies: Inside America's War on Terror), செப்டம்பர் 12-ம் தேதியே ஜார்ஜ் புஷ் தன்னிடம் இத்தாக்குதலில் ஈராக் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதற்கான சாத்தியங்களை ஆராயும்படி கேட்டுக்கொண்டதாக எழுதியிருக்கிறார். சதாம் இதைச் செய்தாரா என்று பாருங்கள் அல்லது இச்செயலில் அவர் ஏதேனும் வகையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறாரா என்று கண்டுபிடியுங்கள் என்று புஷ் தன்னிடம் கூறியதாக க்ளார்க் எழுதியுள்ளார்.

ஆனால் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில், ஈராக் அரசுக்கோ, சதாமுக்கோ எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்பது ஒரு சில தினங்களுக்குள் தெரிந்துவிட்டது. அல் காயிதா ஆட்கள், தமது அடையாளத்தை மறைக்கும்படியான எந்த ஒரு நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை. விசா விண்ணப்பங்கள் தொடங்கி, இறுதியாக விமானப் பயணங்களுக்கு டிக்கெட் வாங்கியது வரை சொந்தப் பெயர்களில்தான் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மிகச் சுலபமாகவும் விரைவாகவும் அல் காயிதாவின் தொடர்பை உறுதிசெய்துவிட முடிந்தது.

ஆனபோதிலும், தீவிரவாதச் செயல்களுக்கு ஈராக்கும் மிக முக்கியமான ஒரு கேந்திரமாக இருந்து வந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, ஈராக் மீதும் படையெடுத்தாக வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று அதிகாரிகள் பலர்* தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இதுதொடர்பாக புஷ் எந்தக் கருத்தையும் அப்போது தெரிவிக்கவில்லை. செப்டம்பர் 16-ம் தேதி காண்டலிஸா ரைஸை வரவழைத்துப் பேசிய புஷ், நமது முதல் கவனம் ஆப்கனிஸ்தான்தான்; ஆனாலும் ஈராக் விஷயத்தில் நாம் நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டிய

காரணங்களை அலசி ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் செப்டம்பர் 17-ம் தேதி, தேசிய பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் கூட்டத்தில், யுத்தத்தின் இரண்டாவது கட்டமாக ஈராக் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கும்படி ராணுவத்துறையை புஷ் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் என்று விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

உல்ஃபோவிட்ஸ், தமது துறை அமைச்சர் டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்டுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் ஈராக்குக்கு வெறும் பத்து சதவீதத் தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரிந்தால் கூடப் போதும், அதிகபட்ச நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

செப்டம்பர் 20-ம் தேதி புஷ், பிரிட்டன் பிரதமர் டோனி ப்ளேரைச் சந்தித்து, ஈராக் குறித்து விவாதித்திருக்கிறார். 'ஈராக் உடனடிப் பிரச்சனையல்ல. எனது அமைச்சரவையில் சிலர் இதற்கு எதிரான கருத்து கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் முடிவெடுக்கவேண்டியது நானே' என்று புஷ் தெரிவித்தார்.

அன்றைய தினம் அவர் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரையில், தீவிரவாத அச்சுறுத்தல் பற்றியும் அதற்கு எதிராகச் சிலிர்த்து எழவேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

யுத்தமும் விளைவும்

செப்டம்பர் 21-ம் தேதி, ஆப்கன் மீதான தாக்குதல் நடவடிக்கைத் திட்டத்துக்கு ஒப்புதலை அளித்துக் கையெழுத்திட்டார் புஷ். நான்கு கட்டங்களாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது, அந்தப் போர்த்திட்டம்:

1. முதல் கட்டமாக, அமெரிக்கப் படைகளும் கூட்டணிப் படைகளும் இலக்கை நெருங்கி, நிலை கொள்ளும். உஸ்பெகிஸ்தான், பாகிஸ்தான் போன்ற ஆப்கனின் அண்டை நாடுகளில் இறங்கி, அணிவகுத்து, தாக்குதலைத் தொடங்க ஆயத்தமாகும்.
2. இரண்டாவது கட்டமாக, விமானத் தாக்குதல் ஆரம்பமாகும். ஆப்கனிஸ்தானிலுள்ள அல் காயிதா மற்றும் தாலிபன் இலக்குகளைக் குறிவைத்து இந்தத் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்படும். சி.ஐ.ஏ.வும் சிறப்பு ராணுவப் பிரிவும் ஆப்கனின் வடக்குக் கூட்டணிப் படைப்பிரிவினருடன் இணைந்து, தாலிபன் படைகளைத் தாக்குவர். (இது அக்டோபர் 7-ம் தேதி ஆரம்பமானது).
3. மூன்றாவது கட்டமாக, அனைத்துப் படைகளும் முழு வீச்சில் யுத்தத்தில் இறங்கும். ஒட்டுமொத்த தாலிபன், அல் காயிதா கூடாரங்களையும் அழித்தொழித்து, தீவிரவாதிகள் கையிலிருந்து ஆப்கனை முற்றிலுமாகக் கைப்பற்றுவது.
4. நான்காவது கட்டமாக, யுத்தத்தின் இறுதியில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்று இருந்தன.

திட்டப்படியே தாக்குதல்கள் ஆரம்பமாயின. போரின் தொடக்கத்திலிருந்தே அமெரிக்காவின் கை ஓங்கியே இருந்தது. நவம்பர் 9-ம் தேதி, வடக்கு ஆப்கனிஸ்தானில் உள்ள மஸார-இ-ஷெர்ஃப் நகரம் அமெரிக்கக் கூட்டு ராணுவத்தின் வசமானதிலிருந்து, அதன் வெற்றி உத்தரவாதமானது.

டிசம்பர் முதல் வாரத்துக்குள்ளாக, ஆப்கனின் அனைத்து முக்கிய நகரங்களும் அமெரிக்கப் படைகளின் வசமாயின. தாலிபன் படையில் பெரும்பான்மையானோர், போரில் இறந்தார்கள். பலர் பாகிஸ்தானுக்குத் தப்பியோடிவிட்டார்கள். வடக்குக் கூட்டணிப் படையினரிடம் சரண அடைந்த தாலிபன்களின் எண்ணிக்கை சொற்பமே.

டிசம்பர் 15-ம் தேதிக்குள்ளாக, ஆப்கனில் தாலிபன்கள் முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் அமெரிக்கா எதிர்பார்த்த அளவு அல் காயிதாவினரைச் சுற்றி வளைக்கவோ, அவர்களது முக்கிய கமாண்டர்களைக் கைது செய்யவோ முடியவில்லை. தாலிபன்களின் தலைவர் முல்லா ஓமரையும் அமெரிக்கப் படையினரால் கைப்பற்ற முடியவில்லை. சொல்லிக்கொள்ளும் விதமான பெரிய வெற்றி என்றால் ஒரு விமானத் தாக்குதலில் ஓசாமா பின் லேடனின் முதன்மைத் தளபதியும், செப்டம்பர் 11 திட்டத்தின் சூத்திரதாரிகளுள் ஒருவருமான முகம்மது அடஃப் மரணமடைந்ததுதான்.*

ஆனால், டிசம்பர் 22-ம் தேதி ஆப்கனில் புதிய, இடைக்கால ஆட்சி ஒன்று நிறுவப்பட்டது. கந்தஹாரைச் சேர்ந்த, பஷ்தூன் இனத் தலைவரான ஹமீத் கர்சாய் என்பவர் இடைக்கால அரசின் தலைவராக அமெரிக்காவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆட்சி செய்ய அமர்த்தப்பட்டார்.

மிஞ்சும் சொற்கள்

செப்டம்பர் 11, 2001 அன்று அமெரிக்காவில் அல் காயிதா நிகழ்த்திய தாக்குதல் நமக்குச் சொல்லும் விஷயங்கள் அநேகம். 21-ம் நூற்றாண்டில் உலகம் எத்தகைய நவீன ரகத் தீவிரவாதங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பதன் முதல் உதாரணமாக அமைந்த தாக்குதல் அது. இதற்குச் சற்றும் சளைக்காத அச்சுறுத்தல்களைத்தான் அமெரிக்காவும் உலகுக்கு அளிக்கிறது என்பதை, இத்தாக்குதலுக்குப் பிறகு அமெரிக்கா மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

சர்வதேச பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான யுத்தமாக அமெரிக்கா இதனை முன்வைத்து மிகப்பெரிய அரசியல் சாமர்த்தியமே ஆகும். இதனை விளங்கிக்கொள்ள சில வினாக்களை எழுப்பி, பதில் தேட வேண்டியது அவசியம்.

- அமெரிக்காவின் ஆப்கன் மீதான படையெடுப்பு என்பது, தனிப்பட்ட முறையில் அல் காயிதாவுக்கு பதிலடி கொடுக்க அமெரிக்கா மேற்கொண்ட முயற்சிதான். அதாவது ஒரு பழிவாங்கும் நடவடிக்கை. இதனை சர்வதேச பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான உலகு தழுவிய யுத்தமாக அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?
- இந்த சர்வதேச கவனமும் அக்கறையும் ஏன் செப்டம்பர் 11-க்கு முன்னதாக அமெரிக்காவுக்கு ஏற்படவில்லை? இந்தியாவில் காஷ்மீர் உள்பட உலகெங்கும் எத்தனையோ இடங்களில் ஆண்டாண்டு காலமாகத் தீவிரவாதச் செயல்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. அவற்றுக்கெல்லாம் அமெரிக்காவின் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பாக என்ன இருந்திருக்கிறது?
- நேரடியாகத் தான் பாதிக்கப்படாத ஏதாவது ஒரு பொது விஷயத்திலாவது இதுகாறும் அமெரிக்கா தலையிட உதவி

செய்திருக்கிறதா?

- அல் காயிதாவுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்ததற்காக தாலிபன்கள் ஆண்ட ஆப்கன் மீது அமெரிக்கா படை எடுத்ததை ஒரு காரணமாகக் கொண்டாலும், அதன்பின் ஈராக் மீதும் படையெடுத்ததன் அவசியம் என்ன?
- சதாம் உசேன், பேரழிவு ரசாயன, உயிரி ஆயுதங்கள் வைத்திருக்கிறார் என்கிற குற்றச்சாட்டை முன்வைத்துத்தான் ஈராக்கின் மீது அமெரிக்கா போர் தொடுத்தது. ஆனால் ஈராக்கில் அத்தகைய ஆயுதங்கள் ஏதும் கிடையாது என்பது நிரூபணமாகியிருக்கிற நிலையில், ஈராக் மீதான அமெரிக்காவின் படையெடுப்புக்கு நியாயம் சேர்ப்பது எது?
- ஈராக் போர்க் கைதிகளை, அமெரிக்கர்கள் நடத்திய விதம் குறித்து மீடியா வெளியிட்ட புகைப்படங்களும் இது குறித்து விசாரணை மேற்கொண்ட கமிஷன் வெளியிட்ட அறிக்கையும் மிகுந்த அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவன.* அல் காயிதாவின் தீவிரவாதத்துக்கு எந்த வகையில் இது குறைந்தது?
- ஆப்கனிஸ்தான், ஈராக்கில் ஆட்சிமாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் தனது நீண்டநாள் நோக்கத்துக்காகவே, 9/11 சம்பவத்தை அமெரிக்கா பயன்படுத்திக்கொண்டது என்னும் குற்றச்சாட்டுக்கு அமெரிக்கத் தரப்பு அளிக்கும் பதில் என்ன?
- இன்றுவரை ஓசாமா பின் லேடனைப் பிடிக்க முடியாமல் இருப்பதற்கு அமெரிக்காவின் பதில் என்ன?

விடையில்லாத இக்கேள்விகளை முன்வைத்துத்தான், அமெரிக்காவின் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகான நடவடிக்கைகளை நாம் மதிப்பிட முடியும். அப்படி மதிப்பிடுமபோது அல் காயிதாவின் செயல்பாடுகளுக்கும் அமெரிக்க அரசின் செயல்பாடுகளுக்கும் பெருமளவு வித்தியாசம் இல்லை என்று தோன்றுவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் போகலாம்.

9/11 கமிஷன் அறிக்கை ஒரு பார்வை

பொதுவாக அரசாங்கம் அமைக்கும் விசாரணை கமிஷன்களை மக்கள் பொருட்படுத்துவது கிடையாது. அந்த கமிஷனின் கருத்தும் முடிவுகளும் பெரும்பாலும் அரசின் கருத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவே இருக்கும் என்கிற முன் அனுபவங்கள் தந்த அலட்சியமே இதன் காரணமாகும். ஆனால் குறிப்பிட்ட இச்சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரை, அமெரிக்க மக்கள் மட்டுமல்லாமல் உலகமே, 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தது. அறிக்கை வெளியானதும் அரசு அதை ஒரு நூலாகவே அச்சிட்டு விற்பனைக்கு அளித்தது. பலலாயிரக்கணக்கில் அந்நூல் விற்பனையாகவும் செய்தது.

காரணம், செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தின் பின்னணியில் நடந்தவற்றை கமிஷன் முழுமையாகத் தனது அறிக்கையில் தெரியப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையில்தான். அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் புஷ் தொடங்கி ஆயிரக்கணக்கானோரைச் சந்தித்து, விசாரித்து, புலனாய்வு அதிகாரிகளுடன் மிக நீண்ட விவாதங்கள் நிகழ்த்தி, தகவல்கள் சேகரித்து

இந்த அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உள்ள இக்கமிஷனின் அறிக்கை, அரசுக்கும் அமெரிக்க மக்களுக்கும் முன்வைக்கும் பிரதானமான ஆலோசனை என்னவென்று பார்த்தால் ஏமாற்றமே மிஞ்சுகிறது.

நமது எதிரி, வெறும் தீவிரவாதம் இல்லை. அதனை இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். சகிப்புத்தன்மையற்ற, மதத்திலிருந்து அரசியலை வேறுபடுத்திப் பார்க்கத் தெரியாத, மிகப்பெரிய ஒரு பாரம்பரியத்திலிருந்து வந்த பின் லேடனும் அவரையொத்த பலரும் நம்முன் இருக்கிறார்கள்.

எதிரி, இஸ்லாம் அல்ல. அது ஒரு சிறந்த மதம்; நம்பிக்கை. நமது எதிரி, திரிக்கப்பட்ட இஸ்லாம். இஸ்லாத்தின் பெயரால் செய்யப்படும் தீவிரவாதம். இந்த எதிரி, அல் காயிதாவுக்கு அப்பாலும் போய் இன்னும் பல சித்தாந்த ரீதியில் இயங்கும் இயக்கங்களை ஒருங்கிணைக்க வல்லது. ஆக, நமது திட்டம் இருவிதங்களில் செயல்பட்டாக வேண்டும். அல் காயிதாவின் நெட் ஒர்க்கைக் குலைப்பது ஒருபக்கம்; நீண்டகால நோக்கில், இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்தை வளர்த்தெடுக்கும் பொதுவான சித்தாந்தத்தைக் குலைப்பது என்கிறது இந்த அறிக்கை.

மிகக் கவனமாக, திட்டமிட்டு, ஆரம்பம் முதலே இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம் என்கிற பதத்தைப் பல்வேறு இடங்களில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், கமிஷன் அதிகாரிகள். இது, கண்டிக்கப்படவேண்டிய முதல் அம்சம். இஸ்லாத்தை ஒரு சிறந்த மதம் என்றும் நம்பிக்கை என்றும் குறிப்பிடும் கமிஷன், பிறகு தீவிரவாதம் செய்வோரை வெறுமனே தீவிரவாதிகள் என்று குறிப்பிடுவதில் என்ன சங்கடம் வந்துவிட முடியும்?

இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதன் மூலம், பெரும்பான்மை முஸ்லிம் சமூகத்தினருக்குச் சங்கடம் விளைவிப்பது ஒன்றே நோக்கம் என்று தெளிவாகிறது. உலகெங்கும் எல்லா மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களிலும் ஒரு சாரார் தீவிரவாதிகளாகவே உள்ளனர். ஆனால் இஸ்லாத்தில் உள்ளவர்களை மட்டும் மதத்தைக் குறிப்பிட்டு, இஸ்லாமியத் தீவிரவாதிகள் என்று வருணிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன?

ஒரு மாபெரும் தீவிரவாதச் செயலுக்குப் பின் அமைதிக்கான முயற்சிகளுள் ஒன்றாக நிறுவப்பட்ட இக்கமிஷனின் அறிக்கை, மதத்தை முன்வைத்துத் தன் பங்குக்கு அறிவுத்தளத்தில் தீவிரவாதம் விதைக்கும் வேலையைத்தான் சிரத்தையாகச் செய்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கையெங்கும் பரவிக்கிடக்கும் இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம் என்கிற பிரயோகம், நிச்சயம் கண்டனத்துக்குரியதே.

இரண்டாவதாக, அமெரிக்க மக்கள் தம் அரசிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கலாம் என்பது பற்றி கமிஷன் அறிக்கை இவ்வாறு கூறுகிறது: உலகில் எந்த இடமாயினும் சென்று தீவிரவாதத்தை ஒழிக்கச் சொல்லவேண்டும்.

தீவிரவாதத்தை ஒழிப்பது என்கிற பிரயோகம், இவ்விடத்தில் தொடர் யுத்த நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கச் சொல்லும் விதத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கலாம்.

தனது சரித்திரமெங்கும் நூற்றுக்கணக்கான யுத்தங்களை அமெரிக்கா திட்டமிட்டு நடத்திவந்திருக்கிறது. எல்லாம் பல்வேறு அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் காரணங்களின் பொருட்டு நிகழ்த்தப்பட்ட யுத்தங்கள். இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் காரணங்களை உத்தேசித்த யுத்தங்களுக்கு, தீவிரவாதத்துக்கு எதிரான யுத்தம் என்று அமெரிக்க அரசு மாற்றுப்பெயர் கொடுக்க விரும்புகிறதோ என்கிற சந்தேகத்தை ஆப்கன் மற்றும் ஈராக் விஷயங்கள் நமக்கு உண்டாக்குகின்றன. கிழக்காசியாவில் வலுவான ஒரு தளம் வேண்டியும், மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளின் எண்ணெய்ப் பொருளாதார சாத்தியங்களை உத்தேசித்தும் அமெரிக்கா பல பத்தாண்டுகளாக முயற்சி செய்வது உலகுக்கே தெரியும். இம்முயற்சியில் அமெரிக்காவின் ராஜதந்திர நடவடிக்கைகள் அடைந்த வெற்றிகளைக் காட்டிலும் யுத்த நடவடிக்கைகளே பெருவெற்றி கண்டு வந்திருக்கின்றன என்பது சரித்திர உண்மை.

இந்நிலையில் தீவிரவாத ஒழிப்பை முன்வைத்து, உலகெங்கும் சென்று யுத்தங்களை மேற்கொள்ளும்படி தமது அரசை அமெரிக்க மக்கள் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை தந்திருக்கும் ஆலோசனையை, ஒரு பார்வையில் இன்னொருவிதமான தீவிரவாதத்தைத் தூண்டிவிடும் முயற்சியாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. இது கண்டனத்துக்குரியதாகும்.

பெருகும் இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்தின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துங்கள் என்று அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்லும் கமிஷன் அறிக்கை, பாலஸ்தீன இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராக இஸ்ரேல் யூதர்கள் தினசரி நிகழ்த்தும் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளையும் அதற்கு அமெரிக்கா தரும் நிரந்தர ஆதரவையும் ஒரிடத்தில் கூட கண்டுகொள்ளவோ, கண்டிக்கவோ இல்லை. ஐம்பது வருட காலத்துக்கு மேலாக இந்தியாவின்மீது பயங்கரவாதச் செயல்களைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது பாகிஸ்தான். 9/11 சம்பவத்தில் தொடர்புடைய அத்தனைபேரும் ஏதாவது ஒருவகையில் பாகிஸ்தானுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தங்கியவர்கள், பயிற்சி பெற்றவர்கள், பாகிஸ்தான் அரசின் ஆதரவுடன் அதிகாரபூர்வமாகவே தீவிரவாதம் வளர்த்தவர்கள் என்று அவர்களை வரிசைப்படுத்தவே செய்யலாம். பாகிஸ்தான் அரசின் உதவியில்லாமல், ஆப்கனிஸ்தானில் தாலிபன்கள் ஆட்சியமைத்திருக்கக்கூட முடியாது. ஆனால், இவ்விஷயத்தில் பாகிஸ்தான் குறித்து எவ்விதக் கருத்தையும் சொல்லாமல் நழுவிக்கொள்கிறது விசாரணை கமிஷன்.

இந்த செப்டம்பர் 11 விசாரணை கமிஷன் அளித்திருக்கும் பரிந்துரைகளில் சிறந்த பகுதி என்று உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு தொடர்பாக கமிஷன் அளிக்கும் ஆலோசனைகளைச் சொல்லலாம். அமெரிக்க உளவு நிறுவனங்கள், அதிகார மையங்கள் எத்தனை மோசமான ஒருங்கிணைப்பைக் கொண்டிருந்தன என்பது பற்றி, தகவல் பரிமாற்றம் எத்தனை மோசமாக நிர்வகிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது பற்றி, அதிகார வர்க்கத்தில் இருந்த அலட்சிய மனோபாவங்கள் பற்றி இந்நூலில் ஏராளமான இடங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

9/11 விசாரணை கமிஷன் தனது அறிக்கையில் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம்

மிகுந்த விரிவான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்டு, தனது கவலையை வெளியிட்டிருக்கிறது. புலனாய்வு அமைப்புகள் அனைத்தும் ஒரே தலைமையின் கீழ் வரவேண்டும் என்று சொல்லியுள்ளனர். விமான போக்குவரத்துத் துறை, எல்லைப்புறக் காவல்துறை, துறைமுகத்துறை ஆகியவற்றின் தரம் மேம்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, அதற்கான வழிகளையும் சொல்லியிருக்கிறது. ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டின் மகத்துவங்கள் குறித்து, கிட்டத்தட்ட ஒரு பள்ளி ஆசிரியர் அளவுக்கே பாடம் எடுத்திருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்க அரசைப் பொறுத்தவரை இந்த கமிஷன் அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை ஏற்காமல் இருக்க எந்த முகாந்திரமும் இல்லை. இன்னும் சில வாரங்களில் அமெரிக்கப் பொதுத்தேர்தல் நடக்கவிருக்கிறது. தேர்தலின் முடிவு எப்படி இருந்தாலும் மேற்சொன்ன எந்த ஒரு விஷயத்தையும் புதிதாக அமையவிருக்கும் அரசு ஏற்பதில் எந்தச் சிக்கலும் வந்துவிடப் போவதில்லை.

ஆனால் தனது செயல்பாடுகளுக்கு என்ன பெயர் கொடுத்தாலும் அத்துமீறிய யுத்தங்களைச் சரித்திரம் மன்னிக்காது என்பது அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களுக்குப் புரியவேண்டும்.

ஒசாமா பின் லேடன் கூட, தனது தீவிரவாதச் செயல்களுக்குப் புனிதப்போர் என்றுதான் பெயரிட்டிருக்கிறார்.

பகுதி-8 யார் செய்தது?

செப்டெம்பர் 11 சம்பவத்தை அக்குவேறு ஆணி வேறாக அலசி எடுத்து உலர்த்திய விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை, ஓசாமா பின் லேடனையும் அவரது ஆப்கன் பங்காளிகளையும் குற்றவாளிகளாகச் சுட்டிக்காட்டி, அமெரிக்க விமான நிலையங்கள், நிறுவனங்களின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும், உளவு அமைப்புகளின் கையாலாகாதத்தனத்தையும் வேறு சில ஒன்றுக்கும் உதவாத உள்நாட்டுக் குளறுபடிகளையும் மட்டும் கண்டித்துவிட்டு, தேச ஒற்றுமை, தேச நலன் என்று நாலு வார்த்தை நல்லபடியாகப் பேசிவிட்டு முற்றும் போட்டுவிட்டது. 'தீவிரவாதத்துக்கு எதிராக' அமெரிக்க அரசு தொடங்கிய யுத்தத்துக்கு பலமாக ஜே போட்டதுதான் இந்த விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையின் ஒருவரிச் சுருக்கம்.

விஷயம் அத்துடன் முடிந்ததாகத்தான் அமெரிக்கர்கள் உள்பட அத்தனை பேருமே நினைத்தார்கள். அதுதான் இல்லை.

எரிக் ஹஃப்ஷ்மிட் (Eric Hufschmid) என்கிற புலனாய்வுச் செய்தியாளரின் Painful Questions : An analysis of the September 11th Attack என்கிற புத்தகம் 2002-ல் அமெரிக்காவில் வெளியானது. இந்தப் புத்தகத்துடன் சுமார் இரண்டே முக்கால் மணி நேரம் ஓடக்கூடிய ஒரு குறுந்தகட்டையும் (CD) சேர்த்தே தருகிறார்கள். Confronting the Evidences: A call to reopen 9/11 Investigation என்கிற பெயரில் வந்திருக்கிற இந்தக் குறுந்தகடு, அமெரிக்க அதிபரின் நாற்காலிக்கு அடியில் ஒசைப்படாமல் ஓர் அணுகுண்டு வைக்கும் காரியத்தைக் கர்மசிரத்தையாகச் செய்கிறது.

விஷயம் மிகத் தீவிரமானது. செப்டெம்பர் 11 அன்று அல் காயிதா நிகழ்த்திய தாக்குதலை அமெரிக்க அரசின் புலனாய்வு அமைப்புகள் முயன்றிருந்தால் தடுத்திருக்கலாம், தவிர்த்திருக்கலாம் என்று 9/11 கமிஷன் அறிக்கையே ஒரு மாதிரி சுற்றிவளைத்துச் சொல்கிறது. இந்த Confronting the Evidences டாக்குமெண்டரிப் படமோ, 'அமெரிக்க அரசு அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய விரும்பாததால்தான், தாக்குதல் நடக்கட்டும் என்று பேசாமல் இருந்தது' என்று முகத்தில் அறைந்தாற்போலப் பேசுகிறது.

ஒரு தாக்குதல் திட்டமிடப்படுகிறது. அது பற்றிய விவரங்கள் அரசுக்குக் கிடைக்கிறது. உடனே என்ன செய்யவேண்டும்? வசமாகக் கையில் சிக்கிய சில அல் காயிதா ஆட்களைக் கூட அமெரிக்க உளவுத்துறை அப்போது கோட்டைவிட்டிருக்கிறது.

இந்த டாகுமெண்டரி எழுப்பும் கேள்வி: 'கோட்டைவிடப்பட்டதா? வேண்டுமென்றே விட்டுவைத்தார்களா?' என்பதுதான்.

நான்கு விமானங்கள் கடத்தப்படுகின்றன. உடனே என்ன செய்யவேண்டும்? அவற்றைப் பின் தொடருவதற்கு, சுட்டு வீழ்த்துவதற்கு எஃப் 16 ரகப் போர் விமானங்களை உடனே அனுப்பியாகவேண்டும். இதுதான் எதிர்பார்க்கக்கூடியது. ஆனால் சொல்லிவைத்த மாதிரி செப்டம்பர் 11 அன்று மட்டும் ஆயத்த நிலையில் இருந்த அத்தனை எஃப் 16 ரகப் போர் விமானங்களையும் 'பயிற்சிக்காக' கனடாவுக்கும் அலாஸ்காவுக்கும் எதற்காக அனுப்பிவைத்தார்கள்? அதை ஏன் கொஞ்சநாள் முன்னதாகவோ, பின்னதாகவோ திட்டமிட்டிருக்க முடியாது? தீவிரவாதிகளின் தாக்குதல் அபாயம் இருக்கிறது, இருக்கிறது என்று உளவு அமைப்புகள் கமுதையாகக் கத்திக்கொண்டிருந்த சமயம். இப்படியா அத்தனை போர் விமானங்களையும் பல்பிப் பயிற்சிக்கு அலாஸ்கா அனுப்பிவைப்பார்கள்?

இதுவும் தற்செயல் என்று அமெரிக்க அரசு சொல்கிறது; அல்ல, திட்டமிட்ட நடவடிக்கை என்று இந்த டாக்குமெண்டரி சொல்கிறது.

கடத்தப்பட்ட விமானங்களுள் ஒன்றான 'அமெரிக்கன் 77' என்கிற போயிங் 757, அமெரிக்க ராணுவத் தலைமையகமான பெண்டகன் மீது மோதி கடுமையான நாசத்தை விளைவித்ததை அமெரிக்க அரசு, போட்டோக்கள் வெளியிட்டு உலகுக்குக் காட்டியது. 'இந்தப் போட்டோக்கள் உண்மை என்றால், மோதியது போயிங் 757 இல்லை' என்கிறது இந்த டாக்குமெண்டரி.

புகைப்படங்களில் விமானம் மோதியதால் சேதமடைந்த பகுதிகளின் நீள, அகல, உயரங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது, அது விமானத்தின் அளவைவிடச் சிறியதாகவே இருக்கிறது, என்று காரணம் சொல்கிறது டாக்குமெண்டரி!

'கடத்தப்பட்ட போயிங் விமானம்தான் மோதியதென்றால், சேதம் இதைவிட அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அல்லது கடத்தப்பட்ட விமானம் வேறெங்கோ போய்விட, வேறு விமானத்தைக் கொண்டு வேண்டுமென்றேதான் மோதியிருக்க வேண்டும்' என்கிறது இந்த ஆவணப்படம்.

இன்னொரு விஷயம், பெண்டகன் இருக்கும் இடத்தில் அத்தனை சுலபமாக எந்த விமானமும் பறந்து வரமுடியாது. அப்படி அத்துமீறி ஏதாவது விமானம் அந்தப் பக்கம் வருவது தெரிந்தால் உடனே மோப்பம் பிடித்து, தானியங்கி விமான எதிர்ப்பு ஏவுகணைகள் பாயத்தொடங்கிவிடும். ஆனால் அமெரிக்கன் 77 விமானம் பறந்து வந்து மோதியபோது அந்த ஏவுகணைகளெல்லாம் என்ன ஆயின என்று கேட்கிறது இந்த டாக்குமெண்டரி.

இந்த டாக்குமெண்டரியின் மிக முக்கியமான கட்டம், வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள் இடிந்து விழுந்த விதம் பற்றியது. விமானம் மோதினால் ஒரு கட்டடம் எப்படித் தள்ளாடித் தடுமாறி சாய்ந்து விழவேண்டும், ஆனால் இந்த சம்பவத்தின்போது மட்டும் எப்படி அப்படியே நொறுங்கித் தரைமட்டமானது என்பது குறித்து ஜெஃப் கிங் என்கிற இயற்பியல் விஞ்ஞானி ஒருவர் சில நிமிடங்கள் இதில் பேசுகிறார்.

இயற்பியலின்படி, கட்டடம் நொறுங்கிய விதம் கண்டிப்பாக விமானம் மோதியதனால் இருக்க முடியாது என்பதே அவரது முடிவு. வர்த்தக

மையக் கட்டடங்கள் இரண்டிலும் ஒவ்வொரு தளத்திலும் ஒவ்வொரு மூலையிலும் குண்டுவைத்து, ஒரே சமயத்தில் வெடிக்கச் செய்தால் மட்டுமே அப்படி அப்பளம் போல் நொறுங்கி அதே இடத்தில் விழுவது சாத்தியம். (பழைய கட்டடங்களை இடிப்பதற்கு அமெரிக்கா உள்ளிட்ட பல்வேறு தேசங்களில் இந்த முறைதான் கையாளப்பட்டுவருகிறது.) விபத்தின்போது எழுந்த கரும்புகை, விமானம் மோதிய வினாடிக்குக் காலே அரைக்கால் வினாடி முன்பாகவே கட்டடத்தினுள் தெரிந்த தீப்பிழம்பு (புகைப்படங்களையும் வீடியோ ஆதாரங்களையும் அத்தனை துல்லியமாக அலசியிருக்கிறார்கள்!) ஆகியவற்றை இதற்கு சாட்சியாக வைத்து, கண்டிப்பாக வர்த்தக மையக் கட்டடங்களுக்குள் குறைந்தது 14 டன் வெடிபொருளாவது வைத்திருந்தால்தான் இப்படி நொறுங்கியிருக்க முடியும் என்கிறது இந்த டாக்குமெண்டரி.

தினசரி பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் போய்வருகிற இடம் அது. கார்த்திகை தீபத்துக்கு அகல் வைப்பது மாதிரி மூலைக்கு மூலை குண்டுவைப்பதெல்லாம் எப்படி சாத்தியம் என்று கேள்வி வரலாம். சொல்லி வைத்தமாதிரி செப்டம்பர் 11-ம் தேதிக்கு சரியாக ஒருவாரம் அல்லது எட்டு நாட்கள் முன்பிலிருந்து அடிக்கடி கட்டடத்தில் மின்சாரத் தொடர்பில் சிக்கல் ஏற்பட்டதையும் அவ்வப்போது அங்கே இருட்டு சூழ்ந்ததையும் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு பராமரிப்பு மற்றும் பழுதுபார்க்கும் பணிகள் அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்பட்டதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

செப்டெம்பர் 11 சம்பவம் தொடர்பாக மறுநாளே ஆரம்பித்த விசாரணைகளுக்கு அமெரிக்க அரசு ஆரம்பம் முதலே பிரச்னைகள் தந்தது. கமிஷன் விசாரணைக்கு உடன்பட புஷ் மறுத்தது, சம்பவ இடத்திலிருந்து வெறும் 200 சாம்பிள்களை மட்டுமே ஆய்வுக்கு எடுத்துப் போக அனுமதித்தது, மிச்சமிருந்த மலைமலையான கட்டட மற்றும் இரும்புக் கழிவுகளை சற்றும் நம்ப முடியாத வேகத்தில் டிஸ்போஸ் செய்தது (சென்னைக்குக் கூட கப்பல்களில் அந்தக் கட்டடக் கழிவுகள் வந்தன!) என்று சந்தேகங்களை ஃப்ரேம் ஃப்ரேமாக அடுக்கிக்கொண்டே போகிறது இந்த டாக்குமெண்டரி.

இதை மொத்தமாகச் சுருக்கிப் பார்ப்பதென்றால் இப்படித்தான் பார்க்க வேண்டும்:

செப்டெம்பர் 11 அன்று அமெரிக்காவில் தாக்குதல் நடத்தியது ஓசாமா பின் லேடனின் அல் காயிதா இயக்கம்தான். இதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் தாக்குதல் நடக்கப் போகிறது என்று தெரிந்தும் உரிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல், அந்தத் தாக்குதலைப் பல்வேறு அரசியல் காரணங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் புஷ் முடிவு செய்தார். அதன் தொடர்ச்சியாகவே, விமானம் மோதவிருந்த கட்டடங்களில் வெடிகுண்டுகளை முன்கூட்டியே வைத்து கட்டடம் துளி மிச்சமில்லாமல் உருக்குலைய வழி செய்தார்கள்.

தீவிரவாதிகளின் இலக்கு ஒரு வேளை பெண்டுகனாக இருக்கலாம் என்கிற சந்தேகம் அமெரிக்க அரசுக்கு இருந்திருக்கிறது. ஆனால், கடத்தப்பட்ட நான்கு விமானங்களில் எதுவும் அந்தப் பக்கம் வரவில்லை. (இரண்டு விமானங்கள் வர்த்தக மையக் கட்டடங்களின் மீது மோதின. ஒரு

விமானம் பென்சில்வேனியாவில் விழுந்து நொறுங்கிவிட்டது. இன்னொன்று எங்கே போனது என்று தெரியவில்லை என்பதே இந்த டாக்குமெண்டரி எழுப்பும் சந்தேகம்.)

அது எங்கே போனது என்று கண்டுபிடிப்பது ஒரு பக்கம் இருக்க, பெண்டகனைத் தாக்கிவிட்டார்கள் என்று தெரிந்தால் உலகமே அதிரும் என்பதால், தானே ஏற்பாடு செய்து ஒரு விமானத்தைக் கொண்டுவந்து பெண்டகன் மீது மோதி, தீவிரவாதிகள் மோதிவிட்டார்கள் என்று உலகை நம்பச் செய்துவிட்டார்கள். (பெண்டகன் தாக்கப்பட்டது தொடர்பாக அமெரிக்க அரசு வெளியிட்ட சில புகைப்படங்களில் செப்டெம்பர் 12 என்று தேதி பதிவாகியிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது இந்த டாக்குமெண்டரி! ஒரு நாள் கழித்துச் 'செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு'!)

ஆக, அமெரிக்கா மீது தொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கொடூரமான தாக்குதலைச் செய்தது அல் காயிதா மட்டுமல்ல; புஷ்ஷூம்கூட என்று சொல்லாமல் சொல்லிமுடிக்கிறது இந்த ஆவணப்படம்.

புஷ் எதற்காக இப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டும்?

ஈராக்கையும் ஆப்கனிஸ்தானையும் தாக்குவதற்கு அமெரிக்க அரசு ஏற்கெனவே முடிவு செய்துவிட்டிருந்தது. சதாம் உசேனும் ஓசாமா பின் லேடனும் என்றைக்கு இருந்தாலும் அமெரிக்காவுக்குத் தலைவலிதான். ஆனால், சரியான, வலுவான காரணமில்லாமல் இன்னொரு தேசத்தில் போய் இறங்கிப் போர் தொடுக்க முடியாது.

ஓசாமா பின் லேடனின் திட்டம், பதில் தாக்குதலுக்குச் சரியான காரணமாக இருக்கமுடியும் என்றபோதும், அமெரிக்கா மீது சர்வதேச அனுதாபம் முழுமையாக விழவேண்டுமென்றால், பாதிப்பு மிகவும் பலமானதாக இருந்தாகவேண்டுமென்று அமெரிக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. அதன் விளைவுதான் இந்த ஈவிறக்கமற்ற, கொடூரமான ரகசியச் சதிவேலை என்று குற்றம் சாட்டுகிறது இந்த டாக்குமெண்டரி.

இந்த டாக்குமெண்டரியின் நம்பகத்தன்மை எத்தனை சதவீதம் என்பது பற்றியெல்லாம் இப்போது துல்லியமாகச் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் இது எழுப்பும் சில கேள்விகளை மறுக்கவும் முடியாது. முக்கியமாக 'விமானம் மோதி கட்டடம் நொறுங்கியது என்பதைக் கூட ஒப்புக்கொள்ளலாம், ஆனால் வலுவான இரும்புக் குழாய்கள் நொறுங்கிச் சிதற வாய்ப்பே இல்லை; வெடிவைத்துத் தகர்த்தாலொழிய அவற்றைத் தூளாக்க முடியாது' என்று விஞ்ஞானிகள் சிலர் சொல்லுவதைப் பரிசீலித்தே ஆகவேண்டும். அதே போலத்தான் பெண்டகனில் மோதிய விமானம் போயிங் தானா என்கிற கேள்வியும்.

புஷ் இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்வாரா என்பது, இந்த டாக்குமெண்டரி அமெரிக்க மக்களை எத்தனை தூரம் பாதிக்கப்போகிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. மக்கள் கேள்விகேட்டால் அவர் பேசித்தான் ஆகவேண்டும். இது வெறும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் புலம்பலாக மட்டும் இருந்து விடுமானால், அவர் தப்பித்துவிடுவார்.

இந்த டாக்குமெண்டரி படத்தை யார் பார்க்கிறார்களோ இல்லையோ, அவசியம் ஓசாமா பின்லேடன் பார்க்கவேண்டும். அமெரிக்க அரசின் 'திறமை'யை இந்த ஆய்வாளர்கள் பட்டியல் இடுவதைப் பார்த்து அவர்

கொஞ்சம் வெட்கப்பட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

அமெரிக்கர்கள் சதித் திட்டங்கள் பற்றி நிறையவே பேசுபவர்கள். அமெரிக்கா சந்திரனுக்கு நிஜத்திலேயே விண்கலத்தை அனுப்பவில்லை, நீல் ஆர்ம்ஸ்டராங் சந்திரனில் கால் பதிக்கவில்லை, எல்லாமே ஹாலிவுட் ஏமாற்றுச் சமாசாரங்கள் என்ற எண்ணம் பல அமெரிக்கர்களிடையே உள்ளன. இதைப்பற்றி எண்ணற்ற புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன, ஆவணப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று கிட்டத்தட்ட பெரும்பாலானோர் நம்புவது, அமெரிக்கர்கள் சந்திரனில் காலடி எடுத்து வைத்தனர் என்பதை. இருந்தும், ஒரு குறிப்பிட்ட சிறுபான்மையினர் இன்றும் கூட சந்திரனுக்கு அமெரிக்கர்கள் போனார்கள் என்பதை நம்புவதில்லை.

அதேபோல, ஜார்ஜ் புஷ்தான் 9/11 வர்த்தக மையக் கட்டடங்களை இடிக்க சதித் திட்டம் தீட்டினார் என்பதை ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள அமெரிக்கர்கள் எப்போதுமே நம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஓசாமா பின் லேடனே நேரில் வந்து பதில் சொன்னால்தான் இதைப்பற்றிய உண்மைகள் வெளியாகப் போகின்றன.

அல்லது, இது தொடர்பான உண்மைகள் எந்தக் கட்டத்திலும் வெளியாகாமலே போக நேரிடலாம்!

பின் இணைப்புகள்

பெயர்க்குறிப்புகள்

ஜார்ஜ் டபிள்யூ. புஷ்	- அமெரிக்க அதிபர்
டிக் செனி	- துணை அதிபர்
காலின் எல். பவெல்	- வெளியுறவு அமைச்சர்
டொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்ட்	- ராணுவ அமைச்சர்
காண்டலிஸா ரைஸ்	- தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகர்
ஜார்ஜ் ஜே. டெனட்	- சி.ஐ.ஏ. இயக்குநர்
ஆண்ட்ரூ கார்ட்	- வெள்ளை மாளிகை தலைமை அதிகாரி
ரிச்சர்ட் ஆர்மிடேஜ்	- வெளியுறவு துணை அமைச்சர்
பால் உல்ஃபோவிட்ஸ்	- ராணுவத் துணை அமைச்சர்
ஜான் ஆஷ்கிராஃப்ட்	- அட்டர்னி ஜெனரல்
ராபர்ட் முல்லர்	- எஃப்.பி.ஐ. இயக்குநர்
ரிச்சர்ட் க்ளார்க்	- தீவிரவாதத் தடுப்பு கமிட்டியின் ஒருங்கிணைப்பாளர்
ஹமீத் கர்ஸாய்	- ஆப்கனின் இடைக்கால ஆட்சித் தலைவர்

9/11 திட்டத்தில் தொடர்புடைய அல் காயிதா உறுப்பினர்களும் ஆதரவாளர்களும்

ஒசாமா பின் லேடன்

சவுதி அரேபியாவில் பிறந்தவர். அல் காயிதா தலைவர். ஆப்கன் யுத்தத்துக்குப் பிறகு தலைமறைவாகி இருக்கிறார். இன்றுவரை அமெரிக்கா இவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது.

முகம்மது அடஃப்

ஒசாமா பின் லேடனின் முதன்மைத் தளபதி. ஆப்கன் யுத்தத்தின்போது அமெரிக்கப் போர் விமானத் தாக்குதலில் பலியானவர்.

ஐமன் அல் ஜவஹிரி

எகிப்து நாட்டைச் சேர்ந்த மருத்துவர். எகிப்தில் தான் நடத்திக்கொண்டிருந்த ஜிகாதி இயக்கத்தை, பின் லேடனின் அல் காயிதாவுடன் இணைத்து, தாழும் ஆப்கன் வந்து பின் லேடனுடனேயே தங்க ஆரம்பித்தவர். ஒசாமா பின் லேடனின் நம்பிக்கைக்குரிய பிரத்தியேக மருத்துவர். ஆப்கன் யுத்தத்துக்குப் பிறகு என்ன ஆனார் என்கிற விவரம் இதுவரை தெரியவில்லை.

முல்லா முகம்மது ஓமர்

ஆப்கனிஸ்தானை ஆண்ட தாலிபன்களின் தலைவர். தீவிர அடிப்படைவாதி. ஒசாமா பின் லேடனின் நண்பர். ஒசாமா பின் லேடனுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்ததாலேயே அமெரிக்காவின் விரோதியானவர். 9/11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு ஆப்கன் மீதான அமெரிக்கப் படையெடுப்பின்போது தலைமறைவானார். இப்போது எங்கே இருக்கிறார் என்கிற விவரம் தெரியவில்லை.

காலித் ஷேக் முகம்மது

9/11 திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர். குவைத்தில் பிறந்தவர். 1996-ம் ஆண்டு, ஒசாமா பின் லேடனை ஆப்கனிஸ்தானில் சந்தித்தார். அச்சந்திப்பின்போதே விமானங்களைக் கடத்தி, ஆயுதமாகப் பிரயோகிக்கும் தன் திட்டத்தை முன்வைத்தார். அவ்வகையில் 9/11 திட்டத்தின் சூத்திரதாரி இவரே. செப்டம்பர் 11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு தலைமறைவாக இருந்தஇவரை பிப்ரவரி 2003-ல் பாகிஸ்தான் உள்வுத்துறையினர் கைது செய்து, மார்ச் 1, 2003 அன்று அமெரிக்காவிடம் ஒப்படைத்தனர். செப்டம்பர் 11 திட்டம் தொடர்பான பெரும்பாலான உண்மைகள் இவரது வாக்குமூலங்களின் மூலமே வெளிவந்தன.

ஷேக் ஓமர் அப்துர் ரஹ்மான்

குருட்டு ஷேக் என்று அழைக்கப்படும் தீவிர அடிப்படைவாதி. எகிப்து நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஓசாமா பின் லேடனின் ஆன்மிக வழிகாட்டியாக இருந்து பிறகு பின் லேடனின் செயல்பாடுகளுக்கு அமெரிக்காவில் நிதி ஆதாரங்கள் சேகரித்து அளித்தவர். அல் காயிதாவை இவருடன் இணைந்துதான் ஓசாமா பின் லேடன் தொடக்கத்தில் வளர்த்தார். பருக்ளின் நகரில் உள்ள மசூதி ஒன்றைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயல்பட்ட இவர், அமெரிக்காவில் அல் காயிதாவின் வேர் மிக ஆழமாக ஊன்றப்பட மிக முக்கியக் காரணமாவார். 1993-ம் ஆண்டு வர்த்தக மையக் குண்டுவெடிப்புச் சம்பவத்தை அடுத்து அமெரிக்க உள்வுத்துறையால் கைது செய்யப்பட்டார்.

கல்லத்

ஏமனில் பிறந்து சவுதியில் வளர்ந்தவன். அதனாலேயே அமெரிக்க விசா கிடைப்பதில் சிக்கல் உண்டாகி, 9/11 திட்டத்தில் பங்குபெற முடியாமல் போனவன். 1998-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற யுஎஸ்எஸ் கோல் கப்பல் தகர்ப்பு நடவடிக்கையில் பங்குபெற்ற அல் காயிதா போராளிகளுள் ஒருவன். 2003 மே மாதம், பாகிஸ்தானில் கைது செய்யப்பட்டு, தற்சமயம் அமெரிக்கச் சிறையில் உள்ளான்.

ஹம்பாலி

இந்தோனேஷியாவைச் சேர்ந்தவர். ஜெமா இஸ்லாமியா என்கிற தீவிரவாத அமைப்பின் தலைவர். கிழக்காசிய நாடுகளில் அல் காயிதா பரவவும் வேர்கொள்ளவும் உதவிகள் செய்தவர். செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தில் தொடர்புடைய கடத்தல்காரர்களுள் சிலர், அமெரிக்காவுக்குச் செல்லவும் ஏற்பாடுகள் செய்து தந்தவர். 9/11 சம்பவத்துக்குப் பிறகு இவரைத் தீவிரமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்த சி.ஐ.ஏ., ஆகஸ்ட் 2003-ல் தாய்லாந்து காவல்துறையினர் உதவியுடன் கைது செய்தது. தற்சமயம் அமெரிக்கச் சிறையில் இருக்கிறார்.

ஹஸன் அல் துராபி

சூடானின் தேசிய இஸ்லாமிய முன்னணிக் கட்சியின் நிறுவனத் தலைவர். ஆப்கனிஸ்தானிலிருந்து ஓசாமா பின் லேடனை சூடானுக்கு வரவழைத்துத் தம் வீரர்களுக்கு கெரில்லா போர்ப்பயிற்சி அளித்தவர். சூடானில் பின் லேடன் சில வருடங்கள் தங்கி, செயல்படக் காரணமாக இருந்தவர். பின்னால் அமெரிக்கா மற்றும் பல மேலை நாடுகளின் மிரட்டல் காரணமாக, பின் லேடனை வெளியேறும்படி சூடான் அரசு கேட்டுக்கொள்ள நேர்ந்தபோதும் தொடர்ந்து தம் ஆதரவை பின் லேடனுக்கு வழங்கிவந்தவர்.

விமானக் கடத்தலில் ஈடுபட்ட அல் காயிதா உறுப்பினர்கள் மொத்தம் 19 பேர். தற்கொலைப் படை வீரர்களான அவர்கள் அனைவருமே உயிரிழந்தார்கள். அவர்களைப் பற்றிய விவரங்கள்:

அமெரிக்கன் 11 கடத்தலில் ஈடுபட்டவர்கள்

1. முகம்மது அட்டா

எகிப்தில் பிறந்தவன். மேல் படிப்புக்காக ஜெர்மனியிலுள்ள ஹாம்பர்க் நகருக்குச் சென்றவன். செச்சினியாவில் நடைபெறும் யுத்தத்தில் பங்கெடுக்க

விரும்பி, முடியாமல் ஆப்கன் வந்து ஓசாமா பின் லேடனிடம் சேர்ந்தான். விமானம் ஓட்டும் பயிற்சி பெற்றவன். 9/11 திட்டத்தில் அல் காயிதா ஈடுபடுத்திய பத்தொன்பது தீவிரவாதிகளுக்கு இவன்தான் கமாண்டர். அமெரிக்கன் 11 விமானத்தை ஓட்டிச்சென்று, வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் வடக்குக் கோபுரத்தின் மீது மோதியவன் இவனே.

2. அப்துல் அஜீஸ் அல் ஓமாரி

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவன். திருமணமாகி, ஒரு குழந்தையும் இவனுக்கு உண்டு.

3. சதாம் அல் சுகாமி

சவுதி அரேபியாவில் ரியாத் நகரைச் சேர்ந்தவன். அதிகம் படிப்பறிவு இல்லாதவன். 1999-ம் வருடம், அல் காயிதாவில் இணைந்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

4. வெய்ல் அல் ஷெஹ்ரி

சவுதி - ஏமன் எல்லையோர கிராமம் ஒன்றில் பிறந்தவன். இதே கடத்தல் திட்டத்தில் பங்குபெற்ற இன்னொரு அல் காயிதா உறுப்பினரான வாலீத் அல் ஷெஹ்ரி இவனது சகோதரன்.

5. வாலீத் அல் ஷெஹ்ரி

வெய்ல் அல் ஷெஹ்ரியின் சகோதரன். ஒரு பட்டப்படிப்பில் ஈடுபட ஆரம்பித்துப் பாதியில் விட்டுவிட்டு அல் காயிதாவில் இணைந்தவன்.

யுனைடெட் 175 கடத்தலில் ஈடுபட்டவர்கள்

1. மார்வான் அல் ஷெஹ்ரி

ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸைச் சேர்ந்தவன். மேல் படிப்புக்காக ஹாம்பர்க் நகருக்குச் சென்றபோது அங்கே முகம்மது அட்டாவின் சிநேகிதன் ஆனான். விமானம் ஓட்டும் பயிற்சி பெற்றவன். யுனைடெட் 175 விமானத்தை ஓட்டிவந்து வர்த்தக மையக் கட்டடத்தின் தெற்கு கோபுரத்தின் மீது மோதியவன் இவனே. அட்டா உள்ளிட்ட ஹாம்பர்க் நண்பர்கள் ஓசாமாவுக்கு அறிமுகமான அதே சமயம்தான் இவனும் ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வந்தான்.

2. ஃபயஸ் பானிஹமாத்

ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸைச் சேர்ந்தவன்.

3. மொஹந்த் அல் ஷெஹ்ரி

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவன். ஏமன் எல்லையில் உள்ள ஒரு குக்கிராமத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து கல்லூரிப்படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு அல் காயிதாவில் இணைந்தவன்.

4. அகமது அல் காம்தி

சவுதி அரேபியாவின் பழங்குடி கிராமம் ஒன்றைச் சேர்ந்தவன். பள்ளி இறுதி வரைப் படித்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. 1999-ல் மற்ற நண்பர்களுடன் அல் காயிதா தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கக்கூடும்.

5. ஹம்சா அல் காம்தி

இவனும் சவுதி அரேபியப் பழங்குடி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவனே. அகமது அல் காம்தியின் பால்ய சிநேகிதன்.

அமெரிக்கன் 77 கடத்தலில் ஈடுபட்டவர்கள்

1. காலித் அல் மிஹ்தர்

ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்தவன். ஓசாமா பின் லேடனின் நம்பிக்கைக்குரிய இளைஞன். அமெரிக்காவுக்கு எதிரான பெரிய திட்டம் எதிலாவது பங்குபெற வேண்டும் என்று வெகுநாட்களாக விருப்பம் தெரிவித்து வந்தவன். பெயர்க்குழப்பம் காரணமாக இவனையும் கல்லத் என்கிற இன்னொரு அல் காயிதா போராளியையும் ஒரே நபர் என்று சி.ஐ.ஏ. வெகுகாலம் நினைத்து வந்திருக்கிறது. இவனைப் பற்றிய அனைத்து விவரங்களும் தெரிந்த பிறகும், கடைசிவரை இவனைப் பிடிக்க சி.ஐ.ஏ. முயற்சி செய்யாததுதான், 9/11 சம்பவம் நடைபெற முக்கியக் காரணங்களுள் ஒன்றானது.

2. மஜீத் மொகத்

சவுதி அரேபியாவில் ரியாத் நகரைச் சேர்ந்தவன்.

3. ஹானி ஹாஞ்சூர்

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவன். விமானம் ஓட்டத் தெரிந்தவன். 1980-களிலேயே ஆப்கனிஸ்தான் சென்று சோவியத்துக்கு எதிரான யுத்தத்தில் பங்குபெற்றவன். ஆப்கனிஸ்தானில் உள்ள ஓசாமா பின் லேடனின் ஃபாருக் பயிற்சி முகாமில் பயின்றவன்.

4. நவாஃப் அல் ஹஜ்மி

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவன். 2000-ம் ஆண்டே சி.ஐ.ஏ.வால் கைது செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டியவன். தவறவிட்டார்கள். தெற்காசிய நாடுகளில் தொடர்ச்சியாக விமானப்பயணம் மேற்கொண்டு, அமெரிக்கப் பயணிகள் விமானங்களின் அமைப்பைக் கவனித்து, 9/11 திட்டத்துக்குப் பூர்வாங்க உதவிகள் செய்தவன்.

5.சலீம் அல் ஹஜ்மி

நவாஃப் அல் ஹஜ்மியின் சகோதரன்.

யுனைடெட் 93 கடத்தலில் ஈடுபட்டவர்கள்

1. சயீது அல் காம்தி

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த இளைஞன். மேல்படிப்பை ஆரம்பித்து, திடீரென்று பாதியில் விட்டுவிட்டு அல் காயிதாவில் இணைந்தவன்.

2. அகமது அல் நாமி

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவர். அதிகம் படிப்பறிவு இல்லாதவன்.

3. அகமது அல் ஹஸ்நவி

சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவன். பள்ளி இறுதி வரை மட்டுமே படித்தவன்.

4. ஜியாத் ஜரா

யுனைடெட் 93 விமானத்தை ஓட்டியவன் இவனே. லெபனான் நாட்டைச் சேர்ந்தவன். ஜெர்மனியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது முகம்மது அட்டா உள்ளிட்ட பிற கடத்தலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் நட்பு கொண்டவன். இவனுக்கு செங்குவென் என்ற துருக்கியப் பெண்ணுடன் காதல் இருந்திருக்கிறது. இந்தப் பெண்ணின் மூலம்தான், ஜராவைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரியவந்தன.

குறிப்புகளுக்காக

- * பைலட்டுகள் வீழ்த்தப்பட்டதோ, விமானம் அட்டாவின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து அவன்தான் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதோ இவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது என்று நம்பப்படுகிறது.
- * கடத்தல்காரர்கள் தேர்ந்தெடுத்த விமானங்கள் அனைத்துமே காலை 7.45-லிருந்து 8.15-க்குள் புறப்படவிருந்த விமானங்கள். ஆனால் அன்று எல்லா விமானங்களுமே சற்று தாமதமாகத்தான் புறப்பட்டன. யுனைடட் 93, சுமார் 25 நிமிடங்கள் தாமதம்.
- * இந்த விமானத்திலிருந்து பேசிய ஒரு பயணி மட்டும், கடத்தல்காரன் துப்பாக்கி வைத்திருக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். ஆனால் மற்ற யாருமே, துப்பாக்கி இல்லை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
- * அந்தக் குரல் தொகுப்பை, பயணிகளின் உறவினர்களுக்கு அதிகாரிகள் பின்னர் போட்டுக் காட்டினார்கள். பலபேர் தம் உறவினர்களின் குரலை அடையாளம் கண்டு சொன்னார்கள்.
- * அந்நாளில் சவுதி அரேபியாவில் பிறப்பைப் பதிவு செய்யும் வழக்கம் கட்டாயமானதல்ல. ஒசாமாவின் பெரியம்மா மகன் யெஸ்ஸெம் பின் லேடன் என்பவர் ஜனவரி 2002-ல் சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில், ஒசாமா 1952 அல்லது 1953-ல் பிறந்திருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் ஒசாமா குறித்த தனது முதல் தகவல் அறிக்கையில் அவர் 1957-ல் பிறந்தவர் என்றுதான் சி.ஐ.ஏ. குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஒசாமா, ஜெத்தா நகரில்தான் பிறந்தார் என்று லூயிஸ் வாஸ் எழுதிய 'King of Terror or Saviour of Islam?' என்ற நூலில், குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ரோஹன் குணரத்னவின் 'Inside Al Qaeda: Global Network of Terror' என்ற நூலில், அவர் ரியாத்தில் பிறந்தவர் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
- * சொத்தை முன்னிட்டு பின் லேடன் குடும்பம் பிரிந்துவிடக்கூடாது என்பதில் சவுதி மன்னர் மிகவும் அக்கறை காட்டினார். ஆயினும் அலி என்ற ஒசாமாவின் சகோதரர் சொத்தைப் பிரிப்பதில் மிகவும் தீவிரமாக இருந்தார். வேறு வழியின்றி லேடன் க்ரூப்பின் சொத்தில் அவருக்குச் சேரவேண்டிய பங்கை மட்டும் தனியே பிரித்துக் கொடுத்தனர். இது நடந்தபோது அலிக்கு வயது 21 தான். தற்சமயம் அவர் லெபனானில் வசிக்கிறார். ஒசாமாவைக் குறித்த தகவல்களை ஆரம்பத்தில் இவரிடமிருந்தே சி.ஐ.ஏ. பெற்றுவந்ததாக ஒரு வதந்தி உண்டு.
- * அமெரிக்காவுக்கு ஒசாமா போனதாகத் தகவல்கள் இல்லை. ஒரே ஒரு

முறை சென்றிருக்கிறார் என்று சில தரப்பினர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஆதாரமில்லை.

* சி.ஐ.ஏ.வின் குறிப்பேடுகளில் இவரை குருட்டு ஷேக் - Blind Sheikh - என்று அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

* அப்துல்லாவைக் கொல்ல ஆட்களை ஏவியது ஓசாமா பின் லேடென் தான் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் இது தொடர்பான ஆதாரங்கள் இன்றுவரை கிடையாது. ஓசாமாவும் கொலைக்குப் பொறுப்பேற்கவில்லை. 20 கிலோ டி.என்.டி. வெடிமருந்து நிரப்பப்பட்ட குண்டு ஒன்றை டாக்டர் அப்துல்லாவின் காரில் வைத்து, ரிமோட் கன்ட்ரோல் மூலம் வெடிக்கச் செய்தார்கள். இத்தாக்குதலில் டாக்டர் அப்துல்லாவும் அவரது இரு மகன்களான இப்ராஹிம், முகம்மது ஆகியோரும் தலத்திலேயே மரணமடைந்தார்கள். ஆறு பேர் கொண்ட ஓர் எகிப்தியக் குழுவினரால் இத்தாக்குதல் நிகழ்த்தப்பட்டது.

* 1996-லேயே அமெரிக்காவுக்கு எதிரான அல் காயிதாவின் முதல் ஃபத்வா வழங்கப்பட்டுவிட்டதாக சி.ஐ.ஏ. கூறுகிறது. சவுதி மண்ணிலிருந்து அமெரிக்கத் துருப்புகள் வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்பதைச் சாரமாகக் கொண்ட அந்த ஃபத்வாவைக் குறிப்பிட்டு, 'A fatwa is normally an interpretation of Islamic law by a respected Islamic authority, but neither Bin Laden, Zawahiri, nor the three others who signed this statement were scholars of Islamic law' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் 9/11 விசாரணை கமிஷன் அதிகாரிகள். அதாவது ஃபத்வா வழங்கும் தகுதி பின் லேடனுக்கோ ஜவாஹிரிக்கோ கிடையாது என்கிறது அமெரிக்கா.

* பேனசிர்புட்டோவுக்கு, பாகிஸ்தான் ராணுவ உளவு அமைப்பான ஐ.எஸ்.ஐ.யுடன் நல்லுறவு இல்லை. அதனால் அவர் ஐ.பி. என்னும் மற்றுமொரு உளவு அமைப்பை வளர்த்துவிடப் பெரும்பாடு பட்டார்.

* திரைப்படம் போன்ற தோற்றம் தரக்கூடிய சம்பவம் இது. முகம்மது சலாமி என்பவன், ஒரு வாடகை கார் நிறுவனத்தில் டிரக் ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்தான். குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் நடைபெறுவதற்கு முதல் நாள், மிகவும் பாதுகாப்பாக, சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனத்தைத் தொலைபேசியில் அழைத்து, தாம் வாடகைக்கு எடுத்த வாகனம் திருடுபோய்விட்டதாகப் புகார் சொன்னான். அதோடு நிறுத்திக்கொள்ளாமல், உங்கள் வாகனத்தை நான் பயன்படுத்தாத காரணத்தால், நான் முன்பணமாகக் கொடுத்த 400 டாலரைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தத் தொடங்கினான். இந்த விவரங்களை, வாடகை கார் நிறுவனத்திடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட எஃப்.பி.ஐ. புலனாய்வு அதிகாரிகள், முகம்மது சலாமி மீண்டும் அந்த வாடகை கார் நிறுவனத்துக்குப் பணம் கேட்டு வந்தபோது, காத்திருந்து கைது செய்தார்கள். இது நடந்தது, 1993-ம் ஆண்டு மார்ச் 4-ம் தேதி.

* பிப்ரவரி 26-ல் குண்டு வெடித்தது. யூதப் பிடிபட்டது செப்டம்பரில்.

* இந்த காலித் ஷேக் முகம்மது, பின்னர் செப்டம்பர் 11 சம்பவத்தின் சூத்திரதாரிகளுள் ஒருவராக இருந்தவர்.

- * அந்த விமானம், வழியில் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில் இறங்கி எரிபொருள் நிரப்பிக்கொண்டு மீண்டும் புறப்பட்டது என்கிறது 9/11 கமிஷன் அறிக்கை.
- * சவுதி அரேபியா மூலம் மிரட்டலாக இக்கோரிக்கையை முன்வைத்தது அமெரிக்காதான் என்றும் ஓர் உறுதிப்படுத்தப்படாத தகவல் உண்டு.
- * இந்தத் தாக்குதல் திட்டங்களை, கென்யாவில் இருந்தபடி, ஓசாமாவே நேரடியாகக் கவனித்தார் என்கிறது சி.ஐ.ஏ. ஆனால் அவர் ஆப்கனில் இருந்தபடி மேற்பார்வையிட்டார் என்கின்றன வேறு சில தரப்புகள்.
- * காலிதுக்கு நெருக்கமான கத்தார் நாட்டு அமைச்சர் ஷேக் அப்துல்லா பின் காலித் பின் ஹமத் அல் தானி என்பவரின் உதவியால் இது சாத்தியமானது என்கிறது 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை.
- * செப்டம்பர் 1994-ல் இச்சம்பவம் நடந்ததாக கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.
- * காலிதுக்கு பிரேஸிலில் உள்ள ஒரு நண்பரின் முகவரியைக் கொடுத்து, பிரேஸில் போகும்போது அவரைச் சந்திக்கும்படி அடஃப் கேட்டுக்கொண்டதாக கமிஷன் அறிக்கை சொல்கிறது. ஆனால் இந்தச் சந்திப்பு எதற்காக என்றோ, பிரேஸிலில் அந்த நண்பரை காலித் சந்தித்தாரா என்கிற விவரமோ இல்லை.
- * ஒரே சமயத்தில் பத்து விமானங்களைக் கடத்தி, அமெரிக்காவின் இரு கரைகளிலும் உள்ள முக்கிய இலக்குகளைத் தாக்குவதான திட்டத்தை காலித் ஷேக் முகம்மது முன்வைத்ததாகவும், ஆனால் ஓசாமா பின் லேடன் அத்திட்டத்தில் நிறைய சிக்கல்கள் வரும் என்று கருதி, நான்கு விமானங்களை மட்டும் கடத்த ஒப்புதல் அளித்ததாகவும் கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.
விமானங்களை ஆயுதமாகப் பிரயோகித்து, இலக்குகளைத் தாக்குவது என்கிற திட்டம், பாகிஸ்தான் உளவு அமைப்பான ஐ.எஸ்.ஐக்குத்தான் முதன்முதலில் உண்டாகியது என்கிறார் பி ராமன் (B Raman). பஞ்சாபில் காலிஸ்தான் பிரிவினைவாதிகள் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது, பபர் கல்ஸா (Babbar Khalsa) என்ற குழுவினரிடம் ஐ.எஸ்.ஐ. அமைப்பு இப்படியொரு திட்டத்தை முன்வைத்து, மும்பையிலுள்ள விமானப் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர்ந்து பயின்று, அங்கிருந்தே ஒரு பயிற்சி விமானத்தைக் கடத்தி, இந்திய பெட்ரோலியக் கிணறுகளைக் குறிவைத்துத் தற்கொலைத் தாக்குதல் நடத்த யோசனை சொன்னது என்றும், பபர் கல்ஸாவுக்குத் தற்கொலைத் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில் நம்பிக்கையில்லாத காரணத்தால் அந்த யோசனையை ஏற்கவில்லை என்றும் இவர் சொல்கிறார். ராமன், இந்திய அரசின் கேபினட் செகரட்டேரியட்டில் கூடுதல் செயலாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். 2000-2002 ஆண்டு காலகட்டத்தில் இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசனைக் குழுவின் உறுப்பினராக இருந்தவர். ஆதாரம்:
http://www.house.gov/international_relations/108/rama1029.htm.
- * இன்றுவரை இத்திட்டங்கள் முழுமையாகச்

செயல்படுத்தப்படவில்லை. ஹம்பாலி தலைமையிலான ஜெமா இஸ்லாமியா அமைப்பு, இவற்றுள் சில திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முயற்சி மேற்கொண்டது.

- * இவ்விஷயம், கமிஷன் அறிக்கையில் வேறு மாதிரி சித்திரிக்கப்படுகிறது. ஒசாமா நிகழ்த்திய பேருரைக்குப் பிறகு அல் காயிதாவில் நவிரி உடனடியாக இணையவில்லை என்றும், ஏமனுக்குத் திரும்பி, சில வருடம் கழித்து மீண்டும் ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வந்தவர், வடக்குக் கூட்டணிப் படைக்கு எதிரான தாலிபன்களின் போர் நடவடிக்கைகளில்தான் முதலில் பங்குபெற்றார் என்றும் சொல்கிறது அறிக்கை. இந்தக் காலகட்டத்தில் - 1997 - நவிரி மீண்டும் ஒசாமாவையும் வேறு சில போராளி இயக்கத் தலைவர்களையும் சந்தித்ததாகவும் அதன்பிறகே அல் காயிதாவில் இணைந்தார் என்றும் நடுவில் ஏமனில் இருந்து சவுதி அரேபியாவுக்கு, நான்கு (ரஷ்யத் தயாரிப்பு) ஏவுகணை எதிர்ப்பு பீரங்கிகளைக் கடத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதாகவும் விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை சொல்லுகிறது. நவிரியின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் ஒருவனின் பெயர் ஜிஹாத் முகம்மது அலி அல் மக்கி. நைரோபியில் அமெரிக்கத் தூதரகம் மீதான வெடிகுண்டுத் தாக்குதலின்போது, அல் காயிதாவின் தற்கொலைப் படையாக வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு உள்ளே சென்றவன் இவன்தான்.
- # இத்தகவல், பின்னால் அக்டோபர் 6, 2002 அன்று, ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில் அமெரிக்கப் படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டபோது, நவிரி அளித்த வாக்குமூலத்தில் உள்ளது.
- * சலிவன்ஸ் கப்பலை நோக்கிச் செலுத்தப்பட்ட வெடிமருந்து நிரப்பப்பட்ட விசைப்படகு, கனம் தாங்காமல் நீரில் மூழ்கிவிட்டது. இதனால்தான் அத்திட்டம் வெற்றியடையாமல் போனது.
- * விசாரணையில் காலித் ஷேக் முகம்மது தெரிவித்த தகவல்களாக, காவல்துறை அறிக்கையை மேற்கோள்காட்டி, விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையில் இது இடம்பெற்றுள்ளது.
- * வர்த்தக மையக் கட்டடங்கள், பெண்டகன், வெள்ளை மாளிகை, சி.ஐ.ஏ. மற்றும் எஃப்.பி.ஐ.யின் தலைமை அலுவலகங்கள், ஒரு சில அணுசக்தி நிலையங்கள் தவிர, கலிபோர்னியாவில் உள்ள சில மிக உயரமான கட்டடங்கள் இத்தாக்குதலுக்கு உட்படும் என்பதாக காலித் முடிவு செய்திருந்தார்.
- * மார்ச் அல்லது ஏப்ரல் 1999-ல், காலித் ஷேக்கை ஆப்கனிஸ்தானுக்கு நேரில் வரவழைத்து பின் லேடன் இதனைத் தெரிவித்ததாக, விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை சொல்கிறது.
- # இலக்கு எது என்று தெரியாமலேயே, பென்சில்வேனியாவில் விழுந்து நொறுங்கிய அந்த நான்காவது விமானம், கேபிடால் ஹில்லுக்கோ, வெள்ளை மாளிகைக்கோதான் குறிவைத்துச் செலுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்கிற முடிவுக்கு வந்தது

இதனால்தான்.

- * இத்தகவல், 9/11 தாக்குதலை அடுத்து கைது செய்யப்பட்ட கல்லத், விசாரணையின்போது அளித்த வாக்குமூலத்தில் உள்ளது. சில தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு ஏமன் பயணிகள் விசா இல்லாமல் பயணம் செய்யும் சௌகரியம் இருந்ததைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்த நாடுகளுக்கு வரும் அமெரிக்கப் பயணிகள் விமானங்களைக் குண்டுவைத்துத் தகர்க்க முடிவு செய்திருந்ததாகக் கல்லத் சொல்லியிருக்கிறான்.
- # யுஎஸ்எஸ் கோல் கப்பல் தாக்குதல் சம்பவத்தில் தற்கொலைப்படைப் போராளியாகப் இருந்த இப்ராஹிம் அல் தவார் என்கிற அல் காயிதா உறுப்பினருக்கும் இங்கேதான் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- @ 1998-ல் கோஸ்ட் (Khost) என்ற இடத்திலிருந்த அல் காயிதா முகாம் மீது அமெரிக்கப்படை ஏவுகணைத் தாக்குதல் நடத்தி, அழித்தபிறகு இந்தச் சுரங்கப்பகுதியைத் தன் பயிற்சி முகாமாக அல் காயிதா பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தொடங்கியது. பின்னால் கந்தஹாருக்கு அருகே ஃபாரூக் முகாமைத் தொடங்க தாலிபன்கள் அனுமதி அளித்ததும், இந்தப் பயிற்சிக்குடத்தை ஓசாமா பின் லேடன் மூடிவிட்டு அங்கே இடம் மாற்றிக்கொண்டு சென்றார்.
- * Flight simulator software: விமானம் ஓட்டும் தொழில்நுட்பத்தைக் கற்றுத்தரும் ஒரு மென்பொருள். கம்ப்யூட்டரில் இதனை உள்ளீடு செய்து, அளிக்கப்படும் பாடக்குறிப்புகளின் துணையுடன் இயக்கினால், ஒரு நிஜ விமானத்தை ஓட்டும் அதே அனுபவத்தை இந்த மென்பொருள் தரும். விமானியின் இருக்கைக்கு எதிரே உள்ள அத்தனை விசைகள், பொத்தான்கள், கருவிகளும் இந்த மென்பொருளிலும் உண்டு. இதனைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் விமானத்தில் நுழையாமலேயே, ஒரு விமானியின் வேலையை தியரிடிகலாகக் கற்க இயலும். ஒவ்வொரு வித விமானத்துக்கும் தனித்தனி சிமுலேட்டர் மென்பொருட்கள் உண்டு. எந்த விமானத்தை ஓட்டப் பயிற்சி மேற்கொள்கிறோமோ, அந்த விமானத்துக்கான சிமுலேட்டர் மென்பொருளை வாங்கிப் பயிற்சி செய்யலாம்.
- * இந்த மலேசியா பயணத்தின்போது மிஹ்தரையும் ஹஜ்மியையும் அமெரிக்க உளவுத்துறையினர் சந்தேகத்துடன் பார்த்தும், கைநழுவ விட்டதாக விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.
- * அட்டா, ரம்ஸியுடன் ஷெஹிக்கு முதல் அறிமுகம் எப்போது ஏற்பட்டது என்கிற விவரம் தெரியவில்லை.
- * இவர் காலித் ஷேக் முகம்மதுவின் உறவினர். 9/11 சம்பவத்துடன் ஓரளவு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். திட்டத்தில் நேரடித் தொடர்புள்ளவர்களுக்குப் பல சிறு உதவிகள் செய்து தந்தவர்.
- * ஷெஹிக்கு ஜனவரி 18, 2000 அன்றும்; ஜராவுக்கு மே 25-ம் தேதியும்; முகம்மது அட்டாவுக்கு மே 18-ம் தேதியும் அமெரிக்க விசா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.
- * 9/11 சம்பவத்தில் ஈடுபட்டவர்களுள் பெரும்பான்மையானோர் சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்தவர்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள்.

முதலாவது, அல் காயிதா உறுப்பினர்களிலேயே அதிகளவு சவுதி அரேபியர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது, கடத்தல்காரர்களில் பெரும்பாலானோர் சவுதிகளாக இருக்கும்பட்சத்தில், பின்னால் விசாரணை என்று வரும்போது அமெரிக்க - சவுதி அரேபிய உறவில் நிறைய குளறுபடிகள் உண்டாக அது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று ஓசாமா பின் லேடன் கருதியிருக்கலாம் என்றும் ஒரு கருத்து இருக்கிறது.

- * இஸ்லாமியர்கள் பெருமளவில் வாழும் எல்லா நாடுகளிலும் இத்தகைய இளைஞர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்திய முஸ்லிம் இளைஞர்களை ஓசாமா பின் லேடன் பாதிக்கவில்லை. அவரது சித்தாந்தங்களாலும் பேச்சாலும் கவரப்பட்டு, ஆப்கனிஸ்தானுக்குப் போன இந்திய முஸ்லிம் இளைஞர்கள் என்று யாருமே இல்லை.
- * பத்தாவது நபரின் பெயர் அப்துர் ரஹ்மான் ஜெட்டே. இவனுக்கு கனடா குடியரிமை இருந்தது.
- * GPS கருவி: Global Positioning System என்று அழைக்கப்படும் ஜி.பி.எஸ். கருவி, பறக்கும்போது தாங்கள் இருக்கும் இடம் எது என்பது பற்றிய விவரங்களை மிகத் துல்லியமாகச் சொல்லும். அடச்சேரகை, தீர்க்கரேகை சுத்தமாக, எந்த இடத்தில், எந்தக் கோணத்தில் தற்போது விமானம் பறந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இக்கருவி, சாட்டிலைட் தொடர்பின் மூலம் சுட்டிக்காட்டும்.
- # 19 டிக்கெட்டுகளை அவர்கள் ஒரே நாளில் முன்பதிவு செய்யவில்லை. மாறாக ஆகஸ்ட் 24-ம் தேதி தொடங்கி, செப்டம்பர் 5-ம் தேதிவரை தினசரி கொஞ்சமாகத்தான் பதிவு செய்தார்கள்.
- @ இத்திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளரான காலித் ஷேக் முகம்மதுவுக்கே உறுதி செய்யப்பட்ட தேதி பின்லஷிப் மூலம்தான் தெரியவந்திருக்கிறது. அதாவது அட்டா தகவல் சொன்ன பிறகு, அதனை மறுமுறையும் கேட்டு உறுதி செய்துகொண்ட பிறகு, பின்லஷிப்தான் காலித் ஷேக்கிடம் செப்டம்பர் 11 என்னும் தேதியை அறிவித்தான் என்று காலித் ஷேக்கின் வாக்குமூலத்தில் உள்ளது.
- * தாலிபன்கள், தீவிரவாதிகளுக்கு அடைக்கலம் தரவில்லை; மாறாக, தீவிரவாதிகள்தான் தாலிபன்களின் ஆப்கனிஸ்தானை ஆதரித்து வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார் ஒரு மூத்த அமெரிக்க அதிகாரி.
- * இது உண்மையல்ல: அல் காயிதாவின் வளர்ச்சிக்கு பின் லேடன் தன் சொந்தப்பணத்தைச் செலவு செய்வதில்லை; வசூலிக்கப்படும் பணத்தைக் கொண்டுதான் இயக்கத்தை வழிநடத்துகிறார் என்று 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கை தீர்மானமாகச் சொல்கிறது.
- * 9/11 விசாரணை கமிஷனிடம் ஜார்ஜ் புஷ் அளித்த வாக்குமூலத்தில், தாம் பதவி ஏற்றதும் சி.ஐ.ஏ. அதிகாரிகளிடம், சி.ஐ.ஏ.வால் பின் லேடனைக் கொல்ல முடியுமா? என்று கேட்டதாகவும், அதற்கு சி.ஐ.ஏ.வின் இயக்குநர் ஜார்ஜ் டெனட், அது மட்டுமே தீர்வாகிவிடாது என்று தெரிவித்ததாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

- * ஏற்கெனவே அமெரிக்காவில் உள்ள அல் காயிதாவினருடன் இணைந்து இவர்கள் சதித்திட்டத்தில் ஈடுபடலாம் என்று அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.
- * எந்த நாடு என்கிற விவரத்தை உளவுத்துறையோ, 9/11 விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையோ தெரிவிக்கவில்லை.
- * இது, காலித் அல் மிஹ்தர் முதல் முதலில் அமெரிக்கா வர இருந்தபோது சமர்ப்பித்த விண்ணப்பம் என்று பின்னால் கண்டறியப்பட்டது.
- * TIPOFF data:: அமெரிக்காவுக்கு வருகிறவர்கள், விசாவுக்கு மனு செய்யும்போதே அந்த மனுக்கள் தீர பரிசீலிக்கப்படும். சந்தேகத்துக்குரிய பெயர்கள் தனிப்பட ஒரு பட்டியலாகச் சேர்க்கப்படும். தீவிரவாதிகளின் பட்டியல், சந்தேகத்துக்குரிய நடமாட்டம் உள்ளவர்களின் பட்டியலுடன் இப்பட்டியல் ஒப்பு நோக்கப்படும். சந்தேகம் வலுப்படுமானால் விசா மறுக்கப்படும். அதை மீறி விசா பெற்று ஒருவர் அமெரிக்காவுக்கு வந்துவிடுவாரேயானால், விமான நிலைய அதிகாரிகள் மீண்டும் அதே பட்டியலைக் கொண்டு சரிபார்ப்பார்கள். சந்தேகம் எழுமானால் விமான நிலையத்தில் இருந்தே கூடத் திருப்பி அனுப்பப்பட வாய்ப்புண்டு. அங்கும் தப்பி தேசத்துக்குள் வந்துவிடுவார்களானால், குடியேற்ற அதிகாரிகள் மீண்டும் அதே TIPOFF data-வைக் கொண்டு சரிபார்க்க வாய்ப்புண்டு. எப்போது வேண்டுமானாலும் கூப்பிட்டு விசாரிப்பார்கள். எப்போது வேண்டுமானாலும் விசாரத்து செய்யப்படலாம். விமானப் போக்குவரத்துத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து இடங்களிலும் இந்த TIPOFF data அவசியம் இருக்கும். இதனைக் கொண்டு ஒவ்வொரு பயணியைப் பற்றிய தகவல்களைச் சரிபார்த்த பிறகே விமானம் ஏற அனுமதிக்கவேண்டும் என்பது விதி.
- * Biometric Identifiers: கைரேகைப் பரிசோதனை கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம் அல்லவா? அதேபோல, குரல் அடையாளம், கண்ணின் கலர், கண்திரையின் தன்மை, முகத்தின் வடிவம், பற்களின் அமைப்பு போன்ற சிலவும் ஒவ்வொருவருக்கும் பிரத்தியேக அடையாளத்தைத் தரவல்லவை. இத்தகைய தகவல்களை ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் திரட்டுவதன் மூலம், அமெரிக்காவுக்கு உள்ளே இருப்போர் - அமெரிக்காவுக்கு வருவோர் அத்தனை பேரின் அடையாளங்களையும் சேகரித்துவிட முடியும். இவற்றைக் கணினிமயப்படுத்திவிட்டால், ஒரு நபரின் பெயர், புகைப்படம், முகவரி, குடியேற்ற விவரங்களைக் கணினியில் பரிசோதிக்கும்போதே, இந்த உடற்கூறு விவரங்களும் உடன் வரும். இதனைக்கொண்டு, இன்னார்தான் இவர் என்று துல்லியமாக அடையாளம் காணலாம். பித்தலாட்டங்கள் இதில் சாத்தியமில்லை. உதாரணமாக, போலியாக ஒரு புகைப்படம் ஒட்டி, போலி விவரங்களுடன் ஒரு நபர் பாஸ்போர்ட் சமர்ப்பித்து இருந்தாலும் மேற்சொன்ன உடற்கூறுப் பரிசோதனையில், அந்தப் புகைப்படத்தில் இருப்பவருக்கும், அளிக்கப்பட்டிருக்கும் (போலி) தகவல்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று கம்ப்யூட்டர் சுட்டிக் காட்டிவிடும்.

- * இப்படித் கைதானவர்களுள் 531 பேர், விசாரணைக்குப் பின் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். 162 பேருக்கு நிபந்தனை விடுதலை கிடைத்தது. 12 பேருக்கு விசார்த்து செய்யப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப்பட்டார்கள். 8 பேர் மட்டும் தடுப்புக் காவல் சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டு, பிறகு ராணுவ விசாரணைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களுள் ஒருவன், 9/11 சதித்திட்டத்தில் தொடர்புடையவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ள ஜக்காரியாஸ் மொஸ்ஸாவி.
- * ஆப்கனிஸ்தான், சூடான், லிபியா மற்றும் ஈரான் போன்ற தேசங்களை இதன் தொடர்ச்சியாகத் தமது பதிலடித் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்பதே ரம்ஸ்பெல்டின் யோசனையின் உட்பொருள்.
- * ராணுவத் துணை அமைச்சர் பால் உல்ஃபோவிட்ஸ் (Paul Wolfowitz), இதனை வலியுறுத்தியதாக காலின் பவெல் சொல்லியிருக்கிறார்.
- * இன்றுவரை முல்லா ஓமரும் ஓசாமா பின் லேடனும் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய திட்டவட்டமான தகவல்கள் இல்லை. ஆப்கன் - பாகிஸ்தான் எல்லைகளில் இன்னமும் அமெரிக்கப்படை அவர்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது.
- * ஈராக் போர்க்கைதிகளை அமெரிக்க ராணுவம் என்னென்ன வகைகளில் சித்திரவதை செய்கிறார்கள் என்று இந்த அறிக்கை விளக்குகிறது:
  1. முகத்தில் குத்துவது, அடித்துத் தாக்குவது, காலால் உதைப்பது, பிறகு பூட்ஸ் காலால் அவர்களின் பாதங்களின் மீது ஏறி மிதிப்பது.
  2. ஆண், பெண் கைதிகளை முழுவதுமாக நிர்வாணப்படுத்தி, அதை வீடியோ படமெடுப்பது. நிர்வாணக் கைதிகளை பல்வேறு கோணங்களில் வீடியோவில் பதிவு செய்வது.
  3. பலநாட்கள் முழு நிர்வாணமாகவே ஆண் - பெண் கைதிகளை இருக்கச் செய்வது. ஆண் கைதிகளை நிர்வாணப்படுத்தி, பெண் கைதிகளின் ஜட்டிகளை அணிந்துகொள்ளுமாறு வற்புறுத்துவது.
  4. ஆண் கைதிகளை குழுவாக நிறுத்தி, சுய இனம் செய்யச்சொல்லி வற்புறுத்தி, அதனை வீடியோ, புகைப்படம் எடுப்பது.
  5. கைதிகளை நிர்வாணப்படுத்தி, தலைக்கு மேல் ஒரு மணல் மூட்டையை ஏற்றி, அவர்களது கைகளிலும் பிறப்புறுப்புகளிலும் ஓயர்களைப் பிணைத்து, மின்சாரம் பாய்ச்சுவது.
  6. பெண் கைதிகளின் கால்களில், நான் கற்பழிக்கப்பட்டவள் என்று எழுதிவிட்டு, பிறகு ஒரு ஆண் கைதியைக்கொண்டு வலுக்கட்டாயமாகக் கற்பழிக்கச் செய்து அதனை வீடியோ படம் எடுப்பது.
  7. கைதியை நிர்வாணப்படுத்தி, கழுத்தில் நாய்ச்சங்கிலியை மாட்டி, அருகில் ஒரு பெண் காவலரை நிறுத்திவைத்து, அவர் அந்தச் சங்கிலியைப் பிடித்திருப்பதுபோல புகைப்படம் எடுப்பது.
  8. ஒரு காவல் அதிகாரி, பெண் கைதியுடன் வலுக்கட்டாயமாகப் பாலுறவு கொண்டிருக்கிறார்.
  9. ராணுவ நாய்களை அவிழ்த்துவிட்டுக் கைதிகளை மிரண்டு ஓடச்செய்வது. இச்செயலில் பல கைதிகள் நாய்க்கடி பட்டிருக்கிறார்கள்.

9/11: தூழ்ச்சி - வீழ்ச்சி - மீட்சி 9/11: Soozhchi - Veezhchi - Meetchi
பா. ராகவன் Pa. Raghavan ©

This digital edition published in 2016 by

Kizhakku Pathippagam

177/103, First Floor, Ambal's Building,

Lloyds Road, Royapettah,

Chennai 600 014, India.

Email: support@nhm.in

Web: www.nhmreader.in

First published in print in May 2016 by Kizhakku Pathippagam

All rights reserved.

Kizhakku Pathippagam is an imprint of New Horizon Media Private Limited, Chennai, India.

This e-book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior written consent in any form of binding or cover other than that in which it is published. No part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, whether electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of both the copyright owner and the above-mentioned publisher of this book. Any unauthorised distribution of this e-book may be considered a direct infringement of copyright and those responsible may be liable in law accordingly.

All rights relating to this work rest with the copyright holder. Except for reviews and quotations, use or republication of any part of this work is prohibited under the copyright act, without the prior written permission of the publisher of this book.